

STEĆCI, RIJEČI I SIMBOLI

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, 2017.

Na koricama:
Horusovo oko, simbol sa stećka i menora.

SADRŽAJ

VRŠAČKI TANJIR

Prva strana kalendara: disk je prečnika oko 11 cm (Vatinska kultura, 1500 - -1300. g. st. ere, Najeva ciglana, Pančevo).

Godišnja doba oko Sunca obilježena su simbolima Sunca, koje smo, radi razumijevanja, ovdje markirali po uobičajenim bojama: bijela je zima, zeleno proljeće, crvena ljeto i žuta jesen. Svako godšinje doba ima tri simbola Sunca, tj. tri mjeseca trajanja. Znakom **Φ** u vrhu obilježen je prvi dan ljeta (ljetni solsticij, Vidovdan).

U centralnom krugu krstoliko su označeni počeci godišnjih doba. U centru je vinčanski znak boga vatre (Sunca), znak vrlo sličan znaku pelaškog boga vatre Domatrosa.

Druga strana vatinskog kalendara.

Na drugoj strani kalendara u centru su simboli četiri godišnja doba (jesen i zima na južnom, a proljeće i ljeto na sjevernom nebu). Između njih su dani njihove smjene: dan smjene zime i proljeća obilježili smo bijelim i zelenim kružićem.

Po obodu kalendara rupicama je označeno 45 dana, što je pola godišnjeg doba ako se računa godina od 360 dana. Da li su dodavali onih preostalih 5 dana kako bi imali 365 dana, to ne znamo.

SENO, SIJENO I SINO

Seno, sijeno ili sino.

U jeziku postoje još neke stare riječi kao tragovi istorije i idući tragom tih riječi otvaraju nam se istorijski vidici i vidimo stare narode, njihove jezike, njihovo srodstvo i širenje naroda zemljom. Jedna od tih riječi je srpska riječ SENO (ek.), SINO (ik.) i SIJENO (ijek.). Vuk je na Kosovu zabilježio riječ SENT u značenju "zavičaj, domaja, postojbina" (1). Postoje toponimi SENJ, SENJE:

"Primorski *Senj* je predslavenski i predrimski toponim, koji bi mogao biti u vezi s keltskim ili etrurskim *Sena gallica* > *Sinigaglia* (Italija), *Sena* > *Siena*, pridjev *senese* (Toskana). Japodska ili liburnijska *Senia* potvrđena je veoma dobro kod Ptolomeja, Plinija, Tab. Peut., Itin. Ant. kao i na natpisima, etnik na -*ensis Senienses* na natpisima. Toliko je to bio važan grad u rimsko doba." (2)

A mi iz ovog vremena krećemo u prošlost od našeg SENO i etrurskog SENA sa značenjem ZIDATI, GRADITI, PRAVITI, KULATI:

- etrursko SENA = ZIDATI, GRADITI, PRAVITI, KULATI (3)
- etrursko TUR-SENA = ZIDATI, GRADITI, PRAVITI, KULATI (4)
- litvansko SÊNA = ZID (5)
- litvansko SENIS = ZGRADA (6)
- etrurski SAR-SINA = TVRĐAVA (7)
- irsko SUNN = KULA, TVRĐAVA (8)
- ilirsko SENIA, SINNA, CHINNA ili CINA = ZIDATI, GRADITI, PRAVITI (9)

Kula

Sve ispod nabrojane riječi znače KULA, TVRĐAVA:

- dačko SAN-DAVA, SINGI-DAVA ("dava" je keltska riječ) (10)
- moezijsko SINGI-DUNUM ("dunum" je keltska riječ) (11)
- makedonsko SANE, SINGUS (12)

- tračansko SANI-ANA (13)
- brigijsko SANIS, SANAUS, SYNNAS ili SYNNADA (14)
- frigijsko (brigijsko) SINDA (15)
- paplagonijsko SIN-OPE (16)
- iapigijsko (japigijsko) SA-SINA (17)
- kapadokijsko SINGA (18)
- mesopotamijsko SINNA (19)

Izgled tradicionalnih kuća u Mesopotamiji.

Evo šta Skok kaže za riječ SIJENO (SENO):

"**sijeno** n (14. v., Vuk) = *séno* (ekavski, i kod čakavaca, ŽK, Vodice, Istra) = *sino* (ikavski), baltoslav., sveslav. i praslav. *seno* n 'enum'." (20)

I kaže Skok da je riječ SENO, SIJENO ili SINO baltoslovenska, sveslovenska i praslovenska i kod praslovenskog je stao, nema dalje. Tako se radi kad radi autocenzura, državna i crkvena ideološka cenzura . Mi vidimo da to "praslavensko" postoji kod Etruraca, kod Kelta, kod Tračana, kod Dačana, kod Briga (Friga), po Makedoniji, Maloj Aziji i sve do Mespoptamije i Bliskog istoka (u

starohebrejskom ŠIN je ŠILJAK ili ZUB, a u jermenskom GRADITI je ŠIN-EL).

Praslovenski jezik nije postojao, već je postojao jezik Cimerijana ili Tračana ili Kelta ili Ilira i iz tog jezika i njegovih dijalekata nastali su slovenski jezici, jer i Sloveni potiču od Cimerijana ili Tračana ili Kelta ili Ilira.

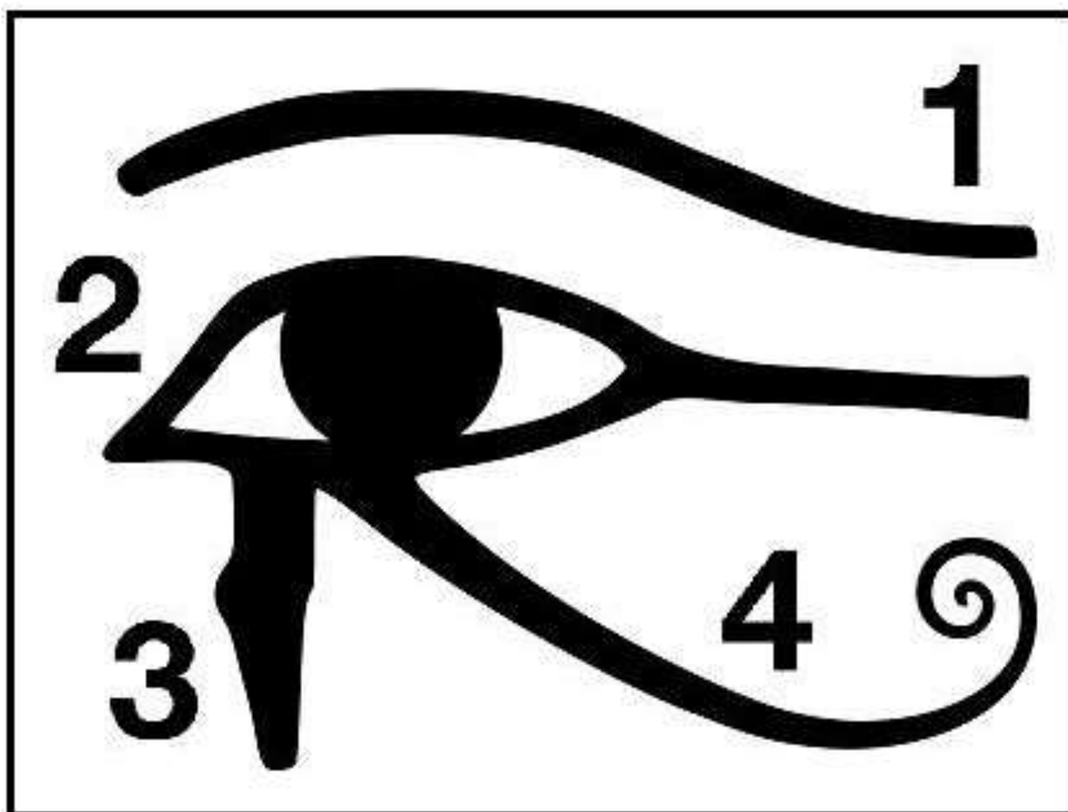
P.S. Od ilirskog CHINA (CINA) je današnje ĆUNA. Po čemu je ptica SENICA dobila svoje ime? SENICA je domaća, skoro KUĆNA ptica jer boravi po seoskim baštama i oko sela, a Vuk je na Kosovu zabilježio riječ SENT u značenju "zavičaj, domaja, postojbina."

....

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 221.
(2) Ibid., str. 222.
(3) Robert Ellis, The Armenian origin of the Etruscans, London: Parker, Son and Bourn, 1861, p. 163.
(4) Ibid.
(5) Ibid.
(6) Ibid.
(7) Ibid.
(8) Ibid., pg. 164.
(9) Ibid.
(10) Ibid.
(11) Ibid.
(12) Ibid.
(13) Ibid.
(14) Ibid.
(15) Ibid.
(16) Ibid.
(17) Ibid.
(18) Ibid. pg. 165.
(19) Ibid.
(20) P. Skok, Ibid., str. 231.

HORUSOVO OKO JE OBROGO SOHARA

Horusovo oko (brojevima su označeni pojedinčani simboli).

Horus je egipatski bog neba predstavljan u liku sokola. Kod Srba HORUS je HORS, BOG HORE (ORE), BOG SUNČEVOG VREMENA GODINE (sanskritsko HORA je URA, ČAS, SAT).

Horusov simbol poznat kao *Horusovo oko*, *veđet* ili *viđet*. Već i same riječi *veđet* i *viđet* razumljive su Srbima, jer o viđenju govore. Znak *Horusovo oko* sastoji se od četiri slike:

1. OBRVA,
2. OKO,
3. SOHA,
4. RA (plameno Sučevo pero)

Značenje simbola Horusovog oka je sljedeće:

1. OBR (obrva, obrub, zaštita),
2. OGO (oko),
3. SOHA (nosač),
4. RA (najstarije ime Sunca)

a) OBR + OGO > OBROGO
b) SOHA + RA > SOHARA

Horusovim znakom kodiran je izraz: OBROGO SOHARA!

Riječ OBROGO postala je od riječi OBROG (danas OBROK) i to je OBRUBLJENA, OGRANIČENA MJERA NEČEGA, a sve što je nekom mjerom ograničeno i ozvaničeno jeste svojevrsni PROPIS, ZAKON. Latinsko OBROGO je objava novog i poništenje suprotnog starog zakona: OBROGO je MJERA, PROPIS, ZAHTJEV, ZAPOVIJEST, ZAKON.

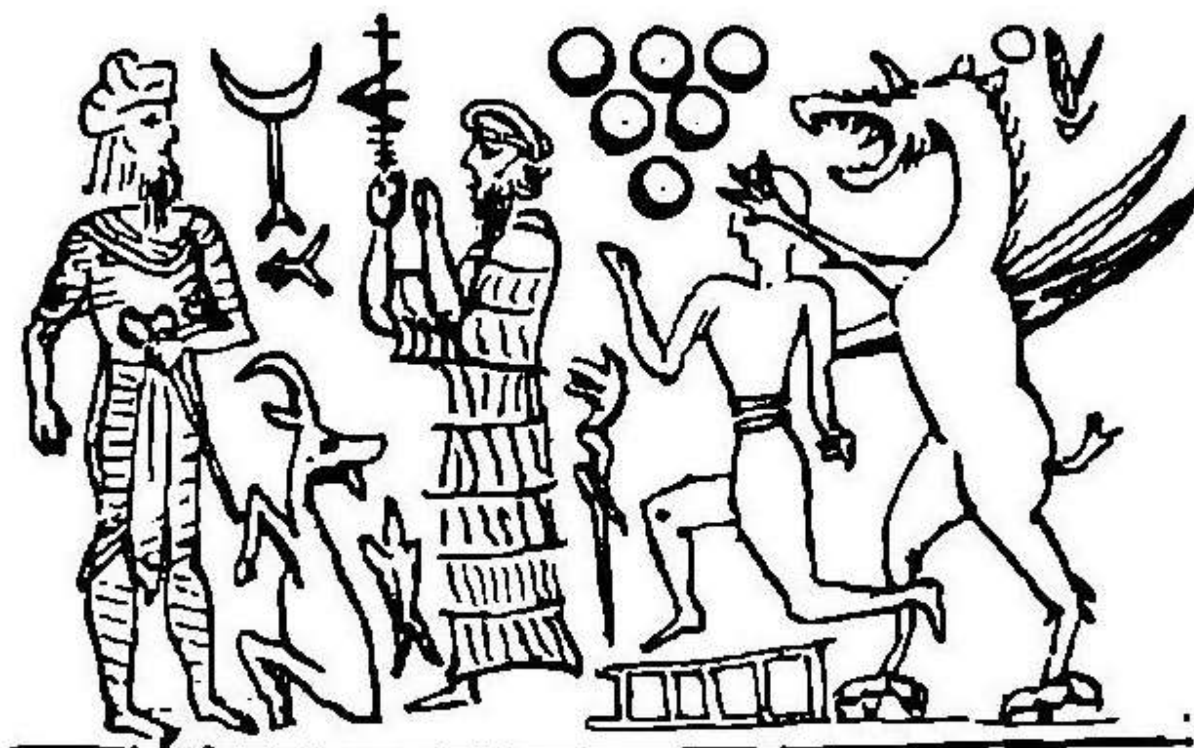
SOHARA je SOHA, DRŽAČ SUNCA (soha - ra). Hebrejsko ime SOHARA znači VIDJETI, VID, SVJETLOST (1).

OBROGO SOHARA znači ZAKON SVJETLOSTI ili GOSPODAR SVJETLOSTI (to je SOKAR, Horus, tj. Sunce, hebrejski ZOHAR).

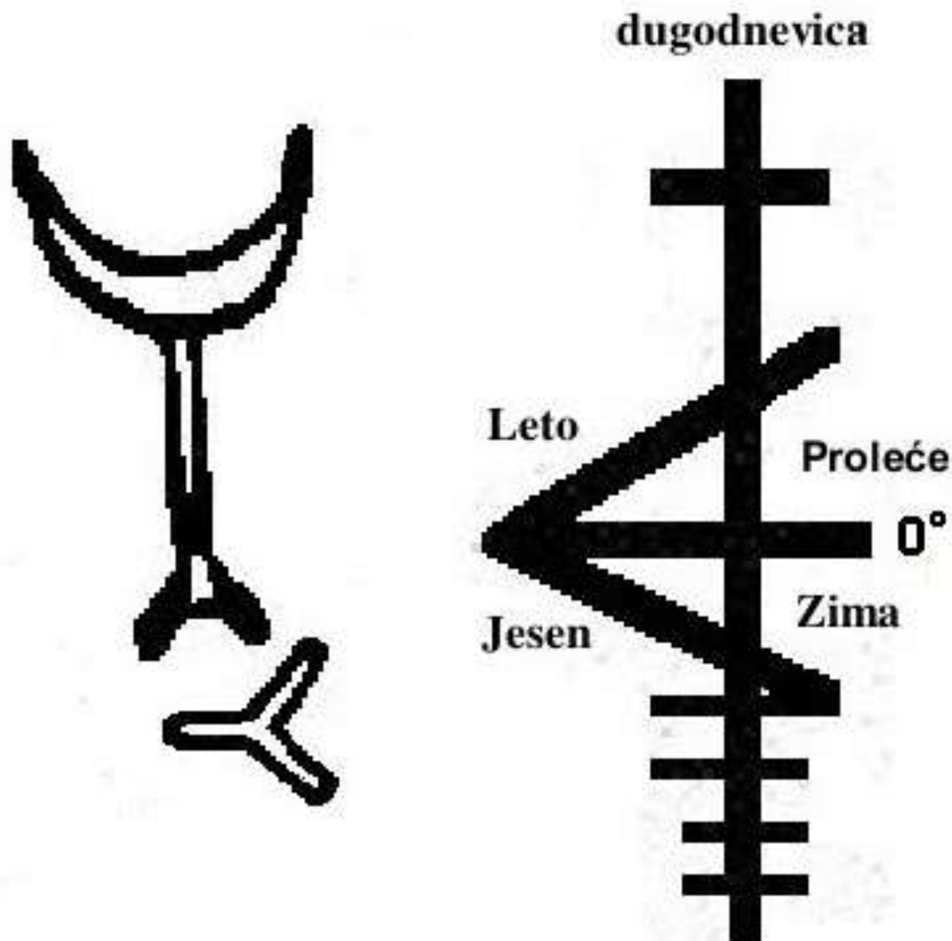
....

(1) Contemporary Jewish Writing in Germany: An Anthology; edited by Leslie Morris, Karen Remmler, University of Nebraska Press: Lincon & London, 2002, pg. 95.

HETITSKI SIMBOL

Bog Indara (Indra) drži simbol godine. Lijevo je nebeska soha sa oltarom ili prestolom Sunca na vrhu. Tu se na dan dugodnevnice, prvog dana ljeta, ustoliči Sunce. Ispod je triskel kao simbol podnebesja kosmosa (crtež ispod naslova preuzet iz: Laurence Austine Waddell, The Phoenician Origin of Britons, Scots and Anglo-Saxons, London: Williams and Norgate Ltd., 1924. pg. 344).

BAR i BARAKA

Sumerski piktograf, koji nama danas liči na kovertu za pisma, znak je za sumersku riječ BAR, što znači KUĆA. Od te osnovne riječi potiče i naše današnje BARAKA, mada je kod nas ova riječ potisnuta riječima KUĆA i DOM te se značenje BARAKA uglavnom odnosi samo na manju, najčešće drvenu kuću ili na vojnu spavaonicu.

Kao znak piktografskog pisma sumersko BAR potiče iz prepotopskih vremena. U nekoliko stilizacija postoji i na artifaktima vinčanske kulture, a nalazimo ga na keramici i petroglifima drevnih kultura i naroda širom svijeta.

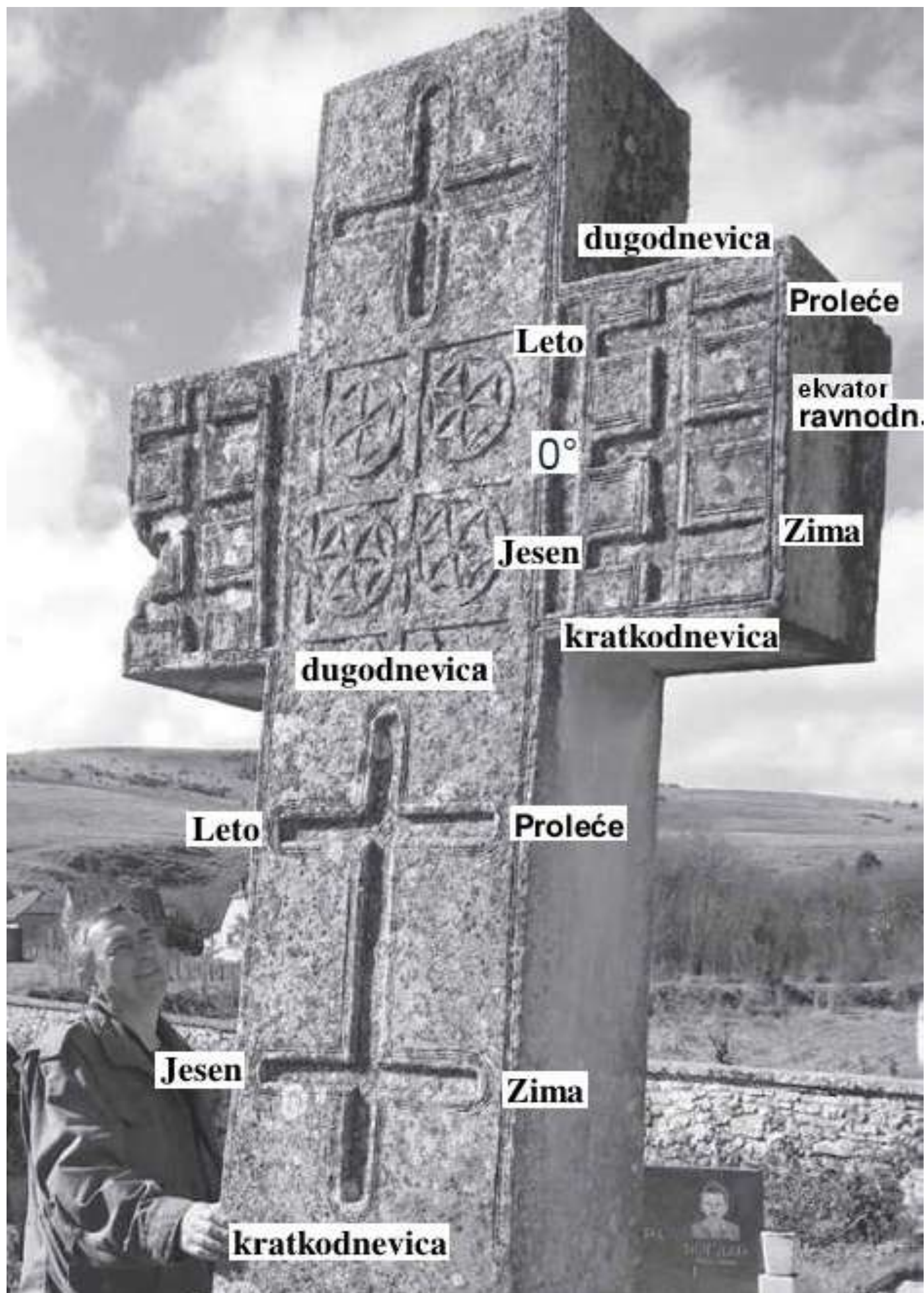

Znak "BAR" je solarni znak kuće Sunca (iznad je prikaz na stećku, Kistanje Selo, Knin, a crtež ispod preuzet iz knjige: Laurence Austine Waddell, Egyptian Civilization: its Sumerian Origin and Real Chronology, London, Luzak & Co., 1930, Plate XVIII, Facing pg.158).

BAR je univerzalni solarni simbol sa značenjem BARAKA SUNCA, tj. KUĆA SUNCA i KUCA SUNCA ima četiri sobe i to su četiri nebeske sobe u kojima boravi Sunce u četiri godišnja doba. To nije ništa drugo do krst sa vrlo bliskim krakovima.

Kod Srba krstjana simbol KUĆA SUNCA održao se na stećcima, jer i po prehrišćanskom i hrišćanskom vjerovanju duše umrlih idu u rajsku nebesku KUĆU SUNCA.

DVOSTRUKI I TROSTRUKI KRST

Krstača sa dvostrukim i trostrukim krstovima vremena (Šumnjaci, Glamoč).

Horizontalne linije dvostrukog krsta sa desne strane vertikale su zima i proljeće, sa lijeve ljeto i jesen. Vertikala u dnu je zimski solsticij na prvi dan zime (kratkodnevnica), a vrh vertikale je ljetni solsticij na prvi dan ljeta (dugodnevnica).

Trosrtruki krst je istog značenja uz dodatak srednje horizontalne linije koja predstavlja liniju nebeskog ekvatora na kojem se zbivaju proljetna i jesenja ravnodnevnica. Uklesani ravnokraki krst u vrhu krstače na slici je Svetovidov krst, a ispod njega je kuća Sunca sa cvjetovima života kao simbolima godišnjih doba.

Dvostruki i trostruki krstovi vremena simboli su iz vremena prijehrišćanstva, a koristili su ih dvovjerni krstjani na svojim stećcima.

………………………

Fotografije: *Goran Kolar i Siniša Šolak, Ćirilićki spomenici Glamočkog polja, Banjaluka: Međunarodno udruženje naučnih radnika - AIS, 2017, str. 11, 70-71.*

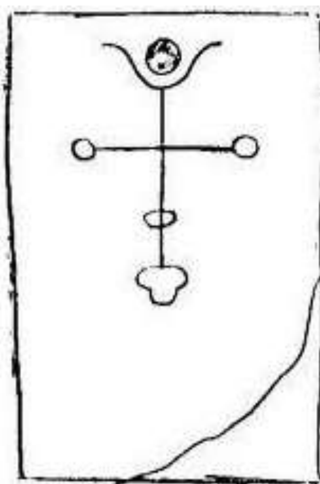
SIMBOLI NA STEĆCIMA 20. VIJEKA

(20. vijek, Palojice kod Predejana, Leskovac; foto: Vladimir Stančić)

Na ovom stećku trogodišnjeg Krste simbolično je prikazan Vidovdan na prvi dan ljeta ljetne dugodnevnice ljetnog solsticija. Sa tri svoja mjeseca desno od Svetovidovog krsta je vrijeme proljeća, a lijevo je ljeto sa svoja tri mjeseca. Skoro isti takav prikaz je na tračanskom petroglifu na stijeni Gluvi kamenovi (Глухите камъни, село Малко Градище, Източните Родопи, България) i na stećku u Cisti kod Imotskog. Stećak je iz 1930. godine i svjedoči u srpskom narodu trajanje dvovjernog pravoslavnog krstjanstva.

Tračanski petroglif (Глухите камъни) i stećak u Cisti, Imotski.

Krilato Sunce sa krilima sa tri mjeseca proljeća i tri mjeseca ljeta. Motiv krilatog Sunca seže u daleku prošlost do drevnog Egipta i Sumera.

Svetovid sa proljećem i ljetom na dan ljetne dugodnevnice.

Na spomeniku je antropomorfni prikazi prvog dana ljeta, Vidovdana na dan ljetne dugodnevnice: Svetovid sa proljećem i ljetom kao svojom djecom. Na prsima Svetovida je krst vremena godine.

Tijelo proljeća i ljeta je u oblika lista lipe (lipa je Svetovidovo drvo). Uspravnim crtama na tijelu proljeća i ljeta označene su polovine dana dugodnevnice: do pola dana je proljeće, od pola dana je ljeto, a sve skupa je jedan dan (jedan list), ali su u njemu dva godišnja doba (dvije glave).

I ovaj stećak svjedoči da Srbi nisu svetosavci, već pravoslavni dvo-vjerni krstjani. Ko tvrdi da nisu, taj laže i služi ocu laži.

IBAR

Keltski ibrik (5. v. st. ere).

Ime rijeke IBAR je od starokeltskog IBH što je značilo PIĆE (1).

Sad je jasno da je i "tursko" IBRIK od starokeltskog IBH, jer su Turci u Maloj Aziji zatekli, pokorili i asimilovali mnošto potomaka Kelta Galaćana. Starokeltsko IBH preko starofrancuskog dalo je englesko EWER (ibrik): IBH > EBER > EWER.

....

(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 539.

ZETA

ſeċ = SETH
Séċ, *seċ*, s. a hole
ſeċ = ſéċ = RUPA
Séċ = RUPA
seċ = SETHA
SETHA > ZETHA
ZETHA > ZETA
SETA > ZETA

Zeta je rijeka u Crnoj Gori duga 86 km. Nastaje od voda koje poniru u Nikšićkom polju i izbijaju kod Glave tj. Slapa Zete odakle teku do ušća u Moraču kod Duklje (nekadašnjeg grada kod Podgorice). Zeta je u dijelu područja koje stari istoričari nazivaju Ilirijom, a njene stanovnike zvali su Ilirima. Šta znači i odakle potiče ime ZETA?

Ime ZETA je erturskog (rasenskog) porijekla. Korijen ZET- nasto je od starijeg SET- (SETH-) i nalazimo ga u imenu etrurskog boga vatre pod imenom SETHLANS (odgovara rimskom bogu Vulkanu i grčkom Hefestu). Ime SETHLANS sastoji se od dvije riječi: SETH-LANS. U irskom gaeliku SET (neki pišu SETH) znači RUPA, PONOR (1, 2). Rijeka ZETA izvire iz velike RUPE jednog PONORA što znači da je ime rijeke nastalo od etrurskog SETH preko keltskog (gaelika) SETH (SET): SET(H) > SETA > ZETA.

I na ovom primjeru potvrđuje se da su Etrurci (Raseni) i Kelti (Gali) trački narod i da su Tračani i Iliri bili jedan narod u pokrajinama i zemljama raznih imena širom Evrope i dijelom Azije.

....

(1) Sir William Betham, Etruria-celtica: Etruscan Literature and Antiquities Investigated, Volume II, Dublin, Printed by Dixon Hardy and Sons, 1842, pg. 47.

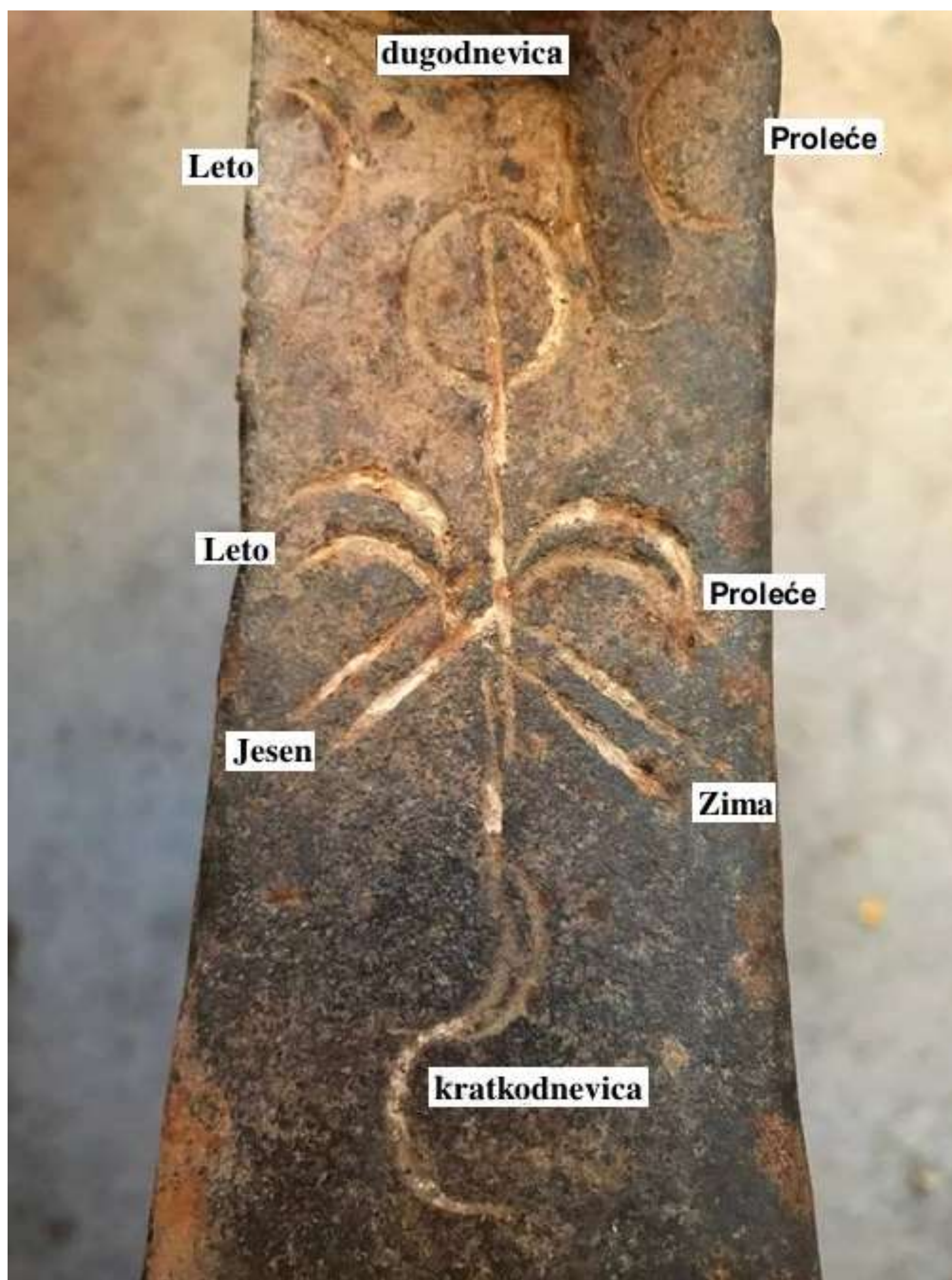
(2) Edward O'Reilly, An Irish-English Dictionary, Dublin, James Duffy, 1864, pg. 455.

KRSTJANSKI SIMBOL NA TRNOKOPU

Krstjanski solarni simbol na trnokopu ili budaku (Donja Kamenica kod Knjaževca. Foto: Oliver Jelenković).

U vrhu sa strana su dva ćirilićna ***C*** *(Sunce, svjetlost) kao znakovi vremena proljeća i ljeta na dan ljetne dugodnevnice kad se u jednom danu susreću i smjenjuju proljeće i ljeto (po vertikali popolovljeni krug Sunca). U sredini je kuća Sunca sa svoja četiri godišnja doba. U samom centru znaka* ***X*** *je simbol ◊ kao simbol neba i sunca. U dnu je obrnuto* ***S*** *(gornja polovina kao polumjesec) je znak mijene godine: kraj stare i početak nove godine (prvi dan zime na dan kratkodnevnice).*

ČEMU JE VAKAT, TOME JE I VRIJEME

Dupljajska sunčana kolica (oko1500 g. st. e.).

Za riječ VAKAT Skok kaže ovako: "Balkanski turcizam arapskog podrijetla (ar. *vākt* — tur. *vakit*, I*birļ* vaktile 'jadis, en son temps«) iz terminologije običnog života: bug. *vakăt,* arb. *vaht* = *vākt*, cine. *vahte* f »temps, moment, saison." (1)

Tako se pišu knjige kad se u ime ideologije narod želi držati u neznanju i omalovažavanju kao da je stoka. A pogledajmo ove primjere:

- arapski: VĀKT,
- azerbejdžanski: VAXT,
- indonezijski: WAKTU,
- javanski: WEKTU,
- maorski: WA,
- somalijski: WAQTI,
- tadžikistanski: Вақт (VAKT)
- turski: VAKIT,

- uzbekistanski: VAQT,
- bugarski: VAKĂT,
- majanski: BAKTUN,
- srpski: VAKAT

Od čega potiče riječ VAKAT i šta je najstariji korijen ove riječi? Hajdemo do sanskrita:

- sanskritski VAKHATI (वखति) ili kraće VAKH znači IĆI, KRETATI, POMIJERATI,
- sanskritsko VAKRA (वक्र) znači POVIJEN, SAVIJEN, KRUŽAN, UVRNUT, OKRET.

Dakle je riječi VAKAT korijen VAK-. Šta znači VAK-? Pogledajmo:

"**vagās**, gen. -asa m (Vuk) 'jamica u koju se usijeku točkovi na putu, kolosijek'. Pridjev na *-Ijiv vagaSljiv* (~ *put*). Nalazi se i u rum. *vâgaş* (s raznim zamjenama za početno *v : /, h)* (Erdelj, Banat) 'isto'. " (2)

VAGĀS je TRAG KOLA, KOLOVOZ, KOLOSIJEK. I evo kako je nastalo VAGĀS: pri izgovoru sanskritske osnove VAK glas K prelazi u G i dobija se VAG iz kojeg je izvedeno VAGĀS. Pošto sanskritsko VAK znači SAVIJENO, POVIJENO, UVRNUTO, KRUŽNO, to biva jasno da je VAK istog značenja kao i KOLO. I gle: VAK > VAG > VAGON = KOLA.

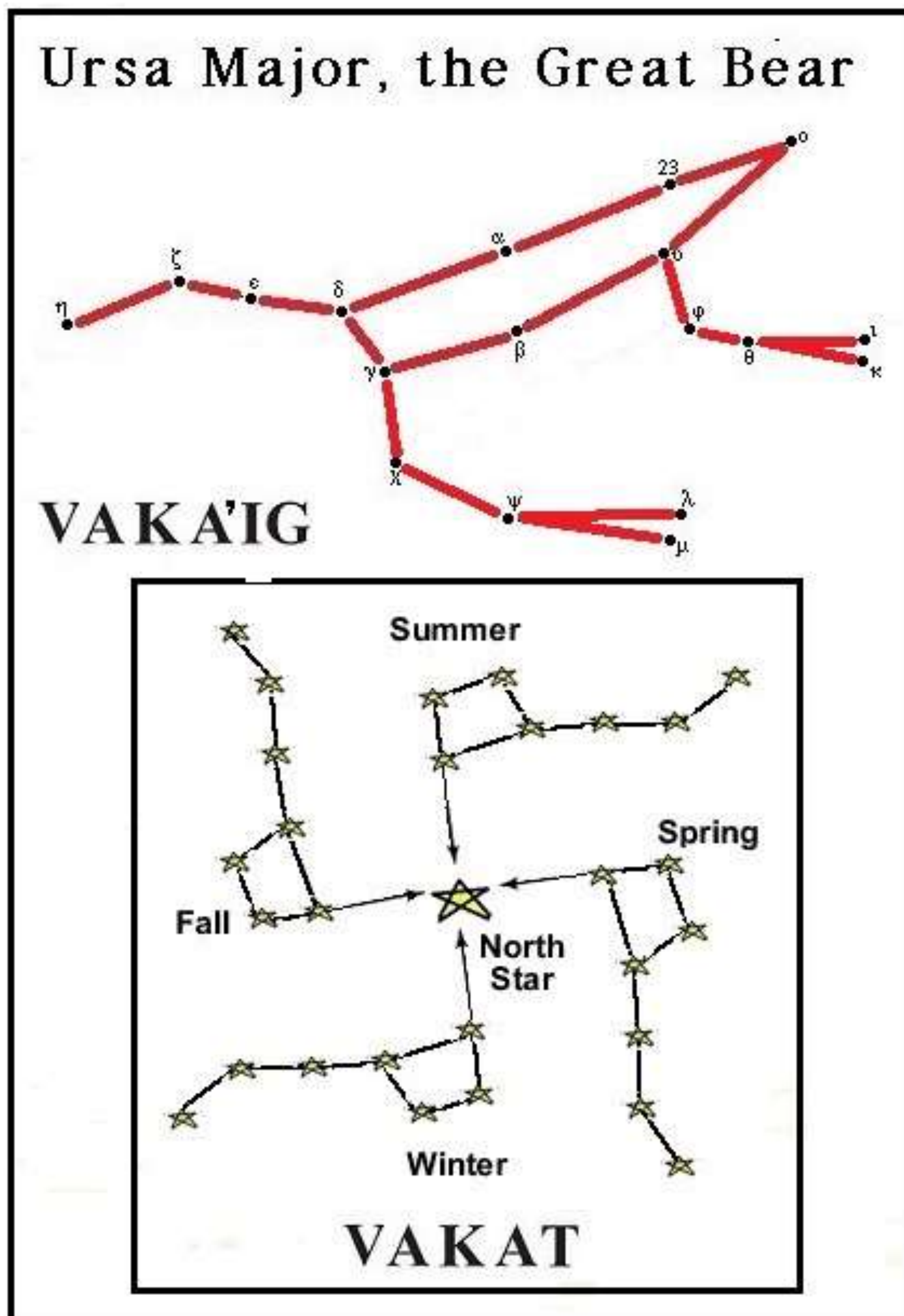
Skok kaže da je VAGON internacionana riječ:

"Od fr. *wagon* < engi*. waggon* < nvnjem. *Wagen*, internacionalno." (3)

Englesko WAG znači *kretati od jedne do druge strane, vrtjeti, njihato, mahati*, ali etimolozi engleskog ne znaju izvorno porijeklo riječi WAGON ili WAGGON (VAGON) (4). Tu je i englesko WAKE koje znači *probuditi se U VRIJEME*, za koje tvrde da potiče od teutonske osnove WAK, a ovo opet od arijskog WAG (5). Međutim, vidimo da je najstarije arijsko u sanskritskom VAK.

U davnoj prošlosti VAK je značilo KOLO (VREMENA) i od tog VAK izvedeno je VAKAT što znači VRIJEME, tj. KRUŽNO, KOLASTO i misli se na KRUŽENJE u PRIRODI: KOLOVRATI, KOLENDE, KALENDE, KALENDARI = VAKAT. Osnova VAK postoji i u havajskoj riječi WAKA što znači POJAVA,

POJAVLJIVANJE (6). Zar to ne liči na naše narodno OVAKI (OVAKAV)? Pratimo dalje!

Polinežansko VAKA ili WAKA je ČAMAC, LAĐA (7): na mnogim petroglifima Sunce putuje nebeskom lađom, Oziris se vozi u nebeskoj lađi.

Indijanski narod sa imenom Pima Bajo živi u planinskom dijelu sjevernog Meksika. Na istom području malo južnije je pleme Pima Bajo Pedro Estrella. Na njihovom jeziku PATKA je VAKA'IG ili VAKA'IK (latinski: Anatidae, Anseriformes duck) (8). Eto imena PATKI koje vuku KOLA VAKTA dupljajskih kolica.

Evo još jednog dokaza da su svi narodi ovog svijeta nekad bili jedan narod i govorili jednim jezikom. Zato ne vjerujem u evolucionizam ni u astronomiji, ni u geologiji, ni u biologiji, ni u arheologiji, niti u istoriji, jer su očigledne laži sve njihove priče o kosmičkoj supi i milijardama, milionima i desetinama hiljada godina trajanja ovog svijeta.

....

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 560.

(2) Ibid., str. 559.

(3) Ibid.

(4) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 692.

(5) Ibid., pg. 693.

(6) Lorrin Andrews, A Dictionary of the Hawaiian Language, Honolulu, H. I.: Henry M. Witney, 1865, pg. 509.

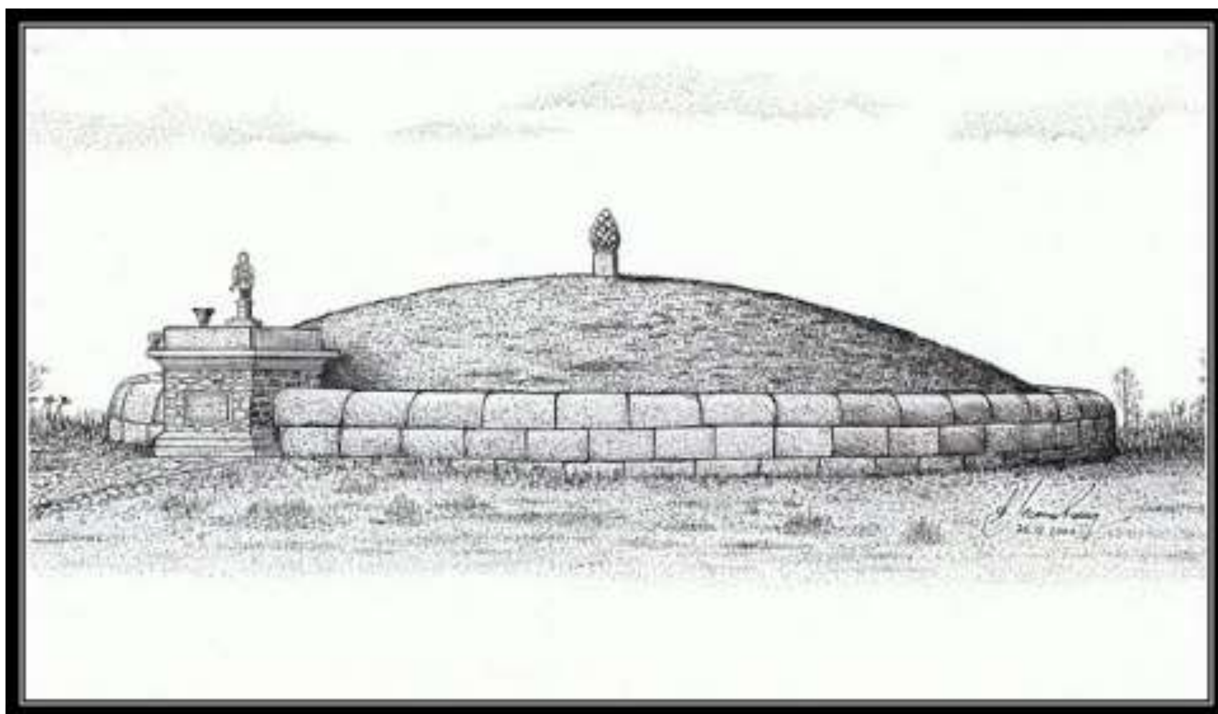
(7) Sir James Hector, Transactions of the Royal Society of New Zealand, Volume 21, Welington, 1888; Issued May, 1889, pg. 461.

(8) Amadeo M. Rea, Wings in the Desert: A Folk Ornithology of the Northern Pimans, The University of Arizona Press, Tuscon, 2007, pg. 112.

GREB I GROB

U srednjebosanskom selu Viduši postoje toponimi Gladno greblje, Ciganjski greb, Kićin greb. Govorilo se: išao na greblje, okadio greb, zbor na greblju. Po zvaršetku nesretnog rata 1992-1995. godine izbjegli srednje-bosanski Srbi umjesto GREBLJE počeše govoriti GROBLJE, a GREB za-mijeniše riječju GROB, jer svaka promjena duha u narodu izaziva i promjenu riječi u jeziku tog naroda.

Neko će reći da je svejedno: GREB ili GROB. Nije svejedno i poka-zaćemo zašto nije i zašto u rječnicima srbskog jezika nema riječi GREBLJE, a ima riječ GROBLJE. Priču o tome započećemo citatima Homerove Ilijade.

Greb sa stećkom (Biljegom, mramorom) na vrhu.

Pred pogibiju trojanskog junaka Sarpedona boginja Hera govori Zevsu šta će biti sa Sarpedonovim mrtvim tijelom:

"…pa nek njega
Nose dok ne stignu s njim u Likiju široku zemlju;
te će ga braća pogrepsti i svojta i nadgrobnu humku
nasut' i spomenik dići; jer takvima je mrtvima pošta."

(Homer, Ilijada, Pjevanje 16, Odjeljak 13, prevod Miloš N. Đurić)

Ovako stoji u prevodu T. Maretića:

"…nek nose
Njega, dok ne dođu s njim u Likiju široku zemlju,
Tu će ga braća sahranit i rođaci i hum će grobni
Nasut i metnuti stećak, jer čast je mrtvima takva."

(Homer, Ilijada, Pjevanje 16, Odjeljak 14, stihovi 453-457, prevod Toma Maretić)

U Đurićevom prevodu stoji POGREPSTI, a u Maretićevom SAHRANITI. Na prvi pogled riječi POGREB i SAHRANA imaju isti smisao, ali nije tako.

Riječ POGREB sastavljena je od PO GREB, što znači da se PO smrtnim ostacima podigne GREB: PO GREB. Šta je GREB?

Od riječi GREB je GREBLJE. Starokeltsko GRE je PRIRODA, SRŽ (1).

Prije primanja hrišcanstva, pa i nakon hristijanizacije, mrtvaci su spaljivani. Starokeltsko GREAD (2) znači SPALITI, SAŽEĆI. Gaelik GREINE (3) je SJAJ ZORE, GREJ SUNCA. Korijen GRE- u latinskom dao je CRE- (KRE- = GRE-) u riječi CREMARE sa značenjem GORJETI: Sunce GRE-JE.

Starokeltsko GRE je PRIRODA. Tijelo mrtvog čovjeka samo je PRIRODA, tj. MATERIJA i ona se kroz vjerski ritual predaje zemlji spaljivanjem ili ukopom. Ritual tog vraćanja čovjekovog GRE (tijela) u opšte kosmičko GRE (materiju zemlje) nazvan je PÓGREB. Mjesto gdje je mrtvo čovjekovo GRE (tijelo) kroz POGREB vraćeno u opšte kosmičko GRE nazvano je GREB i to mjesto obilježavano je u vidu HUMKE ili GROMILE.

GREB je vidljivi ZNAK mjesta nečijeg PÓGREBA. Kao ZNAK prenio je GREB svoje značenje na proces pravljenja ostalih ZNAKOVA u spomen mrtvog čovjeka: da bi se u kameni biljeg na GREBU ugravirao ZNAK, po kamenu mora da se GREBE. GREBANJE nije KOPANJE. GREBANJE je GREBOM kao ŠILJKOM isrctavanje ZNAKA, jer je GREB ŠILJAK. Od GREB izvedeno je GREBEN. Planinski GREBEN nema nikakve veze sa GROBOM. Postoji i GREBEN za češljanje vune.

Dva greba (gromile) na Romaniji.

Otkuda je i čija je riječ GROB? I to je iz keltskog: gaelik GROB (3) je KOPANJE. Riječ GROB sa istiim značenjem je kod Gota (4), što znači da su riječ GROB preuzeli od predaka Kelta.

"**grob**, groba, m. sepulcrum, naj starije je značenje jamačno bilo: *jama* u zemlji, ali već u praslavensko doba postalo je uže: j*ama* ili uopće mjesto gdje se sahranjuje, ukopava mrtvo tijelo….Riječ je praslavenska, isporedi stslov. *grobъ*, rusko *гробъ*, čes. *hrob*, polj. *grób*. – Postaje od korijena greb glagola *grepsti*, te se ojačanjem **e** pretvara na **o**; uz *grob* ima u našem jeziku i *greb*…" (5)

Ne može **E** da se pretvara u **O**. Zašto se GREPSTI nije pretvorilo u GROPSTI? GREB sa glagolom GREPSTI nema značenje KOPATI, nego USIJECATI, REZBARITI, GRAVIRATI. GROB se ne USIJECA, nego KOPA.

Riječ GROB je i keltska i gotska sa značenjem KOPATI JAMU. Običaj UKOPAVANJA MRTVACA je od vremena primanja hrišćanstva. Od tog vremena je i riječ SAHRANA što je po hrišćanskom vjerovanju čuvanja zemnih

ostataka do opšteg vaskrsenja iz GROBA. Tako nas riječ GREB podsjeća na naše prehrišćansko, a riječ GROB na hrišćansko istorijsko vrijeme.

………………………

(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 522.

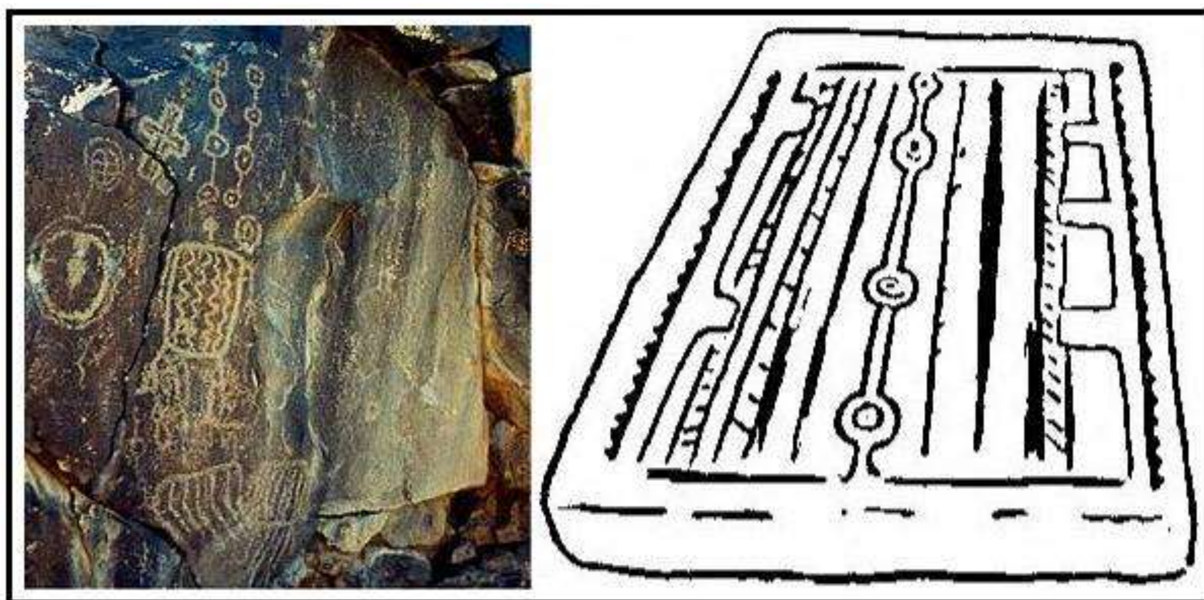
(2) Ibid.

(3) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 315.

(4) Ibid.

(5) Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio III, Obradio P. Budmani, JAZU, Zagreb, 1887-1891, str. 453.

ISTI SIMBOLI NA PETROGLIFIMA I STEĆCIMA

Na slici lijevo je indijanski petroglif u Kaliforniji (The Black Mountain Rock Art District, Mojave Desert, Barstow, San Bernardino County, California), a desno srednjevijekovni stećak kod Nikšića: simboli su potpuno isti! Mnogo je ovakvih primjera.

GARGAČE

Gargače

Na slici su tkz. GARGAČE koje služe za garganje (češljanje) vune. Riječ potiče iz keltskog jezika u kojem GARG znači BIJES, NASILNOST, OŠTRINA (1), a sve je zbog mnoštva zubaca koji se kače za vunu i snažnim potezima je čupaju, razvlače, istežu i ispravljaju (postoji i vrsta zubate štuke sa imenom GAR (rod *Lepisosteiformes* ili *Semionotiformes*).

Mnoštvo riječi starokeltskog jezika u srpskom jeziku svjedoče da su mnogi Srbi porijeklom balkanski Kelti, tj. Tračani (Iliri) i na svijetu nema tog lingviste koji to može pobiti.

....

(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 478.

VELAUNI, VELES I VELEBIT

VEL = BIJELA MARAMA
VELENKO
VELENKA
VELA
VELIMIR
VELIZAR
VELIBOR
VELKO > VELJKO
VELIKDAN > VELIGDAN = SVETI DAN
VELEBAN < VELIKI BAN = VELIKI SJAJ
VELESILA

Thai jezik: WELĀ (เวลา) = VRIJEME
Marathi jezik: VĒLA (वेळ) = VRIJEME
Laoski jezik: VELA = VRIJEME

Etrursko VELUS = ČOVJEK (1)
Etrursko VELS = Velskus (lat.) ime čovjeka (2)
Etrursko ime VELIAS (3)

VE: VE-LAS > VELAS > VELES

VELES je bog proljetnog rasta, vlačenja, izvlačenja: tračko "velek" znači "izvlačiti" u smislu "izdužiti, veličati".

VELLAUNUS, VELAUN ili VELAN je keltski bog kojeg poistovjećuju sa grčkim Merkurom i rimskim Marsom (4). O ovom bogu nađena su dva natpisa na kamenu. Jedan je u u Rimu, drugi u Francuskoj (Caerwent, France). U bazi statue u Rimu na početku natpisa piše:

"[DEO] MARTI LENO [S]IVE OCELO VELLAVN..." (5), tj. "BOGU MARSU POSREDNIKU ILI OKCU VELAUNU..."

Drugi natpis posvećen VELAUNU je u južnoj Galiji (Hières-sur-Amby, Allobroges, Gaul, France). Tu natpis počinje ovako:

"AVG SACR DEO MERCVRIO VICTORI MACNIACO VEILAVNO..." (6), ili "AVGUSTU SVETOM BOGU MERKURU POBJEDNIKU VELIČANSTVENOM VEILAUNU..."

U starokeltskom je bio glas V, tako da korijen VEL- u imenu VELAUN, VELIAN, VELIANI znači VELIKI (isto kao i BELI). Pošto ga poistovjećuju sa Merkurom, znači da se misli na BOGA SUNCA, jer je Sunce VELI (BELI) Božji POSREDNIK.

Sanskritsko VELĀ (वेला) je VRIJEME, SEZONA, a sanskritsko VELLANĪ (वेल्लनी) je ROTIRAJUĆI UČVRŠĆIVAČ, ROTIRAJUĆA ČIVIJA, što je simbol Sunca kao centralne ČIVIJE UČVRŠĆIVAČA kola vremena.

Ime boga VELESA istog je korijena kao i ime keltskog VELAUNA, dakle je i značenje imena vrlo blisko: VELIKO SUNCE. Sanskritsko, etrursko, keltsko (pa srpsko) LAS znači SJAJ, BLJESAK, SVJETLOST, PLAMEN.

Ime planine VELEBIT takođe ima slično značenje: VELE-BIT, s tim što starokeltsko BITH znači BORAVIŠTE, a može da znači i DUVANJE, PUHANJE, BURA (7) koja zaista zna jako da duva sa Velebita.

…………………………

(1) Isaak Taylor, Etruscan researches, London: Macmillan & Co,1874, pg. 241, 301.

(2) Ibid., pg. 291.

(3) Ibid., pg. 299.

(4) Oxford Latin Dictionary, Oxford, Clarendon Press, 1968, pg. 2023.

(5) L'Année épigraphique 1905: 168.

(6) John Rhys, Lectures on the Origin and Growth of Religion as Illustrated by Celtic Heathendom, London - Edinburg: Williams and Norgate, 1888, pg. 6.

(7) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. I, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 97.

SVETI VLAHO I VLAH

U kakvoj su vezi SVETI VLAHO i VLASI? VLAHO je SUNCE, a VLAH je služitelj SUNCA. Kako to dokazati? Vrlo lako: uporednom lingvistikom!

Sanskritsko LAS, LASA (लस्) znači SVJETLOST, SJAJ, ISKRIČAVOST, PLAMEN, BLJESAK!

Pošto je većina današnjih Srba porijeklom od Tračana, Iliria ili Kelta, prvo u njihovom jeziku tražiti smisao imena VLAHO I VLAH. Tako nalazimo da u srpskom imenu LAZAR kao i u sanskritu i u keltskom (gaeliku) postoji riječ LAS (1) sa istim značenjem: SVJETLOST, SJAJ, ISKRIČAVOST, PLAMEN, BLJESAK! I gle: V LAS > VLAS!

Pošto je glas **V** ispred riječi LAS prijedlog **U**, to znači da VLAS znači U LAS, tj. "onaj koji je U SVJETLOSTI, U SJAJU, U BLJESKU". Ali šta ćemo sa oblicima VLAH i VLAHO? Da vidimo:

a) VLAH se sastolji od V-LA-H,
b) VLAHO se sastoji od V-LA-HO

Obje riječi počinju glasom **V** koji je u starini bio prijedlog **U** za označavanje mjesta. Tako bude:

a) V LA-H = U LA-H,
b) V LA-HO = U LA-HO

Glas **V** u riječi VLAHO je prijedlog mjesta sa značenjem **U** (u nečemu). A šta je **LA**? Idemo u potragu za značenjem oblika LA onako kako se to u uporednoj lingvistici radi: prvo se traži u najbližim srodnim jezicima, a ako tu nema, traži se se u ostalim jezicima.

Sanskritsko LATĀ (लता) sadrži osnovu LA. Riječ LATA znači LINIJA. Srpsko LATICA (cvijeća) takođe je LINIJA od sredine cvijeta i takođe sadrži osnovu LA koja nosi značenje riječi LINIJA.

Srpsko VLAT sadrži sanskritsko LAT- jer i VLAT je LINIJA trave. Keltsko (gaelik) SLAT je ŠTAP, DUŽINA, GRANA i u sebi ima LAT- (2). ŠTAP je takođe LINIJA. Trava SLAT (SLATKOVINA ili SLATINA) dobila je ime po tome što se penje se uz SLAT, tj. uz ŠTAP.

Otkud LAT- u srpskom ZLATO: Z-LAT-O? Zato što ZLATO SJA i BLJEŠTI. Danom SJA i BLJEŠTI Sunce i zato u gaeliku LATH znači DAN (3).

Sunce je krug, a iz kruga na sve strane pružaju se LINIJE zraka. Ti zraci su Sunčeve LATICE i skoro svaki cvijet svojim centrom i LATICAMA okolo liči na Sunce. Riječ LA znači SUNCE i da je to tačno, evo dokaza:

"Polinezijsko ime za Sunce bilo je RA, LA ili A (drugi dijalektski ekvivalenti su RAA, LAA i AA)." (4)

"Persijsko ILĀH znači BOGOVI, dok ILĀHAT i ALĀHAT znače SUNCE." (5)

U oba citata iznad imamo LĀ sa značenjem SUNCE isto kao i svim prethodno nabrojanim primjerima. I sad u imenu VLAHO imamo dvije jasno definesane riječi:

1. V = U
2. LA = SUNCE

VLAHO < VLA-HO

U starokeltskom jeziku postojao je glas **V** i dokaz za to su imena mnogih keltskih plemena: Varciani, Veragri, Vergunni, Veroduni, Vertamocorii, Vesubiani, Vindelici, Vocontii, Volcae, itd. Vremenom je glas **V** prešao u glas **U** i danas u gaeliku nema **V**. Tako kod zapadnih Kelta, davno odvojenih od matice na Balkanu, glasovna grupa VLA- posatala je ULA. Danas u gaeliku ULA je DUGA VLAS trave ili kovrdžava KOSA, a može da bude i GRANA (6). Pošto je to tako, riječ VLAH znači isto što i ULAH i tu je ključ: ULAH postoji u persijskom ULĀHAT što znači SUNCE, BOŽANSTVO, SLUŽBA (7).

Pogledamo li u Sunce, njegove zrake su VLASI, LATICE, LINIJE ili GRANE. VLAHO je VLASO, tj. VLASATO (BLJEŠTAVO) SUNCE PROLJEĆA, SVETI VLAHO, a VLAH je VLAHOV, tj. VLASOV SLUŽITELJ.

....

(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 570.

(2) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 498.

(3) Ibid., pg. 344.

(4) Robert W. Willimson, Religious and Cosmic Beliefs of Central Polynesia,Volume I, Cambridge, At The University Press, 1933, pg. 96.

(5) Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic and English, London: W. H. Allen and Co., 1852, pg. 152.

(6) Edward Dwelly, Ibid., Vol. III, pg. 996.

(7) Francis Johnson, Ibid.

SVETI VLAHO VLAČI

Vlasato Sunce

U duge jesenje i zimske noći nekad su se seoske žene i djevojke okupljale da češljaju i VLAČE vunu. Kao pribor imale su grebene i gargače i tim alatkama VLAČILE su vunu tako što su u ljeto opranu vunu stavljale na grebene ili gargače i grebanjem po vuni VLAČILE vunu, tj. POVLAČE vunu

grebenima i RAZVLAČE je u PRAVU liniju pripremajući je za kudelju i predenje u VLAKNO.

Pogledajmo: VLAH VLAHI > VLAH VLAČI (u zakonitosti prve palatalizacije glas **K** ispred **I** prelazi u **Č**).

U srpskom jeziku ima riječi koje označavaju ono što je VLAKASTO, tj. TANKO I PRAVO: VLAKA je dugo i tanko okresano stablo, trava ima tanke VLATI, POVLAKA je tanka linija, crta, itd.

Rekosmo da je SVETI VLAHO ili VLASO VLAKASTO ili VLASATO SUNCE PROLJEĆA. On je, dakle, VLAKAST ili VLASAT, a ta njegova VLAKNA ili VLASI su SUNČEVE ZRAKE oko SUNCA, jer je VLAHO ili VLA-SO sunce proljeća.

Pošto je VLAHO SUNCE PROLJEĆA, on VLAČI prirodu, tj. sve VLAČI iz zimskog skrovišta: iz zemlje on VLAČI VLATI trave, on VLAČI pupoljke iz grana drveta, VLAČI cvijeće, behar i listove iz pupoljaka, VLAČI grane drveta te rastu, on s proljeća VLAČI LINIJE brazda po njivama, on u proljeće VLAČI rogove srndačima i jelenima i iz štala u proljeće VLAHO VLAČI stoku na pašnjake: VLAHO je VLASAT: VLAHO VLAHI > VLAHO VLAČI (**H > K > Č**).

SVETI VLAHO je isto što i VELES ili VOLOS. VELES je VELIKI i sve što raste u prirodi on s proljeća VELIČA POVLAČEĆI ga da raste. To isto radi i ruski VOLOS. Tako su VLAHO, VELES i VOLOS tri imena istog boga proljeća.

LATIUM JE POLJE

Na slici na sljedećoj strani je biljka zvana dragoljub (Tropaeolum majus, lat.) koju Bugari zovu LATINA, LATINKA. Da li je ova biljka u Bugarskoj dobila ime po Latinima zato što je, kažu, donesena iz Latinske Amerike, iako kao puzavica raste i po šumama Balkana? Nemoguće, mora biti nešto drugo u pitanju. Pogledajmo i list LOTUSA. Obratimo pažnju na oblik i površinu listova ovih biljaka: listovi su pločasti i ravni.

Korijen u riječima LATINA i LATINKA je LAT-, Tvrde da je LOTUS je od grčkog LATOS (λατόός), dakle istog korijena LAT- (1).

Sanskritsko LATĀ (लता) je LINIJA, PRAVAC. Srpsko LATICA je dio cvijeta koji se od od sredine cvijeta PRAVOLINIJSKI GRANA na sve strane.

Dragoljub (Tropaeolum majus, lat.).

Keltsko (gaelik) SLAT je ŠTAP. I štap je PRAVA LINIJA. Srpsko GLAT je RAVNO, GLATKO je IDEALNO RAVNO kao UGLAČANO.

Kad majstor malteriše sobu, najteže mu je GLETATI plafon. GLETANJE je fino GLAT ravnanje nabačenog sloja svježe malte: GLAT-ATI > GLATATI > GLETATI (njemački: glätten).

PLÀTA (sporeta),
PLAT (tanjir)
PLATO
PLATFORMA

Francusko PLAT znači RAVAN. Grčko PLATIS (πλατύς, ττλατος) znači ŠI-ROK.

U svim nabrojanim riječima korijen je LAT- i nosi značenje RAVAN ili ŠIROK. Od korijena LAT- izvedeno je etrursko LATIUM u kojem su nastali LATINI. Ime LATIUM znači RAVAN PRAVAC, RAVNA ZEMLJA, ŠIROKA ZEMLJA: RAVAN, RAVNINA, POLJE.

Latice cvijeta

Kako je došlo do riječi POLJE? Išlo je ovim putem: ono što je puno LA-TO, to je POLATO (< PO-LATO), isto kako je ono što je puno KISLO postalo POKISLO (< PO-KISLO):

a) PO KISLO > POKISLO
b) PO LATO > POLATO

U vremenu formiranja Slovena oblik POLATO premutacijom postaje PO-LETO, a u slovensko vrijeme skraćnjem oblika POLETO dobijen je oblik POLE što je jotovanjem dalo današnje srpsko POLJE.

....

(1) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 342.

LAŽI O LAZARU

"Lazi, lazi, Lazare!
Te dolazi do mene,
Privataj se za mene:
Za svilene rukave,
Za svilene marame,
Za klečane kecelje."
(Vuk S. Karadžić, Život i običaji naroda srpskoga, Beč, 1867, str. 25)

O porijeklu i značenju srpskog imena LAZAR u svim rječnicima srpskog jezika piše ovakav smisao:

"Lazar ili Lazarus je muško ime hebrejskog porekla, mada može biti i prezime. Potiče od heb. אלעזר (Elʿāzār, Елеазар), što znači 'Bog je pomoć' ili 'Bog je pomogao', što dalje vuče korene od aram. עֲזַרְיָה (Azarya, Azarija) s istim značenjem." (Vikipedija, Slobodna enciklopedija, Lazar ime)

I ovako se Srbima laže preko hiljadu godina. Prvo laže crkva, a onda lažu lingvisti, lažu novinari, lažu učitelji i na kraju laže narod sam sebi. Ima skoro dvije godine da sam jasno objasnio odakle potiče i sta znači srpsko ime Laza (a ne hebrejsko Eleazar), ali većina današnjih Srba vole laži, za lažima idu, lažima se mole i klanjaju i u laži žive. Tako je moj glas i o istini imena Lazar ostao prećutani glas istine u ušima srpske laži!

Zašto se laže narodu? Zašto laže crkva, zašto lažu lingvisti i novinari? Lažu da bi prikrili porijeklo Srba, jer većina današnjih Srba nisu porijeklom ono što oni govore da Srbi jesu i sve stare izvorne srpske riječi progalasiše grčkim, latinskim, hebrejskim, turskim, njemačkim...

U srpskom jeziku je istina srpskog genealoškog identiteta, istina srpskih istorijskih korijena i to lažovi kriju i lažima drže Srbe u neznanju ko su i šta su i gdje su bili u drevnim preistorijskim i istorijskim remenima. Od Srba se krije da su porijeklom od Cimerijana koji su kasnije zvani različitim imenima od kojih su najpoznatija imena Tračani, Kelti i Iliri. To su tri istorijska imena jednog naroda sa mnoštvom narodnih plemena rasutih širom Evrope, Male Azije i Bliskog istoka. Da, to su najstariji genealoški i istorijski korijeni većine današnjih Srba, Srba starosjedilaca Balkana i to se krije i radi tog sakrivanja

laže crkva, lažu lingvisti, lažu istoričari, lažu novinari...i lažu mnogi Srbi u narodu! No, vratimo se imenu LAZAR, porijeklu imena i njegovom značenju.

Prvo pogledajmo srpski glagol LASKAT:

"**laskat**, pridjev na -at (17. v., jedna potvrda) 'svijetao', proširena na *-ьn* l*askatan* 'isto', poimeničen u maskulinumu *laskat* (17. v.) 'sijevanje, munja', denominal na *-ati laskàtati*, *-ãm* pored *-ćem* (17. v., također slov.)." (1)

Gdje je etimološko ishodište riječi LASKAT? Hajdemo u sanskrit! Sanskritsko LAS, LASA (लस्) znači SJAJAN, BLJEŠTAV.

Vidimo da sanskritski oblici LAS i LASA svojim značenjem odgovaraju srpskom LASKAT: SJAJ, SVJETLINA, SIJEVANJE, BLJEŠTAVOST.

LAS-ER = LASER = "akrinom za 'Light Amplificationby Stimulated by Emission of Radiation'." Irsko muško ime LASAIR je od LAS-AIR i znači PLAMEN, VATRA. Čudi me da i riječi LASTA (ptica) i LASNO (lako) sa osnovom LAS kao u LASAR (Lazar) nisu proglasili hebrejskim riječima?

Ime LAZAR nastalo je oosnove LAS u riječi LASAR. Jedina promjena je radi olakšanja izgovora te je glas **S** prešao u **Z**: LASAR > LAZAR!

Pošto je većina Srba porijeklom od Tračana, Iliria ili Kelta, normalno je prvo u njihovom jeziku tražiti smisao riječi srpskog jezika. Tako imenu LAZAR korijen nalazimo u keltskoj riječi LAS (2):

- gaelik LAS = SVJETLOST, SJAJ, ISKRIČAVOST, PLAMEN, BLJESAK,
- gaelik LASACH = PLAMENI, GOREĆI

Lasi, lasi, Lasare > Lazi, lazi, Lazare

Starokeltsko LASI, LASI, LASARE dalo je srpsko LAZI, LAZI, LAZARE. U bukvalnom smislu stih LASI, LASI, LASARE znači SVIJETLI, SVIJETLI, SVIJETLI i pjesma je posvećena SUNCU PROLJEĆA, to je HIMNA SUNCU PROLJEĆA, a crkva je tu samo podmetnula svoje judeo-sektaško kukavčije jaje pod vidom hrišćanskog Jevreja Lazara. I gle: biblijski Eleazar tri dana u grobu, a četvrti dan Isus ga vaskrsava. Šta je to? Tri dana u grobu su tri mjeseca trajanja zime, a četvrti dan je četvrti mjesec i počeak proljeća uz vaskrsenje prirode. Tu i osnovnoškolci shvataju simboliku!

Lastavice i vrbica simboli su sunca Lasara, tj. Lazara.

Srpske obredne narodne pjesme svojom vjerskom ritualno-duhovnom sadržinom premošćuju vijekove i milenijume povezujući duh drevnih srpskih predaka sa duhom današnjih Srba. Tako se održava kontinuitet srpskog duha i sve dok narod gaji i čuva svoj tradicionalni duh, on će postojati bez obzira kakve istorijsko-političke (ne)prilike da ga zadese.

Ako crkva, lingvisti, istoričari, novinari i internetski botovi srpskih dušmana uspiju potpuno da prekinu duhovnu vezu Srba prošlosti i Srba sadašnjosti, nestaće Srba! Nažalost, iz mnogih životnih primjera dosadašnjeg ponašanja današnjih Srba (kao na primjeru ćutanja o srpskom imenu Lazar), vrijeme nestanka Srba privodi se kraju.

…………………………

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 272.

(2) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 570.

POGAČA

Pogača

"**pogača** f (Vuk, Mikalja, Bella, Belostenec, Voltici, Stulić, slov., bug.) = *pogača* (Rab, Boka, Lastva, ŽK) = *pagai* m (Kavanjin, rus.) '1° hljeb plosan i nekvasan...'." (1)

Zašto je riječ POGAČA oblikom vrlo bliska riječi BOGAČA, tj. BOŽJA, BOŽANSKA?

Keltski (gaelik) PÀG = PÒG (2)
Keltski (gaelik) PÒG = POLJUBAC, LJUBLJENJE (3)
Keltski (gaelik) PÀGACH = PÒGACH (4)
Keltski (gaelik) PÒGACH = LJUBLJENJE, PODAREN NA LJUBLJENJE (5)

Iz ovoga biva jasno šta je značenje božićne pogače česnice i porijeklo smisla božićnjeg mirboženja ljubljenjem oko česnice.

....

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 694.

(2) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg, 714.

(3) Ibid., Vol. III, pg. 730.
(4) Ibid., Vol. II, pg. 714.
5) Ibid., Vol. III, pg. 730.

PAGANIN JE BOŽJI ČOVJEK

Kažu zapadni etimolozi da riječ PAGAN dolazi od kasnolatinske riječi PAGANUS što znači SELJAK, CIVIL, NEBORAC, DRŽAVLJANIN odakle proizilazi da korijen riječi PAG- znači OMEĐENA OBLAST, OGRANIČENO PODRUČJE, KANTON. Prema tome, latinsko PAGUS je selo, ali je i OBLAST, PODRUČJE, KANTON.

I kao što vidimo, korijen riječi je PAG-:

a) latinski PAGUS znači SELO
b) latinski PAGATIM znači U SELU, ali i OD SELA
c) latinski PAGELLA, PAGINULA je MALA STRANICA
d) latinski PAGINA je JEDNA STRANA PISMA i KNJIGE

Pogledajmo kako neki engleski rječnici definišu semantičko značenje riječi PAGAN od kasnolatinske riječi PAGANUS (ovo "kasnolatinski" znači od vremena srednjeg vijeka, dakle od vremena kad ja hrišćanstvo bilo vladajuća državna ideologija):

a) PAGAN = OMRŽENI, POGANI (Oxford American Dictionary)
b) PAGAN = ZEMLJORADNIK, SELJAK, PROSTAK, OMRŽENI, POGANI (Webster's Dictionary)

A sad pogledajmo i ovo: englesko BAG je KESA, VREĆA. U čemu su u staro vrijeme nošene pare? Nošene su se u maloj ili velikoj vreći: mala za pasom, velika na konju. Novac je BLAGO, BOGATSTVO, IMANJE, NAPREDAK, SREĆA, dakle sve ono što sanskritska riječ BHAGA (bhága) označava. Svi slavisti saglasni su da slovenska riječ BOG označava isto kao i sanskritska riječ BHAGA (भाग): BOGATSTVO, IMANJE, NAPREDAK, SREĆA ali takođe znači BOG DAROVATELJ, DAJBOG.

No, vratimo se našoj riječi PAGAN. Sanskritsko BHAGA, koje znači BOGATSTVO, IMANJE, NAPREDAK, SREĆA, SUNCE ima i oblike homonima, tj. isti oblik riječi ima i druga značenja, te BHAGA takođe znači DIO, OBLAST, PODRUČJE, MJERA, dakle sve ono što označava latinska riječ PAGUS sa značenjem SELO i od toga je, kažu, izvedena latinska riječ PAGANUS.

Značenje POGAN u smislu DUNOVNA NEČIST, BEŽBOZNIK utvrdilo se u vrijeme zvaničnog hrišćanstva. Da je to tačno, evo dokazi:

A) originalno latinsko PAGANUS (PAGUS+-ANUS) nije značilo NEČIST i BEZBOŽNIK nego "onaj ko je pripadao, ili je udružen u društvenu zajednicu ili pripada istoj zemlji (1). Dakle izvorno latinsko PAGUS ili PAGANUS nije značilo NEČIST ni BEZBOŽNIK.

B) starokeltsko, dakle i tračansko i ilirsko BÀ znači DOBAR, POŠTEN, ali znači i ono bosansko BA: NAIVAN, BUDALA, LUD (2). Keltsko (gaelik) BO znači ČUDAN, IZVANREDAN, ODLIČAN (3). Starokeltsko GANN znači BIJEDA, SIROTINJA (4).

Stara izreka naši starih glasi: "Dobar i lud dva rođena brata."

I pogledajmo sad:

1. BA-GANN > BAGANN > PAGAN = NAIVNA, DOBRA, POŠTENA SIROTINJA (BUDALE,)

2. BO-GANN > BOGANN > POGAN = ČUDNA, IZVANREDNA, ODLIČNA SIROTINJA

Bogataši mrze sirotinju: keltski (gaelik) PÀGANACH znači OMRŽEN, ali znači i NJEŽAN, OSJEĆAJAN (5).

Keltsko (gaelik) PAG = POG (6)
Keltsko POG = POLJUBAC, LJUBLJENJE (7)

U staro vrijeme u keltskoj Umbriji u Italiji, u današnjem gradu Asizi, bio je hram posvećen JUPITERU PAGANINU (JUPITER PAGANIKUS). U ruševinama hrama nađena je kamena tabla koja počinje natpisom:

IOVI. PAGANICO. SACRO (8)
JUPITERA. LJUBLJENOG. SVETILIŠTE.

I šta je PAGAN? PAGAN je DOBAR ČOVJEK, BOGOM BOGAT ČOVJEK, POBOŽAN ČOVJEK, BOŽJI ČOVJEK, JER JE SIROTINJA DOBRE DUŠE I SIROTINJA JE BOGATA BOGOM.

....

(1) Oxford Latin Dictionary, The Clarendon Press, 1968, pg.1282.

(2) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. I, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 56.

(3) Ibid., pg. 102.

(4) Ibid, Vol. II, pg. 475.

(5) Ibid., pg. 714.

(6) Ibid.

(7) Ibid., Vol. III, pg. 730.

(8) Monsieur De Blainville, Travels Through Holland, Germany, Switzerland, and Other Parts of Europe, Vol. II, London: Printed by W. Strahan, 1743, pg. 290.

JOŠ MALO O STAROKELTSKOM "GRE"

Starokeltsko GRE je PRIRODA, MATERIJA (1). Čovjekovo tijelo je GRE, tj. PRIRODA, odnosno MATERIJA. GRE je NOSAČ i DRZAČ nebeskog duhovnog tijela, duše.

Od starokeltskog GRE imamo srpske riječi: GREB je nosač i držač mrtvog tijela, GREBEN je alatka za vlačenje vune i nosač je mnoštva oštrih šiljaka, a kameni GREBEN nosač je oštrog kamenog šiljka. GREDA je vezni nosač i drzač kućne konstrukcije. Tu je i GREH kao nosač i drzač nečega gledajući sa čovjekove duhovne strane.

Šta je GREH?

GREH je PRIRODA, MATERIJA, MATERIJALNO BOGATSTVO. GREH je GREŠKA u kojoj se metafizičkim putem dio duše materijalizuje u zemljanu PRIRODU, u TIJELO, u OBLIČJE PRAPOČETKA MATERIJE ovog svijeta i kao takva nakon smrti zemaljskog čovječijeg tijela ne može da se uznese u nebeske sfere. Zato je rečeno: *"Lakše je kamili proći kroz iglene uši negoli bogatome ući u carstvo Božije."* (Marko,10,25)

PAG, PAGODA, PAGAN I ŠPAG

Od vremena početka srednjeg vijeka, kad je hrišćanstvo postalo zvanična državna ideologija, nehrišćani su prozvani PAGANIMA u smislu da su duhovno NEČISTI BEZBOŽNICI, a mi ćemo i ovdje pokazati da riječ PAGANIN ne znači to sto crkva tvrdi.

Originalno latinsko PAGANUS (PAGUS+-ANUS) nije značilo NEČIST i BEZBOŽNIK nego "onaj koji je pripadao, ili je udružen u društvenu zajednicu ili pripada istoj zemlji" (1). Dakle izvorno latinsko PAGUS ili PAGANUS nije značilo NEČIST I BEZBOŽNIK, nego ljudi VEZANI istim mjestom življenja.

Grčko PAGOS (πάγος) znači VIS, BRDO (2). Ni u grčkom PAGOS nema značenja NEČIST ili BEŽBOZNIK kao sto hrišćani tvrde da riječ PAGANIN ima. Pošto PAGOS znači VIS, to upućuje na nebo ili na visine brda na kojima su građeni paganski hramovi.

A sad je na redu jedna riječ seljana srednje Bosne: ŠPAG! To je uže koje služi za VEZANJE. Osnova u riječi ŠPAG je PAG: Š-PAG. Glas Š je nastao od S koje je prijedlog S (SA): S PAG, tj. SA PAGOM. Na stećcima ŠPAG je simbol mjere vremena.

Riječ PAG u ŠPAG nalazi se i u riječi PAGAN. Otkud da se PAG nađe i u ŠPAG i u PAGAN kad na prvi pogled u značenju ovih riječi nema nikakve sličnosti? Šta je PAG?

ŠPAG služi za VEZANJE, za VEZU nečega sa nečim. Pošto je ono S samo prijedlog, onda PAG mora da nosi značenje riječi VEZA. Svaka VEZA je bliski kontakt, a ako je kontakt idealan, onda veza postaje SLJUBLJENJE.

Biblijsko hebrejsko ime PAGIEL sastoji se od PAG-I-EL. EL je ime boga, infiks je I, a PAG po jednima znači BOŽIJE DAVANJE (3), drugi kažu DOGAĐAJ S BOGOM (4), a treći tvrde da znači SUSRET S BOGOM (5).

U svim tumačenjima imena PAGIEL prvi dio PAG je punoznačna riječ sa značenjem DAVANJE (Božije), DOGAĐAJ (s Bogom), SUSRET (s Bogom). Sva tri značenje imenuju neku VEZU S BOGOM, isto kao u riječi PAGAN, isto kao sto riječ ŠPAG znači VEZA (na nekim reljefnim predstavama na stećcima ŠPAG povezuje istok i zapad). Pogledajmo srpsko OPAK:

“**opak** (Vuk), praslav. pridjev bez paralela u baltičkoj grupi, obrazovan s pomoću sufiksa *-ako* (v. *onakav*), ‘protivan smjeru (u moralnom značenju)’.” (6)

Skok kaže da je OPAK praslovenskog porijekla, a evo tačno odakle potiče srpsko OPAK:

a) keltsko (gaelik) OB = NEGATIVAN, PORICANJE, ODBIJANJE (7),
b) keltsko (gaelik) PÀG = PÒG (8)
c) keltsko PÀG = PÒG = POLJUBAC, LJUBLJENJE (9)

Keltsko OB-PAG dalo je srpsko OPAK (G > K). Istog je porijekla i srpsko OB-A-VEZA. Keltsko PAG je POLJUBAC POLJUBAC je znak POZITIVNIH OSJEĆANJA, znak LJUBAVI I MILOSTI. Srpsko OPAK je NEGIRANJE, ODBIJANJE LJUBAVI I MILOSTI i zato je NELJUBAZAN, OPAK ujedno i ZAO. To je još jedan dokaz da PAG znači MILOST I LJUBAV i to je čovjekova VEZA S BOGOM.

Sanskritsko BHAGAVATĪ u prakritu je BHAGODĪ i znače BOŽANSTVO, BOŽANSTVENI. Obje riječi daju fonetske uslove za riječ PAG: BHAG > PHAG > PAG.

Pogledajmo i portugalsko PAGODA: PAG-ODA! Ovako je u rječniku portugalskog objašnjena riječ PAGODA:

“**Pagode**, f. (termin iz Indije), pagod, idolski hram u Kini, takođe idol lično.” (10)

Hindusko PHĀG imenuje proljetni festival SVJETLOSTI I LJUBAVI zvani “Holī” (11). U prakritu (pali) PAGUṆA znači LJUBAZAN, PUN ZNANJA, BISTAR, POZNAT (12). Hindu PHĀG i pakrit PAGUṆA i oblikom i značenjem odgovaraju riječi PAGAN i jasno je da PAGAN ne znači NEČIST, BEZBOŽNIK, već znači ONAJ KOJI JE U VEZI S BOGOM.

Evo dviju najvećih paganskih zapovijesti kazanih od Isusa Hrista, riječi kojih se kroz istoriju hrišćani nikad nisu držali:

“Ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom misli svojom. Ovo je prva i najveća zapovijest. A druga je kao i ova: ljubi bližnjeg svog kao samog sebe. O ovima dvjema zapovijestima visi sav zakon i proroci.” (Matej,22,37-40)

…………………………..

(1) Oxford Latin Dictionary, The Clarendon Press, 1968, pg.1282.

(2) Alexander Souter, A Pocket Lexicon to the Greek New Testament, Oxford, The Clarendon Press, 1920, pg. 186, 36.

(3) William Smith's Dictionary of the Bible, Boston: Houghton, Mifflin and Co., Riverside Press, Cambridge, 1892, pg. 2279.

(4) James Austin Bastow, A Bible Dictionary, Fourth edition, London: Hodder and Stoughton, 1876, pg. 562.

(5) Merrill C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary, Zondervan Publishing House, Grand Rapids, Michigan, 1967, pg. 613.

(6) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, st. 558.

(7) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. II, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 701.

(8) Ibid., pg. 714.

(9) Ibid., Vol. III, pg. 730.

(10) Anthony Vieyra, Dictionary of the Portuguese and English Languages, in two parts; Part I. – Portugese and English, London, 1813.

(11) S W Fallon, A New Hindustani-English Dictionary, Bharti Bhandar, Orginary Published 1879 by E J Lazarus & Co, Banaras and Trubner and Co., London, Second edition 1984, pg. 376.

(12) The Pali Text Society's Pali English Dictionary, Edited by T. W. Rhys Davids and William Stede, 1921-1925, pg. 426.

KREPALINA, MARVA I STOKA

Porijeklo srpskih riječi KREPALINA, MARVA I STOKA:

- keltsko (gaelik) CREUBH = TIJELO, LEŠINA; ŽIVOTINJA: KREUPB > KREUP > KREP > KREPAL > KREPLINA (1)

- keltsko (gaelik) MARBH = MRTAV; TIŠINA, PASIVNOST, ODSUSTVO ŽIVOTA (2)

- keltsko (gaelik) MARBHADH = KLANJE: > MARBHAD > MARVHADH > MARVAD > MARVA (3)

Srpsko MARVA = STOKA = BLAGO

Keltsko (gaeelik STOCK = GOVEDA, IMANJE, BOGATSTVO = BLAGO = STOKA (4)

....

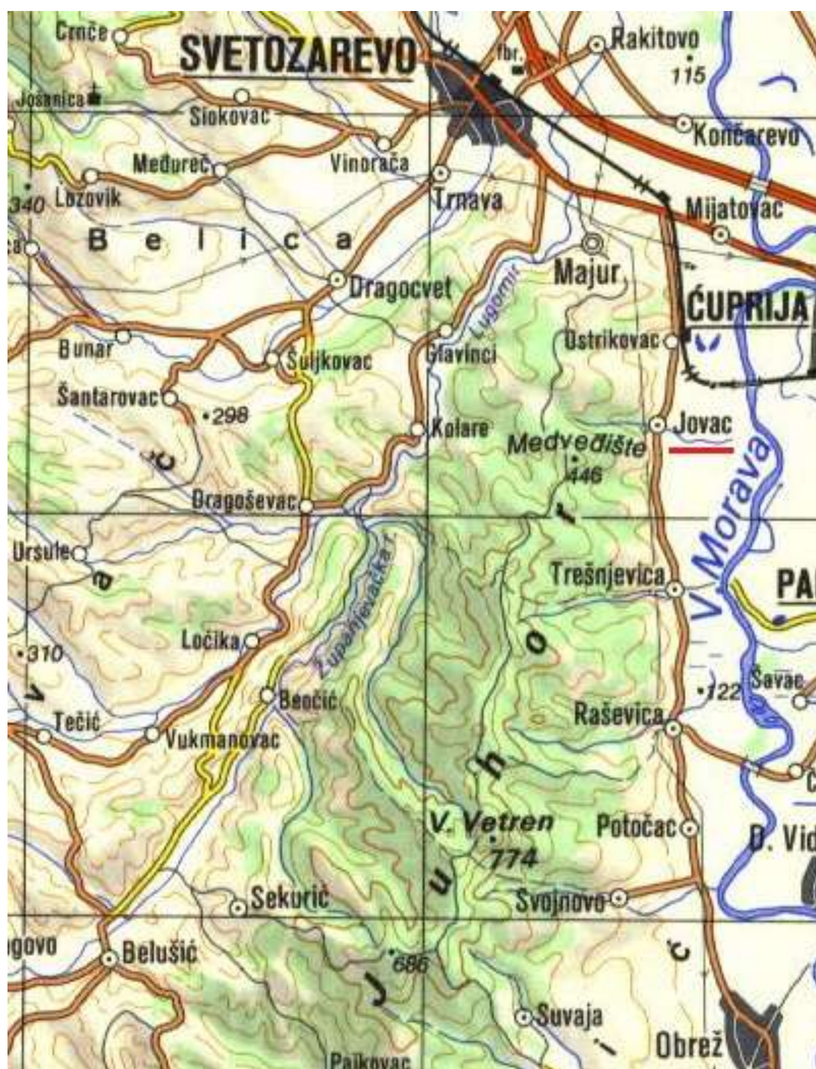
(1) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 270.

(2) Ibid., pg. 632.

(3) Ibid.

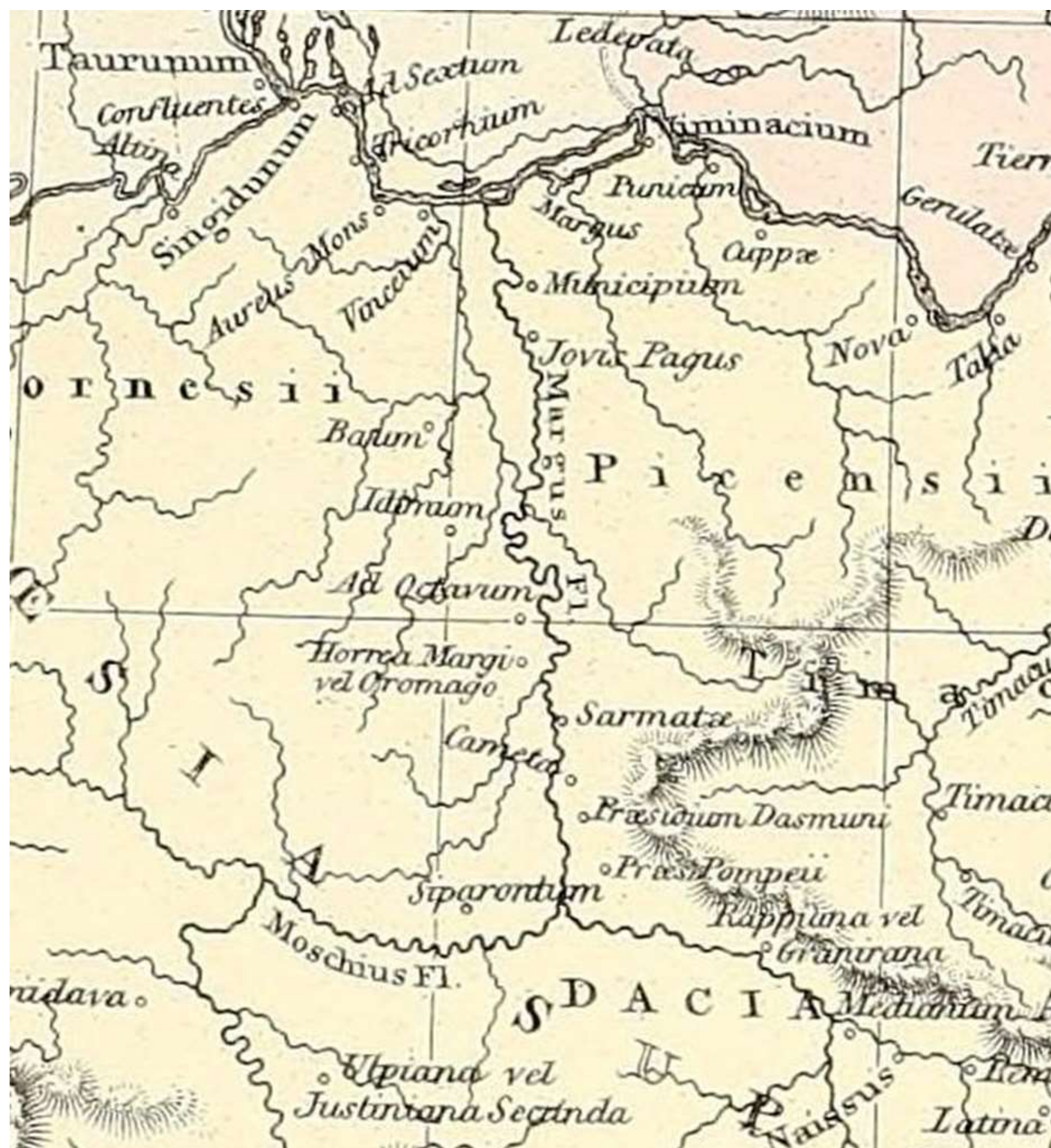
(4) Ibid., Vol.3, pg. 903.

JOVAC – JOVIS PAGUS

Selo Jovac (podvučeno crvenim).

Na sljedećoj strani je priložena mapa sa drevnim gradovima na teritoriji današnje Srbije (1). Između ostalih tu je danas već arheološki tačno locirana ULPIANA ili JUSTINIANA SECUNDA, te grad JOVIS PAGUS (JOVIS LJUBLJENI ili JUPITER BOŽANSKI) i grad SARMATAÆ (SARMATI ili SARMATIJA).

Grad Jovis Pagus nalazio se blizu današnjeg sela Jovac kod Ćuprije.

Šta znači ime grada JOVIS PAGUS? JOVIS je JUPITER, a PAGUS je od keltskog PAG (2) što znači LJUBLJENJE (neko će reći da je to od latinskog PAGOS što znači SELO ili SEOSKI, NARODNI što je apsurd, jer nikad bogovi nisu imali takve ljudske prizemne atribute). JOVIS PAGUS bukvalno znači JUPITER LJUBLJENI ili u duhu onog vremena JUPITER BOŽANSKI.

Grad JOVIS PAGUS treba tražiti na mjestu današnjeg sela JOVAC kod Ćuprije jer to selo još nosi ime po JOVISU: JOVIS > JOVAC. Tu na nekom od najuglednijih brežuljaka morao je biti hram JOVISA PAGUSA, a rimski grad mogao je biti i na suprotnoj, desnoj obali Morave.

Nekad su neki mislili da je JOVIS PAGUS u okolini Glogovca kod Prištine gdje je u blizini otkriven grad ULPIANA ili JUSTINIANA SECUNDA (3), ali je autor ovdje priložene karte preciznije odredio mjesto grada JOVIS PAGUS.

....

(1) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. II-III, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 714, 730.

(2) Alexander G. Findlay, A Clasical Atlas, Map X: Macedonia, Thracia, Illyria, Moesia et Dacia, Harper and Brothers Publishers, New York, 1849.

(3) William Smith, Dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II.,Walton and Maberly, London, 1854, pg. 64.

SVOBODA I SLOBODA

Definišući odrednicu ***sloboda*** P. Skok u svom Etimologijskom rječniku kaže:

“Oblik svoboda je očita izvedenica na *-oda* (upor. *svobota*, Supr.), od ie., baltoslav. i praslav. pridjeva **svobt*, koji se može rekonstruirati iz stcslav. *svobbstvo* ‘osoba’.” (1)

Govoreći o postanku i značenju riječi *Gospod* rekli smo da se ova riječ sastoji od dvije riječi od kojih je druga sanskritska riječ *bodha* što znači *znanje, pamćenje, opažanje, razumijevanje, svijest, osjećajnost, kazivanje, poučavanje, budnost, cvjetanje*.

I gle: **svo**-bodha > **svoboda**, tj. “**svo** znanje, **svo** pamćenje, **svo** opažanje, **svo** razumijevanje, sva svijest, sva osjećajnost, svo kazivanje, sva poučnost, sva budnost, svo cvjetanje.

“U stcslav. i u sjevernim slavinama općenit je oblik *svoboda*, u polj. pored *swoboda* postoji i *sloboda*. Taj oblik pozna i slovački. Dva su tumačenja varijante i/o- pored *swa*-. Jedni smatraju prvi starijim oblikom, a drugi mladim.” (2)

Oblik **sloboda** je od korijena **slo-** iz starog oblika riječi Sunce: **Slonce** (poljski: *słońce*): *sloga, slon*, *slota*, a sve riječi sa ovim korijenom znače **snaga, sila, moć**:

slo-bodha > **slobodha** > **sloboda**.

Dakle je **sloboda** snaga znanja, pamćenja, opažanja, razumijevanja, svijesti, osjećajnosti, kazivanja, poučavanja, budnosti i cvjetanja. Ako neko ili nešto na zemlji nema to pravo dato od Tvroca, ako mu je to od nekoga ili nečega uskraćeno, tu nema slobode.

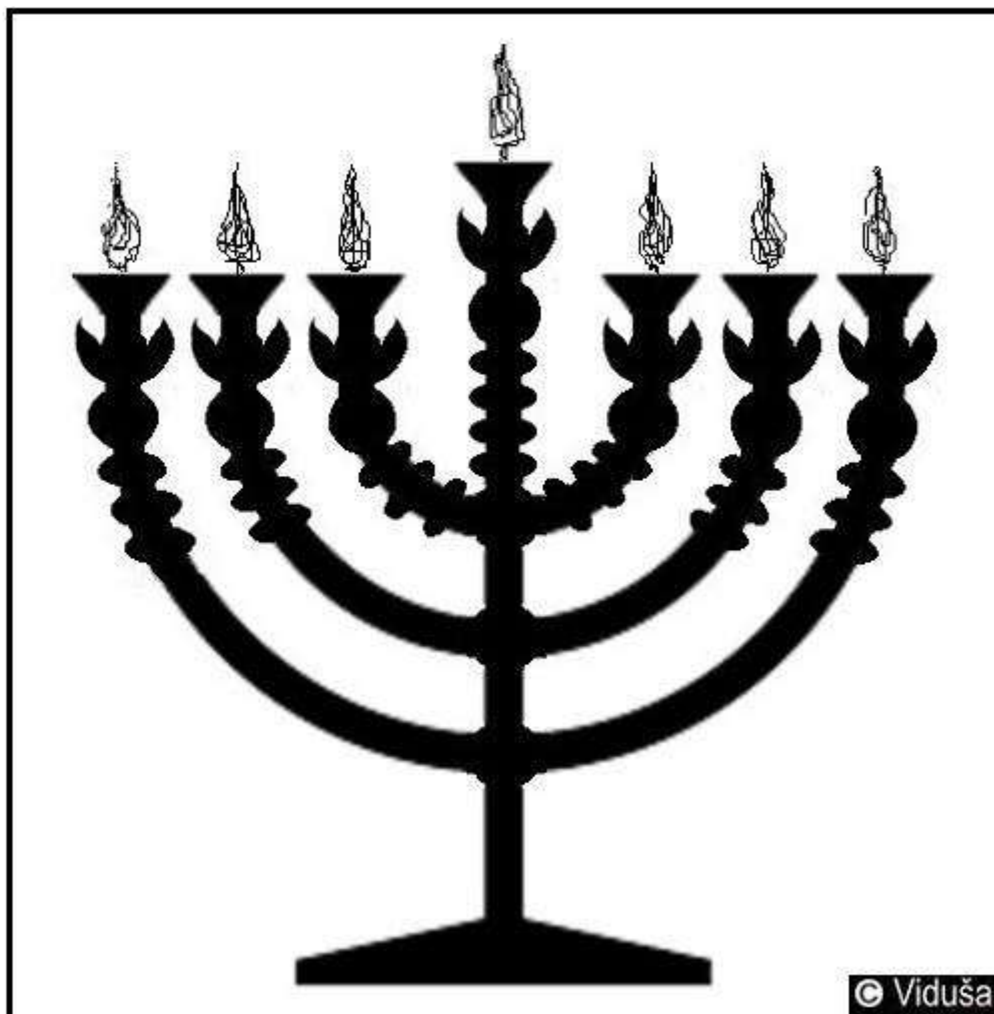
Dakle su oblici **svoboda** i **sloboda** srodni po postanku i isti po značenju, ali nisu isti po obliku.

…………………………

(1) P.Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973. str. 286.

(2) Ibid.

MENORA I VENERA (DANICA)

Menora

I primi Mojsije od Jahvea opis menore i poslije sve po opisu dade da majstor napravi:

"I načini svijetnjak od čistog zlata, jednostavan neka bude svijetnjak; stup i grane i čašice, jabuke, i cvjetovi neka budu u njega. A šest grana neka mu izlazi sa strana, tri grane s jedne strane svijetnjaka a tri grane s druge strane svijenjaka.

Tri čašice kao badem neka budu na jednoj grani i jabuka i cvijet, i tri čašice kao badem i jabuka i cvijet na drugoj grani; tako neka bude na šest grana što izlaze iz svijetnjaka.

I na samom svijetnjaku neka budu četiri čašice kao badem i jabuke i cvjetovi.

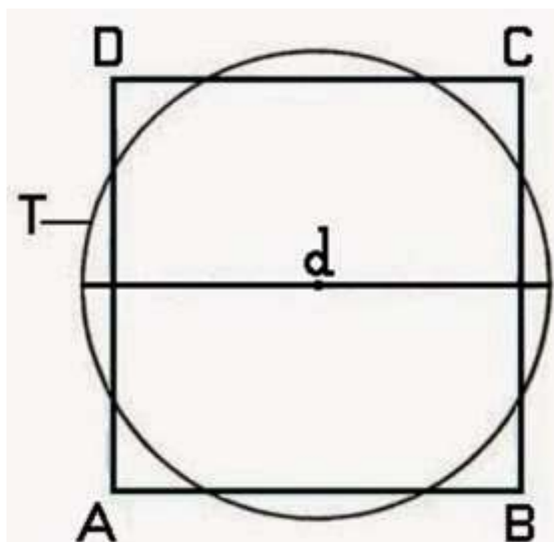
Jedna jabuka pod dvije grane što izlaze iz njega, i jedna jabuka pod druge dvije grane što izlaze iz njega, i jedna jabuka pod druge dvije grane što izlaze iz njega; tako će biti pod šest grana što će izlaziti iz svijenjaka; Jabuke i grane njihove iz njega neka izlaze; sve jednostavno od čistog zlata.

I načinićeš mu sedam žižaka, i palićeš ih da svijetle sa svake strane."

(2.Moj.25,31-37)

Na priloženoj slici ispod naslova je takva menora. Šta je njena simbolika i kako je dokučiti i razumjeti?

U jevrejskoj usmenoj tradiciji menora je bila visoka 18 dlanova što je oko 162 cm (5,3 feet) (1). I sad računamo po geometriji mjera Velike piramide i mjera vremena godine!

Geometrija mjera menore

Tropska godina ima 365,242 dana sa četiri godišnja doba, svako sa prosječnom dužinom od 91,3105 dana. Ugao uspona Velike piramide je 51,85399754 stepeni, a tangens ovog ugla je 1,273240621. I sad računamo:

a) 365,242 : 1,273240621 = 286,8601535 dana,

b) 286,8601535 : 3,14159 = 91,3105 dana = dužina jednog godišnjeg doba = **d** = prečnik kruga **T** (slika iznad).

Sa prečnikom od 91,3105 mjernih jedinica površina kruga **T** je 6548,336016 mjernih jedinica. Sa istom tolikom površinom kvadrat **ABCDA** ima stranice dužine 80,9217895 mjernih jedinica (**AB = BC=CD= CA**).

Dužina dviju strana ovog kvadrata (dužina **ABC**) iznosi 161,843579 mjernih jedinica. Ako ovi mjeru uzmemo kao dužinu u centimetrima, eto nam visine ove menore: 161,843579 cm = 5,309828707 engleskih stopa (feet). Usmena jevrejska tradicija kaze da je menora bila visoka oko 162 cm:

162 - 161,843579 = 0,156421 cm = 1,56421 mm razlike u visini.

Da li je menora sedam dana jevrejske sedmice (nedjelje)? Ne, jer sedma centralna lampa ne pripada suboti, nego srijedi. Pogledajmo ove drevne petroglife iz sibriske Hakasije: isti kao menora: tri grane sa jedna strane su tri svjetla (mjeseca, sunca) proljeća, tri sa suprotne strane su tri mjeseca ljeta, a između je dan ljetne dugodnevnice na prvi dan ljeta (ljetni solsticij).

Menore na petroglifu (Hakasija, Sibir, Rusija).

Da li je menora sedam dana jevrejske sedmice (nedjelje)? Ne, jer sedma centralna lampa ne pripada suboti, nego srijedi. Pogledajmo ove drevne petroglife iz sibriske Hakasije: isti kao menora: tri grane sa jedna strane su

tri svjetla (mjeseca, sunca) proljeća, tri sa suprotne strane su tri mjeseca ljeta, a između je dan ljetne dugodnevnice na prvi dan ljeta (ljetni solsticij).

Kao simboli na menori su badem, jabuka i cvijet. Zašto su od tolikog broja biljnih motiva odabrana baš ova tri? Opet geometrija!

Uporedimo oblik badema sa simbolom Venere: svojim oblikom badem je simbol Venere i menora se odnosi na Veneru, tj. na zvijezdu Danicu, na Sunce i na Zemlju.

Jabuka je simbol odnosa Sunca, Zemlje i Venere, a cvijet je na menori kao simbol Venerine putnje u njenoj rotaciji oko Sunca: za 8 godina Venera prolazi 5 puta između Zemlje i Sunca ispisujući pri tome nebeski crtež petokrakog cvijeta, bas kao što je cvijet jabuke i petokraka unutar jabuke.

....

(1) *"Babylonian Talmud (Menahot 28b); Maimonides, Mishne Torah (Hil. Beit ha-Baḥirah 3:10). Figure is based on the accepted rabbinic view that there are four finger-widths to every handbreadth, and each finger-width is estimated at 2.25 cm. This measurement does not include the step-like platform upon which it rested." (Wikipedia, The Free Encyclopedia, Menorah, Temple).*

KLJOSOVA GEOPOLITIČKA ASTRONOMIJA

Da bi dobio veliki vremenski period postojanja modernih arijskih naroda i povezao ih sa preistorijskim kulturama iz vremena prije 7000 godina, Anatolij A. Kljosov pokušava da improvizuje astronomiju i kaže:

"Најстарије ведске химне приповедају о двојици коњаника-близанаца који обавештавају о свитању. Један од њих појављивао се пре сунца, други – после, а дотле се налазио 'испод земље'. Ти коњаници били су толико значајни у древној митологији да им је у Ригведи посвећено 57 химни. У савременој астрономији те звезде носе имена Кастор и Полукс. Али сада се оне појављују у доба пролећне равнодневице – пет сати после изласка сунца, тачније, Кастор четири и по сата касније, а Полукс – још четрдесет минута касније, при чему Сунце излази у сазвежђу Риба. Питање је: у ком раздобљу су се Кастор и Полукс

појављивали онако како је описано у Ведама? При том је, судећи по Ведама, јасно да Сунце мора бити у сазвежђу Близанаца.

Дакле, имамо сасвим одређен задатак за астрономе, са четири прилично јасна параметра: (а) сунце у сазвежђу Близанаца, (б) Кастор и Полукс, наравно, у сазвежђу Близанаца, (в) једна звезда од од те две појављује се пре Сунца, друга – после, (г) време – дан пролећне равнодневице.

Испоставља се да су се током чак 4.500 година у читавој северној полулопти обе звезде у наведене дане појављивале сат и по до два после Сунца, прво Кастор, затим Полукс.

Услов из Веда испуњен је само ако одемо 7.000 година у прошлост. Тада се приликом изласка Сунца у 6 сати ујутро на ширини Балкана Кастор појављивао на небеском своду у 5:44 ујутро, а Полукс – у 6:11 ујутро.

Овде кажем – 'на ширини Балкана' зато што су пре 7.000 година Аријевци живели управо овде, на Балкану. Али то за астрономију чак и није важно, нека то буду средње ширине. Важно је за нас. Дакле, древне химне старе су око 7.000 година. И сада, знајући да су у то време Аријевци живели на Балкану, можемо да закључимо како су древне Веде – балканског порекла. Значи да су Аријевци у време свог поласка на Средњеруску равницу већ најмање 2.000 година преносили са колена на колено ведске химне, пронели их читавом Руском равницом, и тек потом донели у Индију.

Ситна појединост. Пре 7.000 година коњи још нису били припитомљени, те зато ни "коњаника" као таквих тада није могло да буде. Весници су се на небу појављивали или јашући на јарцима (као у древним германским предањима), или пешице. Међутим, током десетина векова усмених препричавања из поколења у поколење претворили су се у коњанике и у том виду ушли у Веде. Узгред, сличне митове имају и стари Грци, стари Римљани, стари Германи, исто о коњаницима у сазвежђу Близанаца. У староиндијској митологији њихово име – коњаници – гласи Ashvins, у старолитванској – Ašhvieniai. А нас уче да старословенска митологија потиче од 'протоиндоевропских религија'. Па, шта ћемо онда са седамдесет векова културе, чији одјеци стижу до наших дана? Исто да рачунамо само од средине првог миленијума наше ере, последњих 1.500 година?

Можемо дуго да набрајамо заједничка културна обележја, која су код Словена од најстаријих времена готово непромењена – обреде, богове, чак и вез. Све до другог светског рата руске чипкарке обично су користиле на чипкама древни аријевски символ свастике, али је НКВД (Народни комесаријат унутрашњих послова) брзо стао томе у крај.

Па, откад да рачунамо Словене? Или Прасловене, премда је то већ играње речима.

Дакле, већ стигосмо 7.000 година уназад." (Анатолиј А. Кљосов, ДНК-генеалогија предака Словена од времена Лепенског Вира и Винче, http://aklyosov.home.comcast.net)

A sad dio po dio analize glavnih Kljosovih tvrdnji!

Citat prvi: "Најстарије ведске химне приповедају о двојици коњаника-близанаца који обавештавају о свитању. Један од њих појављивао се пре сунца, други – после, а дотле се налазио 'испод земље'. Ти коњаници били су толико значајни у древној митологији да им је у Ригведи посвећено 57 химни."

Evo Kljosov citat kojim sam sebi pobija tvrdnju iz gornjeg citata:

"Ситна појединост. Пре 7.000 година коњи још нису били припитомљени, те зато ни 'коњаника' као таквих тада није могло да буде. Весници су се на небу појављивали или јашући на јарцима (као у древним германским предањима), или пешице. Међутим, током десетина векова усмених препричавања из поколења у поколење претворили су се у коњанике и у том виду ушли у Веде."

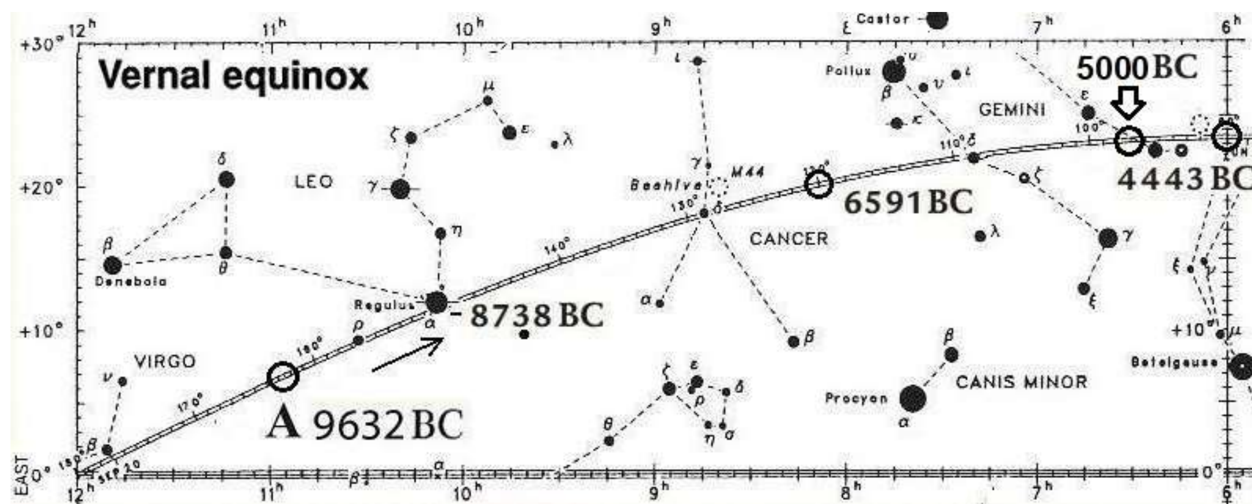
Nije tačno, gospodine Kljosov, da su u Vedama jarce zamijenili konji. Na čemu jaše bog Indra? Jaše na Makari, a Makara nije konj (slika na sljedećoj strani). Zašto "tokom desetina vekova usmenih prepričavanja iz pokolenja u pokolenje" Indrina Makara nije pretvorena u konja, nego ostade Makara? Dakle je netačna tvrdnja da su jarci drevnih Veda vremenom pretvoreni u konje.

Citat drugi: *"Ти коњаници били су толико значајни у древној митологији да им је у Ригведи посвећено 57 химни. У савременој астрономији те звезде носе имена Кастор и Полукс. Али сада се оне појављују у доба пролећне равнодневице – пет сати после изласка сунца,*

тачније, Кастор четири и по сата касније, а Полукс – још четрдесет минута касније, при чему Сунце излази у сазвежђу Риба."

Rigvede spominju dva konjanika. Jedan jase ispred, drugi iza Sunca. Ko kaže da su to bile zvijezde Kastor i Poluks? Na osnovu čega to Kljosov zaključuje? U Rigvedama se spominju dva konjanika, a ne dvije zvijezde? Jesu li ovi konjanici simbolika zvijezda Kastora i Poluksa ili su simbolika nečega drugog? Evo odgovora kojim Kljosov opet pobija sam sebe:

"Дакле, имамо сасвим одређен задатак за астрономе, са четири прилично јасна параметра: (а) сунце у сазвежђу Близанаца, (б) Кастор и Полукс, наравно, у сазвежђу Близанаца, (в) једна звезда од од те две појављује се пре Сунца, друга – после, (г) време – дан пролећне равнодневице."

Mjesto Sunca na prvi dan proljeća 5000 godina prije hrišćanske ere.

Pogledajmo mapu neba i poziciju Sunca na prvi dan proljeća (Vernal equinox): prije 7000 godina (pozicija 5000 BC): jeste Sunce u sazviježđu Blizanaca, jesu Kastor i Poluks u sazviježđu Blizanaca i tik iznad Sunca, ali proljetni ekvinocij zbiva se danom. Sunce je u sazviježđu Blizanaca, tu je centar dana i ni jedna zvijezda u toj zoni Sunca ne vidi se na nebu. Dakle nema ni govora o pojavljivanju jedne zvijezde prije Sunca, a još je smješnije tvrditi da se neka od ove dvije zvijezde pojavljuje poslije Sunca. Pobogu, otkud mogu biti vidljive zvijezde u zoni Sunca? Otkud može da se pojavi zvijezda poslije pojave Sunca?

Citat treći: *"Услов из Веда испуњен је само ако одемо 7.000 година у прошлост. Тада се приликом изласка Сунца у 6 сати ујутро на ширини Балкана Кастор појављивао на небеском своду у 5:44 ујутро, а Полукс – у 6:11 ујутро."*

Rekli smo da su tada Kastor i Poluks bili u neposrednoj blizini Sunca i nisu mogli da se vide. To je dan, centar dana uz samo Sunce i Kljosov vidi zvijezdu koja se pojavljuje iza pojave Sunca u neposrednoj blizini Sunca, a Kastor i Poluks su blizu jedna druge!? Cirkuz!

Rigvede spominju dva konjanika: jedan se pojavljuje ispred Sunca, drugi se pojavljuje iza Sunca. Ko su dva konjanika Rigveda? Dva konjanika su dan i noć: dan se pojavljuje zorom ispred Sunca, a noć dolazi iza Sunca. Noć je rigvedski konjanik koji dolazi iz podzemnog svijeta. Nema tu Kastora i Poluksa. Pošto se govori o konjanicima, to je i dokaz da Rig Veda nije iz vremena od prije 7000 godina, nego je iz perioda kad su konji korišteni za jahanje, dakle baš onako kako naučnici tvrde o starosti vedskih spisa: potiču iz vremena oko 1500 -1200 god. st. ere.

Citat cetvrti: *"Испоставља се да су се током чак 4.500 година у читавој северној полулопти обе звезде у наведене дане појављивале сат и по до два после Сунца, прво Кастор, затим Полукс."*

Zbog tkz. precesije ekvinocija Sunce se ekliptikom neprekidno kreće kroz sazviježđa i za oko 2160 godina pređe 30 stepeni, te iz jednog uđe u drugo sazviježđe. Da bi iz one tačke prije 7000 godina u Blizancima došlo u današnju tačku proljetnog ekvinocija između Riba i Vodonoše, Sunce je vremenom izašlo iz Sazviježđa Blizanaca i ušlo u sazviježđa Bika, da bi u sljedećih 2160 godina prolazilo kroz Bika i ušlo u sazviježđe Ovna, te je tokom novih 2160 godina ušlo u sazviježđe Riba i to je bilo pred početak hrišćanske ere? Istina je da se Kastor i Poluks oko 4500 godina nisu vidjeli na nebu na prvi dan proljeća, jer su bili u neposrednoj blizini Sunca. Nisu se vidjele izjutra, nisu se vidjele uveče.

Citat peti: *"Услов из Веда испуњен је само ако одемо 7.000 година у прошлост. Тада се приликом изласка Сунца у 6 сати ујутро на ширини Балкана Кастор појављивао на небеском своду у 5:44 ујутро, а Полукс – у 6:11 ујутро. "*

Ne, to nije nikakav uslov, već astronomski netačna tvrdnja, subjektivna improvizacija koja sa astronomskom realnošću nevidljivosti zvijezda danom

samu sebe pobija. Osim toga, na prvi dan proljeća na nebeskom svodu na širini Balkana Sunce izlazi oko 05:42 casova po današnjem ljetnom računanju vremena što je 04:42:06 časova po starom računanju vremena i nije bilo nikakve šanse za vidljivost zvijezda Kastora i Poluksa.

Citat šesti: *"Овде кажем – 'на ширини Балкана, зато што су пре 7.000 година Аријевци живели управо овде, на Балкану. Али то за астрономију чак и није важно, нека то буду средње ширине. Важно је за нас. Дакле, древне химне старе су око 7.000 година. И сада, знајући да су у то време Аријевци живели на Балкану, можемо да закључимо како су древне Веде – балканског порекла. Значи да су Аријевци у време свог поласка на Средњеруску равницу већ најмање 2.000 година преносили са колена на колено ведске химне, пронели их читавом Руском равницом, и тек потом донели у Индију."*

Ako i jesu Arijevci prije 7000 godina na Balkanu, to uopšte nije dokaz da su drevne vedske himne stare oko 7000 godina. Na primjeru Kastora i Poluksa pokazali smo da ona dva konjanika iz Rigveda nisu Kastor i Poluks, nego su dan i noć, kulture od prije 7000 godina su prepotopske kulture. Haplogruga R1a1? Nisam genetičar i ne bih o genetici, ali pošto se zna da su Tračani starosjedioci Balkana, neka genetičari prvo kažu kojoj su oni haplogrupi pripadali.

APOSTOLI I GATANJE

"Razdijeliše među se haljine moje i za odjeću moju baciše kocke." (Jovan,19,25)

Po Pismu Hrist je imao dvanaest apostola. Nakon što se Juda objesio, riješe apostoli da na njegovo mjesto kao dvanaestog izaberu nekog od njima poznatih Hristovih sljedbenika. U najuži izbor ulaze dvojica i priča teče dalje:

"I postaviše dvojicu, Josifa koji se zvaše Varsava prezimenom Just, i Matija. I pomolivši se Bogu rekoše: Ti, Gospode! Koji poznaješ srca svih, pokaži jednog od ove dvojice koga si izabrao, Da primi deo ove službe i apostolstva, iz koga ispade Juda da ide na mesto svoje. I baciše kocke za njih, i pade kocka na Matija i primiše ga među jedanaest apostola."

(Djela,1,23-26)

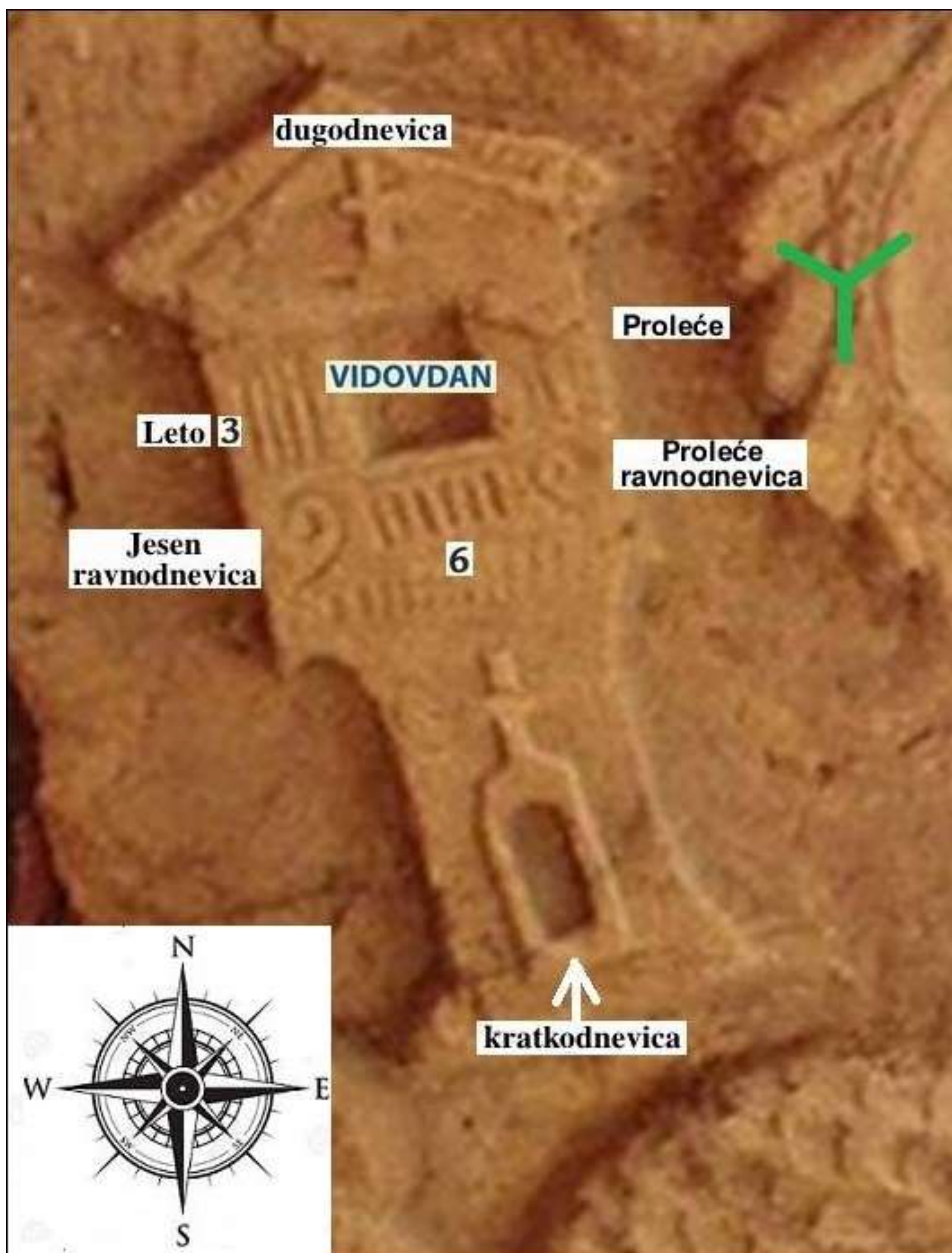
Vidimo da apostoli vjeruju da se u bacanju koce (žrijeb ili ždrijeb) izvrši Božija volja. To isto vjeruju i slovenski žreci kad bacajući kocke biraju koga od djece, djevojaka ili mladića da odaberu za žrtvu svojim svojim bogovima. Broj 6 na kocki zaista ima moć!

CRKVA U SELU IZVOR KOD BOSILEGRADA

Reljefna ploča u crkvi sela Izvor kod Bosilegrada.

Prijatelj Branko Mitev, autor ove dragocjene fotografije, kaže o sada već bivšem mjestu ove reljefne ploče i o ploče: *"Crkva se nalazi u selu Izvor opština Bosilegrad na samoj granici sa Bugarskom. Ploča je do pre 10 godina bila u crkvi, pa su došli neki restauratori i sada je nema. Na sreću slikao sam je i slika je jedini dokaz da je postojala, ali je opisana od strane Jordana Zaharijeva pre više od sto godina u knjizi 'Kjustendilsko kraište'."*

Ploče više nema, odnijeli restauratori ili je odnio neko drugi u vrijeme restauracije, uglavnom ploce nema! To je ono o čemu stalno i godinama upozoravam zaspalu srpsku javnost: kulturogenocid svetosavske SPC nad

srpskom kulturno-istorijskom i vjerskom baštinom. Dešava se veliko zlo od strane svetosavske SPC i jad i čemer od srpskog naroda koji sve to gleda, ćuti odobravajući i aplaudira tim srpskim dušmanima dok uništavaju i zatiru kulturno-istorijske tragove srpskog postojanja i srpskog duhovnog identiteta.

Zašto su kriminalci odnijeli ploču? Odnijeli su je kako bi je uklonili od očiju javnosti, jer svojim motivom ploča svjedoči protiv njih, svjedoči protiv njihovih laži o istoriji Srba i o njihovim lažima o tkz. "svetosavlju" kao "srpskom pravoslavlju posebnog stila i iskustva." Nije to nikakvo “svetosavlje”, nego dvovjerno krstjanstvo: vjera pravoslavnih Srba u kojoj su sačuvani elementi srpskog prehrišćanskog vjerovanja i prehrišćanskih običaja. To su oni krstjani koje je Pavelićev politički uzor i ideal Stefan Nemanja mačem isjekao, ognjem palio i mnoge protjerao. To su oni krstjani koje je Rimokatolička crkva zvala patarenima i na koje je krstaše slala i koje je genocidima zatirala i nasilno u rimokatolicizam prevodila i prevodi. To su oni krstjani koje su grkoortodoksi bogumilima zvali, progonili i ubijali. To su ovi isti današnji Srbi koji svojih prehrišćanskih predaka običaje u svojoj pravoslavnoj vjeri praktikuju.

Na ovoj reljefnoj ploči prikazan slovenskih prehrišćana i srednjevijekovnih dvovjeraca krstjana bog Semargl: bog svjetlosti, zemlje i sjemena. Iz njegovog tijela i od njegovog daha raste sunčano drvo života na koje slijeću ptice da iz cvjetova piju sok. Ptice su simboli vazduha, a sok je simbol vode. Vazduh je prvi element Zemljinog svijeta, voda je drugi. U Semarglu su dva preostala elementa: zemlja (drvo raste iz zemlje) i vatra (grane drveta su u obliku spirala, a spirale su simboli Sunčeve vatre). Dakle su tom slikom prikazana četiri elementa ovog svijeta: voda, vazduh, vatra i zemlja i njihovu simboliku nosio je bio Semargl.

Zašto su tu samo četiri ptice? Ptice lete vazduhom, vazduh je vjetar, vjetar je vrijeme: To su neprekidni cikluci vremenu kroz četiri godišnja doba.

Šta je ona crkvica sasvim lijevo? Je li to hrišćanska crkva? Ne, to je crkva dvovjernih krstjana, njihova nebeska i ovozemaljska crkva: to je nebeski hram vremena godine. Vrata u dnu hrama su jug, južno nebo. Vrata su ulaz u hram i to je u realnosti prvi dan zime na kratkodnevnicu zimskog solsticija. Na taj dan Zemlja ulazi u novi krug godine, ulaz u novi ciklus vremena, novi nebeski hram.

Vrh hrama je sjeverno nebo i tu je ljetna gugodnevnica na prvi dan ljeta ljetnog solsticija. Prozor je velik, a kroz veliki prozor dolazi mnogo svjetlosti i u prostoriji se dobro vidi: to je prozor Vidovdana na dan dugodnevnice kad je najduži i najsvjetliji dan godine. Prozor je kvadrat, a kvadrat je simbol mira. Ljeto je obilježeno sa tri velike uspravne linije lijevo od prozora što su tri njegovog mjeseca trajanja. Desno od prozora je vrijeme proljeća i obilježeno je znakom **Y** (RA) što je najstarije ime Sunca.

Između kratkodnevnice i dugodnevnice horizontalnom linojom sredine hrama na obje strane su po jedna sunčana spirala; to su proljetna (desno) i jesenja (jesenja) ravnodnevnica. Između njih je šest uspravnih linija što je šest mjeseci vremena između ovih ravnodnevnica.

Donji sprat hrama sa obje strane obilježen je solarnim simbolima oblikom ćiriličnog slova **C** (**S**). Tu je bio hram krstjana, a prije njih možda i hram prehrišćanskih Tračana.

NATOBANO

Velško TO znači POKRIVANJE, TOB je VRH, a TOBREN je ŠTAP ZA KAČENJE. (1) Gaelik TOBHT ili TOBHTA je GRUMEN, GRUDA, BUSEN (2). Gaelik TOBAN prevedeno na engleski je VIJENAC VUNE NA PRESLICI (3). Taj vijenac vune na preslici kod nas zovu KUDELJA. Šta je KUDELJA? To je GRUDA NATOBANE vune. I gle:

NA-TOBAN, NA-TOBAN-A, NA-TOBAN-O. Da li ste ikad gazili po blatu koje se NATOBA na obuću?

....

(1) William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832. pg. 289.

(2) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 556.

(3) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 3, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 956.

ILIRSKI NAZUVCI IZ GROMILE NA GLASINCU

"Lomača, spaljivanje, nasipanje nadgrobnog huma i daća u čast Hektora

Tako naričući reče, i silni je uzdis'o narod.
Tada ljudima Prijam starina progovori ovo:
- U grad vozite drva, Trojanci, nemojte ništa
bojat' se zaseda tajnih argejskih, jer je Ahilej
šaljuć' me od lađa crnih po meni poručio ovo:
Neće napadat' pre no dvanesta osvane zora!

Tako im reče te mazge i volove u kola oni
upregnu, pa se hitro pred gradom sakupljati stanu.
Devet su dana drva dovozili tovare silne;
a kad svetlost svetu već deseta zora donese,
tada Hektora smelog iznesu roneći suze,
lomači na vrh polože leš i nalože oganj.

A kad ranosvanka veće ružoprsta osvanu Zora,
onda nagrne narod pred lomaĉu Hektora slavnog.
A kad se iskupe već i svi se zajedno nadju,
najpre rumenim vinom ugasiše lomaču celu,
svuda kuda je snaga silovitog doprla ognja,
potom bele braća i drugovi sakupe kosti,
i rdajuć', i svi grozne niz obraze ronjahu suze.

Kosti, kada ih skupe, u zlatni smestiše kovčeg,
grimiznim pokrovima i tankim pokriju kovčeg.
U raku iskopanu tad spustiše njega, a ozgo
kamenja krupnog oni navališe jedan na drugi.

Nadgrobni naspu hum i postave svugde stražare,
da ih ne napadnu pre Ahejci s nazuvkom lepim.
A kad podignu hum, tad vraćat' se stanu i potom
lepo se iskupe svi i slavnom se čašćahu čašću
onde u dvorima Divu dragoga Prijama kralja.
Tako su oni pogrebli konjomoru Hektora borca.

(Homer, Ilijada, 24/16)

Fiala. Untersuchung prähistorischer Grabhügel auf dem Glasinac.

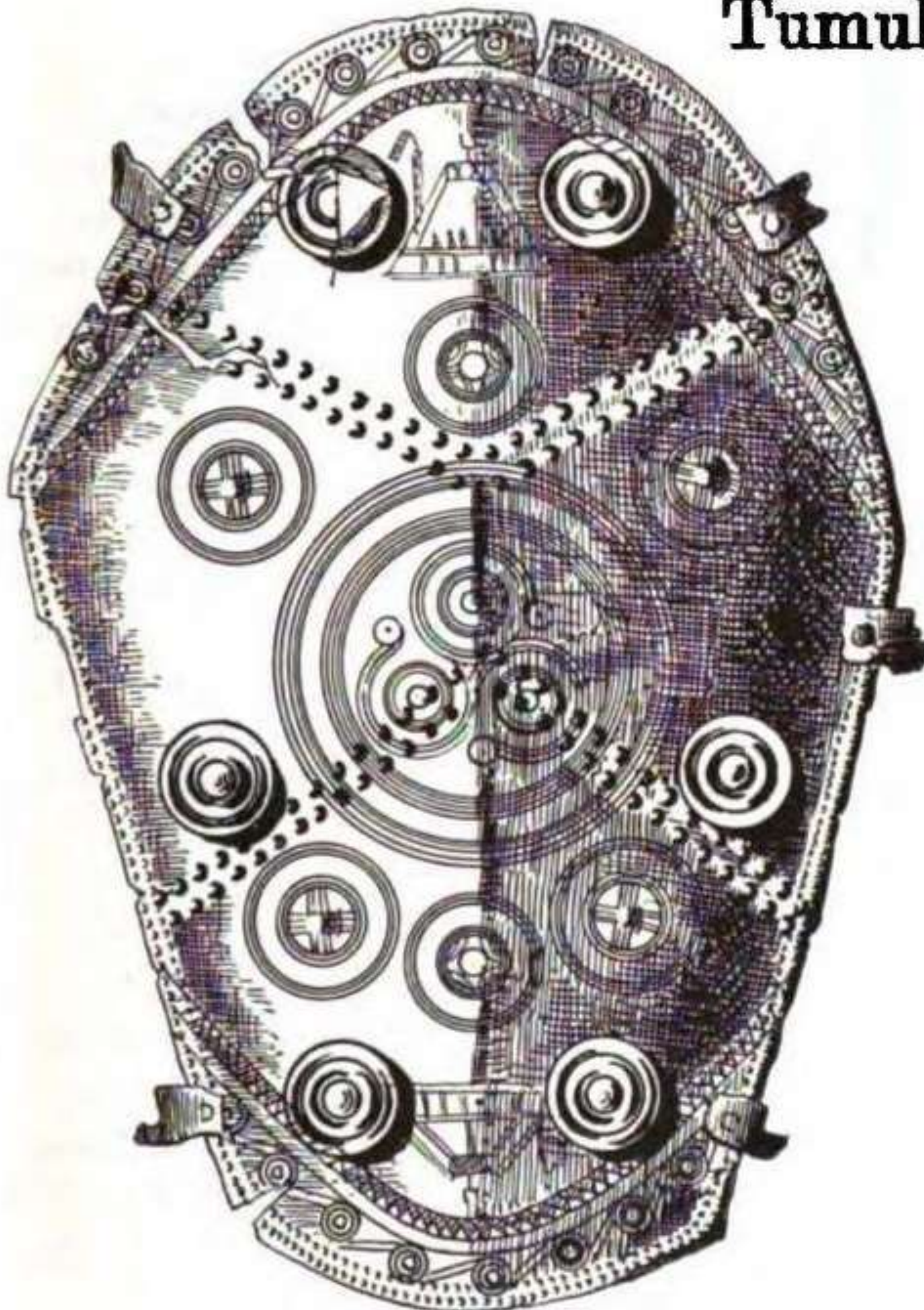

Fig. 23—24. Beinschienen aus gravirtem und getriebenem Bronzeblech (1/3).

Nazuvci su metalni štitovi za potkoljenice (Glasinac, Romanija BiH).

Fiala. Untersuchung prähistorischer Grabhügel auf dem Glasinac.

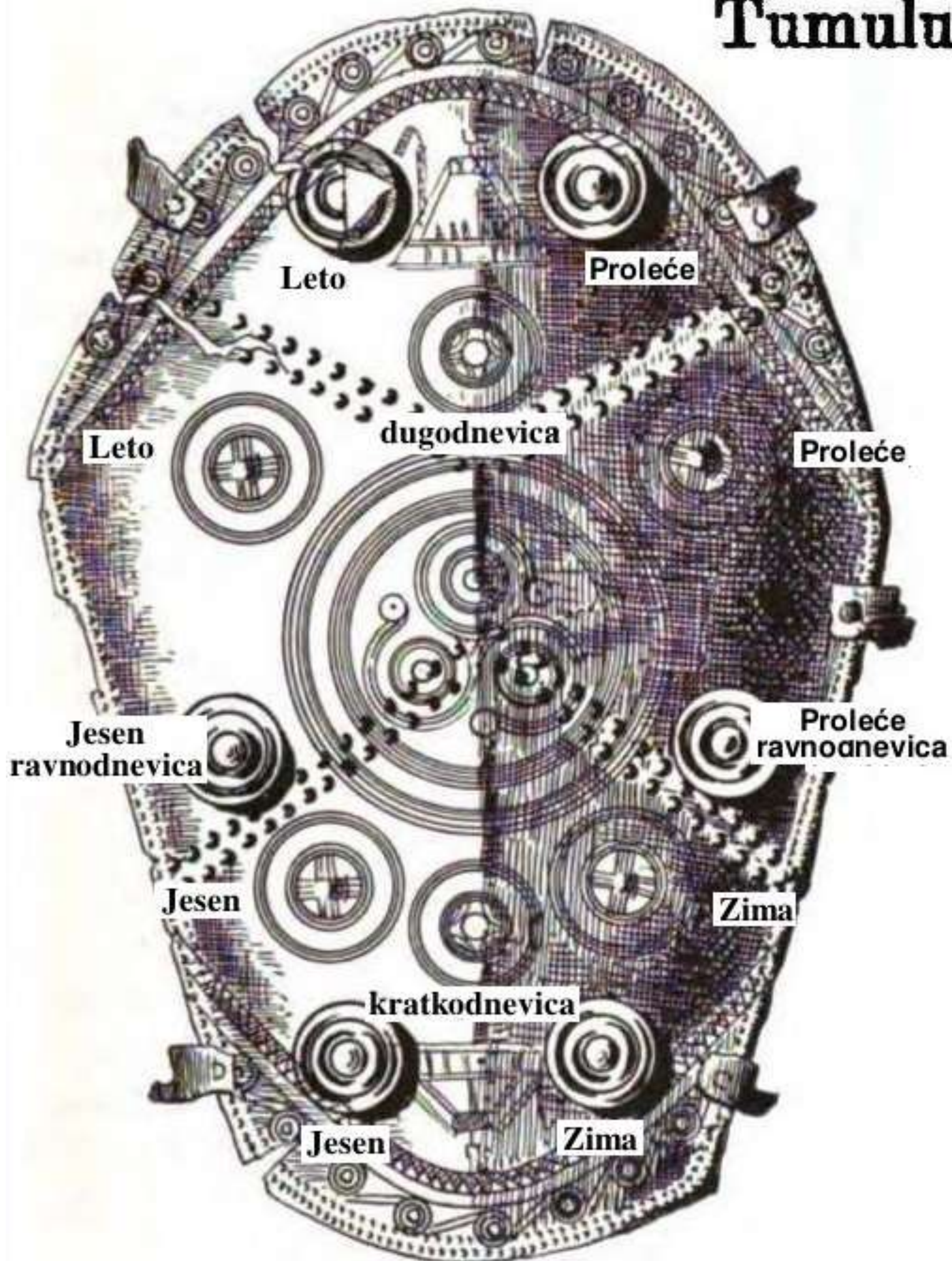
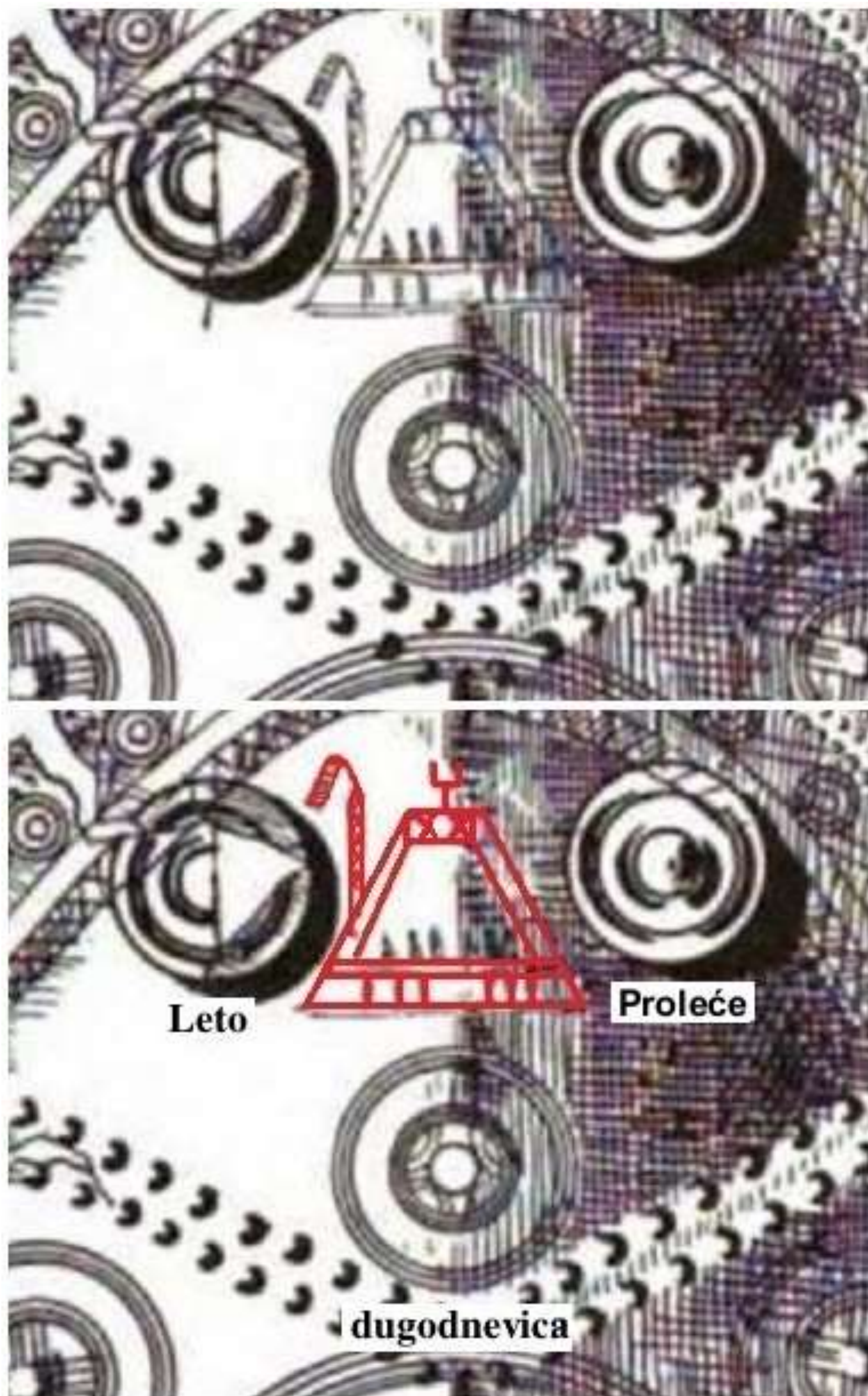

Fig. 23—24. Beinschienen aus gravirtem und getriebenem Bronzeblech ($^1/_3$).

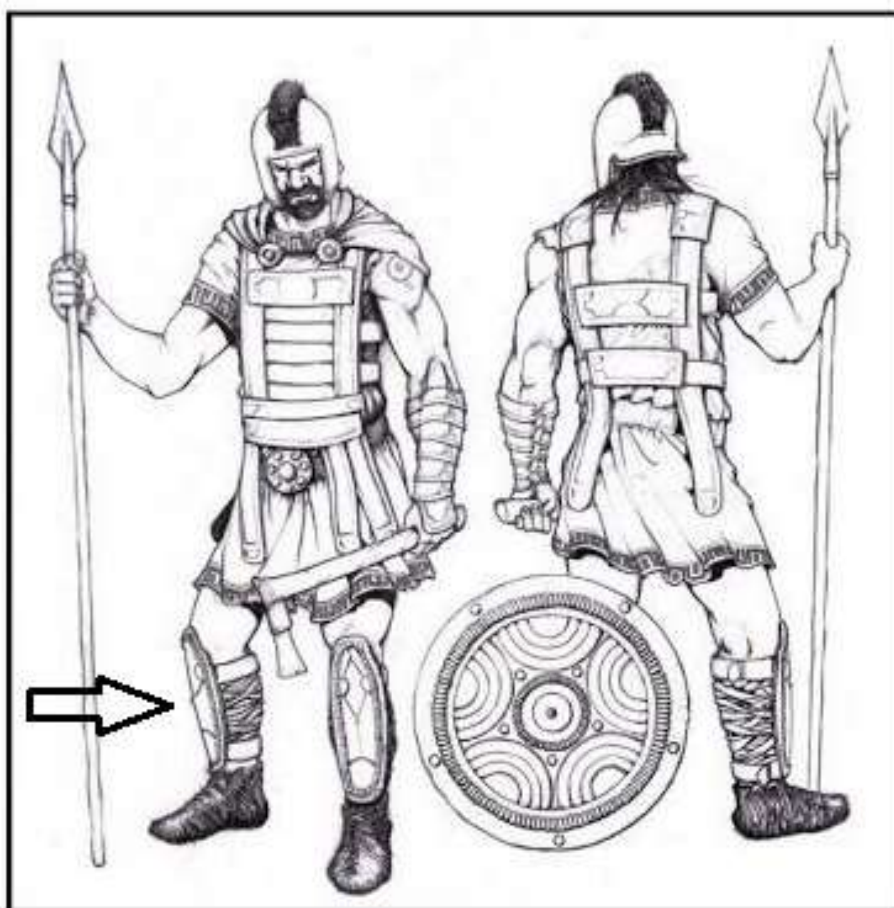

Motivi na nazuvku i njihova simbolika.

Kratkodnevnici pripada simbol Sunca između jeseni i zime, a ispod su dva simbola Sunca u danu ravnodnevnice: do podne jesen, od podne nastaje

zima. Tako je i u vrhu na dan dugodnevnice. To je krug sunca između proljeća i ljeta je dugodnevnica, a iznad su sunce proljeća i sunce ljeta u danu dugodnevnice: do podne proljeće, od podne ljeto.

U danu dugodnevnice između sunca proljeća sunca ljeta stoji piramida Sunca, a na njenom vrhu je nebeski presto Sunca sjevernog neba. To je ona najviša nebeska tačka na koju se u danu dugodnevnice popne Sunce. Ista takva piramida je u danu zimske kratkodnevnice: to nebeski presto Sunca na južnog neba.

Nazuvci su označeni strelicom.

Sa jedne strane piramide je Božije žezlo u egipatskom stilu ili *netjer* (sličnih ima i na stećcima). U danu dugodnevnice žezlo je na strani ljeta, dok je u danu kratkodnevnice na strani zime.

Simboli dugodnevnice i kratkodnevnice (solsticija) obilježeni su istim simbolom kakav je prikazan na stitu ilirskih ratnika (vidi crtež sa nazuvcima). U centru je triskel-svastika.

BALAVAC JE NAIVAN BIO I OSTAO

Keltsko (gaelik) BALACH = DJEČAK, MLADIĆ, MOMAK = BALO (1)
Keltsko (gaelik) BALACHAIL = DJETINJAST = BALAV (2)
Keltsko (gaelik) BALACHAN = DJEČAK = BALAVAC (3)

Preneseni smisao riječi BALAVAC i danas je istog značenja kao u gaeliku.

……………………..

(1) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 47.

(2) Ibid.

(3) Ibid.

UŽICE

Staro Užice.

Ime grada UŽICE složenica je od dvije drevne proste riječi: UŽ-ICE. Svojim postanjem ove riječi su vrlo stare, toliko stare da su u savremenom srpskom jeziku pojedinačno izgubile značenje. Priču o UŽICU počinjemo otkrivanjem porijekla i značenja riječi UZ koja je od dobijena od starijeg oblika US koje je dalo UZ (US > UZ).

Da bismo to jasnije objasnili, počećemo od prostijih primjera idući ka složenijima i zato polazimo od riječi USTA. Riječ USTA je složenica, iako po semantici i morofologiji savremenog srpskog jezika to liči na prostu izvedenicu: US-TA. Šta je US i šta je TA kazaće nam sanskrit:

a) sanskritsko USA (ऊष) znači RASCJEP, OTVOR, RUPA

b) sanskritsko THA (थ) znači JEDENJE, PROLAZ

I evo: US-THA > USTHA > USTA = RASCJEP JEDENJA, OTVOR JEDENJA, PROLAZ JEDENJA.

Ustikolina i Ustiprača.

Korijen US je u ojkonimima (ekonimima) USTIKOLINA i USTIPRAČA (naselja kod Goražda i Foče uz lijevu obalu Drine). USTIKOLINA je na ušću rijeke KOLINE, a USTIPRAČA na ušću rijeke PRAČE.

a) USTIKOLINA < USTI-KOLINA = USTA KOLINE = UŠĆE KOLINE
b) USTIPRAČA < USTI-PRAČA = USTA PRAČE = UŠĆE PRAČE

Sanskritsko US znači RASCJEP. Pogledamo li mjesto starog grada (tvrđave) UŽICA, sve nam postaje jasno: grad se nalazi na uzvišenju PROCJEPA rijeke Đetinje. Od drevnog US vremenom je u izgovoru postalo UZ (isto kao što je od USAK postalo UZAK). UZ je prva riječ od koje je izvedeno ime UŽICE.

Druga riječ je ICA: UZ-ICA > UŽICA > UŽICE! Riječ ICA potiče od sanskritskog ISSA što znači SNAŽAN, ČVRST. Kao nosilac značenja SNAGE i ČVRSTINE, ovo ICA nalazimo i u riječima ŽICA i KLICA.

US ISSA > UZ-ISSA > UZISSA > UZISA > UZICA > UŽICA > UŽICE. Tako dolazimo do zaključka da ime UŽICE znači SNAŽNI RASCJEP, ČVRSTI RASCJEP.

KARPATI, KARPA, ŠKARPA I ŠKARPULJA

Ovdje ćemo pokazati kako etimologija pokazuje porijeklo srpskog naroda. Za to će nam poslužti ime planine KARPATI i srpske riječi ŠKARPA i ŠKARPULJA. Ovako u referenci KARPATI piše Googl:

"U kasnijim rimskim dokumentima istočne karpatske planinne nazvane su Planine Sarmata (Montes Sarmatici) što znači Sarmatske planine. Zapadni dio planine avan je Karpati (Carpates), a ime je prvi put zabilježeno u Ptolemijevoj Geografiji (2. v. n. ere)."

Da ne bismo gubili vrijeme, preći cemo na konkretno objašnjenje porijekla imena ove planine: starokeltsko CAR znači KAMEN, STIJENA (1): KAR + P > KARP = KÄMEN, KAMENIT. U Sredskoj župi na Metohiji veliki kamen i danas nazivaju KARPA.

Starokeltsko CAR (KAR) sačuvan je u srpskom jeziku: ŠKARPA i ŠKARPULJA.

ŠKARPA je kamenito tlo, jer je S KARPOM. Nepogodno je za sjetvu, čak nepogodno i za rast obične livadske trave, te se na tlu S KARPOM tlu najčešće sije ŠKARPULJA. Evo nekoliko riječi o ŠKARPULJI:

“Dobro je adaptirana na krečnjačka, dobro drenirana tla, sa pH iznad 7. Može da izdrži sušu i mrazeve. Može se uzgajati na nagibima jer ima dubok korijenov sistem kojim uzima vodu i hranljive materije iz dubljih slojeva tla. Osjetljiva je na kisela i slana tla. Nosi još i naziv skarpulja jer dobro impregnira tlo korijenom tako da se pokazala kao dobar pokrivač na nagibima– škarpama, te turska djetelina, jer vodi porijeklo sa Mediterana.” (2)

Starokeltsko KAR (u gaeliku danas pišu CAR) je u riječima ŠKARPA i ŠKARPULJA:

a) KAR > S-KAR-P-A > ŠKARPA
b) SKARP-ULA > ŠKARPULJA

U prevodu na savremeni srpski KARPATI su KAMENA (STJENOVITA) PLANINA. U oblasti istočnih Karpata u prva tri vijeka nove ere zabilježeno je i postojanje keltskog plemena KARPI (CARPI, lat.). Većina današnjih Srba i ostalih tkz. "Južnih Slovena" je keltskog (tračkog ili ilirskog) porijekla.

....

(1) Rev. Dr Norman Macleod, A Dictionary of The Gaelic Language in two parts, Glasgow and London, W. R. M’Phun & Son, 1866, pg. 119.

(2) Dr Senija Alibegovig – Grbic, Morfoloske bioloske i produktivne osobine asparzete (Onobrychis sativa, Lam.) nekih domacih populacija istranih sorata, Gracanicki glasnik 30/15, Dodatak, str. 180.

ŠTA JE SLAVA

Sunce u slavi

Slavani ratnik, slavni pisac, slavna pjevačica, Krsna slava? Šta je slava?

"I imaju tjelesa nebeska i tjelesa zemaljska: ali je druga slava nebeskima, a druga zemaljskima. Druga je slava suncu, a druga slava mjesecu, i druga slava zvijezdama; jer se zvijezda od zvijezde razlikuje u slavi." (1.Korin.15,40-41)

I eto ga: slava je svjetlost koju neko ili nešto zrači. Ta svjetlost može biti fizička ili duhovna: fizička je vidljiva oku, duhovna vidljiva duši, te kad vidimo nekog dragog, duša nam se ozari svjetlošću.

Sve drevne religije svijeta slave svjetlost, tj. slavu: slavu Sunca, Mjeseca, zvijezda i vatre kao fizičku vidljivu svjetlost i kroz Sunce, Mjesec, zvijezde i vatru slave Tvorca kao nevidljivu duhovnu svjetlost:

"Vrata! Uzvisite vrhove svoje, uzvisite se vrata večna! Ide car slave. Ko je taj car slave? Gospod krepak i silan, Gospod silan u boju. Vrata! Uzvisite vrhove svoje, uzvisite se vrata večna! Ide car slave. Ko je taj car slave! Gospod nad vojskama; On je car slave." (Psal.24,7-10)

Vidimo da slava ima svog cara? Kako slava može imati cara? Tvorac je car slave, odnosno Slave, jer je Slava nebeski prostor u kojem caruje Tvorac Bog. Slava je Bog, Bog je Slava, a sve je Svjetlost.

"Ustani, svijetli se, jer dođe svjetlost tvoja, i slava Gospodnja obasja te. Jer, gle, mrak će pokriti zemlju i tama narode; a tebe će obasjati Gospod i slava Njegova pokazaće se nad tobom. I narodi će doći k vidjelu tvom i ka svjetlosti koja će te obasjati." (Isaija,61,6)

Prorokovanje o dolasku Mesije kojeg će svjetlost (slava) Gospodnja obasjati i narodi se okupiti oko obasjanog (proslavljenog) Mesije: *"Ovo reče Isaija kad vide slavu Njegovu i govori za Njega."* (Jovan,12,41)

Mesija je došao pod imenom Isus. Titulu Gospoda slave ovdje ima Isus Hrist:

"A on reče: Ljudi braćo i oci! Poslušajte. Bog slave javi se ocu našem Avramu kad beše u Mesopotamiji, pre nego se doseli u Haran." (Djela,7,2)

Bog slave je Bog svjetlosti, Bog Sunca nebeskog i Bog Sunca zemaljskog:

"Koje nijedan od knezova veka ovog ne pozna; jer da su je poznali, ne bi Gospoda slave razapeli." (1.Kor.2,8)

"Koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegovog, i noseći sve u reči sile svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličine na visini,..." (Jev.1, 3)

Slava je Svjetlost: *"Bog je svjetlost i tame u njemu nema nikakve ."* (1.Jov.4,7)

Srbi slave Krsnu Slavu: Slava je Svjetlost, Svjetlost je Sunce, a Sunce ovog i onog svijeta je Bog, što znači da Srbi slave Boga, a ne tamo nekog sveca kao što nam crkva laže.

SUNCE, ZLATO I SLAVA

Zajednički dio u riječima ZLATO i SLAVA je LA:

a) Z- LA-TO
b) S-LA-VA

Šta je najstarije značenje zajedničkog im dijela **LA**? VELLAUNUS, VELAUN ili VELAN je keltski bog kojeg poistovjećuju sa grčkim Merkurom i rimskim Marsom (1). Merkur je bog SUNCA, Božiji glasnik. U imenu ovog keltskog boga takođe ima LA. Sanskritsko VELĀ (वेला) je VRIJEME, SEZONA, a sanskritsko VELLANĪ (वेल्लनी) je ROTIRAJUĆI UČVRŠĆIVAČ, ROTIRAJUĆA ČIVIJA, što je simbol SUNCA kao centralne ČIVIJE UČVRŠĆIVAČA kola vremena. U sanskritskom VELĀ ima LA.

U sljedeća tri jezika LA je u riječima koje znači VRIJEME, a VRIJEME zavisi od SUNCA:

a) tajlandski jezik: WELĀ (เวลา) = VRIJEME
b) indijski marathi jezik: VĒLA (वेळ) = VRIJEME
c) laoski jezik: VELA = VRIJEME

Sanskritsko LATĀ (लता) je LINIJA, PRAVAC. Srpsko LATICA je dio cvijeta koji se od od sredine cvijeta PRAVOLINIJSKI GRANA na sve strane. Keltsko (gaelik) SLAT (2) je ŠTAP, MOTKA i u sebi ima LAT-. I štap je PRAVA LINIJA. Srpsko GLAT je RAVNO, GLATKO je idealna prava GLAT LINIJA. ZRAKE SUNCA pružaju se PRAVO. U srednjoj Africi (Negroes) LATA (LA, LO) je SUNCE (3). Sanskritsko LAS, LASA (लस्) znači SVJETLOST, SJAJ, ISKRIČAVOST, PLAMEN, BLJESAK! U keltskom (gaeliku) postoji riječ LAS (4) sa istim značenjem: SVJETLOST, SJAJ, ISKRIČAVOST, PLAMEN, BLJESAK! U srpskom VLAT(trave) postoji LA, u riječi VLAS (kose) postoji LAS! U gaeliku ULA je DUGA VLAS trave (5).

Otkud LAT- u srpskom ZLATO: Z-LAT-O? Zato što ZLATO SJA i BLJEŠTI. Danom SJA i BLJEŠTI Sunce i zato u gaeliku LATH znači DAN (6).

"Polinezijsko ime za Sunce bilo je RA, LA ili A (drugi dijalektski ekvivalenti su RAA, LAA i AA)." (7)

"Persijsko ILĀH znači BOGOVI, dok ILĀHAT i ALĀHAT znače SUNCE." (8)

U persijskom ULĀHAT što znači SUNCE, BOŽANSTVO, SLUŽBA (9). Gaelik LA = DAN, VID, SVJETLO (10). Ovo LA imamo u srpskom LAMPA. Starokeltsko LAISE je PLAMEN, BLJESAK, SVJETLICA (11). Srednja Afrika (Negroes) LATA (LA) znači SUNCE (12). Riječ LA postoji i u hebrejskom imenu LABAN što znači BIJEL (13), isto kao u srpskom LABUD: dnevno SUNCE je bijelo.

U havajskom riječ **LA** znači **SUNCE** (14). Tako je riječ ZLATO pridjevskog porijekla: S LA TO > SLATO > ZLATO u bukvalnom smislu SJA KAO SUNCE. Riječ SLAVA dobijena je od izraza S LAVA (genitiv *od LA*), tj. S(A) SUNCA i to je SVJETLOST.

…………………………

(1) Oxford Latin Dictionary, Oxford, Clarendon Press, 1968, pg. 2023.

(2) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 498.

(3) Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, Apendix A, London, Samuel Clarke, 1843, p. 6.

(4) R. A. Armstrong, Ibid. pg. 344.

(5) Ibid., pg. 581.

(6) Ibid., pg. 344.

(7) Robert W. Willimson, Religious and Cosmic Beliefs of Central Polynesia,Volume I, Cambridge, At The University Press, 1933, pg. 96.

(8) Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic and English, London: W. H. Allen and Co., 1852, pg. 152.

(9) Ibid.

(10) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 560.

(11) Ibid., pg. 565.

(12) Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, London, Samuel Clarke, 1843, pg. 221.

(13) James Austin Bastow, A Bible Dictionary, New Edition, London; Longam, Brown, Green, Longmans, and Roberts, 1859, pg. 417.

(14) Lorrin Andrews, A Dictionary of the Hawaiian Language; Honolulu, Published by the Board, 1922, pg. 347.

SLAVE VENAC

Venac slave (corona > kruna) na glavi rimskog cara.

SLAVA je SVETLOST i ko boravi u SVETLOSTI on VIDI, a čovjek kad VIDI, on ZNA sve oko sebe. ZNANJE je dakle u SVJETLOSTI i SVJETLOST je ZNANJE.

U kakvoj su vezi SLAVA (SVJETLOST) i VENAC i u kakvoj su vezi sa imenima SLAVEN i SLOVEN? Da vidimo: SLA-VEN, SLO-VEN. Osnove SLA i SLO iz srpskog SLOTA znače SILA, MOĆ, SNAGA SA SUNCA, SVJETLOST SUNCA, a šta je VEN? Ovo VEN postoji u engleskom HEAVEN što znači NEBO. HEA je od sanskritskog HA (ह) sa značenjem NEBO, RAJ. Korejsko HA, HAI (1) je SUNCE kao i velško HAIL (2). Sanskritsko VEN (वेण्) je KRETANJE, IDENJE, ali je i ZNATI.

Godišnje kretanje SUNCA i ZVIJEZDA je nebeski VENAC. Tako ime SLAVEN znači SLAVE VIJENAC. VIJENAC se daje i stavlja na glavu dobitniku SLAVE, dakle je VIJENAC isto što i KRUNA (latinski CORONA).

Pošto je LA u osnovi SLA istog značenja kao i LO u osnovi SLO, ime SLOVEN znači isto kao i ime SLAVEN: VIJENAC SLAVE, s tim što ono VEN u sanskritskom smislu ZNATI imenima SLAVEN i SLOVEN daje i smisao zančenja SLAVA ZNANJA.

Sve je ovo još jedan dokaz da ime SLOVEN nije nastalo od riječi SLOVO, već su ove riječi istog postanja: SVJETLOST = SUNCE = SLAVA = BOG.

....

(1) Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, Apendix A, London, Samuel Clarke, 1843, pg. 25.

(2) Ibid., pg. 9.

SVJETLOST (SLAVA) U IMENU SLAVENA

O tome kako je riječ SKLAV dobila značenje ROB najkraće je ispričao Petar Skok (SKLAV je jednina od grčkog SKLAVINOI, Σκλαβηνοί, i latinskog SCLAVENI:

“**sklavb** m (stsrp., 1470, 1485) 'rob'. Od srgr. *σκλάβος* 'isto' < kslat. *sclavus*.” (1)

“Najstarija je potvrda u Italiji 968. kao dodatak uz langobardsko ime *Ildeprandus Sclabus et Joseph Sclabus, qui sunt Sclavi de Marsi*, od 937. *sclavus* 'rob' u južnoj Njemačkoj u vrijeme Otonovih veza sa Slavenima. U 11. i 12. v. riječ sclavus ima etničko značenje. Importom neslobodnih Slavena trgovalo se u južnoj Italiji i naročito u Mlecima. U značenju 'rob' postaje evropska riječ u 13. i 14. st. *Slavus* u balkanskom latinitetu ima još etničko značenje, kako se vidi iz arb. *Shqa*, pl. *Shqe* m prema *Sham*, *shqenisht* 'srpski' (Ulcinj), i rum. *Schei*.” (2)

Keltski (gaelik) GLAN = ČIST, PRAVEDAN, POŠTEN, ISKREN, BISTAR, JASAN, BLJEŠTEĆI, SVJETLOSNI, SLAVNI (3).

U keltskom GLAN osnova je prosta riječ GLA čiji je korijen LA i to je jedno od drevnih imena SUNCA. Osnova GLA ostala je u srpskom GLAVA, GLAVNJA, GLAT, GLATKO, GLANC, GLACNUTI (se). Istog osnovnog značenje je englesko GLASS, GLARE, GLANCE, njemačko GLANZ, švedsko GLANS, dansko GLANDS, holandsko GLANS i sve ove riječi znače SVIJETLO, SJAJNO, BLJEŠTAVO (4).

Kroz vijekove transformacije Tračana (Kelta) u Slovene tračansko (keltsko) GLA postaje slovensko KLA sa svim značenjima koje je davalo keltskom GLAN: ČIST, PRAVEDAN, POŠTEN, ISKREN, BISTAR, JASAN, SVIJETAL; BLJESAK, PLAMEN, OGANJ, SLAVA; SJAJ, JASNOĆA, BISTRINA.

Osim bukvalnih značenja u fizičkom smislu keltsko GLAN dalo je i riječi u prenesenom duhovnom smislu:

- GLAN > CLANN = POTOMSTVO, ROD, PLEME (5)
- GLAN > CLANNACH = BISTAR, PLODAN, RODAN (6)

Keltsko GLA dalo je slovensko SKLA i svako ko je likom ili karakterom bio obdaren ČISTOTOM, PRAVEDNOŠĆU, POŠTENJEM i ISKRENOŠĆU, taj je u duhovnom smislu obdaren BISTRINOM, JASNOŠĆU, SVIJETLOŠĆU; obdaren je božanskim BLJESKOM, PLAMENOM, OGNJEM. Takav je tijelom i dušom spojen S(A) KLA i sav je SKLADAN.

SKLAD je SLOGA, MIR, HARMONIJA zakona, mjera i osobina. Na nebu vlada nebeski SKLAD. Sve što u sebi ima SKLA jeste savršeno jer je ČISTO, PRAVEDANO, POŠTENO, ISKRENO, BISTRO, JASANO, SVIJETLO; ono BLJEŠTI i SJA oko sebe. Tako vidimo da su tračansko (keltsko) GLA i slovensko SKLA istoznačne riječi, sinonimi, i znače SVJETLOST i slovensko SKLA nastalo je od keltskog GLA.

Staroslovensko SKLA značilo je i STAKLO: slovački SKLA (SKLO), češki SKLO, ukrajinski SKLO, bjeloruski ŠKLO, bugarski STKLO (стъкло), poljski SZKŁO, slovenački STEKLO, srpski STAKLO. Gdje je SVJETLOST, tu je VID: staklo je VID, tj. PROVIDNO, dakle je kao SKLA, tj. SVJETLOST.

Osnova SKLA, nastala od tračanskog (keltskog) GLA, skupa je sa riječju VEN (kretanje) dalo grčko i latinsko ime ime SLAVENIMA: SKLAVINOI

(Σκλαβηνοί), SKLAVENOI (Σκλαυηνοί), STHLABENO (Σθλαβηνοί), SKLAVINOI (Σκλαβῖνοι) ili latinsko SCLAVENI.

Ali u grčkom nazivu za SLOVENE postoji i naziv SKLAVOI (Σκλάβοι); SKLAVOI (Σκλάβοι) što je na latinskom SERVUS, tj. SLUŽITELJ, SLUGA, ROB. Da li je to tako? Nije i ne može biti, jer kad dolaze strani ratnici Sloveni, osvajaju zemlju i ozbiljno ugrožavaju opstanak Romejskog carstva, a oni danas govore da je ime SLOVENA tada značilo ROB. To je prozirna laž kojoj i Sloveni svoj razum pokloniše jer tu laž čuju i od svojih prodanih istoriografa i lingvista koje plaćaju vladari kao sljedbenici crkve iz koje tajnim putem i tajnim nalozima ishode ovakve laži.

Uzmimo li grčko ΣΚΛΆΒΟΙ (Σκλάβοι), vidimo sljedeće: ΣΚΛ-A-BOI. Grčki korijen ΣΚΛ- (σκλ-) nalazimo u riječi SKLIROS (ΣΚΛΗΡΌΣ, σκληρός) i nosilac je značenja, TVRD, JAK, GRUB, OPASAN, NASILAN (7).

Staro grčko BOI (βοι) očuvano je u srpskoj riječi BOJ što je preko oblika BOJNICI dalo VOJNICI. Oblici SKLABOI i SKLAVOI su istoznačne riječi. Petar Skok je zabilježio da u Tivtu još postoji riječ BÓJÀ u značenju KRVNIK, DŽELAT (8). Tako je u vrijeme dolaska Slovena na Balkan kod Grka SKLABOI ili SKLAVOI (Σκλάβοι) značilo JAKI KRVNICI, OPASNI KRVNICI, jer su Sloveni za tadašnje domorodce bili strah i trepet.

U nazivu SKLAVINOI (ΣΚΛΆΒΗΝΟΙ, Σκλαβηνοί) starogrčki korijen je BHN-, tj. BIN-. Taj se korijen nalazi i u grčkom BINÉΩ (βινέω). Nema razlike u značenju grčkog BHN i BIN, razlika je samo u vremenu po načinu pisanja. Po jednima grčko BINÉΩ (βινέω) znači BEZAKONICI (9), a drugi vele da znači DOĆI, UĆI UNUTRA (10). Tako je u 6. vijeku i par sljedećih vijekova kod Grka SKLAVINOI (Σκλαβηνοί) značilo JAKI BEZAKONICI, OPASNI OSVAJAČI.

Sloveni su počeli dolaziti početkom srednjeg vijeka i tek su kasnije porobljeni od Vizantije, dakle im grčko ime u vrijeme osvajanja Balkana nikako nije moglo značiti ROBOVI (Σκλάβοι, Σκλαβηνοί), nego JAKI KRVNICI, TVRDI BEZAKONICI, JAKI OSVAJAČI.

A ime SLAVENA iz Sunca ishodi: SLAVA je SVJETLOST, SVJETLOST je SUNCE: SLAVA > SLAVJANI. Pošto sanskritsko JANI (जनि) znači

ROĐENJE, ŽIVOT, to su SLAVJANI ROĐENI U ŽIVOT IZ SLAVE, tj. IZ SVJETLOSTI, IZ SUNCA i SLJEDBENICI su SLAVE

....

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, st. 260.

(2) Ibid.

(3) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 499.

(4) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p.235.

(5) Edward Dwelli, Ibid., Vol. I, p. 204.

(6) Ibid.

(7) Alexander Souter, A pocket Lexicon to The Greek New Testament, Oxford, The Clarendon Press, 1920, pg. 237.

(8) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 182.

(9) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, pg. 283.

(10) John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Co., 1836, pg. 114.

SLOTA, SLOVEN I SLOVO

Ovdje ćemo pokazati da su SLAVEN i SLOVEN sinonimi, tj. istoznačne riječi nastale od riječi SVJETLOST, tj. SUNCE. Da bismo to pokazali, priču počinjemo od srpske riječi SLOTA. Šta je SLOTA?

SLOTA je izvedenica od osnove SLO koju nalazimo u mnogim srpskim riječima kao SLOVEN, SLOGA, SLOBODA, SLOVO, SLON, VESLO.

Keltski (gaelik) SLATACH znači SNAGA, SILA, MOĆ , PODIGNUT, USPRAVAN (1). U irskom gaeliku: SLOINE je ČISTOĆA (2), SLOIN je SLAVA (3), SLOIGH je ARMIJA, VOJSKA (4). Ove riječi keltskih dijalekata uputiće nas na izvorno drevno porijeklo i značenje srpskog SLOTA.

U srpskom NASLON imamo SLO-: NA-SLO-N. To je nečemu POTPORA, DRŽAČ. Da bi nešto moglo da bude POTPORA i DRŽAČ, to mora da bude JAKO, SNAŽNO što spomenute riječi škotskog i irskog gaelika pokazuju: SILA, SNAGA, MOĆ.

I pogledajmo poljsko SLONCE (SŁONCE) sa istom osnovom SLO. Je li SUNCE MOĆNO, JAKO, SNAŽNO? Jeste i što je više na nebu USPRAVNO i PODIGNUTO, sve je MOĆNIJE. Evo i holandsko SLOT što znači TVRĐAVA (5). Je li tvrđava MOĆNA, JAKA, SNAŽN? Jeste i što je više PODIGNUTA, sve je JAČA potpora onima koji su u njoj.

Tako smo došli do rješenja značenja riječi SLOTA: VISINA, JAČINA, SILA, SNAGA, MOĆ , a nosilac toga značenja je njena osnova SLO. Da li je ovo SLO samo korijen ili je punoznačna riječ? Hajde i to da vidimo! Gle: LOZA, LOKNA (kose), LOTUS, LOPOČ, LOLA (mladić), LOPTA, PLOHA, PLOKA, SLON, STISLO, ČISLO, SLOGA, itd. Zajednički dio u ovim riječima nije SLO, nego LO. I sad sljedi pitanje: šta je LO? Pogledajmo havajsko ALOHA:

"ALO znači 's nama BOG' ili 'sigurna ljubav'...." (6)

I tako nas ALO u havajskom ALOHA upućuje na BOGA. Pogledajmo sanskritsko (i srpsko) LOLA (लोल): NEMIR, KRETANJE, SAVIJANJE, PODIZANJE, UŽITAK, PENIS, MUNJA, SVJETLO (sad znamo zašto djevojka svog momka zove LOLA). Uzmimo i sanskritsko ALOKA (आलोक) koje je oblikom vrlo blisko havajskom ALOHA: sanskritsko ALOKA znači SVJETLOST. Sanskritsko LOHA (लोह) je GVOŽĐE, a ono je MOĆNO, JAKO, SNAŽNO. Sanskritsko LOHA znači i CRVENKAST i CRVEN što je boja VATRE i SUNCA. U svim nabrojanim rijecima najmanji zajednički dio je LO.

Osnova LO nalazi se i u srpskom ČISLO i STISLO. U riječi STISLO je SNAGA, SILA, MOĆ, ali šta je ČISLO? To je stari slovenski naziv za BROJ. I u ČISLO ima i SLO i LO. Evo i riječ SLOGA ima LO i riječ SLOBODA ima LO, LOBANJA ima LO jer je okrugla kao i SUNCE. I u srpskom KOLO je LO.

Pogledajmo LO u stranim jezicima širom svijeta (u zagradi je ime naroda na engleskom):

- njemački LODERN = PLAMEN, OGANJ (7)

- njemački LOHE = PLAMEN, OGANJ (8)
- Amerika (Runsienes, N. A.) HELLO = VATRA (9)
- egipatski LOPSH = GORJETI (10)
- Srednja Afrika (Negroes) LO = DAN, SUNCE (11)
- Južna Afrika (Hottentots) LILO = VATRA (12)
- Azija (Corea) HALLO ALO = DAN (13)
- Azija (Coriac) HALLO, ALO = DAN (14)
- Amerika (Vilellans, S. A.) OLO = SUNCE i DAN (15)
- Amerika (Esquim) UOLOK = DAN (16)
- Afrika (Hottentots) LIKLO = OKO (17)
- Azija (sanskrit) LOCHATAI = ON VIDI (18)
- Srednja Afrika (Negroes) IULO = NEBO (19)

I na kraju keltsko (gaelik) LA koje znači DAN, DNEVNO SVJETLO (20) što indirektno upućuje na SVJETLOST SUNCA. Isto značenje ima i gaelik LO, samo što je LO lirski (poetski) oblik riječi LA (21). Od srpske imenice SLOGA infinitiv nije SLOGATI, nego je SLAGATI (LO = LA). Od glagola SLOMITI nesvršeni oblik nije SLOMATI, nego SLAMATI (LO = LA). Etrurska (rasenska) LOSNA ili LALA je boginja DIJANA (Dana) (22). Irsko LO i LA znači DAN (23).

I od čega potiče riječ SLOVEN? Riječ SLOVEN ne potiče od riječi SLOVO, nego je od istog izvora od kojeg potiče i SLOVO: potiče od LO koje nosi značenje SVJETLOST, SUNCE: LO je nominativ, a S je prijedlog mjesta, te ono što S(A) LO je SLO. Da vidimo: SLO-VEN. SLO je sila Sunca, snaga SA SUNCA, SVJETLOST SUNCA, a šta je VEN? Ovo VEN postoji i u engleskom HEAVEN i znači NEBO. HEA je od sanskritskog HA (ह) sa značenjem NEBO, RAJ. Sanskritsko VEN (वेण्) je KRETANJE, IDENJE, ali je i ZNATI.

Godišnje kretanje SUNCA i ZVIJEZDA je NEBESKI VENAC. Tako je SLAVEN VIJENAC SLAVE. Pošto je LO istog značenja kao i LA, SLOVEN znači isto: VIJENAC SLAVE, s tim što ono VEN u sanskritskom smislu ZNATI daje imenima SLAVEN i SLOVEN i smisao značenja SLAVA ZNANJA.

Tako smo usput riješili i dva milenija tajnu hrišćanskog Isusovog imena SLOVO (grčki: LOGOS) u kojem SLO nosi značenje SILE, SNAGE, MOĆI,

a LO u SLO nosi značenje SVJETLOST, SUNCE, BOG STVORITELJ (stvaranje podrazimijeva ZNANJE).

....

(1) *Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. III, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 851.*

(2) *Patrick S. Dinneen, An Irish-English Dictionary, Dublin: Pyblished by M. H. Gill & Son, Ltd.: London: David Nutt, 1904, pg. 371.*

(3) *Ibid.*

(4) *Ibid.*

(5) *F. Prick Wan Wely, Van Goor's English-Dutch and Ducth-English Dictionary, Eleventh revised edition, David Mckay Company., Inc., New York, 19959, pg. 577.*

(6) *Harry Uhane Jim and Garnette Arledge, Wise Secrets of Aloha: Learn and Live the Sacred Art of Lomilomi, San Francisco, CA/ Newburyport, MA: Weiser Books, 2007, pg. 25.*

(7) *Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, Apendix A, London, Samuel Clarke, 1843, pg. 5.*

(8) *Ibid.*

(9) *Ibid.*

(10) *Ibid., pg. 6.*

(11) *Ibid.*

(12) *Ibid.*

(13) *Ibid., pg. 7.*

(14) *Ibid.*

(15) *Ibid.*

(16) *Ibid.*

(17) *Ibid., pg. 8.*

(18) *Ibid., pg. 9.*

(19) *Ibid., pg. 10.*

(20) *Edward Dwelly, Ibid., pg. 560.*

(21) *Ibid., pg. 593.*

(22) *Hodder M. Westropp, The Traveller's Art Companion, London: Bell & Daldy, 1868, pg. 159.*

(23) *Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, London, Samuel Clarke, 1843, pg. 222.*

SPORI, SPOR, SPORT I SPARTANCI

Prokopije Cezarijski (6. vijek) naziva Slovene SPORI:

"Uistinu, Sloveni i Anti stvarno su u dalekoj prošlosti imali jedno ime; u drevno vrijeme oboji su se zvali Spori, zato, pretpostavljam, što odvojeno živi jedan čovjek od drugoga i tako rasuti nastanjuju svoju zemlju. I kao posljedica ove činjenice oni drže veliki prostor zemlje; jer samo oni sami nastanjuju najveći dio sjeverne obale Dunava." (1)

Na ove Prokopijeve tvrdnje o značenju imena SPORI nasjeli su svi istoriografi, a ni je dan od njih nije se zapitao zašto bi jedan negrčki narod, protivnik i mrzitelj Grka, uzeo sebi za ime riječ iz grčkog jezika (grčko "sporos, σπόρος" znači sjeme i od tog je izvedeno grčko "dijaspora").

U odgonetanju tajne imena SPORI idemo do gaelika, preživjelog keltskog dijalekta, jer su Kelti, kao potomci Cimerijana, bili isto što i Tračani i to Strabon svjedoči na dva mjesta:

1. "Kimerijani, ili odvojeno pleme njihovo, zvano Treri...." (2)
2. "Sljedeći dio zemlje bio je okupiran od strane Trera, koji su također bili Tračani...." (3)

Većina Evropljana i većina Srba porijeklom su od Cimerijana, tj. od Kelta, tj. Tračana ili Ilira, jer su i Tračani i Iliri takođe bili jedno:

"Identitet Tračana i Ilira je dokazan od drevnih pisaca upućujući, neki raniji i neki kasniji, na jednan isti narod.” (4)

Dakle idemo u keltski gaelik:

a) keltski (gaelik) SPOR je OGNJILO, KRESIVO, OCILO (5)
b) keltski (gaelik) SPOR je KREMEN (6)
c) keltski (gaelik) SPORADAIR je majstor za pravljenje PRIBORA za POTPALU VATRE: KREMENA i OGNJILA (OCILA ili KRESIVA) (7).

Keltsko (gaelik) SPOR ima i sljedeća značenja: IZAZIVANJE, PODSTICANJE, NAPREDOVANJE (8), a gaelik SPORACH znači KAO KREMEN, ČVRST, JAK, TVRD (9). U starocrkvenoslovenskom takođe ima SPOR:

“U stcslav. imao je još prvobitno značenje ‘uber, izdašan, obilan, berićetan’. To značenje očuvale su ostale slavine, a u nas nalazi se još u sintagmi *spor lieb* ‘hljeb koji je izdašan’….” (10)

Onaj ko je IZDAŠAN i OBILAN, taj je KRUPAN, JAK, ČVRST, TVRD. To isto znači i gaelik SPORACH sa osnovom SPOR. Starocrkvenoslovensko SPOR i gaelik SPORACH znače isto.

Idemo sad do savremenog srpskog SPOR kad kažemo: “Između njih je nastao SPOR.” Šta je SPOR?

U sporu kremena i čeličnog ognjila nastaje varnica (spark, en.).

SPOR je SUPROTNOST, SUDAR dva suprotna subjekta. Veliki SPOR među ljudima rješava se na sudu, ali vrlo često i direktnim SUDAROM kao TUČOM sa tragičnim ishodom. Veliki SPOR među državama često se rješava direktnim SUDAROM u vidu RATA, tj. BORBOM.

SPOR je SUDAR suprotnih sila, BORBA suprotnih sila. Tako i čelično TVRDO OGNJLO i TVRDI KREMEN kad se JAKO SUDARE stvaraju VATRU.

Od SPOR izvedeno je keltsko (gaelik) SPORS: IGRA, RAZONODA; ISMIJAVANJE, RUGANJE PREZIR; PONOS (11). Od SPOR izvedeno je SPORT i to je SUKOB, BORBA. Danas govore da je SPORT ZABAVA, RAZONODA, IGRA. Gledaocima u rimskim arenama borba gladijatora jeste bila RAZONODA, ali je gladijatorima bila BORBA na život i smrt. Pored zabave za navijače SPORT je ujedno ISMIJAVANJE, RUGANJE i PREZIR prema suprotnoj strani, ali je i PONOS i SLAVA pobjedilaca i njihovih navijača. SPORT je JAKI SUDAR i BORBA za prestiž i slavu kako direktnih učesnika, tako i njihovih navijača.

I gledajmo sad ovo: keltski (gaelik) SPOR znači SUDAR, BORBA, a to isto znači keltsko SPAR: SPOR = SPAR (12), a SPAR znači isto kao i SPARR = KRETANJE, KAO KLIN; EMITOVAN SNAGOM, POTISAK, JURIŠ (13).

Keltsko (gaelik) SPART je SUŠTINA, SRŽ, BIT, BITAK, ŽIVOT (14). Čuvena je SPARTA sa svojim SPARTANCIMA.

Sanskritsko SPARDHĀ (स्पर्धा) je SUPROTSTAVLJANJE, PROTIVLJENJE, SUPARNIŠTVO. Sanskritski SPARDHIN (स्पर्धिन्) je PROTIVNOST, PONOS, DIVOTA. Sanskritsko SPARDHIN (स्पर्धिन्) znači IZVRSTAN, DIVAN, BOŽANSTVEN, a sanskritsko SPARDHYA (स्पर्ध्य) je VREDNOĆA, DRAGOCJENOST. Sve to govori da su SPARTANCI bili TRAČANI. SPARTAK (latinski: SPARTAKUS) je ime čuvenog gladijatora Tračanina. Tri tračanska kralja Cimerijanskog i Pontijskog zaljeva na Crnom moru zvali su se SPARTAK ili SPARTAKUS.

Pričaju nam da su SPARTANCI bili Grci, ali su oni bili neprijatelji Grka. U grčkom jeziku nema riječi SPARTA niti riječi SPARTANCI. Ono desetak riječi što počinju osnovom SPART pokazuju šta su za njih bili SPARTANCI isto kao što mnogim Srbima riječ HRVAT ne znači ništa pozitivno kao što znači Hrvatima. Tako i Hrvatima riječ SRBIN ne znači ništa dobro kao što znači Srbima. Tako Grcima njihovo SPARTION (Σπαρτιον) znači UŽE,

KONOP, ŽICA (15) što je Grke podsjećalo na zarobljavanje od strane SPARTANACA i odvođenje u ropstvo.

Ime SPORI Prokopije Cezarejski tumači kao RAŠTRKANI, RASUTI. Grčko SPARTOS (Σπαρτὸς) znači POSIJANI, RASIJANI, RASUTI, RAŠTRKANI, POTOMCI (16). Tako su Grci zvali TRAČANE SPARTANCE.

I pri kraju evo i srpsko ŠPÂRTATI sa dva današnja značenja:

1. vući vodoravne i okomite crte; iscrtavati
2. ići, hodati, kretati se amo-tamo, gore-dolje

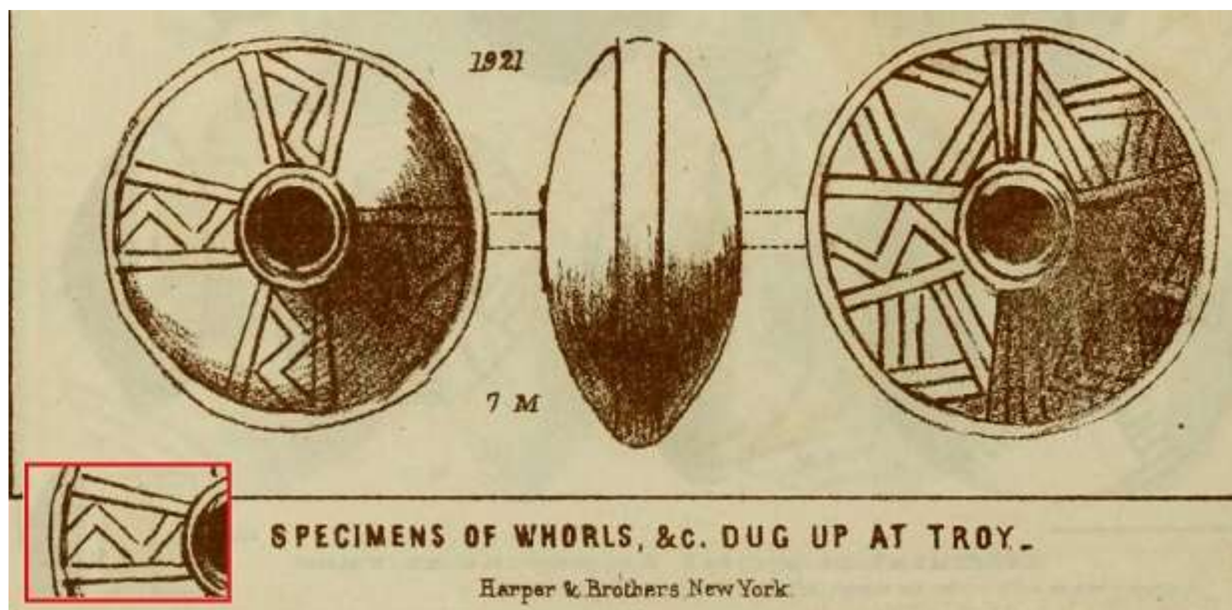
Ako olovkom IŠPARTAMO čist list papira, sta dobijemo? Dobijelo cik-cak linije u vidu KLINOVA: **ΛΛΛΛ**. Keltsko (gaelik) SPARR = SPARRADH = POGON KAO KLIN; STVOREN OD SILE, NAPRIJED, JURIŠ; VELIKI KLIN, UČVRSČIVAĆ, POVJERENJE (17).

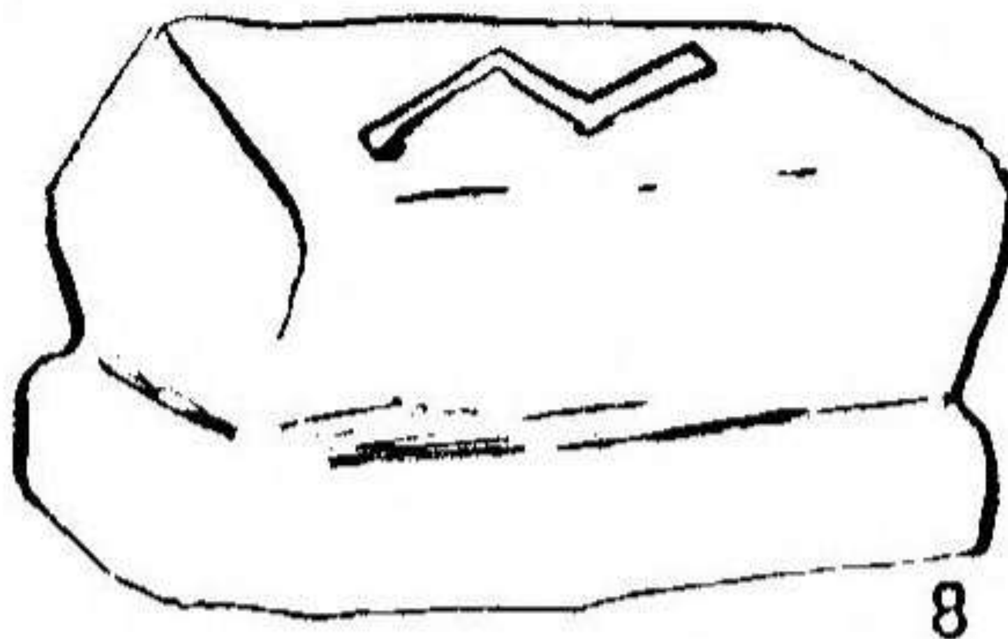
*Spartanski štit sa špartom **Λ.***

Dakle je SPARTATI dalo srpsko ŠPARTATI što znači ISPISIVATI LINIJE U OBLIKU KLINA ili šetati tamo-amo: **Λ** . Pogledajmo znak **Λ** na štitovima

SPARTANACA: to je KLIN (**Λ**), KUT, KUĆA. Dva ovakva uspravno spojena klina su drevni znak za SVJETLOST i SUNCE: **ϟ**. To je runa *sovilo*, danas znak upozorenja *visoki napon*. Ovaj znak nalazimo i kod Trojanaca, a prikazan je i na jednom srednjevijekovnom stećku (slike ispod).

Znak ϟ na artefaktu № 1921 iz Troje (Henry Schliemann, Ilios: the city and country of the Troyans, New York: Harper & Brothers, 1880).

Znak ϟ na stećku u Krupnju.

Evo još jedna riječ iz srpskog:

"ŠPARTA f (Vuk) 'neka dječja igra': *igrati se Sparte*. Denominai: *išpàrtati*, *-ãm* pf. (Vuk) 'špartanjem zabilježiti', *Spanati* (Popović, Srijem), prešpartati (Sarajevo) 'linije, crte povlačiti'." (18)

"U Šparti biahu medjutim dugovi odpušteni, hrabro su išli mladi Špartanci na bojište'…" (19)

Govoreći o porijeklu engleske riječi SPARK, što znači VARNICA, ISKRA, Walter W. Skeat kaže:

"Teutonsko SPRAK odgovara arijskom SPRAG izvedeno je od SPAR, *tresti se*. cf. sanskritsko *sphur,* tresti, sa sanskritskim *sphurj*, 'grmiti'." (20)

Šta je znak MUNJE? To su dvije vertikalne ŠPARTE: **ϟ**. To je ISKRA, VARNICA između pozitivnog (**+**) i negativnog (**-**). To je SPOR, SUKOB, BORBA između pozitivnog i negativnog. SPOR je sudar TVRDOG ČELIKA (ocila) i TVRDOG KREMENA.

I ko su bili SPORI što su u drevna vremena bili isto što i ALANI? To su potomci TRAČANA, a Grci su TRAČANE zvali SPARTOS (Σπαρτὸς) i to je Grcima znacilo ONI KOJI SU RASIJANI, RASUTI, RAŠTRKANI, a TRAČANIMA je SPART značilo SUŠTINA, SRŽ, BIT, BITAK, ŽIVOT.

....

(1) Procopius, History of the Wars, Book VII, Ch. 14, 29-30.
(2) Strabon, I, 3, 21.
(3) Ibid., XIII, 1, 8.
(4) The Edinburgh Magazine and Literary Miscellany, Vol. 15, August 1824, Edinburgh, Printed for Archibald Constable and Company, 1824, pg. 135.
(5) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 886.
(6) Ibid.
(7) Ibid.
(8) Ibid.
(9) Ibid.

(10) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 313.

(11) Edward Dwelly, Ibid., pg. 887.

(12) Ibid., pg. 879.

(13) Ibid.

(14) Ibid.

(15) John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray And Company, 1836, pg. 521.

(16) Ibid.

(17) Edward Dwelly, Ibid., pg. 879.

(18) Peter Skok, Ibid., str. 409.

(19) Anonimna studija "Historičko ogledalo ženah", Danica Ilirska, Danica ilirska, br. 36–40, 1840, str. 150.

(20) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 578.

PAR, SPAR, SPARTA I SPARTANCI

Sumersko PAR = SVJETLOST. Keltski (gaelik) SPAR (SPARR) SPAR-RADH = KRETANJE, KAO KLIN; EMITOVAN SNAGOM, POTISAK, JURIŠ (1).

Ime SPARTANACA tumače po grčkoj mitologiji (jadna je to istorijska nauka):

"Σπαρτὸς, posijan: σπείρω, εσπαρται. Σπαρτοὶ, posijani ljudi, Tebanci koji su tvrdili da potiču od zmajevog zuba posijanog od Kadmusa." (2)

I kaze grčka mitologija da su SPARTANCI nikli iz POSIJANOG zmajevog ZUBA. Prvi i najveći SIJAČ je SUNCE jer Sunce SIJE isto kao što i čovjek SIJE:

"Sunce sije nad Učkom, kroz prozor pali su u sobu kosi traci, te zlate siedu i pognutu Marinu glavu i jednu golu Marijanovu ruku." (3)

Sunce SIJE! Evo grčkih riječi za SJEME i SIJANJE (RASIJANJE):

- SPORA (σπορά, σπείρω) = SJETVA, SIJANJE (4)

Sunce sije

- SPORAS (σποράς) = SIJANJE (5)
- SPOROS (σπόρος) = SJETVA, SIJANJE (6)
- SPORADOS (σπόράδος) = RASIJAN (7)
- SPORADIN (σπόράδην) = OVDJE, TAMO (RAZBUCANO) (8)
- SPORADIKOS (σπορἄδικός) = ODIJELJENI (žive ovdje i tamo) (9)
- SPORAIOS (σποραῖος, α, ον = σπόριμος: - σποραῖα, τά = SJEME (10)
- SPORA (σπορά, σπείρω) = SJETVA, SIJANJE (11)
- SPORAZO (σποράζω) = RASTURANJE, RAZBACIVANJE (12)
- SPOREIS (σπορεύς, έως, ό = POSIJAN, ZASIJAN (13)

- SPOREITOS (σπορευτός, ή, όν) = POSIJAN, ZASIJAN (14)
- SPORITOS (σπορητός) = POSIJANO ŽITO, RASTUĆE ŽITO (15)
- SPORIMOS (σπόριμος, ον, σπείρω = POSIJAN, SPREMAN ZA SIJANJA (16)

U svim navedenim riječima zajednička osnova je OR koje je dalo SPOR, a u riječima SPARTA i SPARTANCI osnova je AR kojaje dala SPAR. OR i AR si sinonimi sa znacenjem SUNCE.

Galsko OR je TOK, PROTOK (17), a najstariji TOK na zemlji je VRIJEME i ono je neodvojivo od SUNCA, a Sunce je SJAJANO, te galsko OR takođe znači ZLATO (18). I gaelik ÒR je ZLATO, POZLATA (19), dakle se o SJAJU radi. U srpskom jeziku OR je u riječi ORO (kolo), ORAO, ZOR, ZORA, ORAČ i (H)ORA je VRIJEME.

SJEME na grčkom je SPOROS (σπόρος) i riječ je postanjem od OR sa značenjem SUNCE i te proste riječi u grčkom jeziku nema, jer je to kimerska, tj. keltska, odnosno tračanska, tj. ilirska, srpska riječ. OR se nalazi i u grčkom ORĀMA (ὅρᾱμα) sa značenjem VID, VIDIK, POGLED (20), a grčko ORĀSIS (ὅρᾱσις) je GLEDANJE (21) i to je potvrda da OR znači SVJETLOST, SUNCE.

Ima i grčkom i osnova IR sa značenjem SUNCE, ali ni ova prosta riječ ne postoji samostalno u grčkom. Tvrde da je SPARTEON (ςπαρτέον) kao glagolski pridjev postao od osnove SPEIRO (σπείρω) sa značenjem TREBA SIJATI (22). Arapsko IRR, IRĀṢ je VATRA, OGANJ (23); IRAT je OGNJIŠTE (24), IRRAT je VATRA (25), IRAN je ŽIVAHAN (26). Arapsko ĪRĀS je VARNICA (27), takođe naziv za predio ŽUTE BOJE po žutilu cvijeta neke biljke koja raste u Arabiji Feliks (28). Perzijski naziv za Perziju je ĪRĀN (29), dok perzijsko IRAJ ili ERAJ znači SUNCE (30).

Starogaelik IR je LJUTNJA, GNJEV (31) i to je emotivna VATRA. Gaelik IRIS je BRONZA (32), a bronza je SJAJNA, ŽUTA. IR je u bretonskom IRCH i velškom EIRA, EIRY i to je SNIJEG (33), a snijeg je BIJEL i to je boja najjačeg dnevnog Sunca. I gle: velško IR je ČISTO, FINO, ali je i GRUBO I PROBOJNO (34). Velško IRAD je STRAST, LJUTNJA, GNJEV (35). Hebrejsko ĬR je OSMATRAČ. Osmatrač može da osmatra samo u OSVIJETLJENOM prostoru (36), dakle je IR U izvornom smislu SVJETLOST, VATRA, SUNCE. Preko vedske Siddhante u tamilskom jeziku postoji riječ IṚAI i znači CAR, BOG (37).

Tvrde da je grčko SPARTOS (σπαρτός) postanjem od grčkog SPERMA (σπέρμα) (38) i etimoloski izjednacavaju ΣΠΑΡ i ΣΠΕΡ (39), ali je to netačno, jer grcko SPARTOS (σπαρτός) nije postalo od istog korijena kao i SPERMA (σπέρμα), jer jedno je osnova AR u SPAR-TOS, a drugo je osnova u ER u SPERMA: osnova ER je u perzijskom ERAJ sa značenjem SUNCE (40). Proste riječi ER sa značenjem SVJETLOST, SUNCE u grčkom nema, jer je grčki od raznih jezika postao.

Naziv SPARTA i SPARTANCI su izvedeni od osnove SPAR. To je ista osnova od koje su izvedene ispod nevedene grčke riječi sa svojim značenjima:

- SPARAGMOS (Σπαραγμός) = ODVAJANJE, CIJEPANJE, PARANJE, SJEČA (41)
- SPARASSO (Σπαράςςω) = IZVUČEN, RASCJEP, SUZA, OTPARAN, UZNEMIREN (42)
- SPARTION (Σπαρτίov ili Σπάρτιον, -ov, i Σπάρτον, -ov, -τò, i Σπάρτος, -ov, -δ) = (σπάω), IZVUĆI, postalo od SPARTO (σπείρω) SIJATI; SPARTO = UŽE, KONOPAC, ŽICA (43)
- SPARTOS (Σπαρτòς, frigijski σπείρω, SIJATI) = POSIJAN, ODVOJEN, ODIJELJEN (44).

I jasno je da osnova SPAR znači SVJETLOST, ZRAKA, SIJANJE, RASIPANJE, RASIJANJE i u tom SPAR je keltsko PAR sa značenjem SJEME. I gle: u grčkom SJEME je SPOROS (σπόρος), u galskom SJEME je POR (45), u gaeliku PÒR (46), dakle je grčko SPOROS postalo od keltskog POR. Galskom PÔR takodje znači GLAVA, POGLAVAR, GOSPODAR, BAL, SUNCE (47), te je isto što i PAR, PER, PIR, PUR i sve ove riječi su sinonimi sa značenjem BAL, tj. SUNCE (48).

Osnova PAR je i u srpskom PARA, novac. Osnova PAR je u nazivu PARTIA, sto je sinonim imenu PERZIJA, dakle su PAR i PER istog značenja Osnova PAR, što je isto osnovi PER (49) znači DIVAN, PREKRASAN, SJAJAN, PLEMENIT, UZVIŠEN, SLAVAN (50). U galskom PAR i PER znače BAL, tj. SUNCE (51).

Latinsko SPARGO (SPARGE) nastalo od sanskritskog korijena SPARÇ i sve znači DOTAĆI, DIRNUTI, PRSKATI, SIJATI (52). Latinsko SPARGO znači još:

"**a)** otpuštati u velikom broju, obasuti (projektili); pljuštati (duvati, itd);

b) staviti (kosu, itd.) da se rasipa u svim smijerovima;

c) emitovati u svim pravcima, rasipati svjetlost ili drugu fizičku pojavu" (53).

U svim značenjima bukvalno je prikazano SUNCE i njegovo SIJANJE i RASIJAVANJE SVJETLOSTI kroz nebo po zemlji.

A sad se vratimo ZLATNOGLAVOJ ribi što se na grčkom zove SPAROS (σπάρος), a na latinskom PARUS AURATUS. Latinsko SPARUS znači KOPLJE (54). U grčkom SPAROS i latinskom SPARUS ista osnova AR:

AR > PAR > SPAR

Ovom SPAR je znak **Λ** i to je onaj mitološki "Kadmov posijani zmajev zu iz kojeg su nikli SPARTANCI". Sunce se slikovno predstavlja kao krug. Najprostija predstava sunčevih zraka su prave linije oko kruga ili oko kruga strelasti znakovi SPAR: **Λ**.

Sunčane zrake (sparte ili šparte).

Irsko SPARR odgovara engleskom SPAR, islandskom SPARRI, danskom švedskom SPARRE, njemačkom SPARREN, holandskom SPARR sa značenjem SNOP, SVJETLOSNI ZRAK, GREDA, JARBOL. To je sve simbolika pravih linija sunčevih zraka (55).

Englesko SPARK znači VARNICA, ISKRA. Anglosaksonski to je SPEARCA od još starijeg SPARCA; staroholandski SPARCKE, srednjevijekovno grčko SPARKE. Sve je od arijevskog SPRAG Koje je izvedeno od SPAR što znači PODRHTAVANJE, ŽMIRKANJE, BLJESKANJE, SVJETLUCANJE i povezano je sa sanskritskim SPHURJ što znači GRMITI (56).

Latinski SPARUS od arijskog je oblika SPARA što znači STRIJELA, KOPLJE; vjerovatno od SPAR sa značenjem BLJESKATI blisko povezanim sa engleskim SPAR što znači SNOP, ZRAKA, ŠIPKA (57).

Govoreći o engleskoj riječi SPEED W. Skeat kaže da je to postalo od osnove SPA što znaći IZVUĆI, IZDUŽITI (58). BRZINA je LINIJA puta, a na slikovnoj predstavi to je PAR(NICA) na podlozi.

Sumersko PĀR znači ŽIV, ŽVJETI, a znači i RAŠIRITI, IZDUŽITI, RASIJATI (59). Hebrejsko PAR'OH značilo je FARAON (60). U starokeltkom PAR je dalo BÀR sa značenjem STRIJELA, HLJEB, ŽITO, HEROJ (61). Starokeltsko BÀR jednako je starokeltskom BÀRR sa sljedećim značenjima: **1.** VRH, **2.** ŠILJAK (kao u oružja), **3.** ROD ŽITA, POVRĆA I TRAVE, **4.** ŽETVA, **5.** NADMOĆ (62). Kao dokaz da se sve odnosi na Sunce navešćemo ovaj citat:

"Iza 'Sjajni Bar' sa asirskih baraljefa, bog Sunca Abar je rimski jubar, sunčev zrak, i sunčevo ime ili epitet egipatskih monarha kao sinova sunca Pharaons." (63)

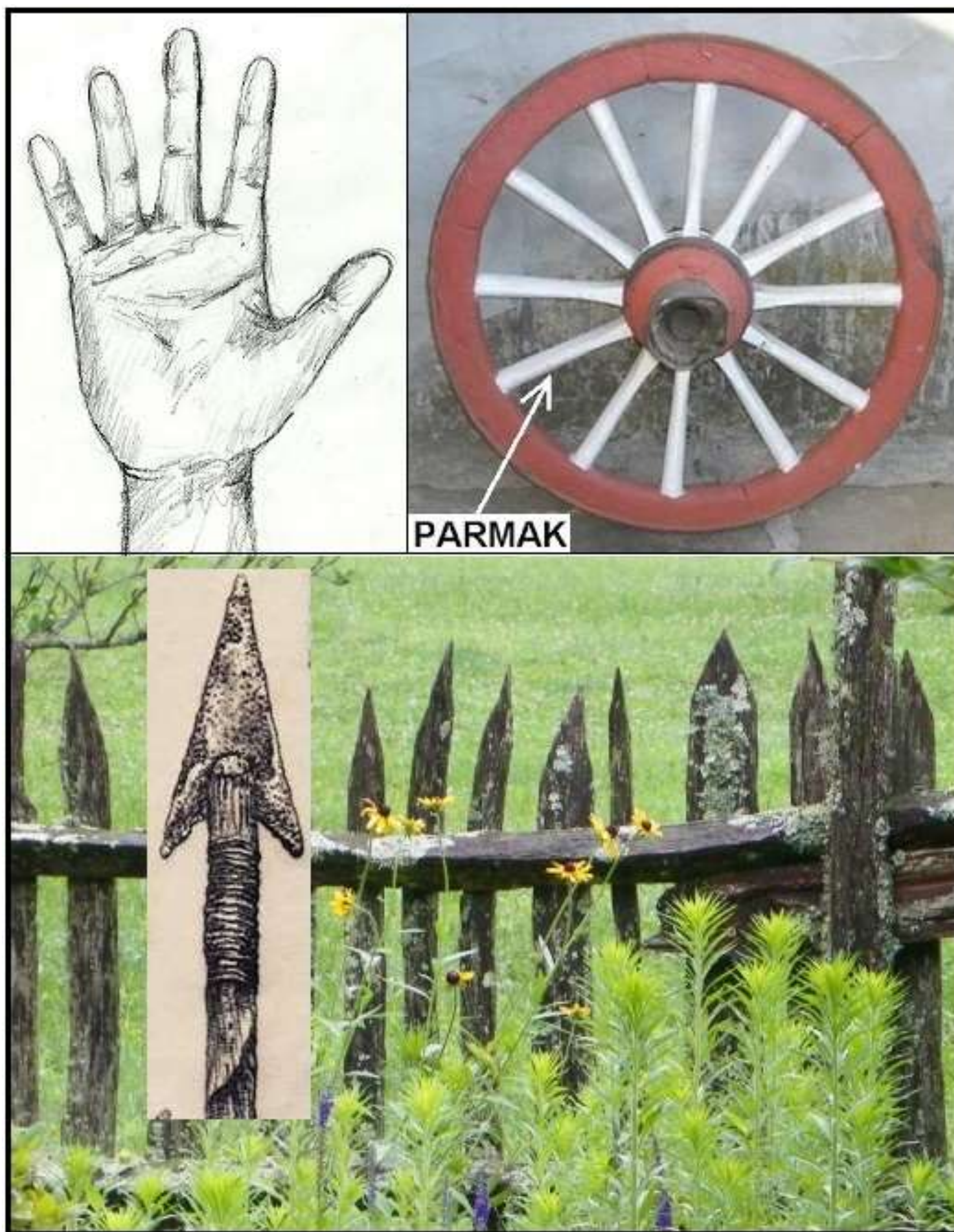
Rimski JUBAR (IUBAR) znači: **1.** prva svjetlost dana, **2.** (uopšteno) treperenje, blistanje, sjaj, vatra, izvor svjetlosti (64).

Sparta (šparta) na spartanskom štitu i na stećku u Negotinu.

Sunčevi zraci vidljivi su kao LINIJE i kao LINIJE vide se oko kruga Sunca i tako se slikovno prikazuju. Prsti su kao linije i u turskom prst je PARMAK.

Kod Srba na Kosovu PARMAK je paok (palac) točka (65). PARMAK je prava i na vrhu klinasto zašiljena daska u ogradi. PARMAK je PRAVA LINIJA sa sumerskom osnovom PAR koja znači ZRAKA, BLJESKANJE, TREPERENJE, IZVUČEN, IZDUŽEN, ODIJELJEN, SIJANJE, RASIJAN, RODAN, ŽIVOTAN, ŠILJAK, STRIJELA, KOLJE, VRH, NADMOĆAN, HEROJ.

Parmak, šiljak, strijela: **>**.

PAR je SUNČEV ZRAK, sunčev zrak je LINIJA, linija je PARNICA ili SPARTA (izgovorom prešlo u ŠPARTA). Pravac SPARTE ili ŠPARTE označava se STRELICAMA:

> ili **V**, **Λ**

Keltsko (gaelik) SPAR (SPARR) SPARRADH je POKRET, KAO KLIN; EMITOVAN SNAGOM, POTISAK, JURIŠ (66). U srpskom PAR je u sljedećim riječima: PAR (dvoje istih), PARA, PARE, PARTIJA, PARENJE, PARASTOS, PARASKEVA, SPARTA, PAROŽAK ŠPARTLA, ŠPARTANJE…

Centralna spojna tačka PARMAKA na točku zove se GLAVNJA. Spojna tačka dva ili više PARA (sunčevih zraka) je SPAR i u toj tački svi sunčevi zraci se SPARE. Pošto je Sunce je spojna tačka svih sunčevih ZRAKA, dakle je Sunce SPAR. Iz Sunca se SIJU sunčeve zrake i značenje riječi SPAR sačuvano je u engleskom SPARKLE: PRSKATI, RASPRŠAVATI, RASPRŠITI (67). Sunce RASPRŠAVA i SIJE svoje ZRAKE ili SPARTE (68) u kojima je njegovo sjeme u vidu čestica FOTONA, koji u vodi i zemlji stvaraju život.

Sunčeva SPARTA ili ŠPARTA isto je što i sunčev TRAK ili sunčev ZRAK. Tračani su dobili ime po sunčevom TRAKU, Spartanci po sunčevoj SPARTI, a sve je SUNČEV ZRAK što znači da su Spartanci bili Tračani. SPARTA je zemlja SPARA, SPARINA i ona je SUNCU PAR.

....

(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 879.

(2) Francis Edward J. Valpy, The etymology of the words of the Greek language, London: Longman, Green, Longman, and Roberts, 1860, p. 156.

(3) Evgenij Kumičić, Sirota. Roman iz života, Zagreb, Naklada Matice hrvatske, 1885, str. 104.

(4) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, pg. 1417.

(5) Ibid.

(6) Ibid.

(7) Ibid.

(8) Ibid.

(9) Ibid.

(10) Ibid.

(11) Ibid.

(12) Ibid.

(13) Ibid.

(14) Ibid.

(15) Ibid.

(16) Ibid.

(17) Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 220.

(18) William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

(19) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 710.

(20) Henry George Liddell and Robert Scott, Ib. pg. 1067.

(21) Ib.

(22) Ibid., pg. 1412.

(23) John Richardson, Dictionary Of Persian, Arabic, And English; London: Printed by J. L. Cox, 1829, pg. 49.

(24) Ibid, pg. 54.

(25) Ibid.

(26) Ibid. pg. 52.

(27) Francis Johnson, A dictionary, Persian, Arabic, and English; London: W[M]. H.Allen and Co., 1852, pg. 195.

(28) Ibid.

(29) Ibid. pg. 196.

(30) Ibid.

(31) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, pG. 335.

(32) Ibid.

(33) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg 226.

(34) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, pg. 255.

(35) Ibid.

(36) Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, pg. 381.

(37) Daniel Jeyaraj, Genealogy of the South Indian Deities; Rout-ledgeCurzon, London and New York, 2005, pg. 204.

(38) Henry George Liddell and Robert Scott, Ibid. pg. 1412, 1413.

(39) Ib. pg. 1413.

(40) Francis Johnson, Ib. p. 196.

(41) John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1883, pg. 1411.

(42) Ibid. pg. 1412.

(43) Ibid.

(44) Ibid.

(45) Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 271.

(46) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 732.

(47) Jean-Baptiste Bullet, Ib.

(48) Ibid.

(49) Ibid. p. 234.

(50) Ibid.

(51) Ibid.

(52) Charlton T. Lewis and Charles Short, Latin Dictionary, First edition 1879, Impression of 1945, Oxford, The Clarendon Press, pg. 1734.

(53) Oxford Latin Dictionary, Oxford, At The Clarendon Press, 1968, pg. 1796.

(54) Ibid. pg. 1797.

(55) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 577.

(56) Ibid., pg. 578.

(57) Ibid.

(58) Ibid., pg. 579.

(59) John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexikon, Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1908, pg. 268.

(60) Merrill C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary, Regensy Reference Library; Grand Rapids, Michigan, 1967, pg. 645.

(61) Edward Dwelly, Ibid., Vol. II, pg. 68.

(62) Ibid., gp. 69.

(63) S. F. Dunlap (Samuel Fales), The origin of ancient names of countries, cities, individuals, and gods; Cambridge: Metcalf and Company, 1856, gp. 20.

(64) Oxford Latin Dictionary, Oxford, At The Clarendon Press, 1968, pg. 976.

(65) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 610.

(66) Edward Dwelly, Ibid., Vol. III, pg. 879.

(67) Hensleigh Wedgwood, A Dictionary of English Etymology, Vol. III, London: Trübner & Co., gp. 273.

(68) Edward Dwelly, Ibid., Vol. III, pg. 879.

SUNCE JE SPAR

Najprostija definicija brzine glasi: "Brzina je pređeni put u jedinici vremena."

Put je LINIJA, a na materijalu liniju predstavljamo PARANJEM po materijalu, te tako prikazana LINIJA postaje PARKA ili PARNICA i to je ženski rod, a muški rod, iako se više ne koristi ali je logički jasan, glasi PAR jer je slikovni PARNIK stvarnoj liniji u prirodi.

PAR je dakle LINIJA puta. Tačka u kojoj se spajaju dva ukrštena PARA je SPAR, jer se oni tu SPARE postajući jedno. Kad se kroz sočivo lupe sunčevi zraci SPARE u jednu tačku, ta tačka je SPAR. Pošto se u toj tački

SPARI mnoštvo sunčevih zraka, tu se SPARI i toplota svih tih zraka i dobije se veoma vreli ZIG što je u izgovoru dalo ŽIG, ŽIGA, tj. vatra. SPAR je Sunce i Sunce je ZIG, jer su u njemu SPARENI svi njegovi zraci i SPAR je veoma vrela ŽIGA.

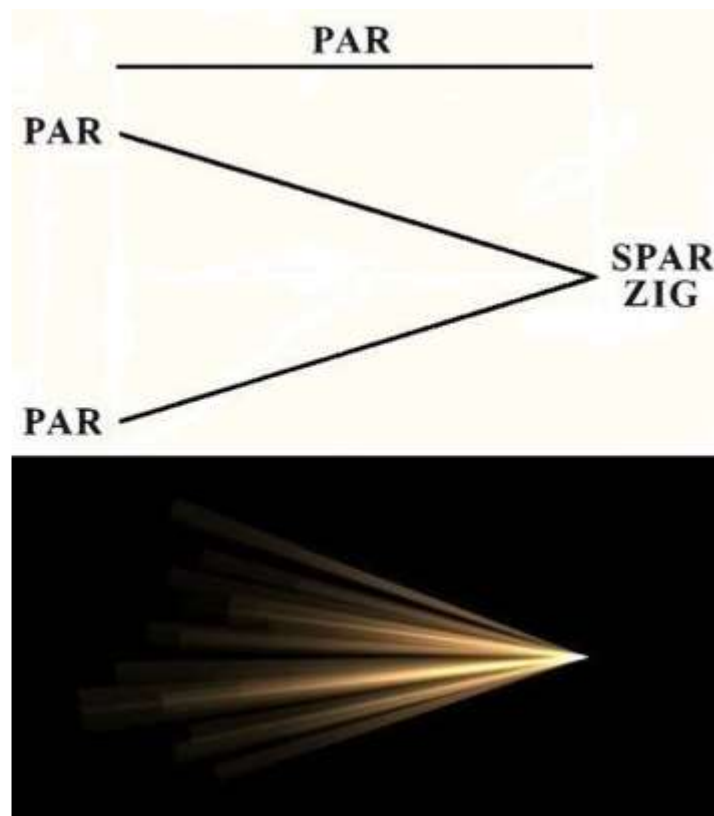

Put sunčevih zraka do SPARA u ŽIGU je u obliku ZUBA (**Λ**). To je mitološki zmajev zub koji je Kadmo iščupao zmaju i ZASIJAO ga pa su iz zuba nikli SPARTANCI i nalazio se na stitu mnogih Spartanaca. Ovakva dva vertikalno spojena zuba (◊) postali su simbol sa značenjem NEBO.

U riječima SPARTAN i SPARTANCI su dvije riječi: **1.** SPAR, **2.** TAN. Riječ SPAR imenuje SUNCE, a TAN je starokeltsko SVJETLOST, VATRA, SIJANJE, ŠIRENJE. Sa ovim značenjima riječ TAN sačuvana je u srpskom, velškom i u gaeliku. Evo riječi sa TAN u srpskom: STAN, TANA, TANE, TANKOSA, TANASKO, TANJIR, TANAC, TANEC, PRIJATAN, RADOSTAN, itd.

Sumersko PĀR znači ŽIV, ŽVJETI, a znači i RAŠIRITI, IZDUŽITI, RASIJATI (1). U riječi SPAR osnova je PAR. Kao sumerski piktogram riječ PAR je predstavljana je kvadratom sa upisanim **X**. Hebrejsko ime BARAK znači SVIJETLI, SVJETLEĆI. U srpskom BAR je u riječima BARAKA i DOBAR.

Prostor između dva PARA je PARČE (PARKE > PARČE): "par² m (18. v., Vuk, Daničić), samo u sintagmatskim prilozima : *u ovaj, taj, jedan par* 'u tom momentu, času, in diesem Augenblick, nune'." (2). Dakle je i kod Srba bilo PAR sa značenjem PARČE VREMENA: godina ima dvanaest PARI, tj. mjeseci. Kvadrat sa upisanim **X** je STAN SUNCA, KUĆA SUNCA i kao solarni simbol sreće na petroglifima širom svijeta i na našim stećcima.

Nazivi SPARTA i SPARTANCI izvedeni su od srpskog SPAR što je VRH sunčevih SPARENIH ZRAKA, tj. iz SUNCA.

....

(1) John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexikon, Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1908, pg. 268.

(2) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1973, str. 604.

ZIG-ZAG

PLATE II. SUMER-ARYAN EVOL-

1 SUMER	2 AKKAD	3 EGYPTIAN Early Alphabetic	Hiero	4 PHŒNICIAN THERA c.900 B.C.	5 MOAB c.900 B.C.	6 PHRYG. MIDAS c.900 B.C.	7 CARIA c.900 B.C. - 650 B.C.	8 SIMBEL c.900 B.C.	9 LYDIA c.900 B.C.
Zag 249					ZN				

*Slovo **Z** u drevnim pismima (L. A. Waddell, The Aryan Origin of the Alphabeth, London, Luzak & Co., 1927, Plate II, Facing pg. 54).*

Sanskritsko ZĪGHRA (शीघ्र) znači BRZ, a sanskritsko ZAGMA (शग्म) je JAK, MOĆAN, DJELOTVORAN. Iz sanskritskog ZĪGHRA i ZAGMA izdvajamo korijene riječi:

a) korijen u riječi ZĪGHRA je ZĪG-
b) korijen u riječi ZAGMA je ZAG-

Kad spojimo ova dva korijena, dobijemo ZĪG-ZAG- i to je dalo današnje srpsko CIK-CAK. Grafička predstava ZĪG-ZAG- je ovakva: ϟ. To je egipatsko, feničansko i brigijsko (frigijsko) slovo **Z** i mnogo kasnija gotska runa SIGEL (kod Liđana bilo je to slovo **S**).

ZIG-ZAG je UDISAJ-IZDISAJ, to je ŠIRENJE-SKUPLJANJE srca, to je GORE-DOLE, LIJEVO-DESNO, DAN-NOĆ, BIJELO-CRNO, PLUS-MINUS,

to je AMPLITUDA FREKVENCIJE.

AMPLITUDA je PUT, VRIJEME I PROSTOR i fundament je KOSMOSA i ŽIVOTA i ishodi od BOGA STVORITELJA.

ZIG je nastalo go "**ZЬG**" ("**Ь**" je meki poluglas i čita se kao vrlo kratko i). Ovo **ZЬG** je sa LO (nekadašnje ime Sunca) dalo CKLO i SKLO:

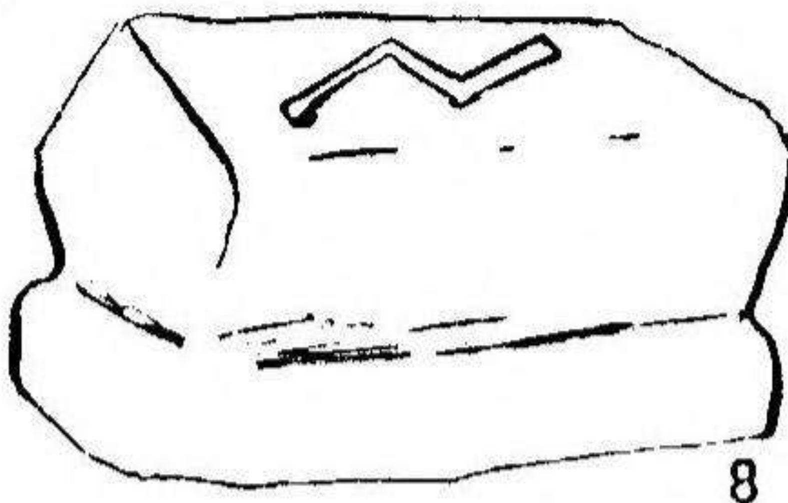
1. ZЬG + LO > **ZЬGLO** > CGLO (SGLO > SKLO) > STAKLO

2. ZG > ZIG > ŽIG (ŽIG je muski, a ŽIGA je ženski rod = VATRA).

ZЬG + LA > ZIGLA > CIGLA

ZЬG je SVJETLOST, LA je SUNCE; **ZЬG** je SVJELOST, SVJETLOST je SLAVA.

Od ZIG je izvedeno gaelik SIGH sa značenjem MUNJEVITI UDAR, STRIJELA (1). Starokeltski SIGHIN je ZNAK (SIGNAL): ZIG > SIG > SIGNAL > SIGNAL SVJETLOSNI ZNAK.

8 *Krupanj*, slj. SIZS arhiv.

Riječ SIGNAL je složena od dvije riječi: SIG + NAL. SIG je postalo od ZIG što je značilo SVJETLOST, a NAL je od starokeltskog NALL što znači UZDA (2). Gaelik NALL znači PREMA, PREMA OVOJ STRANI, SA DRUGE STRANE (3). Pošto UZDA služi za UPRAVLJANJE konjem, znači da je starokeltsko NALL značilo UPRAVLJANJE. Tako SIGNAL znači UPRAVLJANJE, RUKOVOĐENJE PO SVJETLU.

U srpskom ZIG je dalo ŽIG (PEČAT) što je u gaeliku SIGLE (4). Prije žigosanja ŽIG je grijan na ŽIGI, tj. na VATRI (ŽIG je PEČAT, a PEČAT je PEČENJE od vreline ŽIGE).

Od ZIG je gotsko SIGE-, SIGISA- = POBJEDA, SLAVA (5).
Od ZIG je i njemačko SEIG koje se izgovara ZIK (**K** < **G**).

ZЬG > ZIG > SIG > SIK > SЇČA = SJEČA (6).

ZЬG > ZIG > SIG > SIK > SIKIRA (ijekavski SJEKIRA, ekavski: SEKIRA).

Sanskritsko ZĪGHRA (शीघ्र) znači BRZ. Na ovom svijetu od SVJETLOSTI ništa nema brže: ZIG je SVJETLOST, ZIG je SLAVA!

ZIG + UR > SIGUR > SIGUR-AN >SIGURAN

A sad je na redu sanskritsko ZAGMA (शग्म) sa korijenom ZAG- koji nosi značenje JAK, MOĆAN, DJELOTVORAN. Kod Srba postoji vlastito žensko ime ZAGORKA, ZAGA. Kod Mađara postoji vlastito muško ime ZAGOR (7). ŽAGA je alatka za rezanje drva (latvijski: zāģis, njemački: säge). ZAG je u latinskom dalo SAG u riječi SAGITTA (STRIJELA).

....

(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 839.

(2) Ibid., Vol. II, pg. 684.

(3) Ibid.

(4) Ibid.

(5) Henry Bradley, The Gots, London: T. Fisher Unwin: New York: Puthnam's Sons, 1891, pg. 369.

(6) Vuk Stef. Karadžić, Srpski rječnik istumačen njemačkijem i latinskijem riječima, Četvrto državno izdanje, Beograd, Š amparija Kraljevine Jugoslavije, 1936, str. 704.

(7) Henry Louis Mencken, The American Language: A Preliminary Inquiry Into the Development of English in the United States, New York, Cosimo Classics, 2009, pg. 324.

ZIG, SIGINI I SIKIRA

ZIG je od drevnog **ZЬG**. ZIG se označava znakom **Λ**. Od ZIG su nastajale nove riječi na dva načina:

1. po značenju riječi ZIG
2. po obliku znaka ZIG: **Λ**

1. Primjer postanka nove riječi po značenju riječi ZIG:

"Лигијци који станују изнад Масалије називају трговце на мало *сигини*, а код Кипријаца тако се називају копља." (Herodot, V, 9)

Stanovnici juga imaju taman ten, jer je na jugu jako Sunce, jaka SVJETLOST, jak ZIG:

a) ZIG > ZIGIN > SIGIN > CIGIN > CIGAN
b) ZIG > ZIGAN > SIGAN > CIGAN

2. Primjer postanka nove riječi po izgledu znaka ZIG (**Λ**): ZIG > SIG > SIK > SIKIRA (ijekavski: SJEKIRA, ekavski SEKIRA).

Na sanskritu SIKIRA je KUTHARA (कुठार) jer je ZIG u obliku KUTA, tj. ugla: **Λ**. Englesko CUT sa značenjem SJECI je kao i sanskritsko KUTHARA: KUT (**Λ**).

Λ = **ZЬG** > ZIG > ŽIG (nagli i jaki bol koji probada).

OD HOREVA DO POHORJA

HORN (en.) = ROG (VIS)
HOR-N

Planina HOREV je planina na kojoj je po biblijskom predanju Gospod dao Mojsiju dvije kamene ploče sa deset Božijih zapovijesti (Dekalog). HORS je naš prehrišćanski bog vremena, bog (h)ore. Na češkom jeziku HORA znači GORA, PLANINA. Svaka planina je VIS, a svaki VIS je kao ROG (englesko HORN).

Evo zanimljivih imena naših planina:

JUHOR = JU-HOR (planina blizu Paraćina)
JAHORINA = JA-HOR (planina kod Sarajeva)
ZAHOR = ZA-HOR (planina blizu Fojnice)
POHORJE = PO-HOR-JE (planina kod Maribora)…

UBAVO DEVOJČE IZ UBA

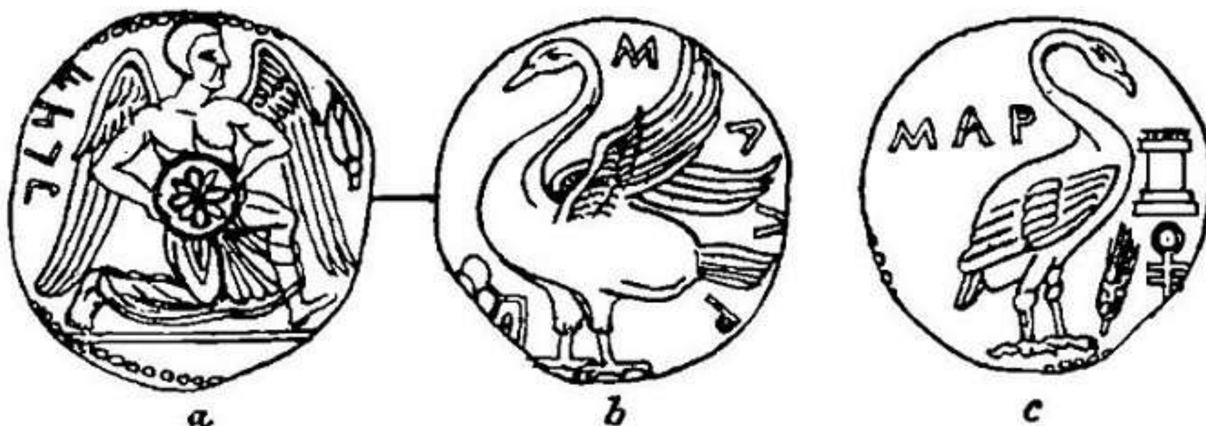
Keltsko (gaelik) UB, UBA znači ŠARMANTNO, ZGODNO, ZAVODLJIVO, LIJEPO (1).

UB
UBA
UBAVA

....

(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 988.

MIHOLJDAN

a b c

FIG. 66.—Taxi as "Michael" the Archangel bearing rayed "Celtic" Cross, with Corn, Sun Goose or Phœnix on Phœnician Coins of Cilicia of fifth century B.C.
(Coins after Hill.)[1]

Kelti i Feničani znali su za arhanđela Mihaila (MKLU, MIKALU) vijekovima prije hrišćanske ere.

Dana 12. oktobra gregorijanskog kalendara (29. septembra julijanskog) praznik je u srpskom narodu poznat kao MIHOLJDAN. Ime se sastoji od tri riječi: MIH-OL-DAN. Sanskritsko MIH (मिह्) znači MAGLA, VLAGA, PADANJE VODE (KIŠE) PLJUSAK. Druga riječ OL je skraćeni oblik sanskritske

riječi OLA (ओल) sa značenjem VLAGA, PARA. Tako vidimo da je ime praznika nastalo od MIH-OL(A)-DAN što znači DAN MAGLE i KIŠE.

Između jesenjeg ekvinocija u naše vrijeme i jesenjeg ekvinocija početkom hrišćanske ere je oko 16 dana i to govori da je Mitrovdan kao nepokretni praznik unesen u crkveni kalendar sredinom 7. vijeka. Ako idemo još dalje u prošlost, saznajemo da je MIHOLJDAN bio praznik jesenjeg ekvinocija na prvi dana jeseni prije oko 2800 godina, dakle oko 800. godine stare ere i tad je ustanovljen ovaj kalendarski praznik.

Keltski (gaelik) TÀS = CAT-O'-NINE-TAILS (en.) = UŽE SA DEVET ČVOROVA (1). UŽE je mjera vremena, a DEVET ČVOROVA je DEVET MJESECI od početka godine do početka jeseni. Pošto je prije 2800 godina MIHOLJDAN padao na prvi dan jeseni, dakle su do kraja godine preostala još tri mjeseca jeseni.

Keltski (gaelik) CEÒ je VLAGA, PARA, MAGLA (2). Tako je TAS-CEO dalo TASCEO sto je dalo kasnije TASCIO. To je dakle sezona jesenje magle i kiše. Ali je poznato i Miholjsko ljeto. Pogledamo li MIKLU na feničanskom novčiću, vidimo da on drži Sunce, što pokazuje da je još u drevna vremena Miholjsko ljeto bilo poznato (na području Sjeverne Amerike ovaj dio jesenjih sunčanih dana nazivaju "indijansko ljeto".

Tako je MIHOL isto kao MIHEL, isto kao MIHIL. Odatle potiče i dan koji pripada MIHOLU, MIHELI ili MIHILU. Sve ove riječi samo su stariji oblici imena MIHAEL, MIHAIL, imena jednog od arhanđela čije ime na hebrejskom znači "koji je kao Bog" (MIH-A-EL). U Egiptu je bio poznat pod imenom REŠEP.

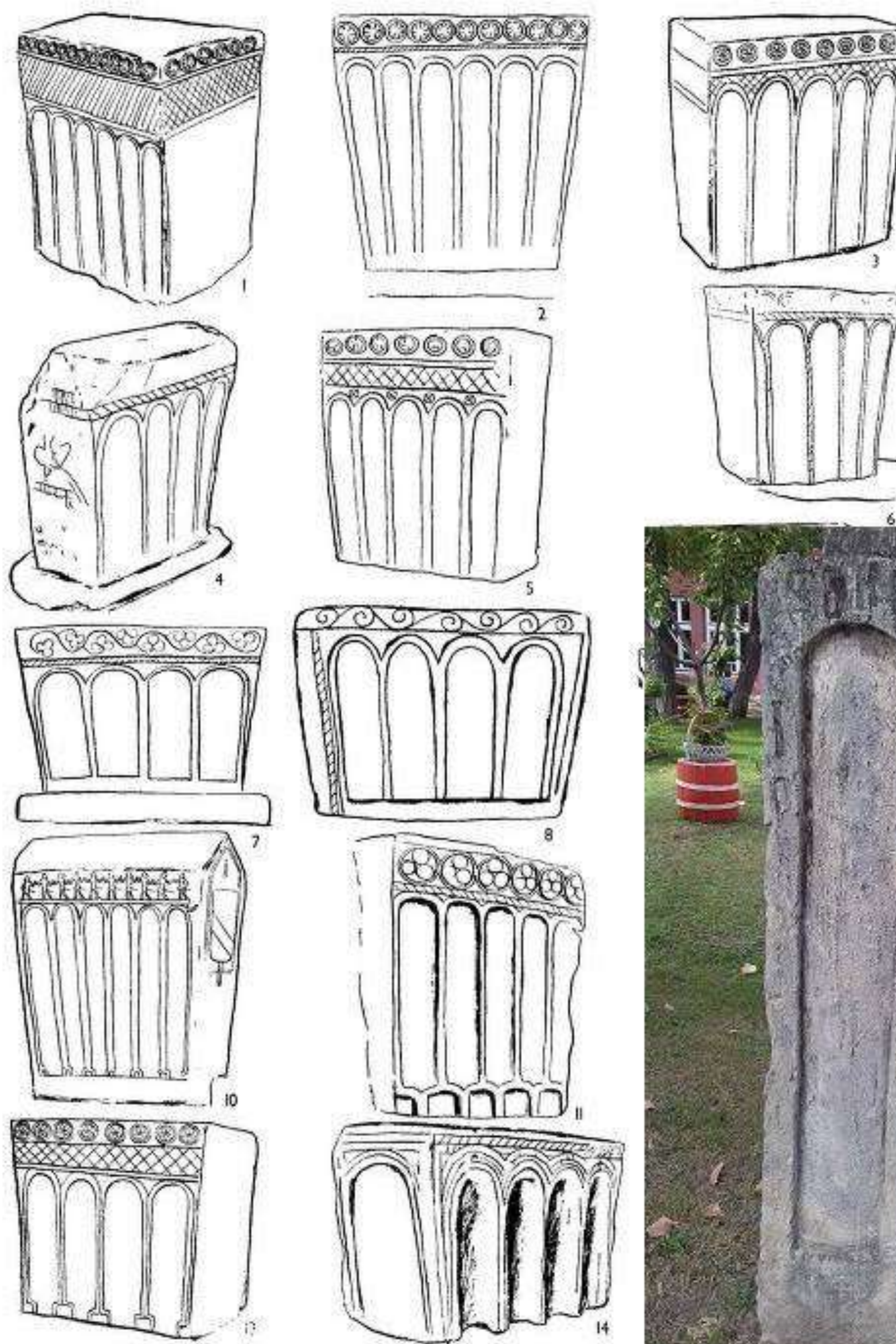
MIHAILO,MIHEL, MIHIL ili TASCIO je bog plodnosti i jesenje sjetve. Od Miholjdana do Sabora sv. Arhandjela Mihaila 21. (8) novembra tačno je 40 dana.

....

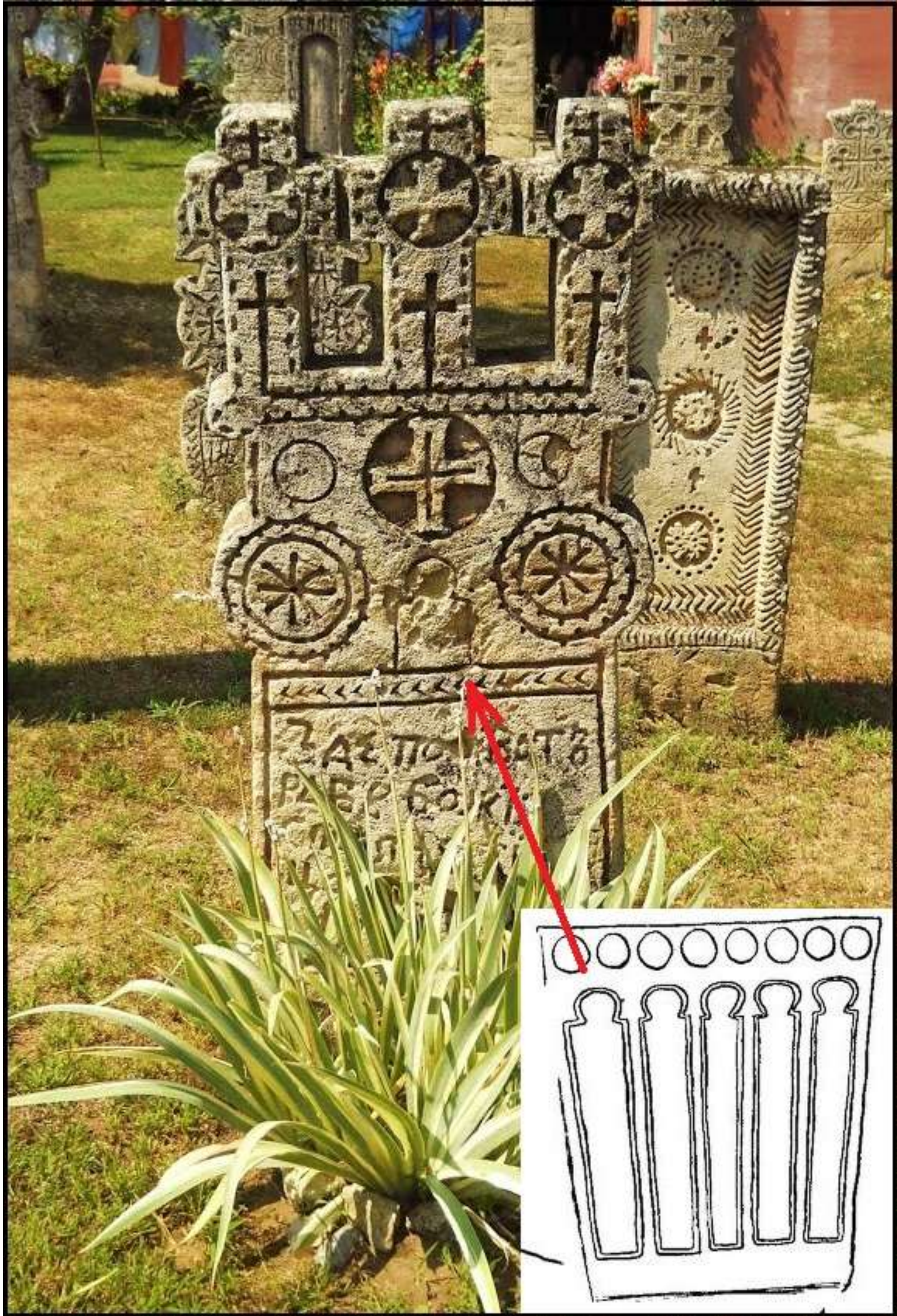
(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 937.

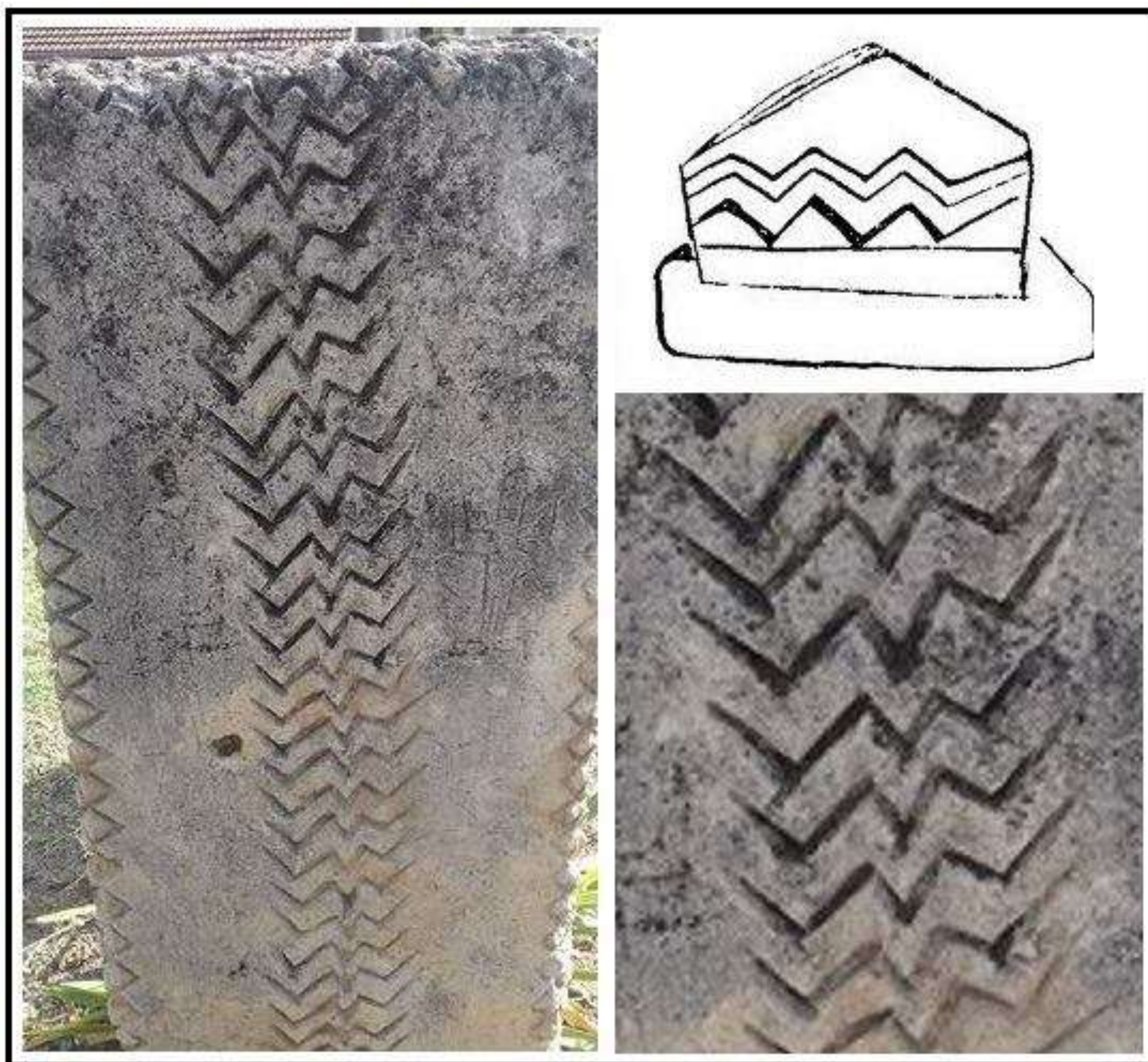
(2) Ibid., Vol I, pg. 187.

STEĆCI U SRBIJI IZ SREDINE 19. VIJEKA

Srednjevijekovni stećci i stećak iz sredine 19. vijeka u Negotinu (foto: Zlatko Petrović).

Solarne šparte na srednjevijekovnom stećku u Boljeviću kod Srebrenice (gore desno) i šparte na stećku iz sredine 19. vijeka kod stare crkve Presvete Bogorodice u Negotinu.

Da bi neki nadgrobnik bio svrstan u stećke, nije vazan oblik nadgrobnika već motiv na nadgrobniku. Ovi nadgrobnici kod stare crkve u Negotinu su iz sredine19. vijeka, ali na njima su solarni motivi isti kao na stećcima srednjeg vijeka. Ovo su neoborivi dokazi da dvovjerni krstjani, tkz. "bogumili ili patareni", nisu nestali tokom turske okupacije, jer su Srbi širom Balkana bili dvovjerci (Dušanov zakonik naziva ih poluvercima). To takođe svjedoči da krstjani nisu svetosavci kako se Srbima skoro 90 godina uveliko laže, jer je Sveti Sava bio pravovjerni (ortodoksni) krstjanin, a ne (dvovjerni) krstjanin.

Stećak u Negotinu (foto: Zlatko Petrović).

Stari spomenici kulturna su baština jednog naroda: narodna istorija, narodna umjetnost i vjeronauka naroda. Ovi spomenice nalaze se Spomenic kod stare crkve Presvete Bogorodice u Negotinu gde je sahranjen Hajduk Veljko. Ovo je jedan je od rijetkih primjera da crkva nije počupala spomenike u porti hrama i nečija je to velika zasluga pred Bogom i pred srpskim narodom.

Nadgrobnici su oblika stubova i krstača sa bogatim ukrasima u vidu solarnih simbola, te kao takvi spadaju u stećke, iako su iz sredine 19. vijeka. I po oblicima i po ukrasnim motivima oni su nastavak krstjanske tradicije

srednjovijekovnih graditelja stećaka i još su jedan od dokaza da je krstjansko dvovjerje u srpskom narodu sačuvano kroz cijelo vrijeme Nemanjićke države i turske okupacije.

Na jednom od stećaka je univerzalni prikaz antropomorfnog Sunca, tj. boga Sunca (fotografije na prethodnoj strani). Obe ruke povijene su u laktovima i oslonjene na bokove. To je simbol ravnodnevnice na prvi dan proljeća. Noge su prikazane u vidu stepenaste piramide, dakle se radi o vremenu uspona Sunca. Takvu piramidu, kao držač i nosač drveta života, viđamo i na petroglifima i na stećcima. Karakterističan je i prikaz brkova koji se protežu od uha do uha. Isti takav prikaz brkova imaju idoli na slovenskim fibulama (kopčama) i na nekim stećima srednjeg vijeka.

Stećak sa solarnim špartama u Negotinu (foto: Zlatko Petrović).

U narodu vlada mišljenje da su stećci samo veliki kameni blokovi teški i po nekoliko tona. Što se veličine i oblika stećaka tiče, stečci su podijeljeni na svoje vrste i podvrste. Vrste su: ploče, sanduci, sljemenjaci, sljemenjaci sa postoljima, stubovi, krstače, amorfni stećci, mauzoleji (1). Po međusobnoj različitosti svojih obilika vrste se dijele na svoje podvrste, npr. stećci stubovi se dijele na obične stubove i nišane.

Istina je da neke nadgrobnike po njihovom obliku odmah možemo svrstati u stećke, ali oblik nije osnovni uslov koji neki nadgrobnik čini ili ne čini stećkom. Osnovni uslovi su ukrasni motivi na spomeniku! Ako su na njemu univerzalni solarni simboli, nadgrobnik spada u stećke bez obzira na oblik i vrijeme kad je podignut.

Da su ovo u Negotinu stećci, iako su klesani i podizani sredinom druge polovine 19. vijeka, svjedoče njihovi motivi kao na ovom stećku sa špartama. I ove šparte dovoljne se da to bude stećak, ili samo jedna originalna ili par sparti, jer su šparte simbol svjetlosti.

Na polovini ovog stuba je prikaz antropomorfnog Sunca sa jednom podignutom rukom blagoslova, a druga je povijena u laktu i oslonjena na bok.

Blagoslov boga Sunca na petroglifu (Ongna, Chhattīsgarth, India) i na stećku (Radimlja, Stolac)

To je univerzalni simbol kakav srećemo na petroglifima širom svijeta i na srednjevijekovnim stećcima. I ko će se naći da kaže da ovaj nadgrobnik u Negotinu nije stećak? To ce reći samo neupućena osoba ili šovinizmom zatrovana bolesna vjerska i politička budala!

Zbog svega pokazanog i mnoštva drugih dokaza jasno je da su Srbi bili i ostali dvovjerci krstjani (poluvjerci Dušanovog zakonika), a ne tamo nekakvi, Bože sačuvaj, "svetosavci".

....

(1) Šefik Bešlagić, Stećci - kultura i umjetnost, IRO Veselin Masleša, Sarajevo, 1982, str. 75-123.

MAH NA STEĆKU KOD KNIĆA

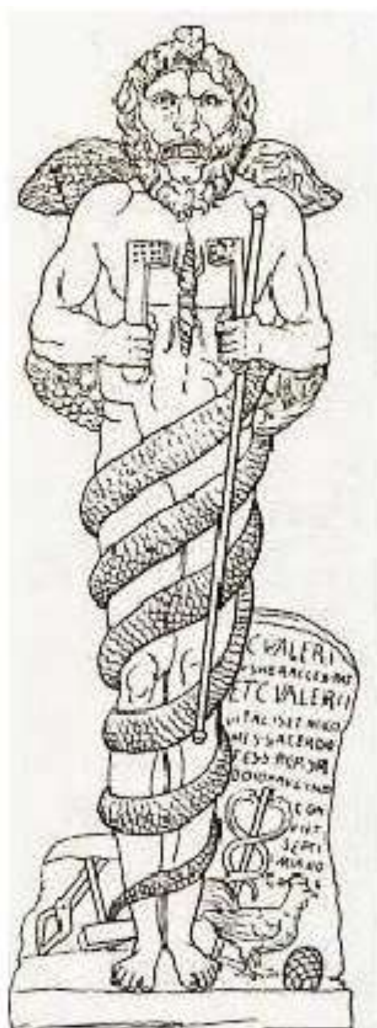
Mah na stećku 19. vijeka (foto: Denis Stegnjajić).

Dokle seže srpsko pamćenje simbola? Na stećku u selu Borač kod Knića (druga polovina 19. vijeka) prikazan je drevni solarni simbol oblika ćiriličnog slova **Г**. To je MAH.

Sanskritsko MAH (मह्) znači DREVAN, VELIČANSTVEN, ČVRST, JAK, SILAN, MOĆAN:

MAH > ZAMAH
MAH > MAHIN > MAŠINA
MAH > MAHICE > MAŠICE

Na ostalim slikama su prikazi MAHA kroz vrijeme i prostor.

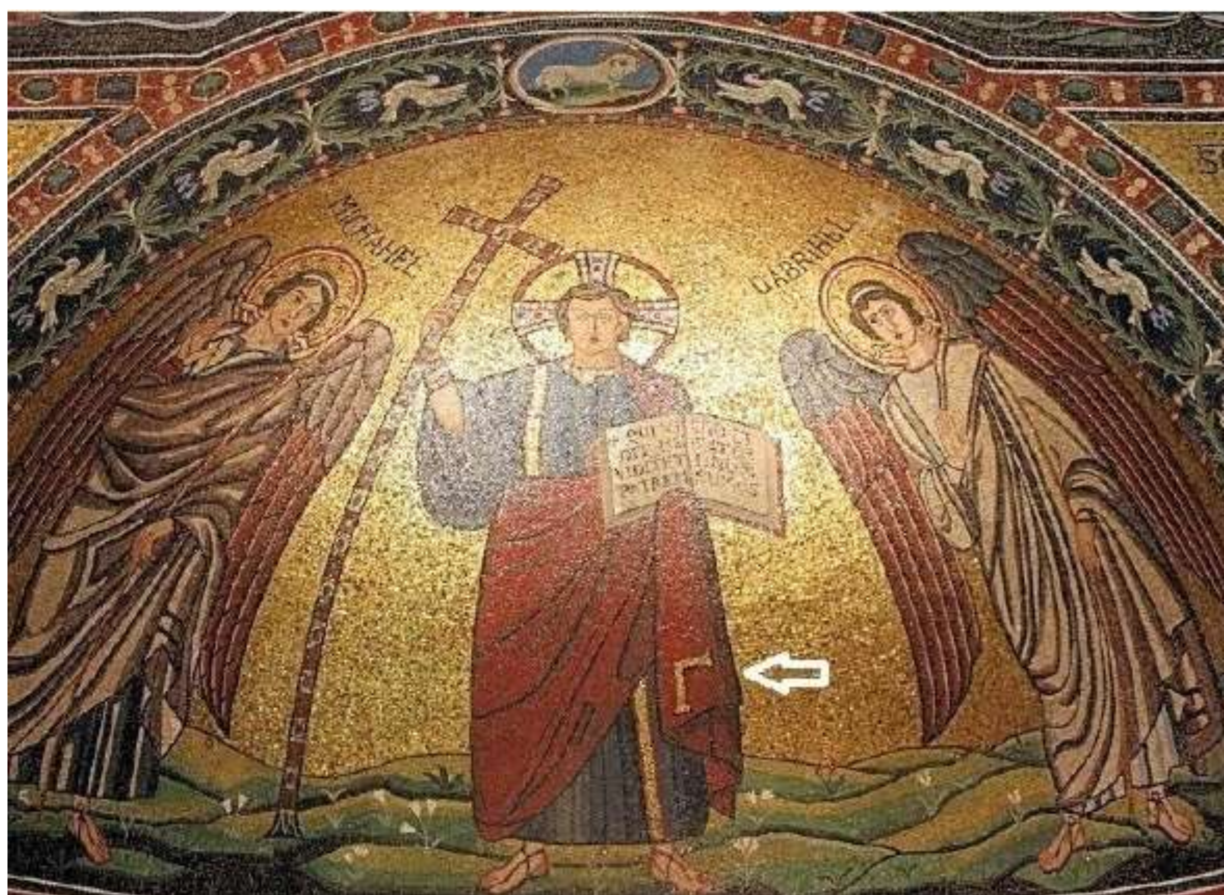

Gnostički Sabazios sa dva maha (2. v. n. e., Ostia, Italija) i keltski kamen sa mahom (Estela antropomorfa de Minuciano III, Pontremoli, Italia).

Mah kao masonski simbol zvani Tubalkain.

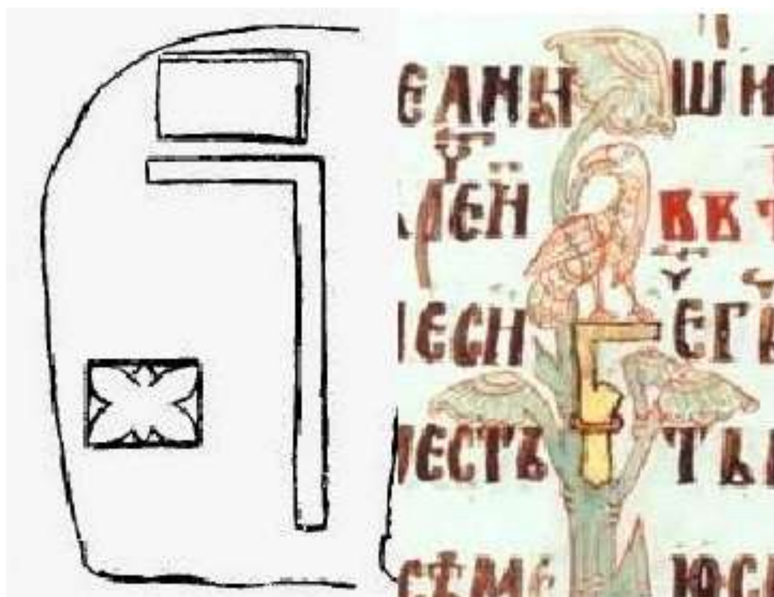
Mah na Hristovoj togi (mozaik, 6. V., Ravena, Italija).

Mah kao solarni simbol na keramici vičnanske kulture.

Mah kao dio kineskog simbola Choku Rei (simbol iscjeljenja sa značenjem “mjesto moći kosmosa je ovdje”.

Mah na srednjevijekovnom stećku i na slici u Miroslavljevom jevanđelju.

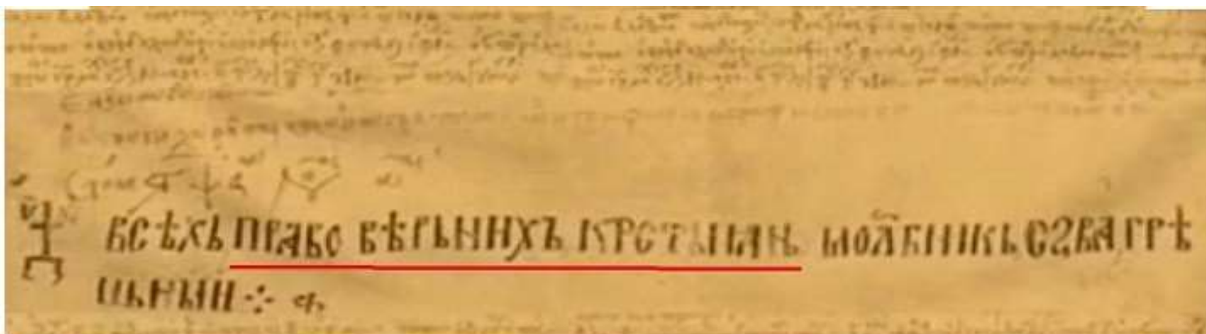

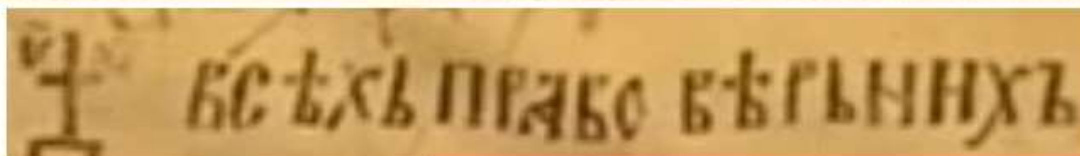
Mah na pećinskom crtežu (Bandiagara Cliffs, Mali Rock Art Site, Mali).

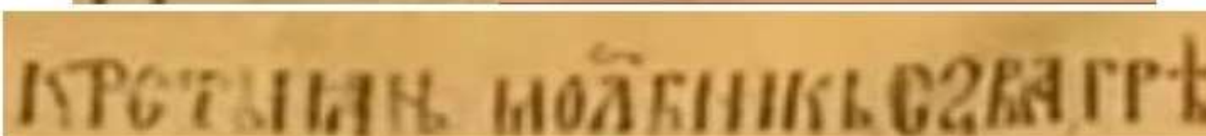

Mah kod starih Maja.

PRAVI KRSTJANI I PRAVOVERNI KRSTJANI

*Na ovom kupoprodajnom ugovoru o kupovini vinograda za Hilandar sveti Sava sebe i pripadnike svoje crkve naziva pravovjernim krstjanima: "**ВСЈЕ ПРАВОВЈЕРНИХ КРСТИЈАН МОЛАБНИК САВА ГРЈЕШНИ**"* (Miodrag M. Petrović, Pomen bogomila-babuna u Zakonopravilu svetog Save i “Crkva bosanska”, Beograd, 1995, st. 34)

Srpski pravi krstjani su oni koji su ispovijedali Nikejsko-carigradski Simvol vjere i imali su pravoslavno krštenje, ali su u svojim vjerovanjima i običajima zdržali elemente svoje stare prehrišćanske vjere. Vizantijska Ortodoksna crkva zvala ih je jereticima babunima, a Rimokatolička jereticima patarenima.

Unutar srpske Krstjanske crkve postojale su dvije grupe vjernika: pravi krstjani i obični krstjani. U prave krstjane spadali su oni koji su bili u neprekidnom postu i to je važilo za sveštenstvo i za ljude iz naroda koji su iz vjere dobrovoljno prihvatili takav post, dakle su bili pravi vegeterijanci u današnjem smislu. Drugu grupu činili su "mrsni ljudi" koji su mrsili, a postili su po svom ličnom nahođenju. Svo sveštenstvo krstjana moglo je da se ženi i brak je smatran društvenom, a ne crkvenom institucijom te za ove krstjane brak nije bio tkz."crkvena sveta tajna".

Srpski krstjani su slavili Krsnu Slavu, sjekli i ložili badnjake i pratili sve svoje običaje naslijeđene iz prehrišćanskog života Srba. Ovi krstjani su svoju crkvu nazivali apostolskom pravom crkvom, a starješina u rangu patrijarha zvao se djed. Na crkvenim službama samo su čitali molitvu “Oče naš”.

Prešavsi iz rimokatolicizma u krstjanstvo i zadobivši apsolutnu vlast nad srpskim krstjanima Raške, Nemanja je u svojoj državi vjerskim genocidom ugušio crkvu krstjana, sveštenike, vlastelu i mnogo naroda pobio, spalio i isakatio i mnoge prognao, a sve srpske knjige čuvane kod krstjana, po svoj njegovoj državi Nemanja je naredio da se spale i ni jedna da ne ostane.

Tada je Nemanja u svojoj državi ustoličio grčku Ortodoksnu crkvu, a ono grčko “ortodoksna” preveli su kao “pravovjerna”. Ko su pravovjerni krstjani? To su ortodoksni krstjani, dakle krstjani koji su bili pokorni vizantijskoj Ortodoksnoj crkvi i njenim dogmatsko-kanonskim propisima donesenim na Sedam vaseljenskih sabora. Kod pravovjernih krstjana stalni post bio je obavezan samo za monahe u koje su spadali i episkopi, a niže sveštenstvo i obični narod postili su postove propisane od Vaseljenskih sabora.

Visokom sveštenstvu pravovjernih (ortodoksnih) krstjana ženidba je bila zabranjena, a kandidati za niže sveštenstvo (popovi) morali su prije rukopoloženja da se ožene, a ako to ne urade, nakon rukopoloženja nisu se smjeli ženiti (tako je i danas). Brak je kod pravovjernih ili ortodoksnih krstjana crkvena institucija i podliježe pod jednu od sedam crkvenih "svetih tajni”.

Pravi krstjani srednjeg vijeka bili su pripadnici samostalne srpske narodne crkve, nezavisne i od vizantijske Ortodoksne i od Rimokatoličke crkve, dok su Savini pravovjerni krstjani bili ortodoksni krstjani pod upravom Carigradske patrijaršije. Pošto kanoni Vaseljenskih sabora Ortodoksne crkve strogo zabranjuju prehrišćanske običaje u ortodoksnom (pravovjernom) hrišćanstvu pod izrekom "Šta ima svjetlo sa tamom", ortodoksni ili pravovjerni krstjani u državi Nemanjića nisu slavili Krsnu Slavu, nisu sjekli i ložili badnjake niti su smjeli bilo šta iz običaja prehrišćanske vjere da obavljaju. Zato ne postoje ni crkveni ni istorijski zapisi da je bilo koji od Nemanjića ili njihove vlastele slavio Krsnu Slavu.

Grk Jefrem, glavi savjetnik Nemanjin, bio je prvi starješina pravovjernih (ortodoksnih) krstjana u Nemanjinoj državi, Nemanja prvi vjernik laik, a sin mu Sveti Sava kasnije postaje prvi arhiepiskop.

Kao zvanična vjera Dušanovog carstva u Zakoniku cara Dušana ne spominju se više pravovjerni krstjani, nego samo hrišćani i hrišćanstvo. Naziv "pravoslavni" u upotrebi je od vremena turske okupacije.

Kakvo je stanje danas? Danas u SPC svo sveštenstvo pripada pravovjernim (ortodoksnih) krstjanima i oni sebe zovu svetosavcima, a velika većina današnjih Srba, iako neki iz neznanja sebe zovu svetosavcima, još su u krstjanskoj vjeri kojoj su pripadali Kulin ban, knez Miroslav i svi Srbi srednjeg vijeka prije Nemanjine vlasti u Raškoj.

ALEKSAMENOV GRAFIT

Na zidu jedne zgrade starog Rima, blizu Palatinskog brda, pronađen je grafit (urezani crtež u kamenu) koji datira od prvog do trećeg vijeka nove ere. Tu je na T-krstu prikazan raspeti čovjek sa konjskom glavom. Neki tvrde da je glava magareća, ali vrlo kratke uši pokazuju da se radi o konju, jer je konj simbol Sunca, ali ni to nije važno, jer je i magarac simbol sunca. Apolonove sunčane kočije voze konji, Svetovid jaše bijelog konja, ali je Isus na magarcu na prvi dan proljeća o Cvjetnoj nedjelji ujahao u Jerusalim 25. marta (1. nisana) 31. godine: "Konj, simbol Sunca...." (1)

Kažu da je to nacrtao neki rimski vojnik narugavši se tako nekom svom poznaniku hrišćaninu i hrišćanskom Bogu. I gle: iako je grafit otkriven tek 1857. godine pri nekim iskopavanjima, oni u svojoj zamisli vide i vojnika i njegovo šaljivo ruganje, tj. izmišljaju priču o porijeklu i značenju ovog grafita. Nije ovo ničije šaljivo ruganje hrišćanima, nego je kodirana gnostička poruka o početku proljeća.

Gnosticizam, po grčkom "gnosis (γνώσις) - "znanje", kao sinkretički vjerski pokret bio je najjači u 2. vijeku hrišćanstva, ali je kao jeres zvanično "ugušen" u 4. veku kada je hrišćanstvo postalo zvanična religija Rimskog carstva.

Gnosticizam je tajno opstao u crkvi do dana današnjeg i da je to tačno dokaz su mnogi ikonografski simboli čije značenje znaju samo prvosveštenici

(arhijereji), a pojedini sveštenici i svi obični vjernici (osim rijetkih vjernika masona) o značenju tih simbola pojma nemaju i bulje u te “šare” kao telad u šarena vrata, jer crkva uči da ovcama znanje ne treba.

Aleksamenov grafit

Gnosticizam je tajno opstao u crkvi do dana današnjeg i da je to tačno dokaz su mnogi ikonografski simboli čije značenje znaju samo prvosveštenici (arhijereji), a pojedini sveštenici i svi obični vjernici (osim rijetkih vjernika masona) o značenju tih simbola pojma nemaju i bulje u te “šare” kao telad u šarena vrata, jer crkva uči da ovcama znanje ne treba.

Na grafitu grafitu grčkim pismom piše:

ΑΛΕΞΑΜΕΝΟΣ ΣΕΒΕΤΕ ΘΕΟΝ (Ἀλεξᾰ́μενος σέβεται θεόν).

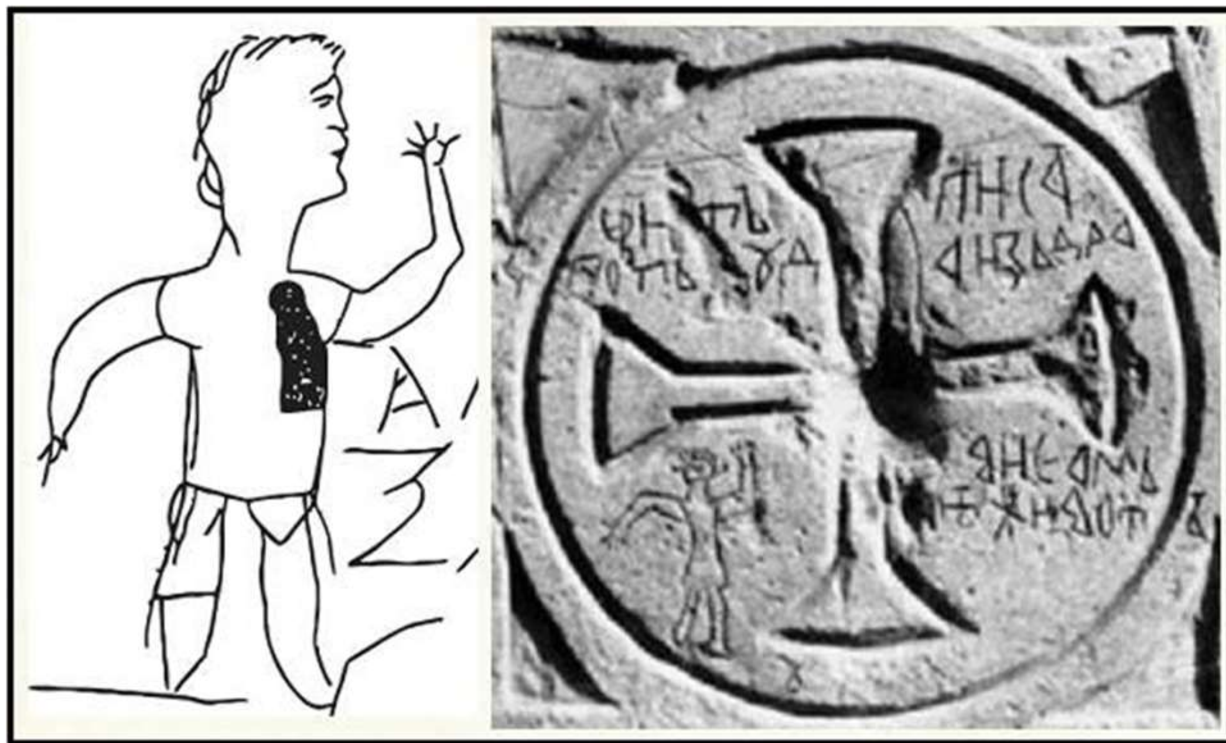
Prevedeno na srpski to bi bukvalno glasilo ovako:

ALEKSAMEN SLUŽI (SVOG) BOGA

Ali, to je samo spoljnje značenje zapisa, značenje za obični svijet, za laike, dok je unutra poruka za inicirane i upućene u tajne gnosticizma.

Pogledajmo znak gore desno iznad raspeća: to je drevni mistični znak **Y** (RA). Tim znakom imenuje se Božije Trojstvo i RA je najstarije ime Sunca. Upisan na tom mjestu svakog gnostika odmah upućuje na Sunce. To je znak sunca proljeća i ljeta.

U toku godine Sunce putuje sjevernim i južnim nebom. Kad je na sjevernom nebu, to je vrijeme proljeća i ljeta, a na južnom je u vrijeme jeseni i zime. Granična linija između južnog i sjevernog neba je linija nebeskog ekvatora i ona se pruža od istoka do zapada. To je poprečna linija krsta, a uspravna linija označava pravac sjever-jug.

Aleksamenov položaj ruku je u znaku svastike i isti takav znak rukama na ploči Kulina bana.

Sad pogledajmo položaj Aleksamenovih ruku (Aleksamen je onaj lijevo ispred krsta). Takav znak rukama sa vertikalom tijela čini svastiku. Ako je podignuta lijeva ruka, znači da je to vrijeme godine kad se Sunce od južnog podiže ka sjevernom nebu, a to je vrijeme od prvog dana zime do prvog dana ljeta (svastika vaskrsenja). Ako je podignuta desna ruka, onda znači da

Sunce od sjevernog neba pada ka južnom nebu (vrijeme od prvog dana ljeta do prvog dana zime).

Da li se po ovom grafitu može odrediti na koji se godišnje vremensko zbivanje tačno misli? Može, jer je Aleksamen okrenut istoku sa podignutom lijevom rukom, što znači da je to vrijeme godine kad se Sunce od južnog podiže ka sjevernom nebu, a to je vrijeme od prvog dana zime do prvog dana ljeta.

Aleksamenov bog VISI na T-krstu. Ono T upućuje na sanskritsko TARA (तर) što znači PUT, PROLAZ, UKRŠTANJE. Na svakom solarnom krstu simbolična tačka UKRŠTANJA vertikale i horizontale je na liniji nebeskog ekvatora. Dakle ovim T-krstom pokazuje se da je Sunce na liniji nebeskog ekvatora. Proljetni i jesenj ekvinociji zbivaju se na horizontalnoj liniji nebeskog ekvatora. Po pravcu te linije razapete su ruke Aleksamenovog boga.

Aleksamenov zoo-antropomorfni bog VISI na T-krstu:

a) sanskritsko VISSU (विषु) = OBOSTRAN, JEDNAK
b) sanskritsko VISSUVA (विषुव) = EKVINOCIJ (RAVNODNEVNICA)

Dakle je ovim raspećem i Aleksamenovim rukama prikazana proljetna ravnodnevnica, tj. prvi dan proljeća ili proljetni ekvinocij. Na taj dan Sunce se nalazi tačno na sredini između zime i proljeća i to je OBOSTRANO JEDNAKO. Taj dan naziva se proljetna RAVNODNEVNICA jer su dan i noć JEDNAKE dužine i vrijeme je u ravnoteži: to je MJERA koja stoji tačno pod VISAK.

Zašto je lik boga na krstu predstavljen sa glavom konja? Glava konja samo je simbolika, jer sanskritsko TURAGA (तुरग) znači KONJ i u toj riječi su tri proste sanskritske riječi TU-RA-GA:

1. TU (तु) = MOLITI
2. RA (र) = SUNCE (BOG)
3. GA (ग) = ŽIVOT

Tako TU-RA-GA znači MOLITI SUNCE (BOGA) ŽIVOTA. Čak i da je prikazana glava magarca (a ne konja), to suštinski ne mijenja smisao poruke, jer latinsko ASINUS znači “magarac”, a sanskritsko ASU (असु) znači ŽIVOT.

Na grafitu piše: **ALEKSAMENOS SEBETE TEON**.

Prvo o složenoj riječi ALEKSAMENOS koja se sastoji od dvije riječi: ALEKSA + MENOS:

- grčko ALEKS (Ἄλεξ) znači BRANILAC LJUDI, ZAŠTITNIK LJUDI
- grčko MENOS (μένος) znači LJUTI, OGNJENI, JARNI, JAROSNI (2)
- grčko MENOS (μένος) znači JAK, MOĆAN, SILAN (3)

Tako na grčkom ALEKSA MENOS znači isto kao i vlastito ime ALEKS: OGNJENI BRANILAC LJUDI, JAROSNI ZAŠTITNIK.

Ko je taj BRANILAC LJUDI, ZAŠTITNIK LJUDI? To je SUNCE, odnosno BOG SUNCE.
Sanskritsko SEVATE (सेवते) znači isto kao i novogrčko SEBETE (Σεβετε): SLUŽI, ČINI, IZVRŠAVA, VRŠI, ali znači i ČASAN, UZVIŠEN, POŠTOVAN (4).

Pošto grčko THEON (θεόν) znači BOG, izraz SEBETE THEON može da znači SLUŽI BOGU, ali značenje riječi MENOS ispred tog izraza kazuje da se radi o drugačijem značenju riječi SEVETE: ASTAN UZVIŠEN, POŠTOVAN. Tako dolazimo do pravog smisla ovog grafita:

ΑΛΕΞΧΑ ΜΕΝΟΣ ΣΕΒΕΤΕ ΘΕΟΝ
ALEKS MENOS SEVETE THEON

To znači:

a) ZAŠTITNIK JARNI POŠTOVANI BOG
b) ZAŠTITNIK JAROVITI POŠTOVANI BOG
c) ZAŠTITNIK OGNJEVITI UZVIŠENI BOG

Dakle hrišćanstvo nikakve veze nema sa ovim rimskim grafitom, nego se radi o kultu Sunca.

....

(1) *David Frawley, Gods, Sages and Kings: Vedic Secrets of Ancient Civilization, Delhyi, Motilal Banarsidass Publisher, 1995, pg. 187.*

(2) *John Pervanoglu, A Dictionary of the Greek and English Languages, Athens: by B. D. Sakellarious, pg. 487.*

(3) *Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon, Oxford: The Clarendon Press, 1883, pg. 941.*

(4) *John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, pg. 513.*

MITRAIZAM I KULT SUNCA U CRKVI

Isus Hrist sa četiri godišnja doba (Kievian Psalter, 15th century).

Sunce Isus (Mitra) sa četiri godišnja doba (slika na sljedećoj strani). Dva doba su sa štitovima, dva bez štitova. Zima i jesen u tamnoplavim, proljeće i ljeto u crvenim haljinama. Crvena boja je vatra Sunca, plava je hladna boja neba i vode. Haljina proljeća obrubljena je zelenom bojom, a ljeto ispod vrata ima simbol T (Tamuz, hebrejski mjesec jun-jul).

Za sv. Hristofora govore da je živio u trećem vijeku. Kažu da je bio divovskog rasta. "Crkveno predanje" priča da je on na ramenima prenio

Sv. Hristofor

malog, ali vrlo teškog Isusa preko velike vode i po tome je dobio ime: Hristov nosač (grčki: Χριστόφορος). Ono što je interesantno za ovog sveca jeste da se on u ikonografiji slika sa psećom glavom. Time se odabrani upućuju na ukriveno, tajno značenje ovog lika, jer zašto bi čovjeka, uz to i sveca, slikali sa glavom psa?

Poznato je da su u vrijeme cara Konstantina Velikog, onda kad je hrišćanstvo postalo jedina državna ideologija, mnogi članovi rimskog mitraističkog kulta zvanično su prelazili u hrišćanstvo. Konstantin je bio mitraistički prvosveštenik u cijelom svom carstvu. Od njegovog vremena u hrišćanstvo se infiltriraju elementi misterija mitraizma kroz crkvenu simboliku i ikonografiju. Jedna od tih ukrivenih mitraističkih simbolika u hrišćanskoj ikonografiji je lik svetog Hristofora sa psećom glavom.

Na ikoni svetog Hristifora (prethodna strana) naslikane su dvije kolovrat-svastike. Svastike su tačno ispod pasa ovog svetitelja i tu je ključ zagonete svečeve pseće glave: u liku Hristifora sa psećom glavom ukriveno je astronomsko godišnje zbivanje vezano za Sunce (Isus) i sazvijezđe Veliki pas (Hristofor).

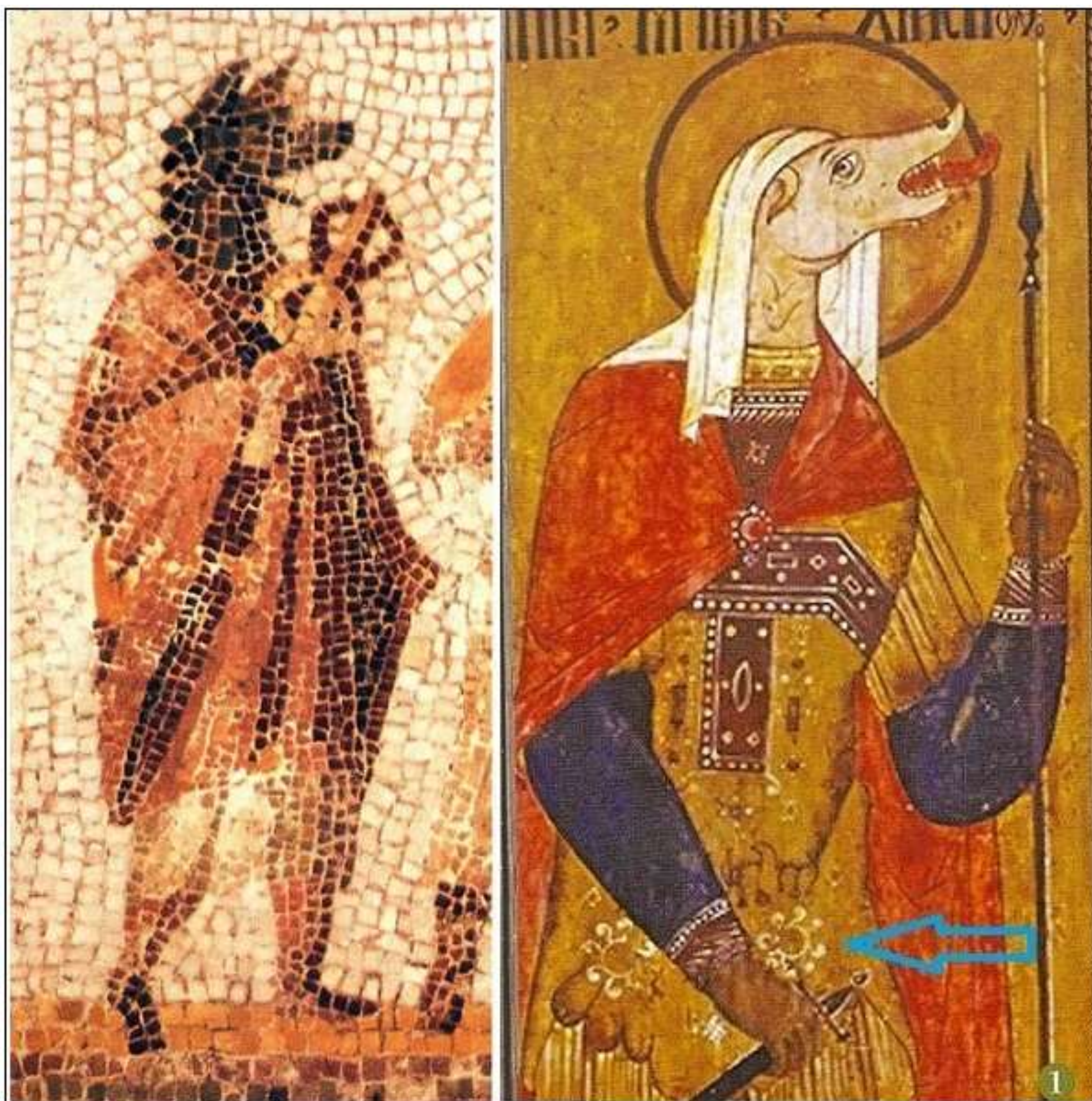
Bog Mitra je Sunce, Isus Hristos je Sunce Pravde. Pravda je Bog Otac, dakle je Isus samo Sunce. Tako imamo da su Mitra i Isus isto: Mitra je Sunce, Isus je Sunce. A šta je sveti Hristofor sa glavom psa?

Postoji tkz. Pasja zvijezda i to je Sirijus, najsjajnija zvijezda noćnog neba. Drevni narodi znali su da se pred ljeto Sirijus na zapadnom dijelu večernjeg neba gubi i da se nakon kraćeg perioda pojavljuje na istoku pred izlazak Sunca. Dani između nestanka Sirijusa na zapadnom večernjem nebu do njegove pojave na jutarnjem istočnom nebu nazvani su “pasji dani” (latinski: Canicular).

Sirijus je glavna i najsjajnija zvijezda sazviježđa Veliki pas (Canis Major). Hristofor je bio divovskog rasta, orijaš. To je sazviježđe Orion tačno iznad Sirijusa. Da, upravo je to mitraistička ikonografska simbolika ovog, najvjerovatnije izmišljenog sveca: Orion sa Sirijusom!

U kalendaru Ortodoksne crkve Dan Svetog Hristifora je 2. maja gregorijanskog (19. aprila jul.) kalendara. U naše vrijeme “pasji dani” počinju početkom maja nestankom Oriona i Sirijusa na zapadu večernjeg neba i traju sve do polovine avgusta kad se Sirijus i Orion pojavljuju pred izlazak Sunca na istočnom nebu (vidi priloženu mapu neba). I tu je rješenje kazano onim

kolovrat-svastikama: Isus je Sunce (Mitra), orijaški Hristofor je sazviježđe Orion, pseća glava Hristoforova je Sirijus u sazviježđe Veliki pas.

Rimski Merkur (Hermes) i sv. Hristofor.

A šta je velika voda preko koje Hristofor prenosi Isusa (Sunce)? Pogledamo li mapu ljetnog neba, vidimo da Sunce od maja do avgusta prelazi preko galaktičkog meridijana i Mliječnog puta: Mliječni put je velika voda preko koje div Hrostifor (Orion) prenosi malog Isusa (malo Sunce) na drugu stranu rijeke. Desna kolovrat-svastika na ikoni je Sunce maja, lijeva kolovrat-svastika je Sunce avgusta, a između je desna ruka sa mačem i to je ognjena snaga ljetnog Sunca u periodu maj-avgust. Dakle: Isus (Mitra) je Sunce,

Orion sa Sirijusom je Hristofor, a Mliječni put je velika voda (plava zona na mapi neba).

Prikaz Sv. Hristifora na krstjanskom stećku u Barevištu kod Lištice u Hercegovini je slikovno ispričana prehrišćanska i hrišćanska simbolika Sunčevog ljetnog puta preko kraka Mliječnog puta na sjevernom ljetnom nebu. Konjanik je Sunce ljeta (Svetovid), pas je Sirius u sazviježđu Veliki pas (Canis Major). Jelen je sazviježđe Orion. Sveti Kristofor je hrisćanska simbolika Oriona, mali Isus je hrišćansko simbolika Sunca, a rijeka u hrišćanskoj priči kako je Hristofor prenio malog Isusa preko rijeke je alegorija ljetnog prelaska Sunca preko Mliječnog puta: Orion (Kristofor) nosi Sunce preko Mliječnog puta! Tako su krstjani objasnili jedno prirodno zbivanje svoje dvovjerne vjere.

Scena lova na jelena (Oriona) kao motiv na stećku (Barevište, Lištica). Sv. Kristofor drži malog Isusa (Sunce) kojeg prenosi preko rijeke.

Dvije svastike na Hristiforu upućuju na vrijeme Sunce. Desna svastika je sunce proljeća, lijeva sunce ljeta, a desna ruka je Mliječni put sa galak-

tičkim meridijanom. Mač je oduvijek bio simbol Sunca, ovdje Sunca u Mliječnom putu. Lijeva ruka drži koplje sa strelicom prema gore, što jasno pokazuje da se radi o vremenu uspona Sunca. Ruke se obučene u haljinu plave boje, a to je boja neba. Crveni ogrtač je vatra Sunca, zlatnožuta haljina ispod je svjetlost Sunca. Dakle ima ih u crkvi koji sve ovo perfektno znaju, a narod? Narod je za njih samo beslovesno stado ovaca (i ja sve više počinjem u to da vjerujem).

KRSTJANSKO KAPIŠĆE "NEVIDLJIVA CRKVA"

"…I blagodaću datoj ti od Boga prelesni mrak bezbožnih jeretika odagna, i jeres njihovu istrebi, i kapišta njihova razruši, i idole njihove skrši i zloslovnu pamet njihovu zlu istrijebi, i slavu njihovu bez ostataka ugasi…" (1)

"Nevidljiva crkvica" u selu Paklenje kod Baljevca na Ibru nije pravljena u vrijeme Turaka, nego mnogo ranije: to bilo malo i skromno krstjansko kapišće ili kapište. Simboli na nadgrobnicima okolo nisu iz ortodoksne ikonografije, nego iz krstjanske kao što su to i simboli na ostalim srednjevijekovnim i kasnijim stećcima širom srpskog prostora.

Kad je genocidom zatro Crkvu krstjana u svojoj državi, Nemanja je spalio sve krstjanske knjige i porušio sva kapišća po Raškoj. To kao prvo, a kao drugo može biti da su ovo kapišće napravili katakombni (tajni) krstjani u vrijeme Nemanjića, kako bi se sakrili od Nemanjinog progona i progona njegove grkoortodoksne crkve.

....

(1) Život Svetoga Simeuna, napisao Domentijan, na svijet izdao Đura Daničić, Državna štamparija u Beogradu, 1865, str. 64.

I SLAVU NJIHOVU NEMANJA UGASI

U "Životu Svetog Simeuna" Domentijan spominje Nemanjino istrebljenje jeretika. Domentijan ne spominje bogumile, već jeretike koji imaju kapišta (kapišća), idole i slavu:

"…I BLAGODAĆU DATOJ TI OD BOGA PRELESNI MRAK BEZBOŽNIH JERETIKA ODAGNA I JERES NJIHOVU ISTRIJEBI, I KAPIŠTA NJIHOVA RAZRUŠI, I IDOLE NJIHOVE SKRŠI I ZLOSLOVNU PAMET NJIHOVU ZLU ISTRIJEBI, I SLAVU NJIHOVU BEZ OSTATKA UGASI....” (1)

O kakvoj se slavi ovdje radi? Otkud jereticima bilo kakva slava? Da li je to slava u smislu čuvene moći i bogatstva pomenutih jeretika? Ne, oni nemaju velike crkve, nego mala i neugledna kapišća, dakle nemaju slavu u smislu moći, bogatstva i raskoši. Nije li to slava kao vjerski običaj, Krsna Slava?

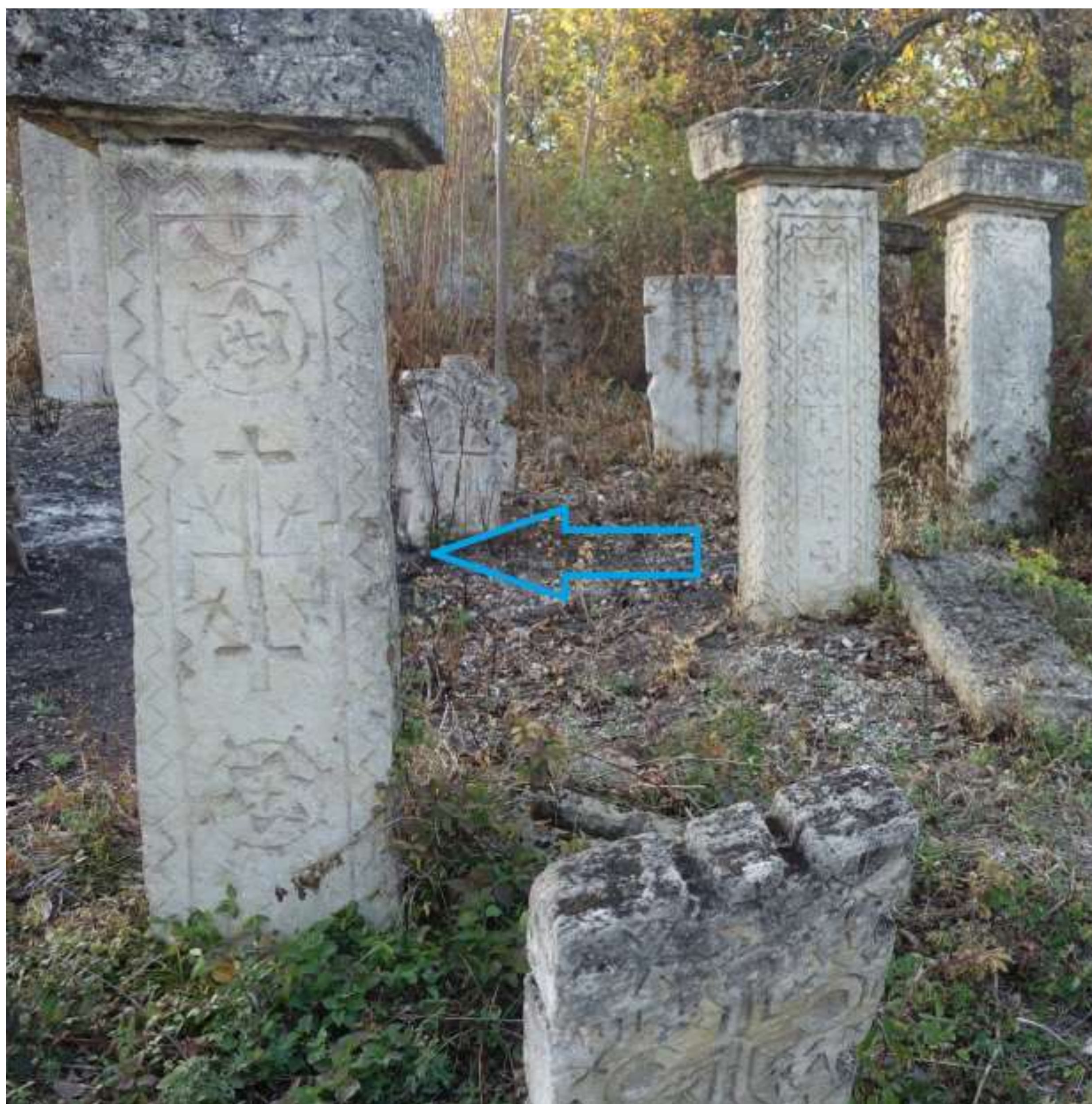
Nemanjići i njihova vlastela nisu slavili Krsnu Slavu. Striktno se držeći kanona Ortodoksne crkve o strogoj zabrani paganskih običaja unutar Ortodoksne crkve, Nemanja je narodu zabranio i Slavu, tj ugasio slavsku svijeću.

....

(1) Život Svetoga Simeuna, napisao Domentijan, na svijet izdao Đura Daničić, Državna štamparija u Beogradu, 1865, str. 64.

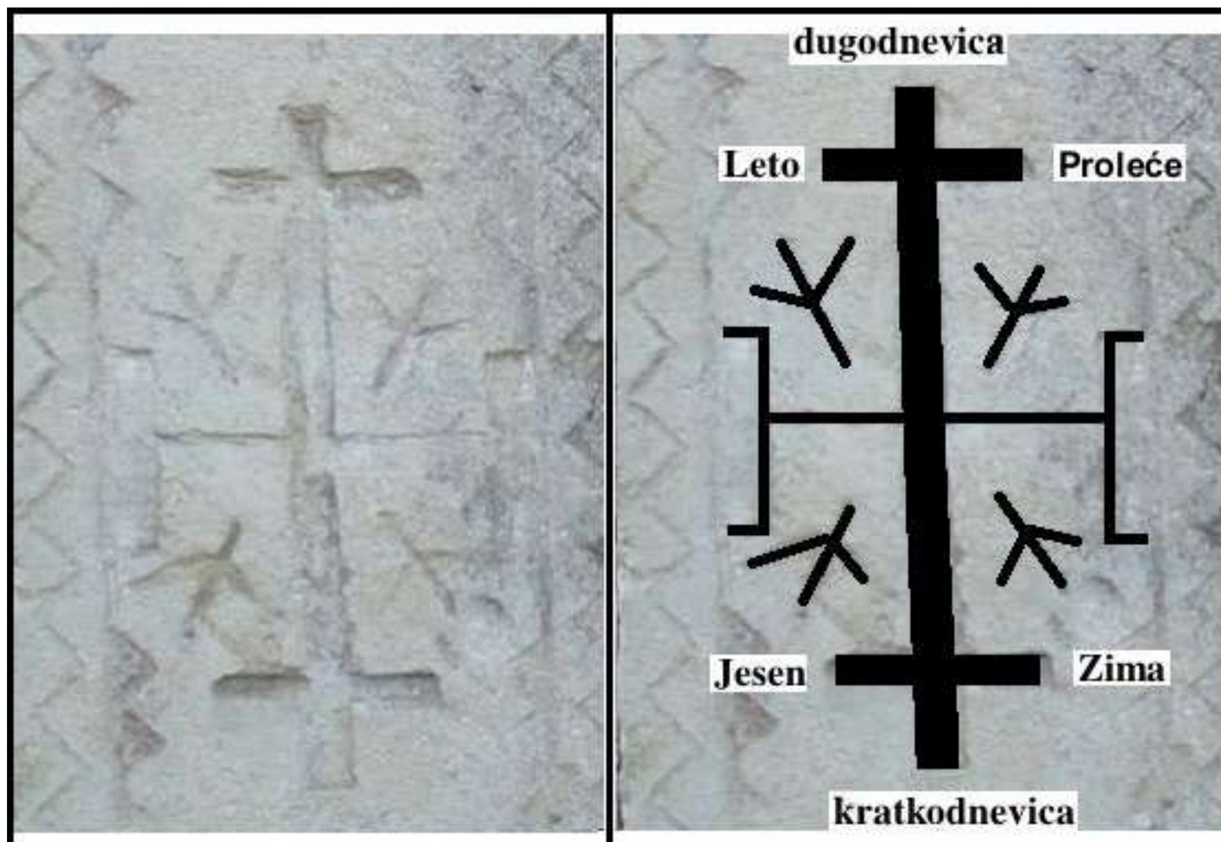
KRSTJANI DVOVJERCI I TKZ. "SVETOSAVLJE"

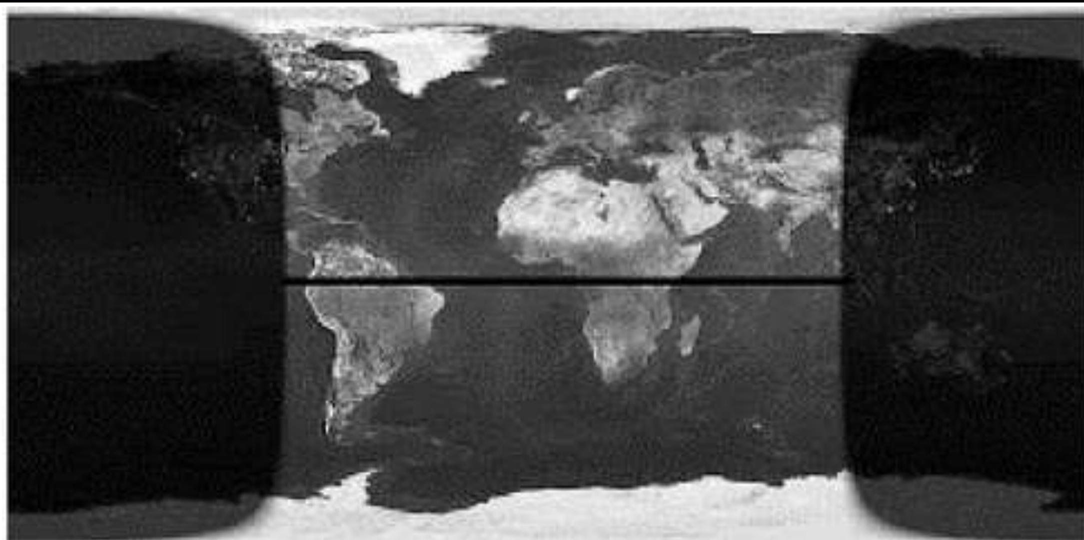
Ko su krstjani dvovjerci i šta je krstjansko pravoslavlje? To je prehrišćanska stara srpska vjera u Boga Prava, Boga Pravde, spojena sa vjerom u Isusa Hrista. To je krstjansko pravoslavlje. Ono u stvari označava način na koji su stari Srbi sreli Hrista, kako su ga prihvatili, kako su ga doživljavali i izražavali kroz vijekove u svojim sopstvenim narodnim, društvenim, ekonomskim i političkim uslovima.

Dupli krtst na stećku (sredina 19. vijeka, Rajačke Pivnice, Negotin).

Krstjanstvo je rodovjerno pravoslavno krstjanstvo, u svijetu jedinstveni stil vjere i hrišćanstva. Srbsko pravoslavno krstjanstvo nije otrodoksno (istinsko ili pravovjerno) vizantijsko hrišćanstvo, jer je vizantijska Ortodoksna crkva fizičkim mučenjem do smrti strogo kažnjavala sve one koji bi se usudili da krše dogmatsko-kanonska pravila Ortodoksne crkve.

Raspored dana i noći u vrijeme ravnodnevnice (sredinom je linija ekvatora).

Pošto su u svom hrišćanstvu sačuvali mnoga vjerovanja i običaje stare prehrišćanske vjere, Srbi su dvovjerci. Kao takvi bili su poznati i u vrijeme cara Dušana jer njegov Zakonik dvovjerce naziva poluvjercima, jer su krštavani po pravoslavnom obredu i vjerovali po Nikejsko-carigradskom Simvolu vjere.

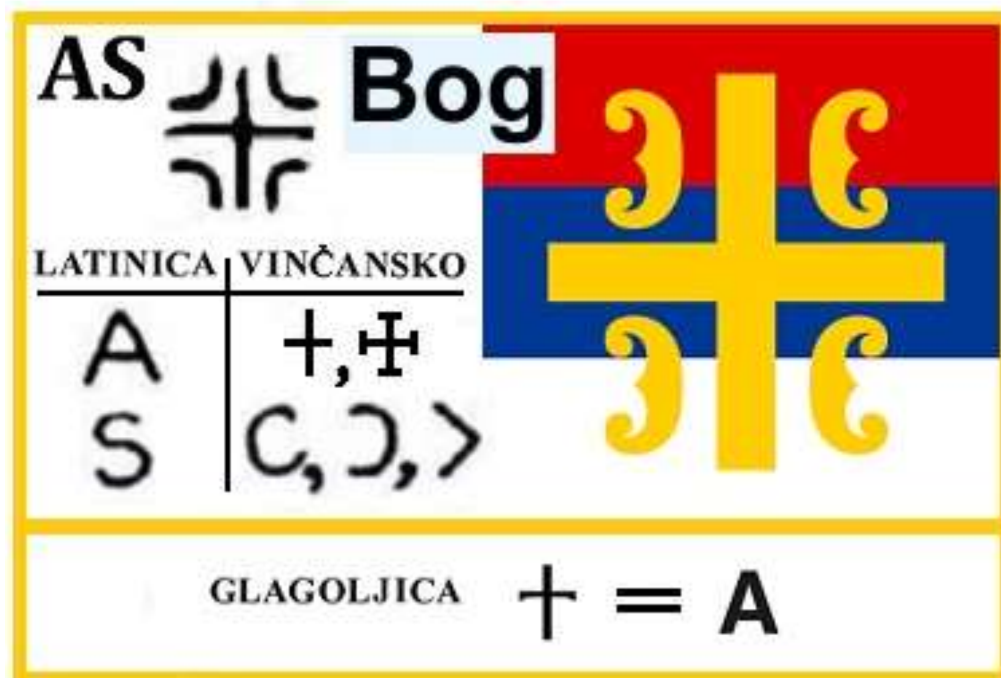
Iako je Stefan Nemanja u krvavom genocidu pokušao da iskorijeni krstjanstvo i da Srbima Raške naturi vizantisko ortodoksje, ili kako ga sv. Sava naziva "pravovjerno krstjanstvo", Nemanji to nije uspjelo, jer Božija volja bila iznad Nemanjine. Da ova priča nije mašta, to svi Srbi znaju, jer znaju svoje narodne običaje i odstupanja tih obicaja od crkvenog ortodoksnog hrišćanstva, znaju Srbi svoja vjerovanja naslijeđena od djedova, pradjedova, baba i prababa.

Da ova priča nije samovoljna mašta svjedoče i nadgrobnici srpskih predaka, nadgrobnici poznati kao mramori, biljezi, mešeta ili stećci. Na njima su prikazani motivi iz srpske prehrišćanske stare vjere, prikazi posvećeni Suncu, jer su stari Srbi kroz Sunce gledali Boga, kroz Sunce se molili Bogu i dušama kroz Sunce stremili Bogu.

Ovdje su slike stećka iz Rajačkih Pivnica kod Negotina. Stećak je iz druge polovine 19. vijeka i to nije nama daleki srednji vijek Nemanjinog vremena. To je nama blisko vrijeme, a gle simbola: dvostruki krst godine sa trostrukim grančicama jelike: za svaki mjesec trajanja godišnjeg doba jedna grančica.

Kažeš li, Srbine, da je sve to Srbima blagoslovio i ostavio sv. Sava, znaj, Srbine, da nije, slagali su ti. Od svog ranog mladalačkog doba sv. Sava je fanatični vjernik i monah isposnik vizantijske Ortodoksne crkve i kao takav zalagao se za strogo poštivanje vjerskih propisa svoje crkve. Zato on niti bi htio niti smio svojim blagoslovom odobriti paganske običaje u svojoj crkvi. Time bi izdao svoju vlastitu vjeru i potpao bi pod krivičnu kanonsku odgovornost Ortodoksne crkve, u kojoj je Sava i mnogo neprijatelja među grčkim arhijerejima imao i oni mu to ne bi oprostili. I zato, Srbine, ne nasijedaj na priče o "Savinom blagoslovu" i tkz. "svetosavlju", lažu ti!

KRST I OGNJILA ZNAČE "AZ = BOG"

AZ = JESAM, BIVAM, POSTOJIM = BOG
AZ = AS
Keltski (gaelik) AS = ZAPALITI, OSVIJETLITI (1) .
AZONI u zoroastranizmu je BOG SUNCA, CAR SUNCA, CAR SLAVE (2).
AZAZEL iz Starog zvjeta je simbol Hrista (3)

Arapsko ime AZIZ znaci JAK, MOĆAN.
Turski AZMAN je MOĆAN, SILAN.
AZIMUT je KRUŽNI VIDIK ISPOD NEBA.
Sanskritsko AZIS (आशिस्) je BLAGOSLOV.

....

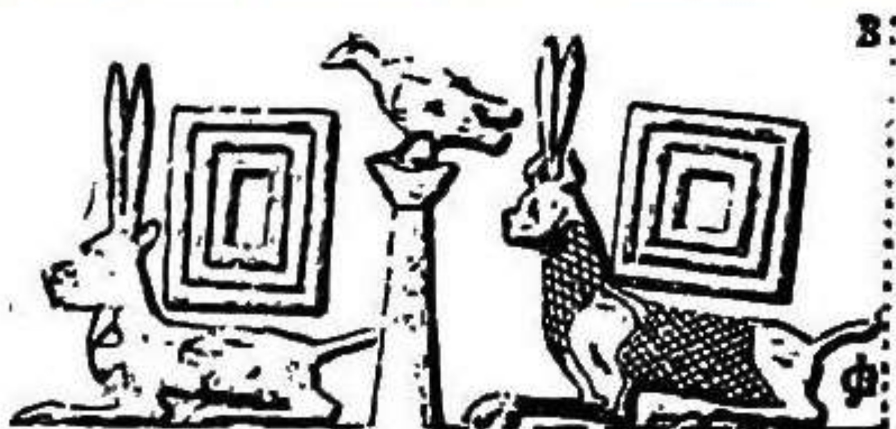
(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 48.

(2) William Holwell, Mythological, Etymological And Historical Dictionary, London, Printed for C. Dilly, In The Poultry, 1793, pg. 64.

(3) James Austin Bastow, A Bible Dictionary, New Edition, London; Longam, Brown, Green, Longmans, and Roberts, 1859, pg. 604.

OD VAVILONA DO KLOPAČKOG VRHA

Simbol kuće Sunca na vavilonskom graničnom kamenu zvanom kuduru (12th century B.C., Susa, Mespoptamia) i na oborenom stećku u selu Klopački Vrh kod Zenice (foto: Hidajet Keleštura).

TROJANSKO-ILIRSKI NATPIS NA PISANOJ STIJENI

Sasvim lijevo je geoglif (Cerro Pintados, Chile) simbol je ljetnog solsticija. Do njega je isti simbol na dva petroglifa (Moab region, Utah; Grimes Point Archeological Site, Fallon, Nevada). Sasvim desno je isti simbol na stećku (Orah, Bileća).

Kad svoje ruke čovjek osloni na bokove, ka žemo da se PODBOČIO. Taj položaj tijela i ruku postao je antropomorfni simbol Sunca i najprostiji prikaz tog položaja na petroglifima je znak **ɸ** (**Φ**). Njime se označavaju dani početka novih godišnjih doba. Vertikalna linija označava kretanje Sunca u pravcu sjever-jug od prvog dana zime do prvog dana ljeta. Ako linija znaka **ɸ** (**Φ**) nije u vertikalnom, već u u horizontalnom pravcu (**θ** ili **Ө**), onda se pravac linije odnosi na nebeski ekvator u pravcu istok-zapad na dane proljetne i jesenje ravnodnevnice (ekvinocij). Simbol **ɸ** (**Φ**) postaće kasnije ćirilično slovo **F**.

Znak **ɸ** (**Φ**) nalazi se kao petroglif na Pisanoj stijeni ispod prikaza orla koji je ovdje zoomorfni simbol Sunca u vremenu godine. Naslikan na ovom mjestu Simbol **ɸ** (**Φ**) kazuje da je orlov rep znak zimskog solsticija na dan kratkodnevnice i prvog dana zime. Do podneva tog dana traje jesen, a u podne nastaje zima. Krug ili elipsa oko uspravne linije znaka **ɸ** (**Φ**) je taj dan, a uspravna linija predstavlja polovinu tog dana tačno u podne.

I kad Sunce iz jesenjeg dijela dana u podne pređe u zimski dio dana, ono prestaje da se spušta ka jugu i malo po malo počinje da se PODIŽE i RASTE ka sjeveru. Tako i dan počnje da RASTE, jer SVJETLOST SUNCA RASTE U VIS.

Sl.1.

I sad pogledajmo: starokeltski FOS značilo je isto što i gaelik FAS (1). Gaelik FAS ima više značenja: 1. RAST, 2. POČETAK RASTA, 3.

PODIZANJE (2). Starokeltsko FOSADH je POTPORA, POTPORANJ, PODUPIRAČ, NOSAČ (3).

Sl. 2.

Srpsko FOSNA je GREDA, PODUPIRAČ, NOSAČ , DRZAČ i riječ ne potiča od novonjemačkog “Pfosten” (kao što lažu), već od starokeltskog FOS. U starokeltskom FOS može da znači KANAL, PROKOP (jer su DRŽAČI vode), može da znači ZID, ali znači i DRŽAČ, PODUPIRAČ, NOSAČ (4). Evo šta je ostalo iz starokeltskog u ilirsko-srpskom:

“FOSA f (Perast) = fosa (Korčula, Čilipi, također Livno, Bosna) 'graba, jarak uz cestu, kùneta (v.)'. Od lat. > tal. fossa, poimeničen part. perf. od fodere.” (5) Dakle su srpsko FOSNA i FOSA od starokeltskog FOS koje je dalo i latinsko FOSSA, a Talijani kao potomci Kelta i imali su tu riječ prije no što je latinski postao.

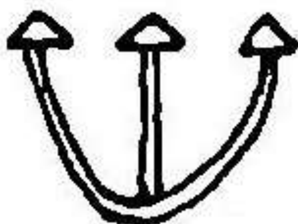
Starokeltsko FOS je NOSAČ. Od tog FOS preko oblika FOSAK postalo je VOSAK, jer VOSAK je NOSAČ čvrstine građe pčelinjeg saća. Starekeltko

FOS dalo je i srpsko VOZ, VOZI jer je VOZ NOSAČ. Staro srpsko VOS u riječi VOSTANI postalo je od osnove FOS, jer VOSTANI je PODIZANJE, RAST. I gle čuda: u 10. vijeku st. ere kod Briga (Friga) znak **ф** (**Φ**) je slovo **V**, te kod Broga nije FOS, već VOS.

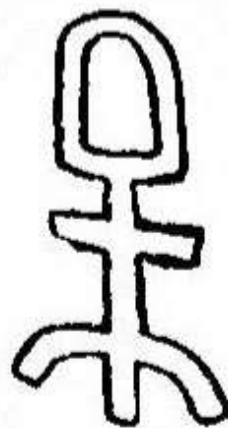
Latinsko FOSSA ostalo je samo u značenju PRAV PROKOP, KANAL. U grčkom FOS (*φως*) je svjetlost, jer je FOS kao svjetlost NOSAČ VIDA i TOPLOTE. Svjetlost je DRŽAČ veze između Sunca i Zemlje i ona je PODUPIRAČ i DRZAČ života na Zemlji.

Sl. 4.

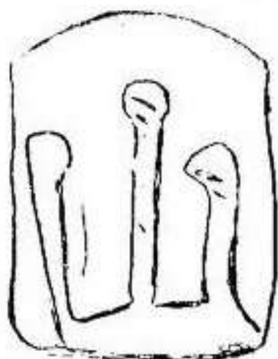

GREAT EBONY LABEL
FROM MENES' TOMB AT ABYDOS.

Borina, Bania Koviljača.

Karaula, Travnik,

Miroslavljevo jevanđelje

Na petroglifu (piktografu) Pisane stijene desno od simbola **Φ** je simbol **Ψ**. To je južni prestol Sunca, Sunčevo južno sedlo u danu kratkodnevnice. Srednja strelasta linija je simbolika uspona Sunca od juga ka sjeveru, lijeva linija je vrijeme jeseni do podne na dan ravnodnevnice, a desna je zimska zona dana u prvom danu zime. Sta znaci to **Ψ** objasnicemo ovdje:

"Drugi rani oblik abecednog **S**, koji je nađen kod nekih Kadmejaca u ranoj Maloj Aziji i kod "semitskih" Feničana bilo je pisanje (*α*) "trogranog" oblika (vidi Ploču II) i (*b*) ili perjanica ili pernasta kruna **Ψ, Ш**." (6)

Ovo **S** (ili Š) u obliku znaka **Ψ** ili **Ш** u staroslovenskoj azbuci postalo je ćirilićno slovo **Ш** (**Š**). U obliku simbola **Ψ** nalazimo ga na drevnim petroglifskim predstavama krstova, a često je u obrnutom smjeru ⋔ kao postolje solarnih krstova i antropomorfnih predstava Sunca kako na petroglifima, tako i na tetovažama i stećcima (*Sl. 4*).

Pošto se u drevna vremena samoglasnici između suglasnika nisu pisali, jasno je da **Ψ** na Pisanoj stijeni znači FOS (ili FOŠ): POČETAK RASTA, RAST i PODIZANJE SUNCA od prvog dana zime.

Preostala dva znaka desno od znakova **ΦΨ** jesu slova IL i to je ime trojansko-ilirskog vrhovnog boga i boga sunca. Stavljanje tački ispod slova, kao ovdje dvije tačke ispod slova L, bio je običaj i kod Feničana. Napisano ΦΨ ILʼ znači FOS IL, tj. DRŽAČ ÍLIJA, DRŽAČ ILIJEV ili RAST ILIJEV.

Vrijeme nastanka petroglifa na Pisanoj stijeni je oko 13. vijeka st. ere (± 200 godina).

P.S. Početkom septembra prijatelj Boriša Čolić iz Bajine Bašte poslao mi je nove fotografije petroglifa sa Pisane stijene, te je ovaj članak uslijedio kao dopuna članku sa 27. strane. Zahvaljujući kvalitetu fotografija i jasnoći petroglifa na njima u ovom članku sa sigurnošću je objašnjeno šta je napisano ispod predstave orla.

....

1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 452.

(2) Ibid., pg. 417.

(3) Ibid., p. 452.

(4) ibid.

(5) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 526.

(6) Laurence Austine Waddell, The Aryan origin of the Alphabeth, London: Luzak & Co., 1927, pg. 64.

ŽRTVENIK NA PISANOJ STIJENI

Sudeći po ovim žlijebovima u vrhu je bio žrtvenik (oltar), a žlijebovi su za odvođenje krvi. Kamen je pobijelio zbog čestog loženja vatre.

PIKTOGRAFI TROJANACA

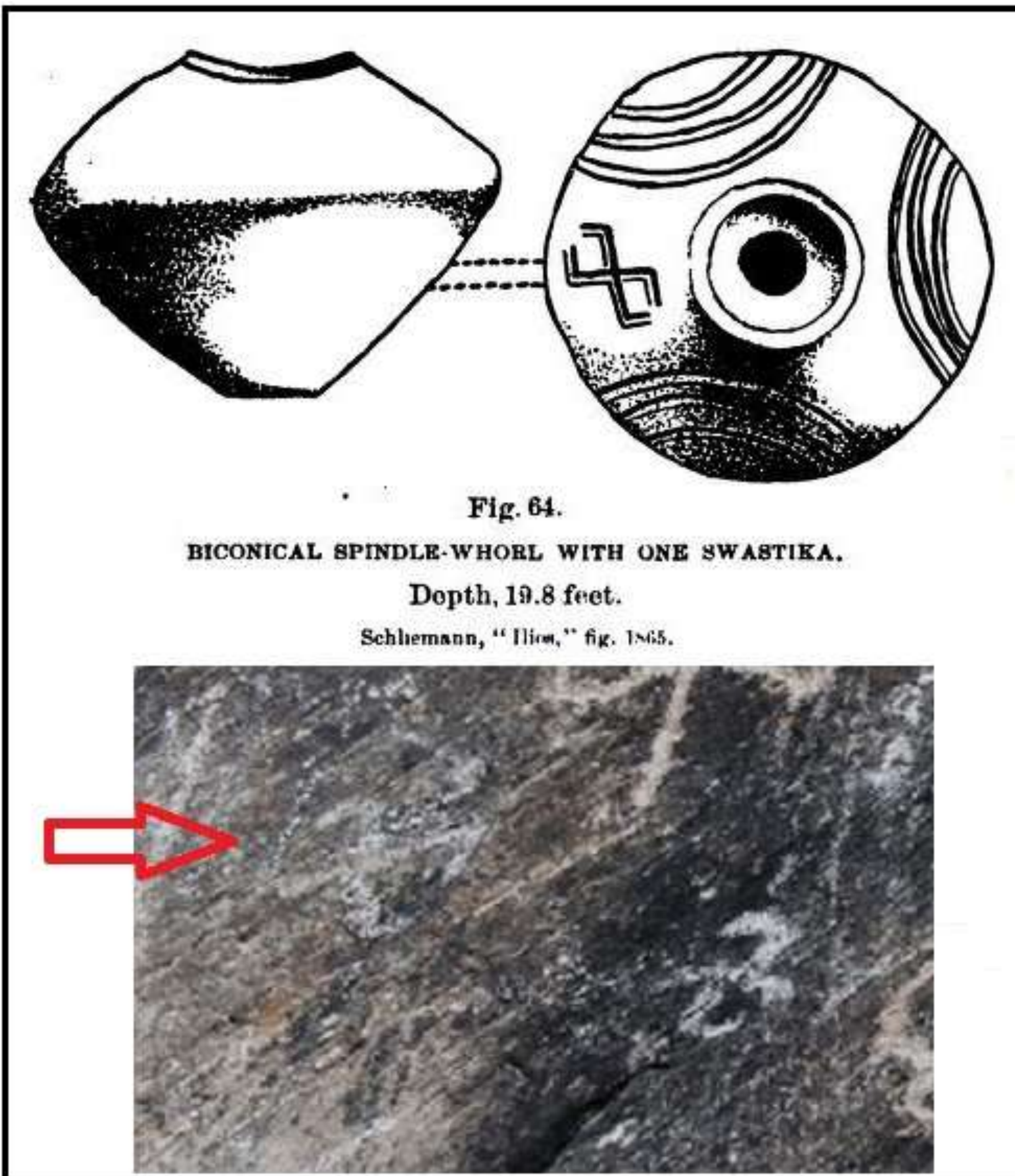

Fig. 64.
BICONICAL SPINDLE-WHORL WITH ONE SWASTIKA.
Depth, 19.8 feet.
Schliemann, "Ilios," fig. 1865.

Piktografi na pisanoj stijeni (selo Žlijeb između Višegrada i Bajine Bašte) pripadaju Trojancima, dakle su nastali oko 13. v. st. ere. Svjedok tome su dvije potpuno iste svastike na artefaktima iz Troje i na crtežima na Pisanoj stijeni.

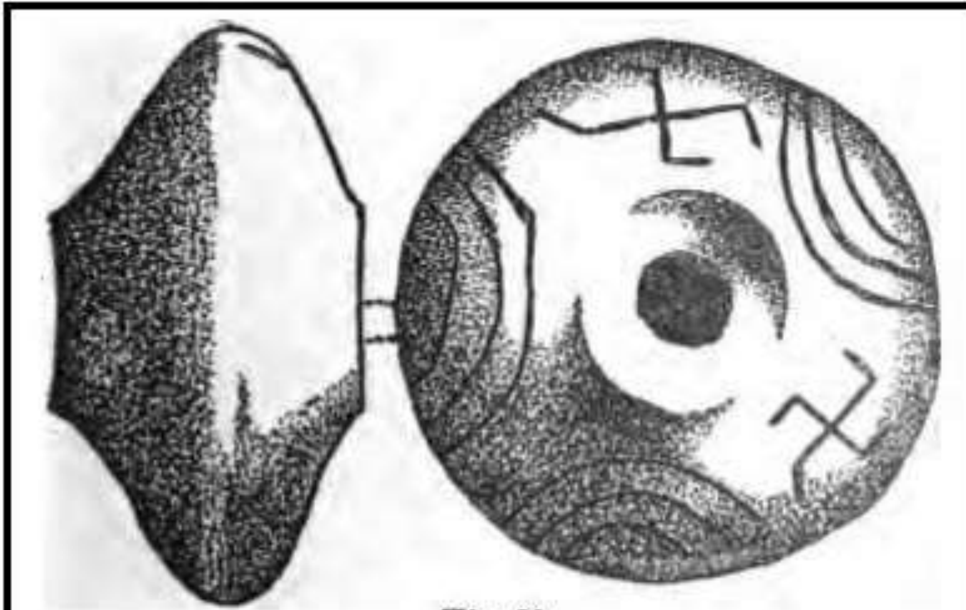

Fig. 60.

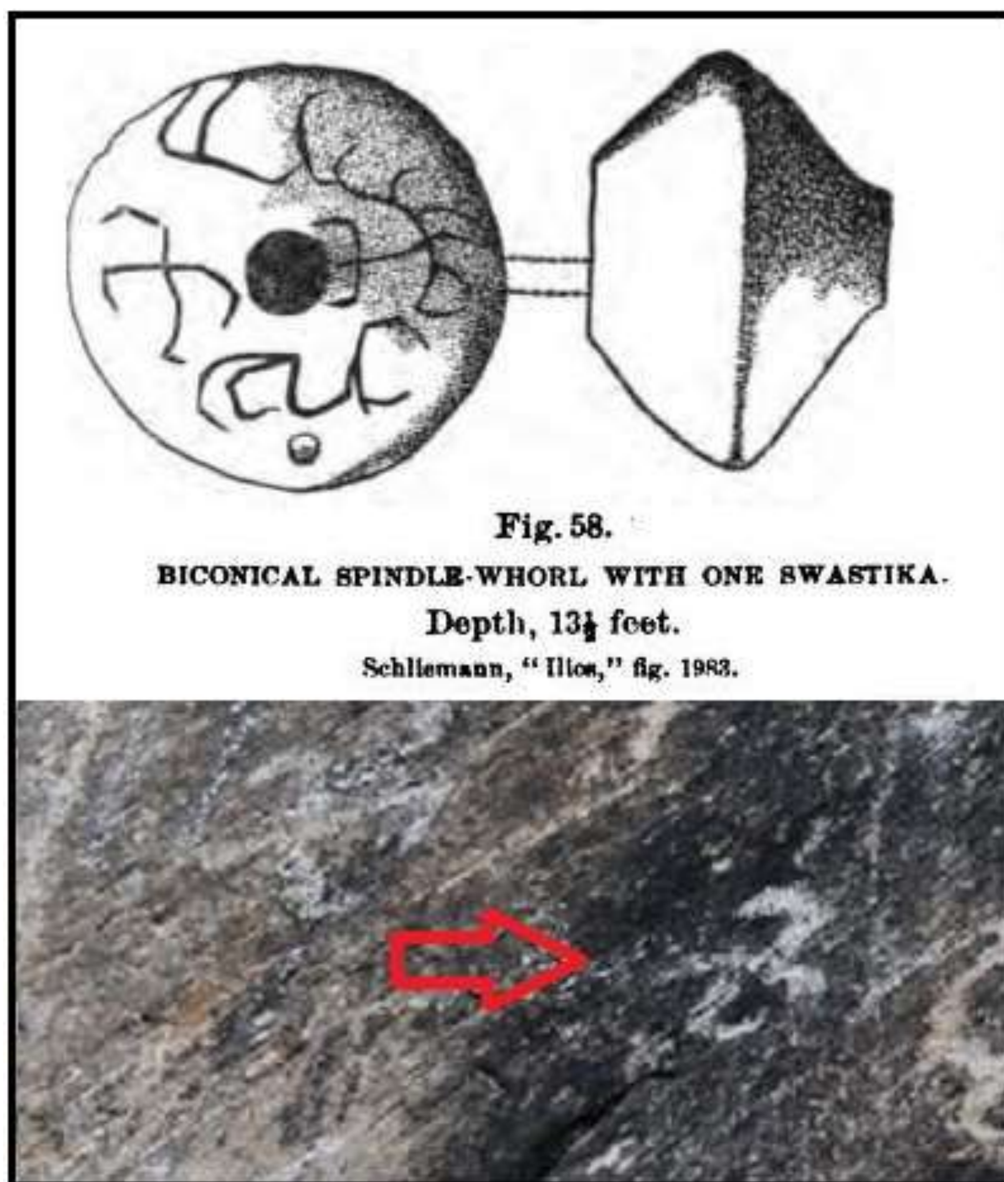
BICONICAL SPINDLE-WHORL WITH TWO SWASTIKAS.

Depth, 16½ feet.

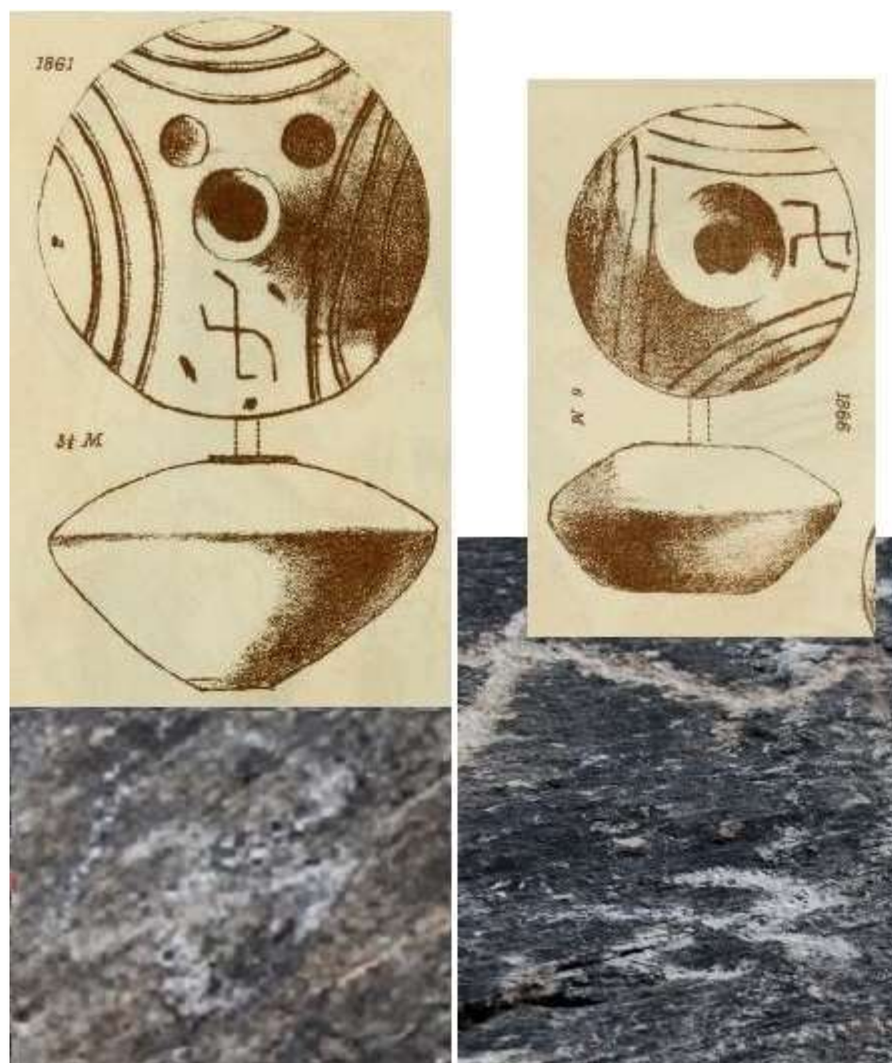
Schliemann, "Ilios," fig. 1863.

Ispod je svastika na Pisanoj stijeni, a iznad ista svastika na artifaktu Troje (Henry Schliemann, The sity and country of the Trojans, New York: Harper and Brothers, 1880, fig. 1863).

Ispod je svastika na Pisanoj stijeni, a iznad ista svastika na artifaktu Troje (Henry Schliemann, The sity and country of the Trojans, New York: Harper and Brothers, 1880, fig. 1983).

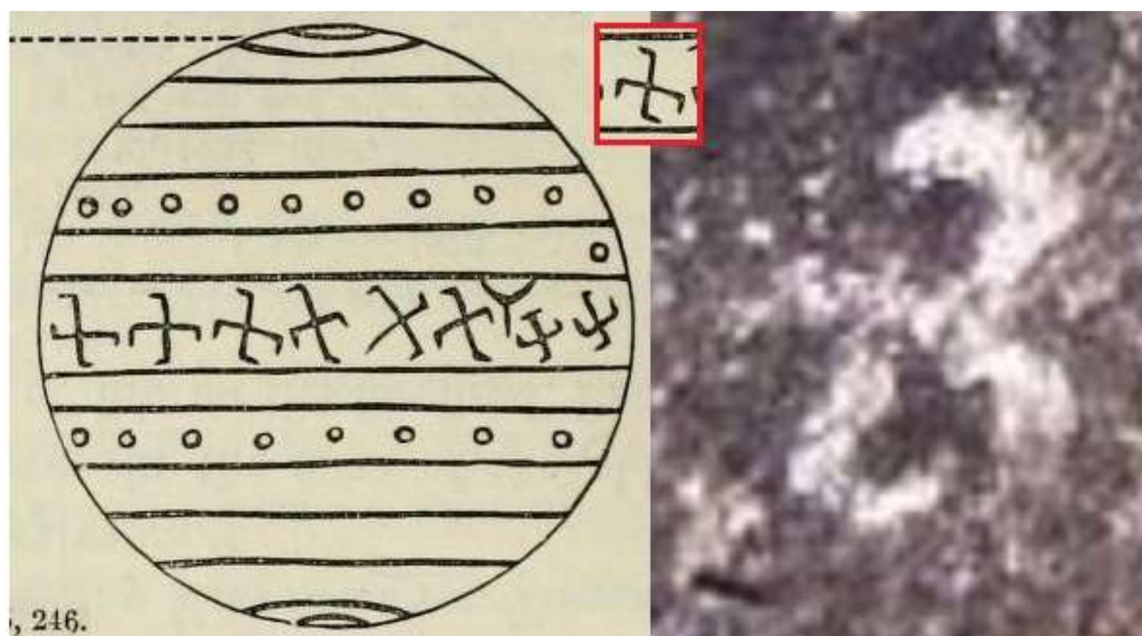

Ispod su svastike na Pisanoj stijeni, a iznad iste svastike na artifaktima Troje (Henry Schliemann, The sity and country of the Trojans, New York: Harper and Brothers, 1880, fig. 1861, 1866).

Svastika na artifaktu iz Troje, a desno svastika na Pisanj stijeni (Henry Schliemann, The sity and country of the Trojans, New York: Harper and Brothers, 1880, fig. 1971).

Troja i Pisana stijena (Henry Schliemann, The sity and country of the Trojans, New York: Harper and Brothers, 1880, fig. 246)

KONJANIK NA PISANOJ STIJENI

Znak **ᒥ** *simbol je dana ljetne dugodnevnice i početka ljeta na ljetni solsticij. Konjanik je bog Sunca sa svojim stegom pobjede.*

AZEK

Sa desne strane orla piše ASEK ili AZEK.

Na osnovu fotografije ne može se utvrditi je li to originalni natpis, ali je to drevna riječ koja znači BOŽANSKI, MOĆNI, SILNI, jer osnova AS (AZ) znači BOG.

BALKAN JE LEGLO ZLA

Vec je skoro 150 godina kako drzava i drzave s obe strane Drine znaju za postojanje petroglifa na pisanoj stijeni i ni jedna od tih drzava ni prstom nije makla da se ova svjetskog znacaja istorijska lokacija zastiti od propadanja.

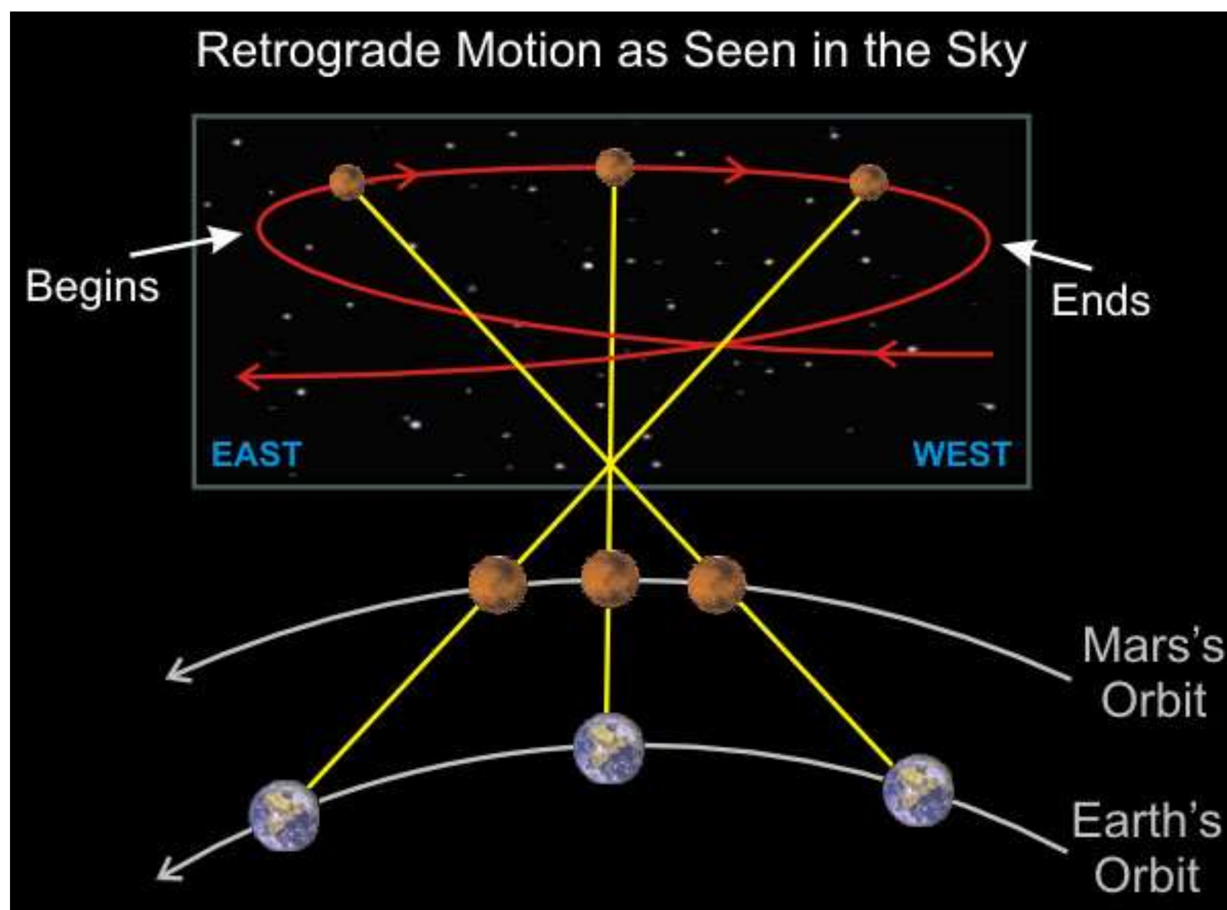
Imaju para prokletnici za kolosalne spomenike svoje gordosti i zidanje svega i svacega, a najvise svojih bezboznih hramova zla, a za milenijumski staru istorijsku lokaciju postovanja ni milosti nemaju.

Opada boja petroglifa Pisane stijene, ali posto to nisu slikali ni ortodoksni sveti oci ni islamski proroci boli ona stvar i jedne i druge za trojansko-ilirske petroglife.

Preko tri hiljade godina odoljeva boja zubu vremena, ali kiše, voda i studen polako rastaču i rune boju… a samo jedna nadstrešnica treba.

ETALON TROJANSKO-ILIRSKOG SIMBOLA

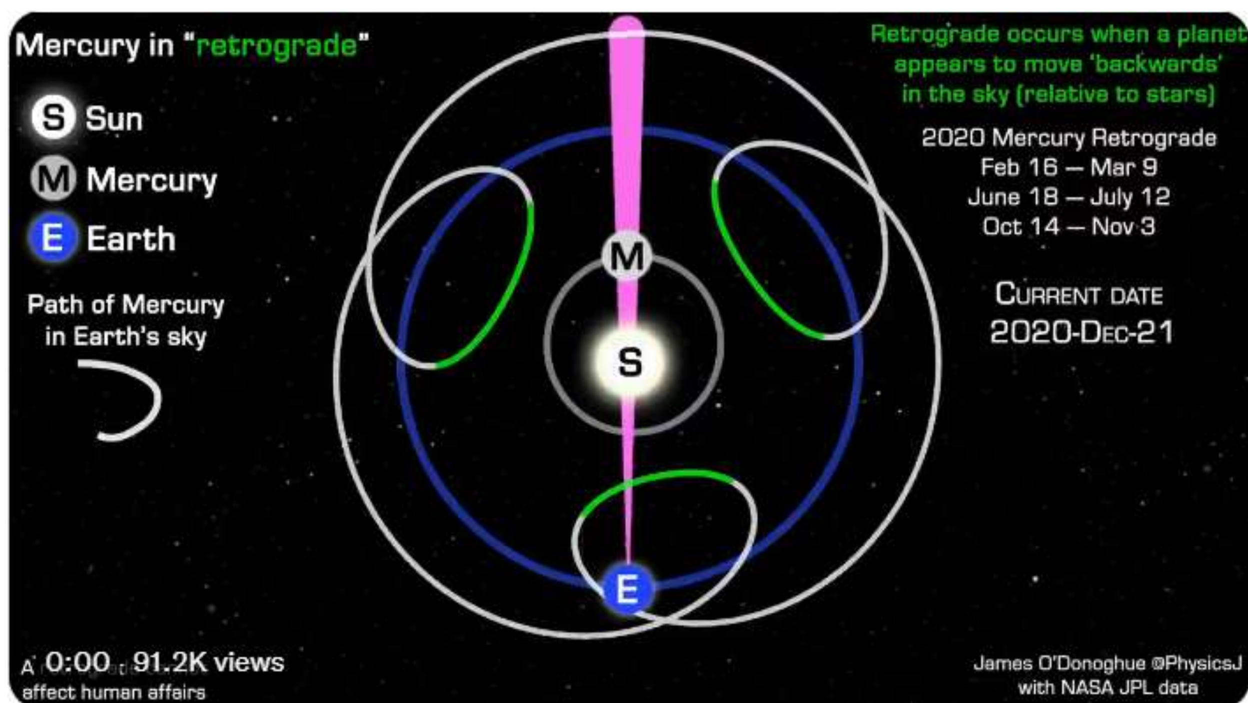

Kad se u kruženju oko Sunca Zemlja mimoilazi npr. sa Marsom ili Venerom, tada se u odnosu na daleke zvijezde ona druga planeta prividno vraća unazad i pravi petlju na svojoj putanji. U astronomiji i astrologiji ova pojava naziva se retrogradno kretanje, a puni krug je retrogradni ciklus.

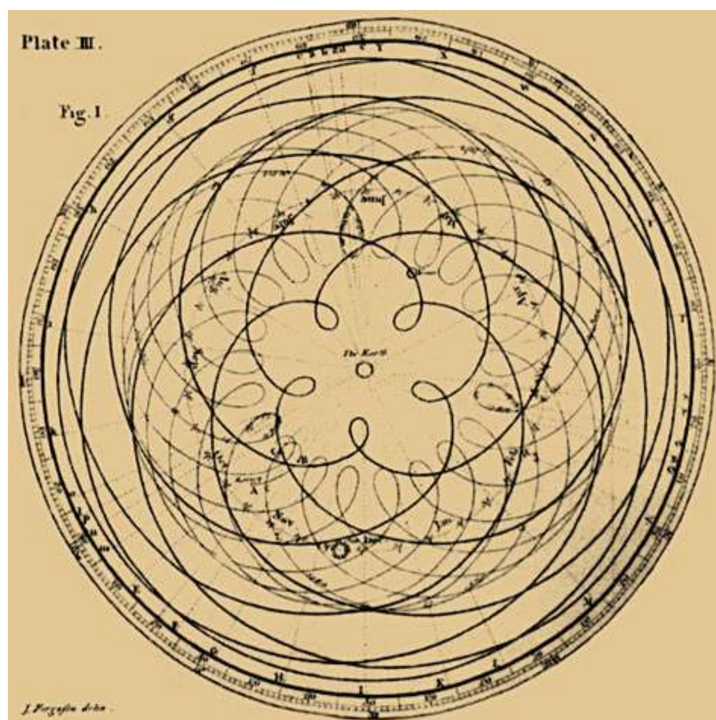
Venera napravi puni krug oko Sunca za 224,7009954 dana, a za 2921,11294 dana napravi pet retrogradnih petlji oko svoje putanje. Ovih 2921,11294 dana je 7,997746535 Zemljinih ili 13 Venerinih godina.

Venera napravi puni krug oko Sunca za 224,7009954 dana, a za 2921,11294 dana napravi pet retrogradnih petlji oko svoje putanje. Ovih 2921,11294 dana je 7,997746535 Zemljinih ili 13 Venerinih godina.

Svojim retrogradnim kretanjem Merkur za 1 godinu napravi tri petlje izgleda kao triskel, dakle oko svakih 120 dana završava jednu petlju u krugu svoje orbite: 120 x 3 = 360 dana (do pune godine fali još 5 dana).

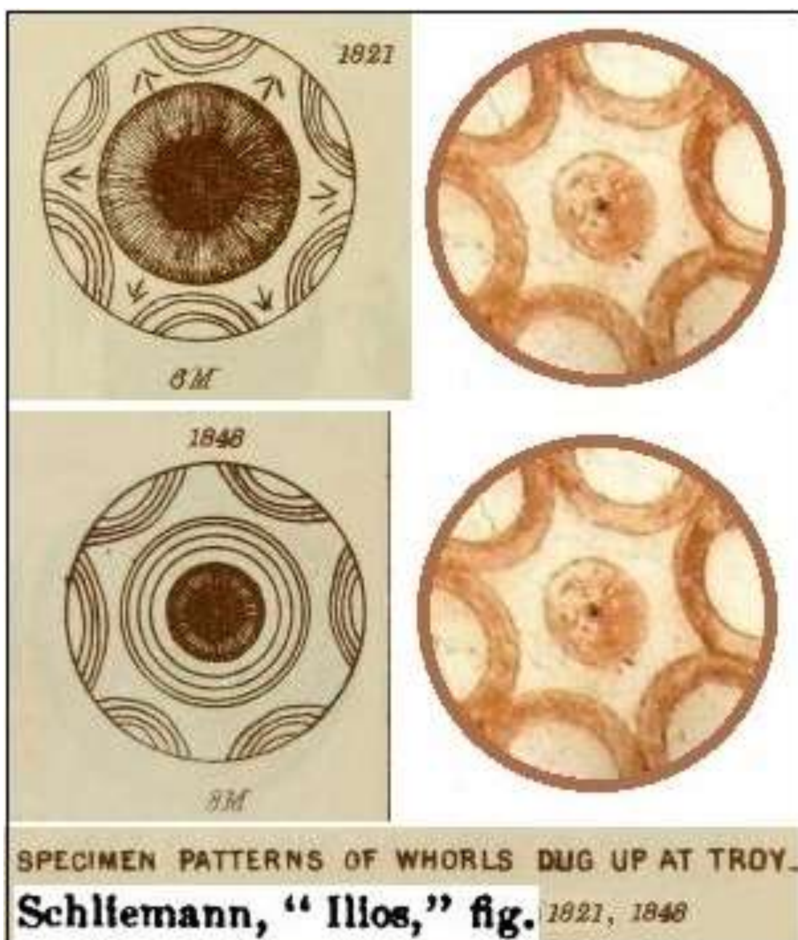

Merkurovo retrogradno kretanje u toku jedne godine pravi triskel (autor dijagrama: Dr. James O'Donoghue).

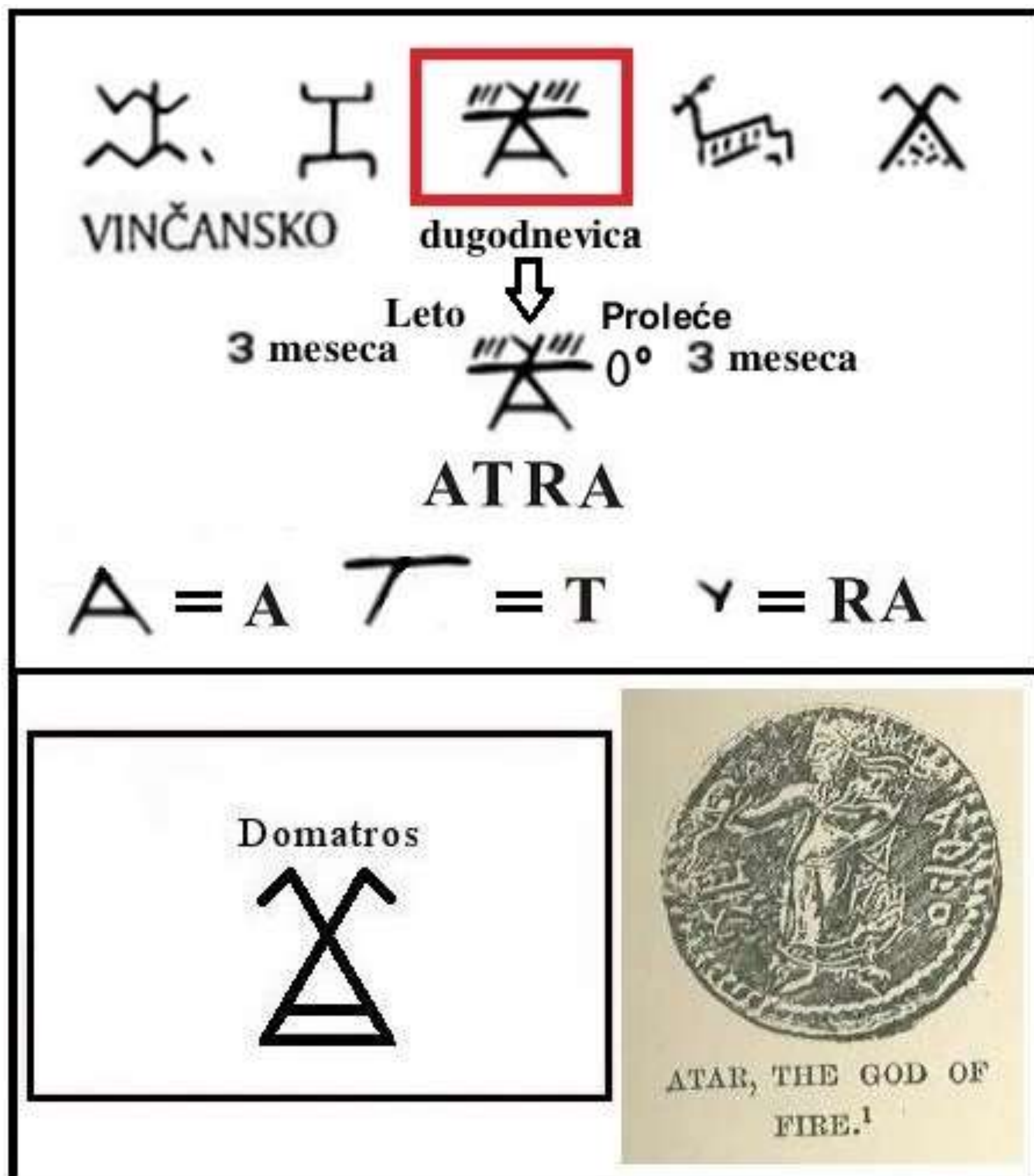
Venera napravi puni krug oko Sunca za 224,7009954 dana, a za 2921,11294 dana napravi pet retrogradnih petlji oko svoje putanje. Ovih 2921,11294 dana je 7,997746535 Zemljinih ili 13 Venerinih godina.

Etalon trojansko-ilirskog znaka na štitu je 79-godišnji Marsov retrogradni heksagon (fotografije: Branko Mitev)

ATRA - RIJEČ VINČANACA

Riječ ATRA je iz jezika Vinčanaca. Da je to tačno svjedoči nam ovaj piktograf vinčanskog pisma u kojem su dva slova i jedan slog: A-T-RA.

Horizontalna linija slova **T** poslužila je i kao linija nebeskog ekvatora (0º) koja razdvaja sjeverno od južnog neba. Znak **Y** je još od neolitskih pećinskih crteža znak za riječ RA što je jedno od nastarijih i najpoznatijih imena Sunca.

Znak **Y** je iznad linije nebeskog ekvatora i tu označava dan ljetne dugodnevnice na prvi dan ljeta (ljetni solsticij). To je dan u kojem se oko podneva susreću i smjenjuju proljeće i ljeto. Tri mjeseca proljeća obilježeni su sa desne, a tri mjeseca ljeta sa lijeve strane znaka **Y**.

Slovo **A** je nosač nebeskog ekvatora i to je ujedno znak AZ ili AS i to je jedno od drevnih imena Boga. Staroslovensko AZ znači JESAM, BIVAM, POSTOJIM.

Keltski (gaelik) AS je ZAPALITI, OSVIJETLITI (1) .
AZONI u zoroastranizmu je BOG SUNCA, CAR SUNCA, CAR SLAVE (2).
Zapadni teolozi tvrde da je AZAZEL iz Starog zvjeta simbol Hrista (3).

Etrursko ATR je DAN (4). ATAR je kušanski bog vatre. Egipatski bog vatre ATAR ili ATHAR imao je hram zvani ATARBEC. Herodot ga zove ATARBECHIS, a Strabo ATHRIBITES (5).

Tako cijeli piktograf znači AZ ATRA, tj. JESAM (BOG) VATRA.

....

(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 3, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 48.

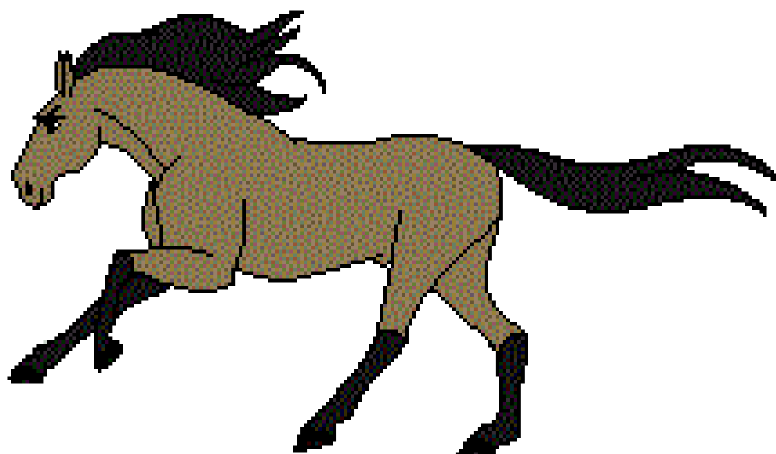
(2) William Holwell, Mythological, Etymological And Historical Dictionary, London, Printed for C. Dilly, In The Poultry, 1793, pg. 64.

(3) James Austin Bastow, A Bible Dictionary, New Edition, London; Longam, Brown, Green, Longmans, and Roberts, 1859, pg. 604.

(4) Isaak Taylor, Etruscan Researches, London: Maccmilan and Co., 1874, p.p. 328.

(5) William Holwell, A Mythological, Etymological, and Historical Dictionary, London, 1793, p. 59.

GRIVA

Za riječ GRIVA P. Skok kaže:

"**griva** 2 f, ie., baltoslav., sveslav. i praslav." (1)

Po Skoku GRIVA je francuska, indoevropska, baltoslovenska, slovenska i praslovenska, ali je i keltska.

GRIVA postoji i u kelstkom gaeliku u obliku CRIB sa značenjem MILINA, ČEŠALJ, KRESTA, ĆUBA (2). Nije postojao praslovenski, nego tračanski ili keltski ili ilirski jezik. To je taj "praslovenski" i uz primjesu skitskog eto slovenskog: CRIB = KRIB:

KRIB > GRIB > GRIBA > GRIVA

Sanskritsko GRĪVA (ग्रीव) je VRAT, a srpsko GRIVNA je OGRICA.

....

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 620.

(2) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 1, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 485.

MOST

Tražite li po našim rječnicima etimologije porijeklo riječi MOST, ništa nećete naći jer ne znaju zbog skučenosti svog ideološkog gledanja na postanak naroda i jezika:

- keltski (gaelik) MOSGALACH = MUZGAV (1)
- **k**eltski (gaelik) MOSAID = MUSAID (2)
- keltski (gaelik) MUSAID = MUSAV = PRLJAV (3)

Englesko MOSS je MAHOVINA. Ona raste samo u vlažnim mjestima:

- holandski: MOS
- islandski MOSI
- danski MOS
- švedski MOSSA
- njemački MOS
- ruski MOKH

Englezi koriste riječ MOSS i kao naziv močvare ili tresetišta (4).

Svi tumači Biblije slažu se da hebrejsko ime MOSES, sa osnovom MOS, ima veze sa VODOM i najčešće to prevode kao "koji je iz vode, rođen iz vode" jer MOS znači VODA (5). Srpski MOŠT je u kaci ili buretu sok iz iscijeđenog voća. MOŠNJE su mjesto sjemenske VODE.

MOS je drevna riječ za VODA i zato se MOS PREMOSTI MOSTOM.

....

(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 673.

(2) Ibid.

(3) Ibid., pg. 683.

(4) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 879.

(5) James Austin Bastow, A Bible Dictionary, New Edition, London; Longam, Brown, Green, Longmans, and Roberts, 1859, pg. 516.

MIONICA

O mjestu MIONICA kod Valjeva ovako piše po internetu:

“Mionica je poznata i po Banji Vrujci koja ima izvor lekovite vode najveće izdašnosti u Srbiji, sa preko 300 litara vode u sekundi. Ime mesta potiče od prideva mio, pošto u Srbiji postoji ženski ime Miona.

Prvi sačuvani pisani trag o Mionici nalazi se u turskom popisu iz 1476. godine, a prvi upisani žitelji su stočari pod vlašću kneza Malog. Narodno pamćenje iznedrilo je i priču po kojoj se u jednom od onih razdoblja kada je selo zapustelo u njemu naselio ‘neki Živko iz užičke Mionice koji je dao ime selu Mionica i tako i do danas ostalo’.

U opštini Mionica se nalazi Banja Vrujci, nadaleko čuvena banja po svojim lekovitim svojstvima, bazenima i prvoklasnoj vodi koja služi za piće i kupanje. Ceo mionički kraj je izuzetno bogat podzemnim termomineralnim vodama, a naročito se izdvajaju izvori u Banji Vrujci i Lepenici.”

I tvrde ovako*: “Ime mesta potiče od prideva MIO, pošto u Srbiji postoji ženski ime MIONA.”* Ali, ovo po glasovnom pravilu srpskog jezika uopšte nije tačno, jer ženski rod MIONA nije postalo od korijena MIO koji je izveden od MIL- u glagolu MILOVATI.

Muški rod od MIL- je MIO i ovdje je **O** postalo od **L**, jer se **L** našlo na kraju jednosložne riječi, a oblici ženskog roda uvijek su sa nepromijenjenim **L**: MILA, MILICA, MILENA. Glas **L** ostaje u ženskim kao i u muškim imenima jer je na početku, a ne na kraju sloga: MI-LE, MI-LAN, MI-LOJE.

Glas **L** prelazi u **O** samo kad se nađe na kraju sloga, dok u riječi MIONA glas **O** je na početku drugog sloga: MI-ONA i time otpada tvrdnja da je MIONICA postalo od korijena MIL-.

Naziv MIONICA je keltskog porijekla i evo dokaza: keltsko (gaelik) MION znači DIJADEMA, tj. KRUNA (1).

Keltsko MION znači DIJADEMA, a šta znači ono ICA: MION-ICA? Evo i o tome: starokeltsko i današnje gaelik IC znači LIJEK, LIJEČENJE, OZDRAVLJENJE, ZDRAVLJE (2). Tako ime MIONICA znači DIJEDEMA LIJEKA, KRUNA OZDRAVLJENJA, KRUNA ZDRAVLJA.

Postoji selo MIONICA kod Kosjerića u blizini Užica. I tu u okolini postoje termalni izvori. U sjeveroistočnoj Bosni kod Gradačca takođe postoji MIONICA i samo oko 4-5 km zapadno od MIONICE su izvori termalne vode u banji Ilidža.

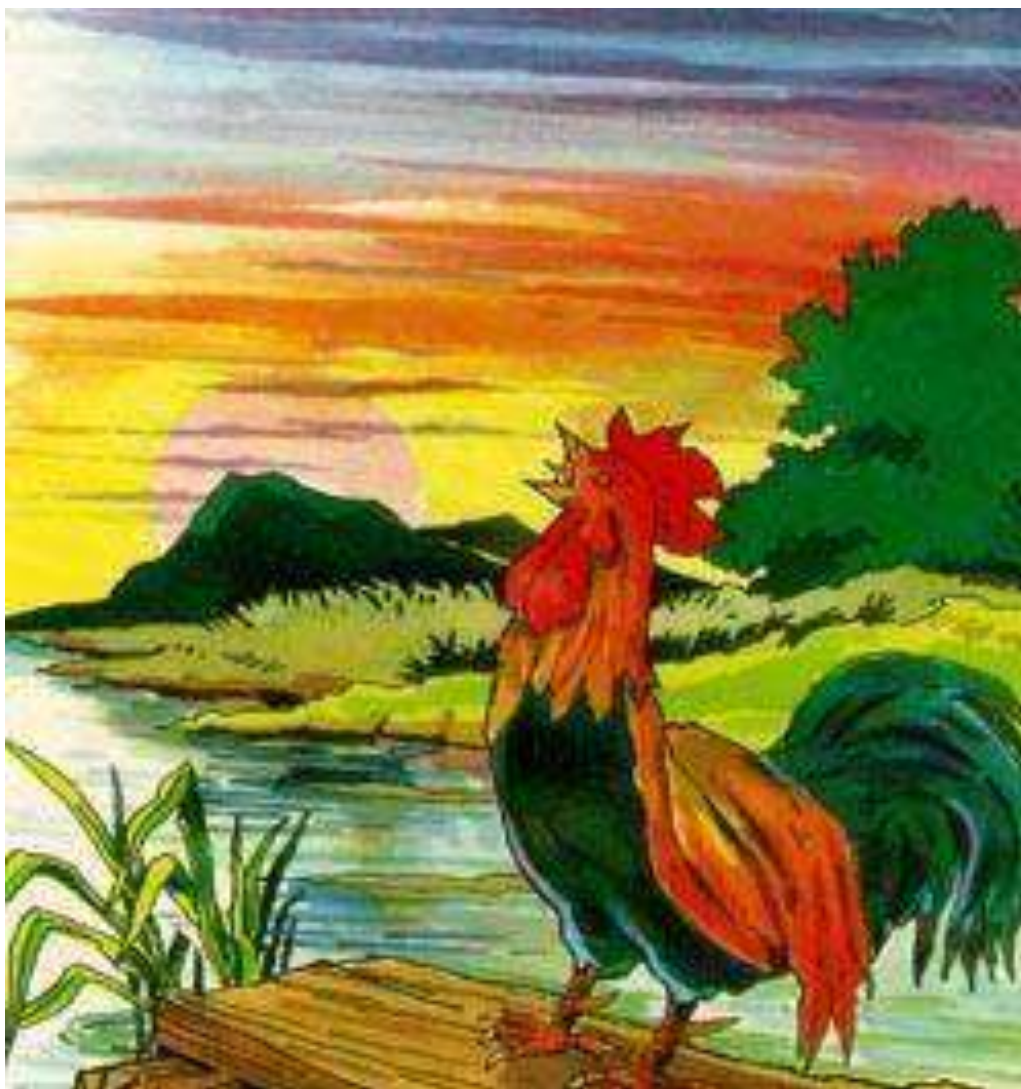
Bilo nam drago ili ne, Srbi su porijeklom od Kelta.

…………………………

(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 660.

(2) Ibid., pg. 539.

PETLOVI, MORI, POJEV

“Petlovi, mori, pojev
Petlovi, mori, poje
Morava dzrmni
puštaj me, zlato moje
da idem
Al' toj su, mori, petlovi
petlovi hlžovi
legaj mi, zlato moje
kraj mene”

(Ljubavna narodna pjesma)

Ovo je pjesma o tajnoj ljubavi. Šta znači riječ MORI?

Kanarisko MORATU = LUD, GLUP, BUDALA, BLESAV (1).
Kanarisko MORADA = NEDOZVAN, NESVJESTAN, LUD, BLESAV, BUDALA, GLUP, TVRDOGLAV, SAMOVOLJAN (2).

Riječi kao GLUP, LUD, BUDALA, BLESAV, NEDOZVAN, NESVJESTAN, TVRDOGLAV, SAMOVOLJAN imaju nekad bukvalna, a vrlo često i prenesena značenja. Čak se mogu koristiti i kao hipokoristike pri tepanju kad npr. majka kaže djetetu: "Eeee, ludo moja!"

Korijen MOR- u kanariskom MORATU i MORADA isti je korijen koji se nalazi u riječi MORI stare vranjanske pjesme. U sanskritu ta značenja ima riječ MŪRA, u latinskom MORUS, u engleskom i mnogim evropskim jezicima je MORON.

"Petlovi, mori, poje" znači *“petlovi, lùdo, pjevaju”.*

…………………………..

(1) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 812.

(2) Ibid.

PRIŠTINA I PREŠEVO

Tračani su bili narod razvijene kulture i pismenosti, ali je romejska grko-ortodoksna crkva uništila sve tračansko što je našla. Tako su uništili sve što je tračkim jezikom bilo napisano. Ono malo što danas ima, to je nađeno u arheološkim iskopavanjima od druge polovine 19. i u 20. vijeku. Stari istoriografi tvrde da su Tračani (Brigi) i Kelti govorili istim jezikom.

Čitam da PRIŠTINA nosi ime po slovenskoj riječi "prišt". Kako naselje može nositi ime "prišt"? Kako rijeka PRIŠTEVKA može imati veze sa "prišt"? "Pršit" je slovenska riječ za nezdravi biljeg na tijelu, a postoji i smrtonosna bolest "crni prišt" (antraks). Koja bi budala svom mjestu dala ime smrtne bolesti? Zaista nema smisla!

PRIŠTINA je riječ keltskog, tj. tračkog jezika:

a) gaelik PRIS = CIJENA, VRIJEDNOST; POŠTOVANJE (1)
b) gaelik TIN, TEIN = VATRA, PLAMEN (2)

- PRIS + TIN > PRISTIN > PRIŠTIN > PRIŠTINA
- PRIS + TEIN > PRISTEIN > PRIŠTEIN > PRIŠTINA

Latinsko PRISTINUS, starofrancusko PRISTINE znači DREVAN, BIVŠI (3).

Sanskritsko TAN (तन्) znači PRINIJETI ŽRTVU, ŽRTVOVATI (4), što znači da je nekad u drevna vremena u Prištini ili bližoj okolini bilo neko svetilište sa žrtvenikom i svetom vatrom.

Ime PRIŠTINA je keltsko-tračkog porijekla od riječi PRIS. Vlastito žensko "latinsko" ime PRISCILLA je biblijsko grčko *Priska*, *Priskilla*, dansko *Prisca*, njemačko *Priska*, portugalsko *Priscila* i špansko *Priscila* postalo je od keltsko-tračke riječi PRIS.

PREŠEVO od sanskritskog PREṢ (प्रेष्) ili keltsko-tračkog i današnjeg srb-skog PREŠ sa značenjem PREŠA, PRITISAK.

Srpski jezik i mnšotvo toponima balkanskih toponima zaista svjedoče keltsko (tračko ili ilirsko) porijeklo većine Srba.

………………..

(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Herne Bay: E. Macdo-nald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 737.

(2) Ib., pg. 950, 943.

(3) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 467.

(4) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 435.

(5) Ib., pg. 712.

OTAC, SIN I DUH

Kako je i od čega nastala riječ OTAC?

"Jedino se gr. οδός »put«, odatle όδίτης »putnik«, οδεύω »putovati«, poklapa fonetski i semantički sa sveslavenskim postverbalom hod." (1)

U grčkom ODOS je PUT, ODITIS je PUTNIK, a ODEVO je PUTOVATI. Korijen u ovim grčkim riječima je OD i znači KRETANJE, PUTOVANJE. Onaj koji je u ODU, on se KREĆE i on je ODAC isto kao što je KOSAC onaj koji KOSI.

Keltsko (gaelik) OD znači isto kao i gaelik ODA i to je TRKA (2). U svakoj trci trkačima se mjeri se vrijeme, što znači da su OD ili ODA povezani sa vremenom. U srpskom narodnom govoru OD ili ODA je ODANJE. U književnom srpskom to su HOD i HODANJE.

Danas u srpskom riječ OD služi kao prijedlog mjesta sa značenjem poticanja ili odvajanje OD nečega. Da bi se nešto od nečeg odvojilo, ono mora da pređe određeni put, tj. da bi OD jednog došao do drugog, ODAC mora da se pokrene, a da bi se pokrenuo mora da dobije BRZINU. BRZINA se iskazuje VREMENOM. Dakle su u ODU od jednog do drugog mjesta tri fizičke mjerne jedinice: BRZINA, PUT I VRIJEME.

Od riječi OD do riječi OTAC išlo je sljedećim putem:

OD > ODA > ODAC > OTAC

Najstariji i najpoznatiji ODAC na zemlji je SUNCE, jer ono ODA OD istoka ka zapadu, od sjevera ka jugu i obratno. SUNCE je ODAC i ono je OTAC života na Zemlji.

Kad se Sunce pojavi OD istoka, ono SINE svjetlošću. Keltsko SIN u SINEAD znači: **1.** IZDUŽIVANJE, **2.** ISTEZANJE VANI, **3.** RUKA, **4.** PRODUŽETAK, **5.** RAST (3).

U srpskoj riječi SINE takođe je osnova je SIN sa značenjem OBASJA. Sunce OBASJA baš onako kako znači gaelik SIN u riječi SINEAD: OD Sunca se IZDUŽE, VANI ISTEGNU I RASTUĆI PRODUŽE SUNČEVE RUKE, tj. TRACI ili ZRACI. Tako OD OCA SINE SIN i on je PRODUŽETAK OCA:

OD > ODA > ODAC > OTAC > SIN

SIN SINE OD OCA, tj. SIN je rođen od OCA. Bez OCA nema SINA i OTAC je SUNCE, a SIN je SVJETLOST. OTAC I SIN SU JEDNO i kao takvi su NEODVOJIVI, ali NISU ISTO, NISU ISTE SUŠTINE.

Tako imamo OCA i SINA. Fali nam treće lice Trojstva: DUH. Od čega je izvedena ova riječ i šta joj je osnovni smisao?

Pogledajmo: starokeltsko DU je ZEMLJA, KOPNO, MJESTO BITISANJA, BORAVIŠTE, STANIŠTE (4). U sanskritu DŪRA (दूर) je DUŽINA, DULJINA. DUH je dakle ŽIVOTNI PROSTOR, MJESTO BITISANJA, BORAVIŠTE, STANIŠTE ŽIVOTNOG PROSTORA. Ovo DU imamo u srpskom opisnom pridjevu DUG, imamo u imenicama DUH, DUŠA, VAZDUH.

Šta je DUH? DUH je nešto što U PROSTORU postoji živo, ali je nevidljivo ljudskim očima, kao što se ni DUŠA ni VAZDUH ne vide.

OTAC je SUNCE, SIN je SVJETLOST, DUH je ŽIVO STANIŠTE ŽIVOTA koje ISHODI OD OCA.

"Bog je Duh; i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole."
(Jovan,4,24)

I sad je pitanje: zašto crkva nikad nije objasnila svojim vjernicima šta je to "molitva duhom i istinom"? Nije objasnila iz jednog prostog razloga: javno bi ozvaničila da je crkva kao institicija nepotrebna!

....

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, st. 677.

(2) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 703.

(3) Ibid., Vol. III, p. 840.

(4) Ibid., Vol I, p. 366.

PRED IZBORE I NAKON IZBORA

Kakvo je materijalno stanje u današnjoj crkvi to svi znamo: znamo kako u vladičanskim dvorcima raškosno žive vladike, znamo kakva auta voze, znamo da se stalno grade nove crkave i sve se raskošno ukrašavaju, znamo koliko država iz svog budžeta daje crkvi (niko se ne pita zašto), znamo da crkva državi ne plaća porez (niko se ne pita zašto), znamo o silnim parama koje crkvi stignu iz dijaspore i od domaćeg naroda počev od priloga za sve i

svašta do naplate "svetih tajni" za koje tvrde da su od Boga "darovi preko Svetog Duha".

Prodaja crkvenih "svetih tajni" dakle je prodaja onog dara koji Bog svim vjernicima šalje za spasenje. Po postupku crkve u naplati tih “darova” biva da Bog na Zemlji ima prodavnicu, a to je crkva, i tu Bog prodaje svoju blagodat pa ko želi i može da kupi i taj ima šanse spasava; ko ne može da kupi, neka štedi odvajajući djeci od usta ili nek pozajmi, a ako ni to ne može, taj ide u pakao čak da i najsvetijim životom na zemlji živi. Strašna je ta nauka crkve, užasno strašna!

Lakovjerni i neupućeni narod daje pare crkvi misleći čak i zdravlje od Boga za pare da može da kupe i nije čudo što je papa i opraštanje grijeha za pare bio uveo. Otkup grijeha za pare danas bi Srbi prihvatili od prve, jer danas se u crkvama prodaju svijeće i za žive, te Srbi kupiju i svojim živima pale svijeće, jer su ih lopovi crkveni uvjerili da se svijećom kao žrtvom ugađa Bogu. Danas Srbi svom živom čeljadetu pale svijeću!? Ludilo!

Prvo su među bogatima (radi gordosti ljudske, a svoje zarade) izmislili kuma hrama, pa kuma crkvene slave, a danas već postoji crkvena titula "kum ikone". Svakakve ludosti gordog čovjeka i sujevjernog naroda okreću se u korist zarade crkvenih vođa.

Tako je danas, a u srednjem vijeku, kad je crkva imala apsolutnu državnu vlast i bila direktni sudija, tad je za običnog čovjeka iz naroda strašni i užasni pakao bio ovdje na zemlji.

A sve je tako prosto i jasno svakom svjesnom čovjeku: stanje u crkvi isto kao stanje u politici, jer je i crkva samo politika duhovnih manipulatora, jer da nisu manipulatori i da žive onako kako narodu pričaju da treba da se živi u pobožnosti, oni ne bi imali raskošne vladičanske dvorce, ni najskupocjenija vozila, ni odežde i mitre koji koštaju po nekoliko hiljada evra, a oni ih imaju pune ormare i skoro za svaku liturgiju noviju i drugačiju oblače. Tako se živi kad laživi političari dobiju vlast nakon izbora.

A kako su pričali "crkveni oci", tj. crkveni političari pred izbore, odnosno u samom početku sticanja pristalica, to cemo pokazati na jednom predizbornom mitingu apostola Pavla u Atini:

"A Atinjani svi i putnici iz drugih zemalja ne behu nizašta drugo nego da šta novo kazuju ili slušaju. A Pavle stavši nasred Areopaga reče:

'Ljudi Atinjani! Po svemu vas vidim da ste vrlo pobožni; jer prolazeći i motreći vaše svetinje nađoh oltar na kome beše napisano: Bogu nepoznatom. Kog dakle ne znajući poštujete onog vam ja propovedam. Bog koji je stvorio svet i sve što je u njemu, on budući gospodar neba i zemlje, ne živi u rukotvorenim crkvama, niti prima ugađanja od ruku čovečijih, kao da bi onome trebalo šta koji sam daje svima život i dihanje i sve. I učinio je da od jedne krvi sav rod čovečiji živi po svemu licu zemaljskom, i postavio je unapred određena vremena i međe njihovog življenja: da traže Gospoda, ne bi li ga barem opipali i našli, premda nije daleko ni od jednog nas; jer kroz njega živimo, i mičemo se, i jesmo; kao što i neki od vaših pevača rekoše: Jer smo i rod njegov. Kad smo dakle rod Božji, ne treba da mislimo da je božanstvo kao ikone zlatne ili srebrne ili kamene, koje su ljudi majstorski načinili po smišljanju svom'." (Djela,17,21-39)

Ovakav je bio Pavlov predizborni govor:

a) Pavle se obraća paganima sa poštovanjem i hvali pobožnost pagana,
b) Bog ne živi u rukotvorenim crkvama,
c) Bog ne prima ugađanja iz ruku čovječijih,
d) Bogu je stvorio sve ljude i ne pravi razliku među ljudima,
e) svi ljudi su rod Božji,
f) zlatne ikone, srebrne ikone ili kamene koje su napravili vješti majstori po svom smišljanju nisu božanstvo, tj. nisu svete.

Evo kakvo je stanje nakon izbora kad je crkva dobila vlast:

a) hrišćani preziru, progone i ubijaju pagane kao đavolje sljedbenike (naši crkvenjaci tvrde da nisi Srbin, ako nisi svetosavac),
b) grade se veliki i raskošne crkve,
d) u crkvi se skupljaju prilozi za sve i svašta kako bi se prilozima "ugodilo Bogu",
e) crkva dijeli ljude po vjerskoj pripadnosti,
f) ikone zlatne i srebrne i kamene svuda se slikaju i prodaju u ime crkve.

A Hrist kaza za lažne proroke: ***"Po djelima njihovim poznaćete ih."***

O ZABRANI KRSNIH SLAVA

Na dan 19. juna 1772. godine mletačke vlasti u Herceg-Novom obznanile su svim svojim podanicima u primorju zabranu proslavljanja krsnih slava: niko nije smio zvati na slavu niti primati rodbinu, rođake, kumove, prijatelje ili komšije. To je vrijeme kad su Srbi rimokatolici prestali da slave svoju Krsnu Slavu.
Takođe se nisu smjeli sabirati se u kućama na sedmice i daće pokojnicima, ni držati ostale dotadašnje narodne običaje vezane za bilo kakve ručkove, večere i gozbe. (1)

Februara 6. 1830. godine istu zabranu objavio je srpskom narodu u Vojvodini episkop i skori patrijarh srpski Josif Rajačić:

“Koliko je ta zabrana u taj mah imala uspjeha ne zna se; da običaj nije prestao i da se zle navike nijesu mnogo umanjile, vidi se po tom sto su austrijske vlasti u dogovoru s episkopom Josifom Rajačićem ponovile sve te zabrane. 6. februara 1830. naredio je vladika da se ima s oltara objaviti državna zabrana 'za ne činiti pirove, nï krestna îmena ni kada bi se slučila smert, tokom onaj dan edan ôbied'.” (2)

Istu zabranu proslavljanja krsnih slava izricale su grčke vladike širom srpske zemlje pod turskom okupacijom:

"A da ubiju narodnu svest i ponos zabranjivali su proslavljanje Krsnoga Imena...." (3)

Da je Sveti Sava blagoslovom kanonizovao Krsnu Slavu, zar bi se svetosavski episkop i potonji patrijarh srpski Josif Rajačić smio usuditi da zabrani ono što je je Sveti Sava liturgijski blagoslovio? I zato, Srbi, ne lažite više i sebi i drugima!

....

(1) Ćorović Vladimir, 1911, Zabrane pirovanja o krs-nom imenu i drugim svetkovinama u Boki Kotorskoj 1772. godine. Glasnik Zemaljskog muzeja, Knjiga 2, Sarajevo, juli-septembar, 1911, str. 351–352.

(2) Ibid., str. 352-353.

(3) Radoslav M. Grujić, Pravoslavna Srpska Crkva, Beograd, Izdavačka knjižarnica Gece Kona, 1921, Fototipsko izdanje Svetlost - Kalenić, Kragujevac, 1989, str. 109.

OD DRŽAVNE NAREDBE DO VJERSKOG KULTA

Св. Сави многи посте. Тај се пост зове *са̂вица*, а иначе св. Сава није велики светац за сељаке. Но од како је наређено да се тај светитељ слави као патрон школски , готово свака општина школска меси тај дан колач и куха кољиво као на крсно име што се ради.

ЖИВОТ СРБА СЕЉАКА.

НАПИСАО

М. Ђ. МИЛИЋЕВИЋ,

I. СЕКРЕТАР У МИНИСТАРСТВУ ПРОСВЕТЕ И ЦРКВ. ДЕЛА И РЕДОВНИ ЧЛАН СРПСКОГ УЧЕНОГ ДРУШТВА.

ГЛАСНИК

СРПСКОГ УЧЕНОГ ДРУШТВА.

КЊИГА V. СВЕСКА XXII. СТАРОГА РЕДА.

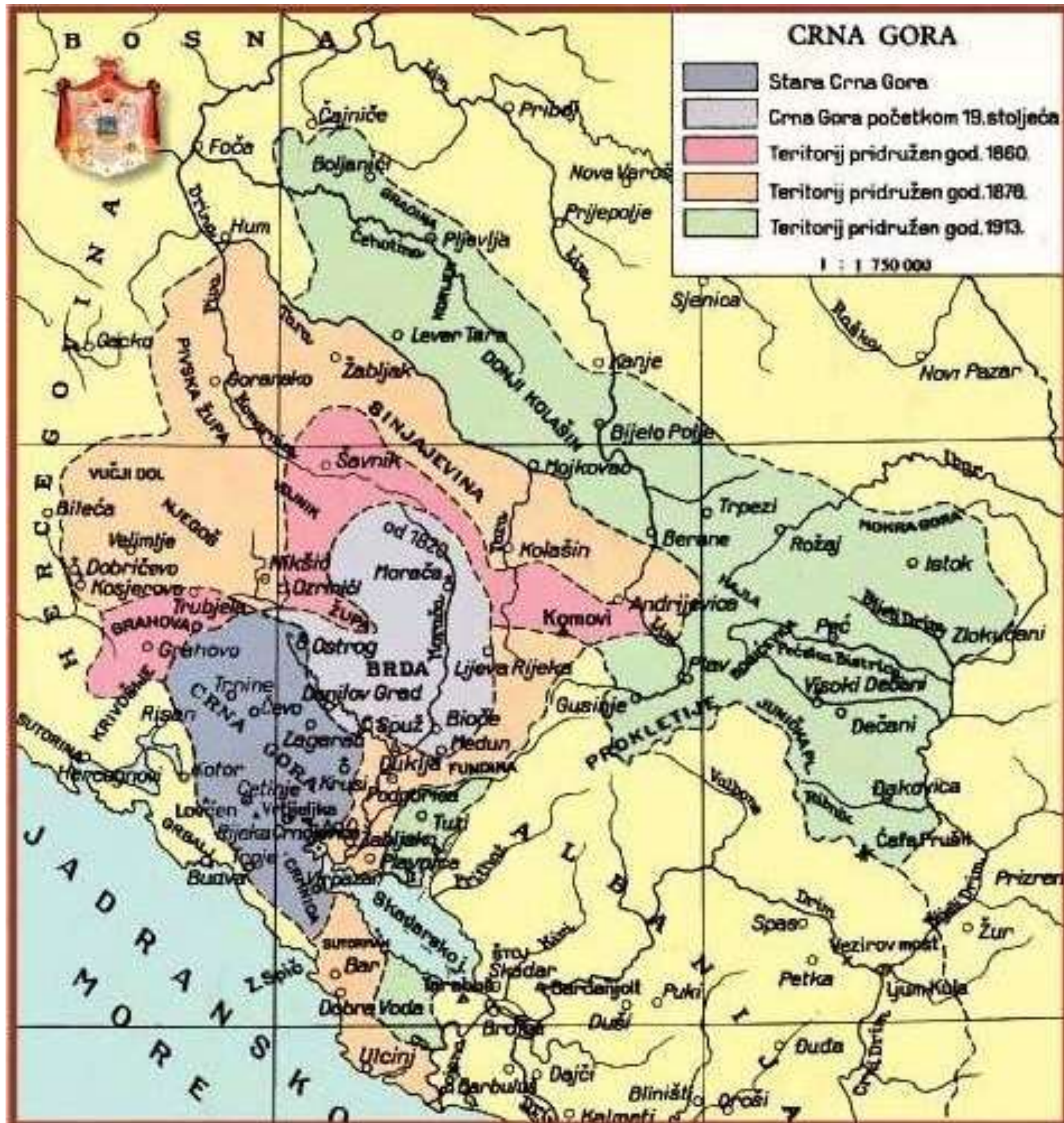
1867. У БЕОГРАДУ У ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРИЈИ;

СТР. 129

"Sava nije veliki svetac za seljake" *(M. Đ. Milićević, Život Srba seljaka, Glasnik Srpskog učenog društva, Knjiga V, Sveska XXII starog reda, Beograd, Državna štamparija, 1867, str. 129).*

Današnji Srbi jedni drugima i jedni pred drugima psuju Boga, Sunce, Božiju majku, mater, sestru, dete i nikome ništa kao da si im nazvao dobar dan. Ako današnjim Srbima neko riječ protiv kulta Nemanjića kaže, obrao je bostan! Zašto je to tako? To pitaj sebe, Srbine, pitaj sebe i proradi malo na sebi, jer možda si umno kanalisan i kontrolisan?

CARNACH GORADH - KELTSKO IME CRNE GORE

Kad kažemo CRNA GORA, znamo na šta se to odnosi, ali niko ne zna da objasni zašto je CRNA? Ne, nije ona CRNA bojom, nego je CARNA svojim TLOM. Keltski (gaelik):

CARN = STIJENA, KAMEN (1)
CARNACH = STJENOVITO TLO (2)
GOR = SVJETLOST, VRUĆINA (3)
GORADH = TOPLOTA, VRUĆINA (4)

Teritorija stare Crne Gore CARN GOR, CARNACH GOR, CARNACH GORADH je u oblasti Kelta, tj. Tračana u rimskoj pokrajini zvanoj Ilirija. Dolaskom Slovena i slovenizacijom postaje CRNA GORA.

………………………

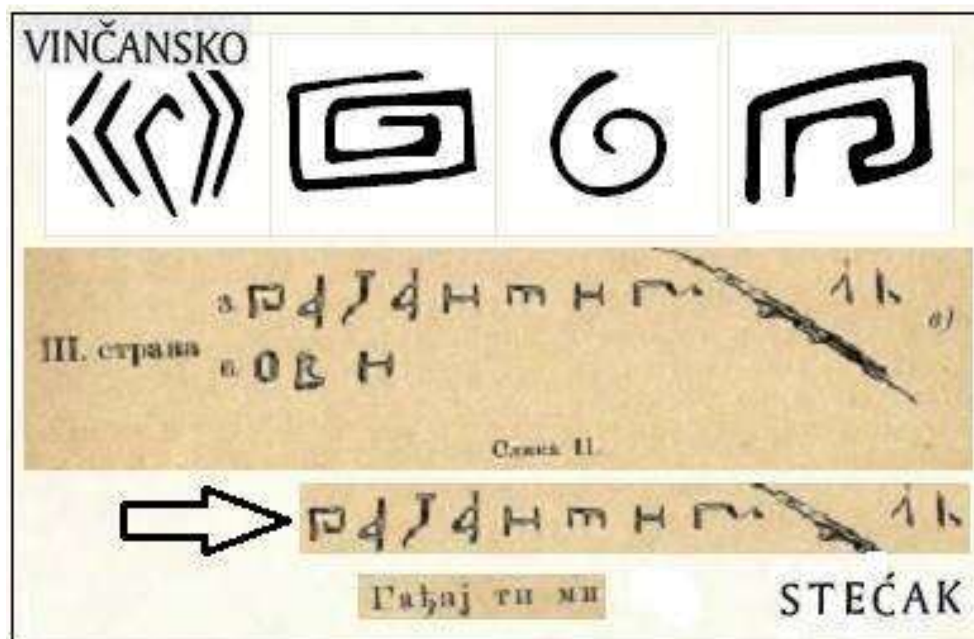
(1) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg.169.

(2) Ibid.

(3) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 516.

(4) Ibid. pg. 517.

SLOVO SLOVI

Na slici je slovo **G** vinčanskog pisma i na natpisu sa jednog stećka: isti oblik slova! Ali današnji Srbi mrze stećke, jer ih stećci podsjećaju da je Stefan Nemanja za mnoge ondašnje Srbe bio Pavelić svoga vremena. To je istorijska činjeniica! Srbi svjesno odbacuju svoju istinu o sebi, ne zele istinu; a ljute se na strance što oni o njima ne govore istinu? Gdje je tu logika?

JOVAN ZAPOLJA

“Godine 1526 1-og Novembra izabra jedna stranka Jovana Zapolju erdeljskog vojvodu za kralja i krunisa ga 11-og Novembra u Stolnom Beogradu. Pri krunisanju Zapoljinom bejahu mnogi znatni Srbi u okolini kraljevoj. Pop Đurđe priča u XLI knj. 139. str. ‘Posle krunisanja izjahao je kralj Jovan, da po starom običaju mačem svetog Stevana načini znak krsta na četiri strane sveta, i tu ga pratiše Srbi konjanici. - - - Pavao Bakć rodom Rac, sam svojom četom jahao je s njime. I s čašću su ga Raci unutra uveli, jer Car Jovan bio je poslao vojnike da mu budu na čast i odbranu.’ Kralj Jovan Zapolja bejaše poreklom Srbin, njegov ded došao je bio iz Bosne, iz sela Zapolje. Pop Đurđe (knj. XLVI na str. 151 – 153) ovo kazuje o poreklu kralja Zapolje. 'Rex ZapulIa - - - quoniam nacione esset Slavorim Bosnen de Villa Zapulia.’ Kralj Zapolja - - - bio je rodom Slovenin Bošnjak iz sela Zapolje.” (1)

……………………….

(1) Gavrilo Vitković, Kritički pogled na prošlost Srba u Ugarskoj, Glasnik Srpskog učenog društva, Knjiga XI, Sveska XXVIII starog reda, Državna štamparija u Beogradu, 1870, str. 58-59.

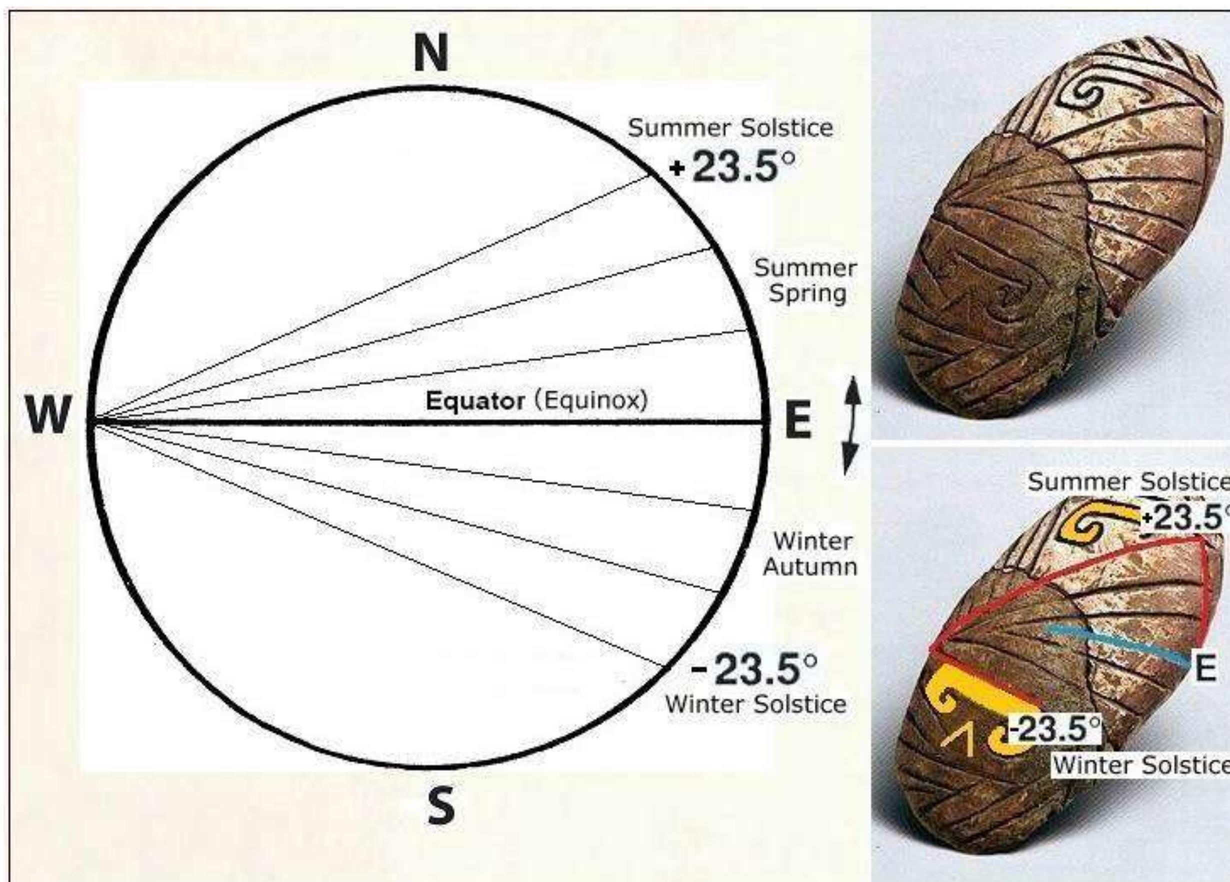
Napomene:

- *Jovan Zapolja (John Zápolya, ili John Szapolyai) kralj Ugarske od 1526-1540. godine.*

- *Sveti Stevan (Szent István) je prvi ugarski kralj Stevan I (1000-1038. g.).*

- *Selo Zapolje je u okolini Bratunca u Bosni.*

KALENDAR STARČEVAČKE KULTURE

Kalendar iz 4000 god. st. ere.

Na obrednom hljebu starčevačke kulture označen je horizont istoka sa glavnim tačkama vezanim za mjesečno mjesto izlaska Sunca.

Zimski solsticij (-23°) i ljetni solsticiji (+23°) obilježeni su univerzalnim simbolima **C** (**S**), koje danas nazivamo ognjilima, ocilima ili kresivima (isti takav znak nalazi se u korijenu Sunčevog drveta života na stećku u Đurđeviku kod Tuzle).

Ispod simbola **C** (**S**) u dnu upisan je znak šparte **Λ** sa jasnim značenjem podizanja Sunca, jer od zimskog solsticija na prvi dan zime Sunce počinje da se penje ka sjevernom nebu u svoju najvišu tačku ljetnog solsticija na prvi dan ljeta.

SOHA, SOHARA I ZOHAR

Srpsko SOHA je RAČVASTI, RAŠLJASTI ili RAKLJASTI NOSAČ, DRŽAČ, PODUPIRAČ, POTPORANJ. U našem narodu takođe postoji izraz NEBESKA SOHA. Da to nije zaludu osmišljeno, pokazaćemo ovdje.

Hebrejsko SOHARA znači VID, SVJETLOST (1). Hebrejsko ZOHAR (Hebrew: זֹהַר) izvedeno je od SOHAR i znači BJELINA, SVJETLOST, BLJESAK (2). Hebrejsko HARA ima osnovu HAR sa značenjem PLANINA. Tako je HARA PLANINSKA ZEMLJA, HARAN je PLANINAC (3), HARARITE znači PLANINCI (4).

Vidimo da je hebrejsko SOHARA složeno tri riječi: SO-HA-RA, a u njoj je i srpsko SOHA (SO-HA). Onaj ko je zadužen da brine o SOHI je SOHAR i od toga je hebrejsko ZOHAR.

Od SOHA je SOJENICA. Starokeltsko SOADH je LEŽAJ (sofa), a ima značenje i POKLAPANJE ili EKLIPSA nebeskih tijela (5).

SO imamo u SOL (SO), SOL (Sunce), SOK, SOBA...

HA je sumerska riječ za SOKO (ime HORUS je od HA) (6).

……………………………

(1) Contemporary Jewish Writing in Germany: An Anthology; edited by Leslie Morris, Karen Remmler, University of Nebraska Press: Lincon & London, 2002, pg. 95.

(2) John D. Davis, A Dictionaru of the Bible, Thirdh Edition, Philadelphia, The Westminster Press, 1917, pg. 840.

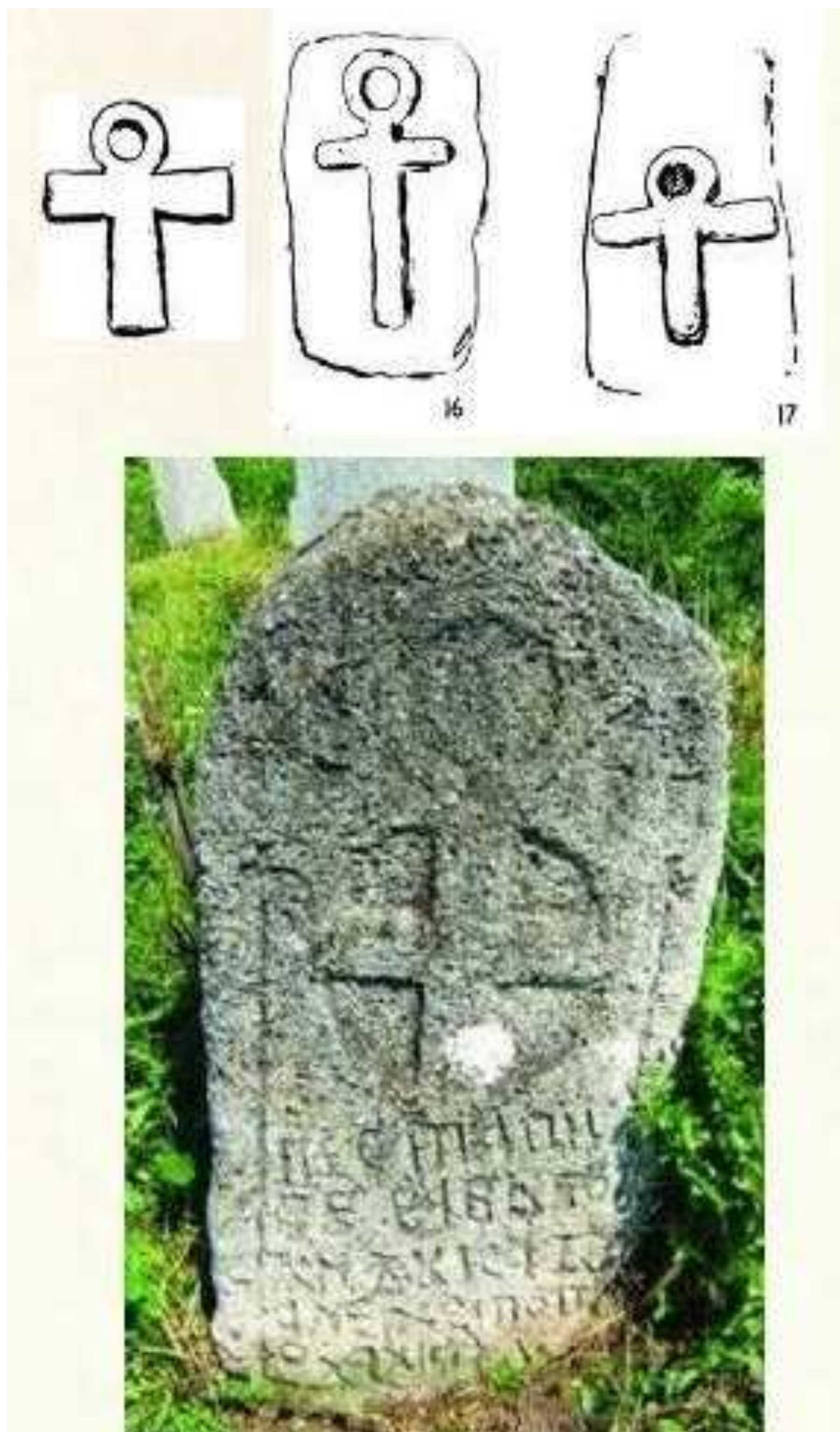
(3) James Austin Bastow, A Bible Dictionary, New Edition, London; Longam, Brown, Green, Longmans, and Roberts, 1859, pg. 318.

(4) Ibid.

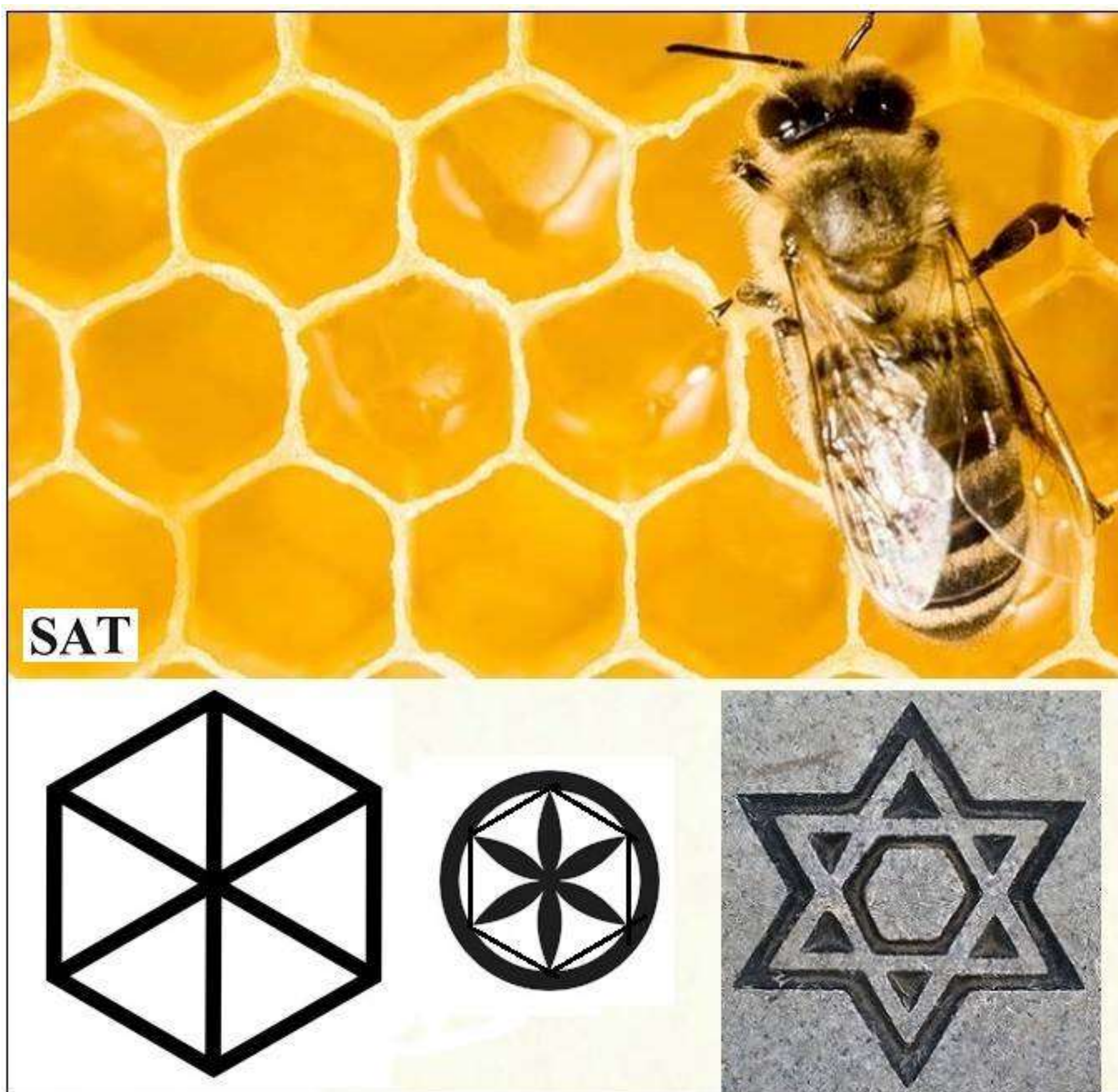
(5) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 3, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 866.

(6) L. A. Waddell, Egyptian civilization of Sumer origin & real Chronology, Luzak & CO, London, 1930, pg. 21.

KRST ANSATA (ANK)

Ansata (ankh) krstovi na stećcima srednjeg (iznad) i 19. vijeka. ANK (ANKH) je koptski naziv za ovaj krst i znači BOŽIJI, BOŽANSKI.

Krst ANSATA ili ANKH je krst koji umjesto četvrtog (gornjeg vertikalnog) kraka, ili na vrhu tog kraka, ima krug koji u donjem dijelu može biti izdužen u vidu šiljka. Taj krug je simbol Sunca proljeća i ljeta, odnosno simbol je maksimalne snage Sunca da dan ljetne dugodnevnice, tj. na Vidovdan o ljetnom solsticiju. Bez obzira šta o porijeklu i značenju riječi ANSATA i ANK govore, ovdje ćemo to objasniti bez proizvoljnosti i bez greške.

Riječ ANSATA je složenica dvije riječi prepotopskog jezika: AN SATA. AN znači VISINA, NEBO, BOG (1) i zapisana je klinastim pismom na sumerskim glinenim pločicama.

Riječ SATA je od korijenske riječi SÄT koja postoji u srrskom, u sanskritu i u dravidskom kanariskom (kannada) jeziku. Prvo da vidimo šta SÄT znači u srpskom:

"**sat** m (Vuk) = sat (Kosmet) = sat, gen. *sati* f, praslav. saís, ‘ravak’. Habdelić ima *sit*, koje nije potvrđeno ni u jednoj drugoj slavini. Deminutiv na -*ič satic* (Vuk). Kol. na -*je saće* n (Vuk), s pridjevom odatle na -*ьп sačan* (Mrnavić).” (2)

U srpskom SÄT je pčelinje SAĆE.

Sanskritsko SAT (सत्) znači ISTINA, STVARNOST, VODA, ŽIVLJENJE, MUDROST, POŠTENJE, DOBROTA, NAPREDAK, PRAVO, BIĆE.

Kanarisko (kannada) SAT znači DOBAR, ISTINIT, PRAV, NAJBOLJI, SAVRŠEN (3). Kanarisko SATA = STABILAN, ČVRST, VJEČAN, BES-MRTAN (4).

I tako riječ ANSATA znači NEBESKA STABILNOST, VJEČNOST, BOŽANSKA BESMRTNOST.

....

(1) John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Part I, J. C. Hinrichs’sche Buchhandlung, Leipzig, 1907. p. 32.

(2) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, st. 206

(3) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 927.

(4) Ibid.

ČOVJEK, LJUDI I NARODI

Objašnjavajući porijeklo imenice ČOVJEK, Skok kaže:

“Za razliku od bugarskoga, u svim narječjima hrv.-srp. *čovjek* nema plurala, nego se mjesto toga upotrebljava *ljudi* (v.). U tom se očituje velika starina. To je tako zbog toga što je čovjek prvobitno označivao jednoga od članova sociologičke jedinke (*čeljadi*, v. = *Sippe*, *clan*, *bratstva*, φρατρία ili porodice). Prema tome je bila za ukupnost potrebna druga riječ.” (1)

Da, u jednini je ČOVJEK (ČOVEK), ali u množini su LJUDI. Zašto nisu ČELOVJECI, ČOVJECI, ČOVECI? Otkud LJUDI? Pogledajmo:

- srpski: *ljudi,*
- makedonski: *луѓе,*
- ruski: *люди,*
- ukrajinski: *люди,*
- bjeloruski: *людзі,*
- poljski: *ludzie,*
- češki: *lidé,*
- slovački: *ľudia,*
- slovenački: *ljudje,*
- svedski: *lyda,*
- njemački*: leute,*
- islandski: *liod*

I gle: kod svih Slovena slična riječ kao kod neslovena Nijemaca, Šveđana i Islanđana? Otkud to? To je zato što su Sloveni nastali miješanjem Kelta (Tračana) sa Skitima, jer gotsko LIUDA znači NAROD (2), a Goti ssu skitizirani Tračani.

I Anglosaksonci su skitskog porijekla. Anglosaksonsko LIOD znači kao i gotsko LIUD: NAROD, RASA, LJUDI (3). Anglosaksonsko LÊOD znači isto kao i njihovo LÎOD (4). Ovo LEOD takođe znači PRINC, VOĐA (5). Korijen ove riječi je LEO sa značenjem LAV, LAVOLIKI (6). Tako imamo:

a) LEO = LAV
b) LÊOD = PRINC, VOĐA
c) LÊOD = LÎOD = NAROD, JEDNA RASA

Lav je simbol Sunca, te je kod Anglosaksonaca zlatni lav na grbu. Anglosaksonsko LÊOTH, LEOTHE je SVJETLOST, BLJSAK, SJAJ, ČISTOCA, SVJETLOST DANA (7).

Sva značenje anglosaksonskog LÊOTH i LEOTHE sadrži i sumersko LUGAL i keltsko LUG. Keltski bog vatre LUG bio je zaštitnik i čuvar svete vatre. Od keltskog LUG izvedeno je LJUDI sljedećim putem: LUG > LUGI > LJUDI. Ime LJUDEVIT potiče od LUGEVIT.

Goti i Anglosaksoni su skitskog porijekla. Gotsko LIUDA i anglosaksonsko LÎOD mlađeg su postanja od keltskg (tračkog) LUGI (LJUDI) i proizvod su miješanja skitskih naroda sa tračanskim (keltski) narodima. Stara i originalna skitska riječ za NAROD je NAZI, a izvedena je iz imena njihovog pretka AŠZKENAZA:

AŠKE NAZ > AŠKE NAZI > AŠKENAZI
NAZI, NAZIA > NACIJA

Hebrejsko NAZER znači IZDANAK, MLADICA, GRANA, a izvedeno je od osnove NAZ (8) koja se nalazi i u imenu AŠKENAZ. Hebrejsko AŠKE znači isto kao i hebrejsko AŠKE u riječi AŠKELON (9) koje je značenjem ista hebrejskom ASKELON što znači SEOBA, MIGRACIJA (10).

SEOBA i MIGRACIJA su KRETANJE, a KRETANJE zemljom nazivamo i SKITANJE. Tako ime AŠKENAZ znači SEOBE GRANA, SKITANJA GRANA ili kraće SKITALICA, SKIT (misli se na raseljenje naroda iz zemlje Senare).

Hebrejsko NAZ isto je keltskom NAS (11) koje je u današnjem srbskom genitiv lične zamjenice MI: NAS (OD NAS), ali znači i prisvojnu zamjenicu NAŠ. Starokeltsko NAS je DRUŽINA, DRUŠTVO, SKUP (12), a takođe znači CIJENJEN, VREDONOSAN, SKUPOCJEN (13).

Latinsko NATALIS koje je dalo NATIO vuče daleko porijeklo od pelaškog (semitskog) NAT koje je značilo DAT, STVOREN, POKLONJEN. To NAT nalazi se u hebrejskim imenima NATHAN i NATHANIEL (14). Pelazgi su grana Tračana i pri tome su nam ostavili mnoge riječi svog jezika.

"**nát**, gen. -i f (Istra, Baraković) 'cima, klica' = slov. nat 'Kräuticht', baltoslav., sveslav. (osim bug.) i praslav. Upor. stprus. *notis,* lit. *not(e)re*, lot. *natřes* 'kopriva'. Druge ie. usporednice nisu poznate." (15)

Tako vidimo da su NAZ (izdanak, mladica, grana) i praslovensko NAT (klica, cima, cimina) istog značenja. To svjedoči i hindu NĀ·TĀ što znači ROD, ROĐAK (16). Takođe vidimo da čistokrvnog naroda nema, jer duge su hiljade godina miješanja naroda. Ovo što danas imamo u državnim granicama, to je stvoreno do 19. vijeka kad su počeli da iscrtavaju granice postojećim i budućim državama.

…………………..

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 336.

(2) Henry Bradley, The Gots, Third Edition, London, T. Fisher Unwin; New York, G. P. Putnam's Son, 1891, pg. 369.

(3) James A. Harrison and W. M. Baskervilj, A Handy Anglo-Saxon Dictionary, A. S. Barnes & CO., New York and Chicago, 1885, pg. 139.

(4) Ibid.

(5) Ibid.

(6) Ibid.

(7) Ibid. pg. 140.

(8) James Austin Bastow, A Bible Dictionary, New Edition, London; Longam, Brown, Green, Longmans, and Roberts, 1859, pg. 498.

(9) Ibid. pg. 100.

(10) Ibid. pg. 101.

(11) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Volume 2, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 686.

(12) Ibid., pg. 685.

(13) Ibid., pg. 686.

(14) ibid. pg. 486-487.

(15) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, st. 505.

(16) Henk W. Wagenaar, S. S. Parikh: Allied Chambers transliterated Hindi - Hindi-English Dictionary, New Delhi, Allied Chambers (India) Limited, 2008, pg. 409.

LIĐANKA I SRPSKE KOSOVKE

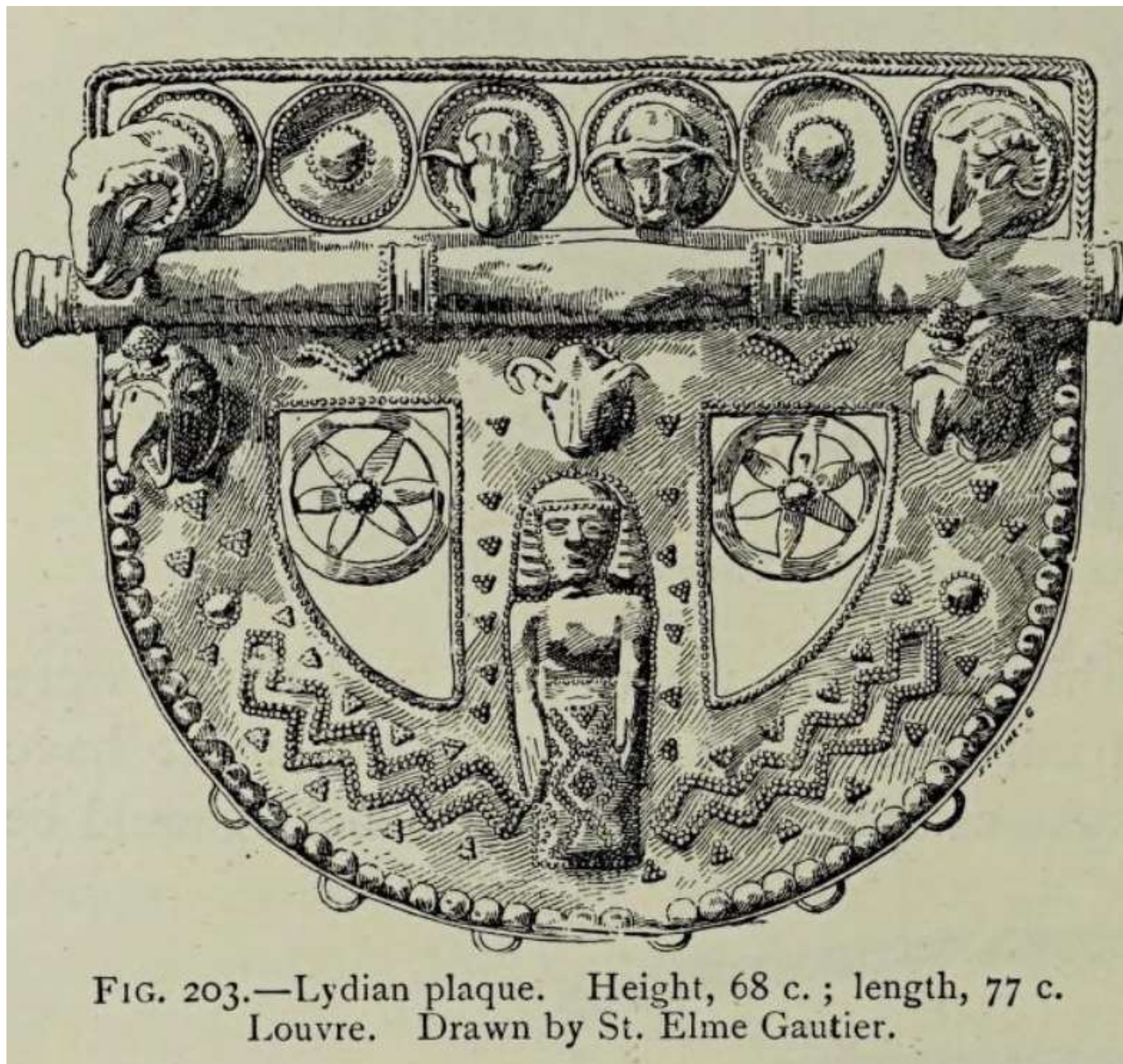

FIG. 203.—Lydian plaque. Height, 68 c.; length, 77 c.
Louvre. Drawn by St. Elme Gautier.

Ukrasna ploča iz Lidije.

Citat iz opisa bogato ukrašene zlatne ploče iz tumulusa kod Karie (Caria) u maloazijskoj Lidiji:

"Ispod, u sredini ploče, je mala ženska figura u blagom reljefu, čija sveštena poza, nošnja i kosa udešena po pravoj egipatskoj modi ukazuju na boginju." (1)

Za proteklih 2500-3000 godina moda je ostala skoro ista.

....

(1) Georges Perrot and Charles Chipiez, History of art in Phrygia, Lydia, and Lycia; London: Chapman and Hall; New York: A. S. Armstrong and Son, 1892, p. 288.

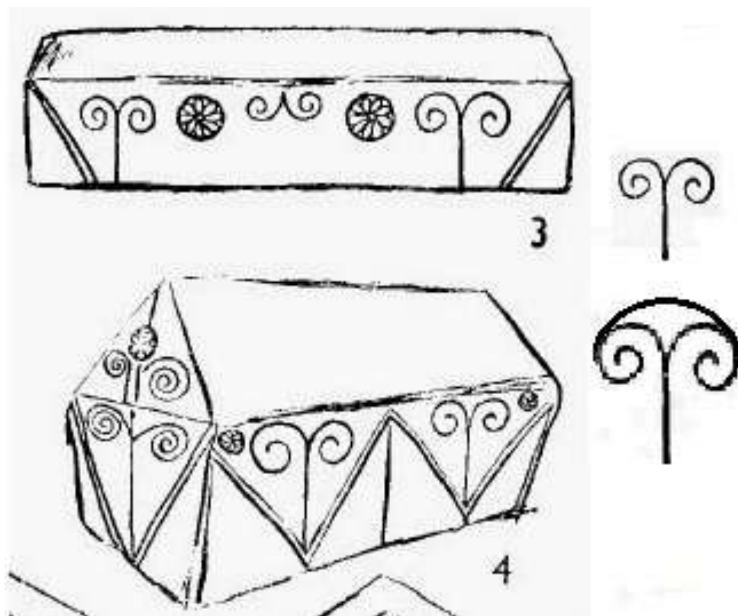
EKSPONAT BRITANSKOG MUZEJA

Ukrasni ornament na visećoj posudi (the British Museum, N° 1862,0212.8).

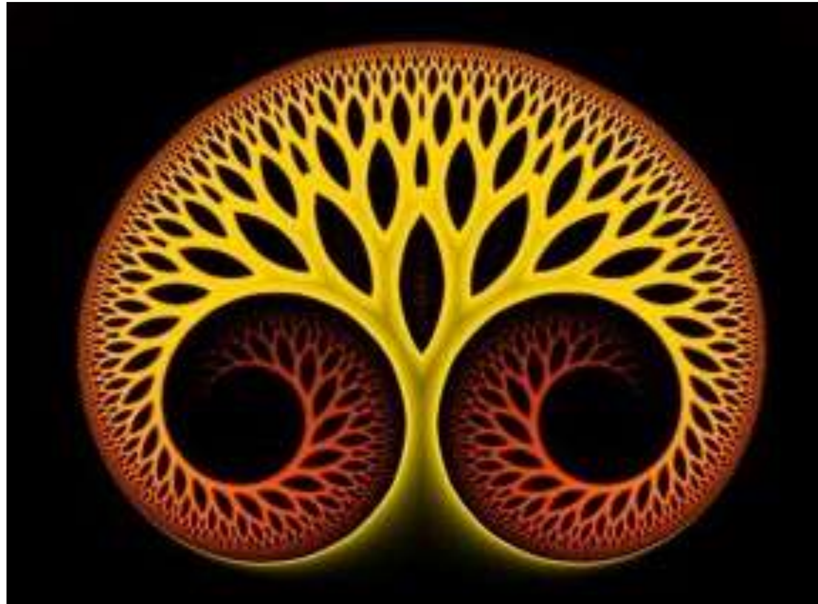
Na engleskom ovo zovu "ukrasnim ornamentom na visećoj posudi". Ako je posuda, a služila je kad se o nešto objesi, dakle je ili lampa ili kandilo, trećeg nema.

Napravljeno je od bronze presvučenom bijelim emajlom sa motivima pelti (to je izgled srpskog ognjila). Originalni emajl je bio crven, ali je crvena boja izblijedila. Pretpostavljaju da potiče iz 7. vijeka.

Motivi Božijeg žezla na stećcima i pelta.

Pelta je vrsta tračkog štita, a takav oblik ima i ognjilo (ocilo). To je simbol rađanja, rasta, života i besmrtnosti. Unutrašnji dio pelte ima oblik Božijeg žezla, a vanjski dio je dio kruga oko žezla. Tako dobijamo fraktalno drvo života.

Fraktalno drvo

Materica kao Božije žezlo.

Prekolumbovski indijanski simbol isrpski grb.

Priče nekih srpskih fantazera o nekakve četiri rijeke na sjeveru Crnog mora, o potpu "srpske" Atlantide i kojekakve druge maštarije kao tvrdnja d aje to “Serbonin” polumjesec sprdnja su sa naukom, sprdnja sa Srbima i sprdnja sa zdravim razumom jer je to univerzalni simbol poznat od preis-torijskog vremena.

....

Literatura:

(1) Smith, R.A., 1907-9, Bronze hanging bowls and enamelled mounts, ‘Proceedings of the Society of Antiquaries of London’ 2nd ser., XXII, 71; Leeds, E.T., 1933, ‘Celtic Ornament in the British Isles down to AD 700’, Oxford, 152;

(2) Kilbride-Jones, H.E., 1936-7, A bronze hanging bowl from Castle Tioram, Moidart: and a suggested absolute chronology for British hanging-bowls, ‘Proceedings of the Society of Antiquaries of Scotland’ 71, 236; Brenan, J., 1991, ‘Hanging Bowls and their Contexts: An Archaeological Survey of their Socio-Economic Significance from the Fifth to Seventh centuries AD’, BAR British Series 220, Oxford, cat. no. 48.

ZAPIS NA ZLATNOJ PLOČICI IZ VIMINACIJUMA

(dešifrovanje)

Zlatna pločica sa zapisom (Viminacijum, 4. v.).

Početkom avgusta 2016. g. objavljena je vijest da su u grobu petogodišnjeg djeteta u rimskoj nekropoli u Viminacijumu pronađene jedna srebrena i jedna zlatna pločica iz 4. vijeka:

- Oko djetetova vrata bio je amulet u koji su stavljene zlatne pločice s ispisanim tekstom na grčkom alfabetu. Ipak, tekst nije na grčkom nego na nekom bliskoistočnom jeziku - ispričao je Korać. (Tanja Rudež, Nitko ne zna dešifrirati magijske pločice nađene ispod termoelektrane, Jutaranji.hr., 15.08.2016.)

Zapis je ispisan znakovima iz nekoliko vremenski različitih perioda, različitih podneblja i različitih pisama. Po priloženoj tabeli slijedi:

1. BARA = znak je slika-riječ sumerskog piktografskog pisma iz 3-4. milenija stare ere, dakle je mnogo starije od klinastog pisma. Značenje znaka je "baraka, kuća");

Br.	ZAPIS	SLOVA
1		BARA
2		B
3		E
4		B,L,T
5		PURU
6		Ś
7		D
8		Ś,H
9		T,NI
10		C
11		L,M

2. B = latinično slovo;

3. E = ovakav znak slova E nalazimo na B-strani diska iz Festosa (Phaistos) i u drevnom korintskom alfabetu (1). Na znaku su dojke pramajke Eve. Francusko "essence", latinsko "essentia" i srpsko "esencija" znače "srž, suština, bit, život". Baskijsko "esne" je "mlijeko" (2);

4. B, L, T = latinična slova;

5. Ր = **PAR, PURU** (piktografski znak sumerskog pisma sa značenjem "svijetli gospodar, Gospod");

6. Ś = sumersko "meko" Š (na pločici je skraćena verzija sumerskog piktografa "šin");

7. ∆ = feničansko D;

8. s, h = ligatura sastavljena od malog latiničnog "s" (gore lijevo) i "h";

9. T, NI = latinično T sa hetitsko-altajsko-kiparskim znakom NI (3);

10. C = egipatsko-libijsko (proto-egipatsko) K;

11. L, M = latinična slova

Najgornji red na zapisu čita se s desna u lijevo. U prvom redu piše **BARA BELT(E)BE**.

Pročitavši tako prvi red, čitanje se nastavlja s lijeva u desno i tako cik--cak linijom sve do kraja. U drugom redu piše: **PUR(U)Ś(A)BDE** (zadanje E nalazi se lijevo na početku trećeg reda).

U četvrtom redu je riječ **S(A)HTNI**. U zadnjem, petom redu piše **C(A)EL(U)MNI BARA**.

Cijeli zapis sa pločice glasi ovako

BARA BELT(E)BE
PUR(U)Ś(A)BDE
S(A)HTNI
C(A)EL(U)MNI BARA

BARA je KUĆA (odatle porijeklo riječi "baraka"). **BELTEBE** je sumerska boginja BELTIJA (Beltiya):

“Beltija, Mardukova saputnica i boginja porođaja. ‘Bel’ i ‘Beltija’ su opšte titule sa značenjem ‘gospod’ i ‘gospojina’ u njihovom odnosu jedno prema drugom.” (4)

Beltija je boginja porođaja, poroda. Ovdje da napomenemo da je pločica sa zapisom nađena kao amajlija u grobu petogodišnjeg djeteta.

Riječ **PUR(U)Ś(A)BDE** je složena od dvije proste riječi: **1.** PURU; **2.** SABDE.

Evo značenja sanskritske osnove PUR u nekim riječima sanskrita:

- PURU (पुरु) = NEBESA, RAJ (u raju je SVJETLOST)
- PURU (पुरु frown emoticon)= CVJETNI POLEN (polen je žut)
- PURĀ (पुरा) = PRVI, PRVA, PRVO
- PURAS (पुरस्) = PRVI

1. Latinsko PURUM znači ČIST. Evo sanskritske osnove PUR u nekim savremenim evropskim jezicima u kojima PUR daje značenje ČIST: PURO (španski), PURE (engleski), PURUA (baskijski), PUR (katalonski), PUR (francuski), PURO (galicijski), PUR (njemački), PURO (talijanski), PURUS (latinski), PURO (portugalski), PUR (velšanski). Svemu je korijen sanskritsko PU (पु) sa značenjem PROČIŠĆENJE (5). Etimološki korijen engleskom FIRE (vatra) je arijsko PU (6).

2. Druga riječ u **PUR(U)Ś(A)BDE** je SABDE: sanskrit SABDA (शब्द) znači RIJEČ (7).

Riječ **S(A)HTNI** sačuvana je u anglo-saksonskog riječima SAHT, SAH-TE sa značenjem MIR (8).

Latinsko CAEL skraćeni je oblik od CAELUM (9) Pretposljednja riječ zapisa je **C(A)EL(U)MNI** što znači NEBESKI To je od latinskog CAELUM što znači NEBO, NEBESA, RAJ.

Dakle da ponovimo:

BARA BELT(E)BE
PUR(U)Ś(A)BDE

S(A)HTNI
C(A)EL(U)MNI BARA

KUĆA BELTIJE
SVJETLORJEČITE
MIRNA
NEBESKA (RAJSKA) KUĆA

I na kraju gle "slučaja": dio imena PUR(U)Ś(A), tj. PURUŚA je u imenu prekrstjanske i krstjanske boginje PRPRUŠE. Njeno ime nalazimo u jednoj od obrednih narodnih pjesama koje su pjevane na Pobusni ponedjeljak (pjesme ružičalu ili družičalu):

Neven, neven, malo cveće!
Ljelj Ljeju,
Mili Bože!
Lepo cveće, žuto cveće!
Ne uveni naša sloga,
Ne uveni naša ljubov,
Ne uvelo naše bratstvo,
Krasno bratstvo pobratimstvo,
Pobratimstvo ka rođeno,
Dokle traje nas junaka,
Nas junaka ljubeznijeh,
Dokle traje jarkog sunca,
Jarkog sunca gospodina
I meseca sluge svoga,
Dok ne dođe Davor bože,
Davor bože, smrtni danče.
Ko pogazi pobratimstvo,
Prpr njemu,
Davor njemu!
Svoga brata pobratima,
Pobratima ko rođenog,
Ko prevari svoga druga,
Svoga druga pobratima
Satro ga silni Ljelju
Svojim ocem strašnim bogom,

Strašnim bogom Triglav bogom,
A Triglavom svetom Trojicom.
Dom mu zatri ***Prpгьruša****,*
Strašna seja Davor boga,
Poslanica višnja boga:
Stvoritelja, Držatelja
I strašnoga Rušitelja.

PRPRRUŠA je nadimak tračke boginje GERMETITE. Tračko GER je TOPLOTA, VRELINA. Mada se ime GERMETITE prevodi kao VRELA SISA, bukvalno značenje njenog imena je OGNJEVITA. Sumerski BEL je bog ILIJ (Sv. Ilija), a BELTIJA PURUŚABDE ili BELTIJA SVJETLORJEČITA zar nije prototip OGNJENE MARIJE PRPRRUŠE koja saputnica ILIJEVA što SVJETLOM MUNJA GOVORI?

....

(1) Edward Clodd, The Story Of The Alphabet, D. Appleton Century Company, New York, 1900, pg. 132.

(2) *Gorka Aulestia, Linda White, Basque-English, English-Basque Dictionary, University of Nevada Press, Reno, Nevada, 1992, pg. 118.*

(3) *Claude Reignier Conder, Altaic Hieroglyphs and Hittite Inscriptions, Richard Bentley and Sons, 1887, Pl. I, Facing pg. 38.*

(4) *Christopher B. Hays, Hidden Riches: A Sourcebook for the Comparative Study of the Hebrew Bible, Westminster John Knox Press, Louisville • Kentucky, 2014, pg. 150.*

(5) *Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 478.*

(6) *Ibid., pg. 209.*

(7) *Surendranath Dasgupta, A History of Indian Philosophy, Volume I, Motilal Banarsidass, Delhi, 1997, pg. 394.*

(8) *Francis Henry Stratmann, A Dictionary of the Old English Language: Compiled from Writings of the XIII, XIV ana XV centuries, Printed by Kramer and Baum, Krefeld, 1867, pg. 473.*

(9) *Oxford Latin Dictionary, Oxford, At The Clarendon Press, 1968, pg. 251.*

BѢУNI (VAJUNI) IZ STUDENICE

Detalj freske "Strašni sud", 12. vijek, Studenica).

U vrijeme gradnje Studenice Nemanja je bio krstjanin i zato je Studenica prepuna prehrišćanskih simbola kanonski zabranjenih u ikonografiji vizantijske Ortodoksne crkve. Nemanja je napao krstjane Raške u vrijeme završetka Studenice, dakle u vremenu između 1190-1196. godine.

Neke freske Studenice urađene su prije Nemanjinog napada na krstjane, a potpuno oslikavanje završeno je u prvim godinama vladanja Stefana Prvovjenčanog. Freska sv. Haralampija slikana je prije napada, jer je Haralampije prikazan sa omoforom krstjanskih prvosveštenika.

Jedna studenička freska nazvana je "Strašni sud". Na njoj su prikazani anđeli koji u oganj zatvaraju jeretike iznad kojih je staroslovenskim napisano МУКА ВѢУNA. Ko su ovi ВѢУNI (VÆUNI)? Šta znači spomenuto ime?

Na fresci "Strašni sud"" staroslovenskom ćirilićom napisan je genitiv množine ВѢУNA ili VÆUNA. Nominativ je ВѢУN ili VAJUN. Sta u srpskom znači VAJUN? Pogledajmo: VAJUN > BAJUN! Ko je ili šta je BAJUN? VAJUN VAJA idole, dakle su to oni Nemanjini idolopoklonici. VAJUN je onaj koji VAJA, jer VAJAR umijećem oblikuje kipove. VAJUN je dalo BAJUN i on BAJA, tj. gata: od korijena VAJ- je korijen BAJ-, od korijena BAJ je BAJATI (gatati). VAJUN je VAJAR i BAJUN, BAJAR, BAJAČ, (gatar, vrač, vlhv).

Riječ BAJKA je od BAJAR, jer on BAJA priču oblikujući je riječima isto kao što VAJAR oblikuje kip. BAJKA je puna magijskih radnji.

ВѢУN = VAJUN = BAJUN = BAJAR = ČAROBNJAK
VAJUN VAJA, BAJUN BAJA = BAJAR

"Bajno je šumila rijeka, slađe je pjevao slavuj na zelenoj grani, jače se bljeskala mjesečina na Savi, a u mraku sjeđeše Marta." (August Šenoa, Seljačka buna, Glava 28, zadnji pasus).

BAJNO je ČAROBNO kao iz BAJKE.

ВѢУNI su VAJUNI, potonji BAJUNI ili BAJARI što BAJAJU, tj. ČAROBNJACI koje su još nazivali babunima i bogumilima, jer su u svom hrišćanstvu zadržali mnoga stara vjerovanja i običaje.

SUD PROSUDI I PRESUDI

Nekad u drevno vrijeme svi ljudi na Zemlji bili su jedan narod, jednog jezika, jedne vjere i jedne kulture. Nije to ni bilo tako davno: prije oko 3500 godina! I narod se množio, širio i raseljavao širinom zemlje. Tada se javljaju i prvi banditski tirani i ugnjetači sa svojim grupama i počinju njihove među-sobne borbe za vlast nad narodom i narodima. I kako od početka, tako kroz istoriju, tako i dan-danas.

Dokaze nekadašnjeg zajedničkog naroda istog jezika, vjere i kulture nalazimo u lingvistici, istoriji, arheologiji, mitologiji, religiji i kulturi. Kao primjer toga ovdje ćemo današnjim Balkancima različitih vjera ogrezlih u krvi onih što ih njihovi banditski tirani i ugnjetači zovu nevjernicima. Radi se o riječi SUD.

Često čujemo: *"Bogme će on za to otići na SUD."* Okrivljeni čovjek ide na SUD i tamo će razmatrati da li je kriv, nije li kriv i tamo ga mogu OSUDITI.

Kad neko nešto nema, tad mu se kaže: *"Ako nemaš, a ti POSUDI od onog ko ima!"* Onaj ko nema para, a mora platiti porez, mora platiti račune ili dati nekome mito, on mora POSUDITI pare.

Jedan ide na SUD, drugi mora POSUDITI. Vidimo da su riječi SUD i POSUDIT sličnog oblika, ali kakva je njihova misaona veza u značenju, zašto obe imaju u sebi SUD kad, na prvi pogled, po smislu nemaju nikakve veze? Ali, nije tako kako nam se čini, jer ne samo što su sličnog oblika, one su i po značenju srodne i po porijeklu su iste. To ćemo pokazati postupnim putem na sljedećim primjerima:

- RASUT < RA-SUT
- ZASUT < ZA-SUT
- NASUT < NA-SUT
- PROSUT < PRO-SUT
- PRESUT < PRE-SUT

Sve iznad nabrojane riječi sastoje se od prefiksa i osnove SUT. Šta je SUT, čije je SUT i šta mu je osnovno značenje? Postoje i toponimi sa osnovom SUT, npr. SUTOMORE, BOSUT, SUTLA, SUTVID, itd.

Uporedimo ovo:

1. "Za svoje nevaljasto djelo on mora na SUD."
2. " Uzmi SUD i donesi vode."

Šta je sad ovo? Kakva je veza između SUDA u SUDNICI i SUDA za vodu? Rekli bismo da i tu nema nikakve veze, osim što riječi imaju isti oblik. Ali ni ovdje nije tako, već su sve naprijed nabrojane riječi postale od iste osnove i sve imaju srodno značenje, a najstarije porijeklo osnovne riječi od koje su postale ove nabrojane riječi ide oko 2500 godina u prošlost do Etruraca ili Rasena.

Za objašnjenja značenja riječi SUD uzimamo SUD za vodu. Svaki SUD za vodu je UDUBLJEN, u stvari je svaki SUD za vodu svojevrsna RUPA u prostoru. I pogledajmo ovo iz jezika Etruraca:

"Formula **EKASUTHI**... dakle bi značila 'Ovdje je grob od...' U natpisu datom 148. strani imamo **EKA SUTHIC**. Ovo bi moglo biti deminutiv 'mali

grob', dok bi EKA SUTIS (Fabreti, No. 1937) značilo 'Ovdje je njegov grob'." (1)

Citirano EKASUTHI ima dvije riječi EKA SUTHI. Ovo EKA znači OVDEKA, tj. OVDE. SUTHI znači GROB. Korijenska osnova u etrurskom SUTHI (SUT-HI) je SUT. To je i danas riječ srpskog jezika SUD jer je samo došlo do prelaska glasa T u glas D: SUT > SUD. Značenje SUT i SUD je isto: UDUBLJENJE, DUBINA, JAMA (i grob je udubljenje u zemlji, rupa, jama).

"... prema najprirodnijem značenju SUTHI, u memorijalnom natpisu, kao što je AKA SUTHI LARTHIAL CILNIA, je 'grobnica' ili 'spomenik'." (2)

Dakle je srpsko SUD od etrurskog SUT i to je UDUBLJENI PROSTOR u vidu RUPE kao i svaka JAMA. I eto nam smisla riječi SUD u pravnom smislu i riječi POSUDITI: osuđeni krivac je stavljan u SUT, tj. u RUPU, tj. u JAMU jer nije bilo klasičnih zatvora sa stražarima. Onaj ko od nekoga POSUDI nešto, a ne vrati na vrijeme, taj je sebe osudio na SUT, tj. SUD, a to je kazna u vidu boravka u UDUBLJENJU, DUBINI, RUPI ili JAMI.

Svaki SUD je POSUDA sa UDUBLJENJEM, DUBINOM, JAMOM, jer bez tog UDUBLJENJA ne bi mogao da drži i čuva svoju sadržinu.

Sva značenja riječi RASUT, ZASUT, NASUT, PROSUT, PRESUT odnose se na nešto čija je radnja vezana za SUT, odnosno za UDUBLJENJE, RUPU, JAMU. Tako i toponimi sa osnovom SUT kazuju da se tu radi o nekom UDUBLJENJU, DUBINI prostora: SUTOMORE je grad na obali dubokog mora, BOSUT i SUTLA su duboke rijeke, SUTVID je brijeg sa kojeg DUBOKO vidi.

Sve ovo govori o starini korijena srpskog jezika, govori o nekada jednom jeziku drevnih Rasena (Etruraca) i današnjih Rašana (Srba).

....

(1) Isaak Taylor, Etruscan Researches, London, Macmillan and Co., 1874, pg. 215.

(2) The Journal Of Classical and Sacred Philology, Vol. II, Cambridge, The University Press, 1855, pg. 14.

NATPIS NA STEĆKU KOD NEVIDLJIVE CRKVE

Stećak sa natpisom u selu Paklenje kod Baljevca na Ibru (srednji vijek).

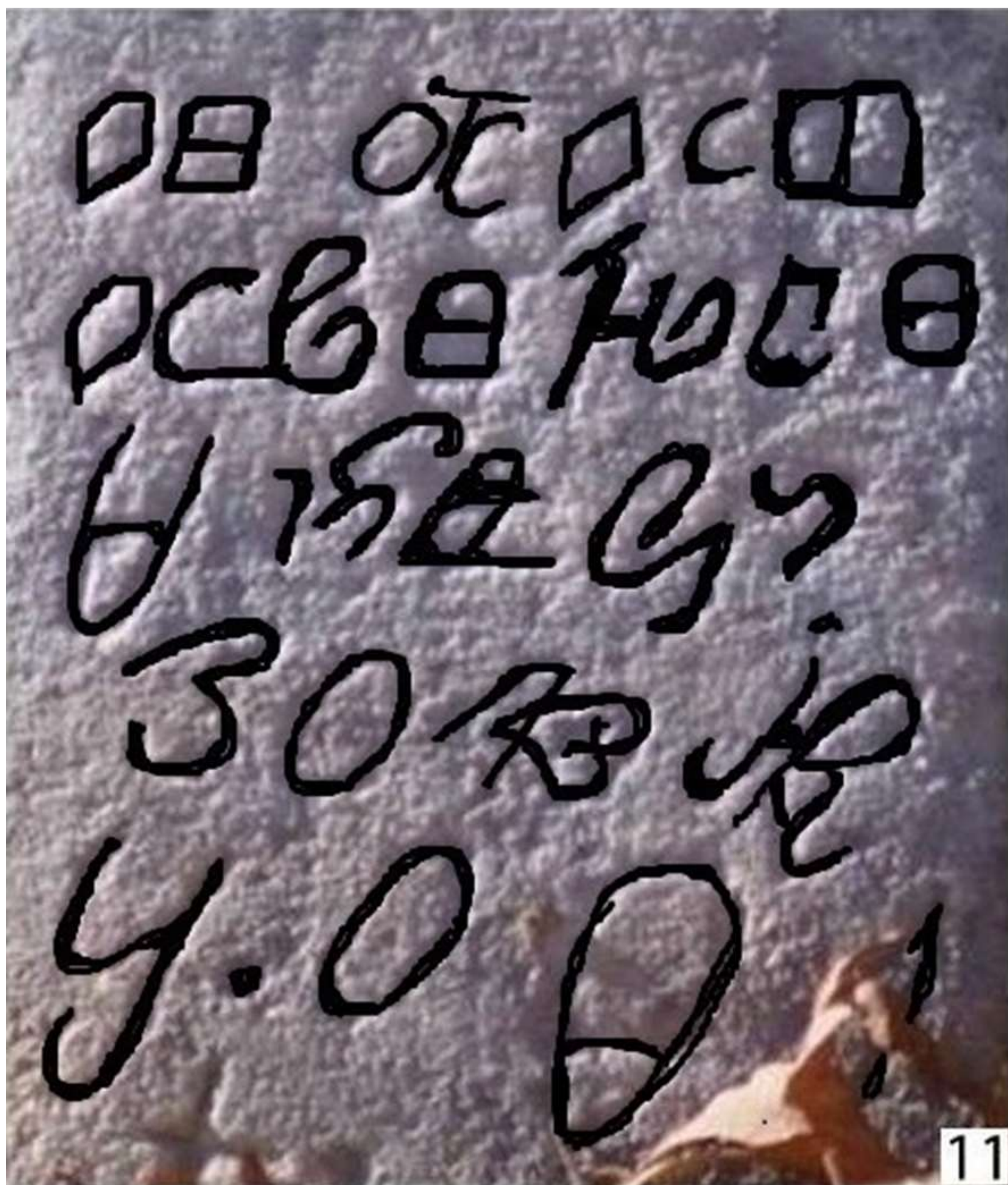
Slova ovog zapisa mješavina su ćiriličnog bosanskog brzopisa i latinice uz upotrebu tri jedinstvena slova: slovo **V** je romboidno (◊), dok slovo **A** liči na grčko "theta (**θ**)", ali nije zaobljeno već je uspravnog pravouglog oblika. Slovo **N** je kocka podijeljena vertikalom, Slovo **D** je u obrnutom položaju u

Natpis na stećku u selu Paklenje kod Baljevca na Ibru.

odnosu na neke druge stare zapise bosančice. U zapisu su korištene ligature sa dva i tri slova. Zapis glasi:

VA OTS(A) V S(I)N(A)
V SVATJAGA
DIHA B(ILI)G
ZOLKIRU
C(Č). POD...

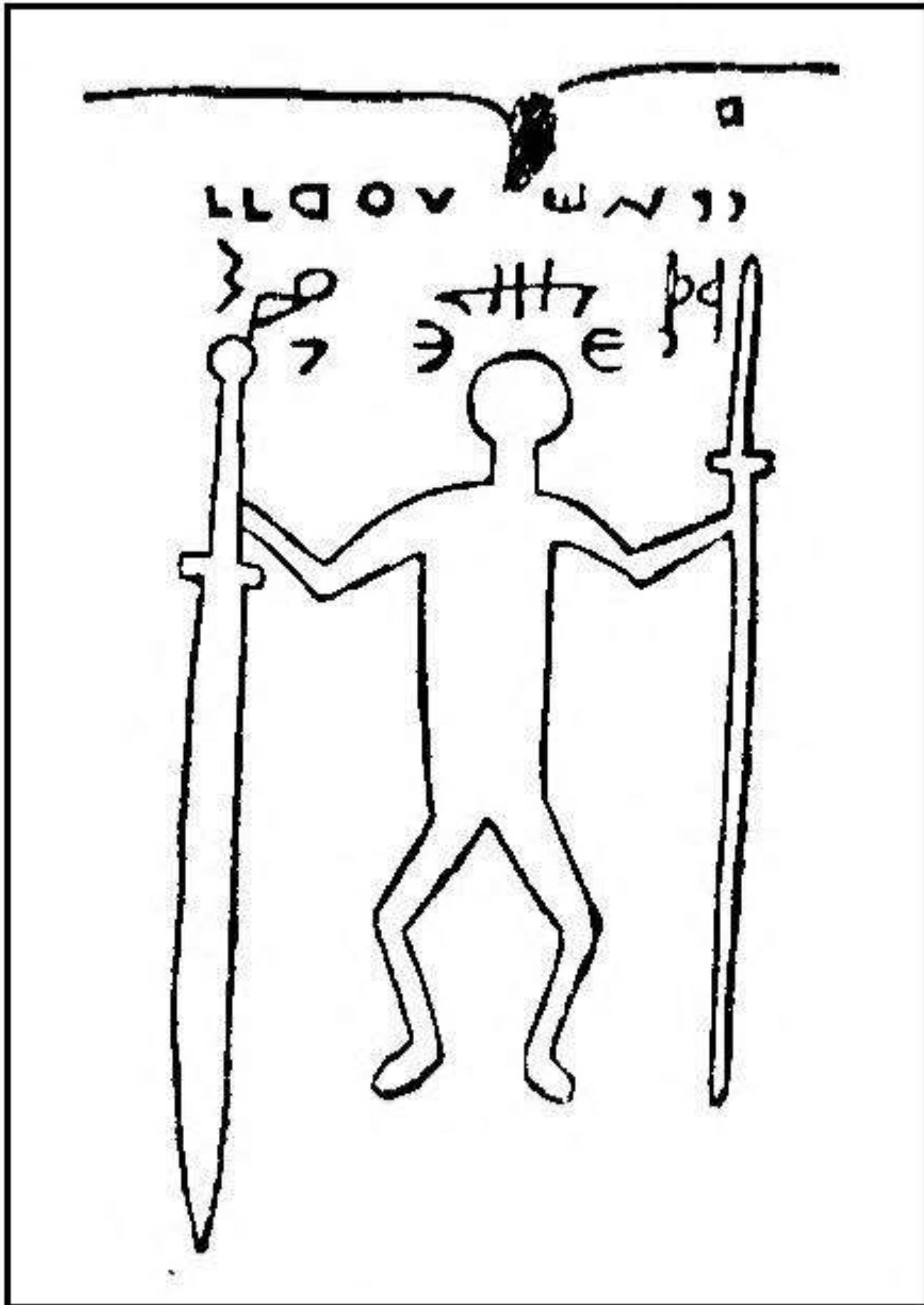
Zapis na stećku kod Nevidljive crkve u Baljevcu na Ibru.

= V
= A
= S
= TJA
= G
= D
= IHA
= BL

= G
= Z
= LK
= IRU
= C (Č)
= POD

Ime ZOLKIR nije uobičajeno srpsko ime i može biti da je vlaško, starosrpsko ili ime nekog od graditelja Studenice porijeklom iz primorja ili današnje Italije. Nije isključeno da je napisano VOLKIR. Smisao predzadnjeg reda van konteksta smisla natpisa zaraslog u travu ne može se dešifrovati.

STEĆAK IZ VREMENA RIMSKOG CARSTVA

Natpis na stećku (Kemenička glava, Fatnici kod Bileće).

Već godinama pokušavam da odgonetnem značenje jednog memorijalnog natpisa sa stećka na lokaciji Kemenička glava u Fatnici kod Bileće. Natpis je ispisanim u dva reda: prvi red ispisan je velikim latinskim slovima, a donji je mješavina etrurskog pisma sjeverne Italije s kraja stare ere (starotalijanski), rimske latinice i bosanske ćirilice (značenje slova oba dato je u tablicama).

LATIN	
[illegible]	
[illegible]	STO
[illegible]	R
[illegible]	O
[illegible]	V
[illegible]	E
[illegible]	N
[illegible]	II

Slova prvog reda natpisa.

U gornjem redu piše **STOROV ENII**. Sam izraz napisan je u formi rebusa, jer su dva prva slova napisana kao rimski broj LL = STO (100).

Da bismo razjasnili smisao ovog izraza, pomoći će nam jedan citat iz srednjevijekovne engleske književnosti i velški jezik. Prvo citat:

"And dronke, and yave his felaw drinke also,
For wich anon they storven bothé two." (1)

NATPIS			
		S	
		E	
		L	
		E	
		Ż	
		P	
		E	
		R	
		A	
		S	

Slova drugog reda natpisa.

U navedenom citatu nas zanima samo riječ STORVEN, koje je oblikom skoro ista natpisu na stećku: STORV ENII. U fusnoti knjige odakle je uzet citat stoji objašnjenje da je STORVEN perfekat od glagola STARVE sa značenjem GLADOVANJE, tj. STORVEN znači MRTAV od gladi. (2)

Ono što je zanimljivo jeste da etimolozi engleskog jezika ne znaju etimološko porijeklo engleske riječi STORVEN. Pošto je STORVEN svršena radnja perfekta i znači MRTAV ZBOG GLADI, dakle STOROV znači GLADAN.

Za razliku od onog srednjevijekovnog engleskog STORVEN (mrtav), na stećku su dvije jasno razdvojene riječi STOROV ENII. Zajedničko značenje ovog izraza otkriće nam velško EN što znači ŽIVOT (3). Na stećku je zapisano ENII i to je genitiv oblika EN. EN je ŽIVOT, ENII znači ŽIVOTA. I gle:

LLƆOV ШNII = **STOROV ENII = GLADAN ŽIVOTA**

Dakle latinskm velikim slovima u vrhu stećka piše GLADAN ŽIVOTA. A šta piše u redu ispod?

132 THE STORY OF THE ALPHABET.

on the Moabite Stone itself. Now, in the primitive alphabet of Corinth we find, instead of the usual form of *epsilon*, a closed character ꓭ, which

is nearly identical with the form of the "mæander," most usual in the Papyrus Prisse. (Taylor, i. pp. 102, 114).

*Slovo **E** (Ludwig Herrig, The British Classical Authors Select Specimens of the National Literature of England from G. Chaucer to the Present Time, Brunswick, Publisher George Westermann, 1862, pg. 11).*

Donji red natisa ispisan je pismom koje je mješavina etrurskog pisma sjeverne Italije s kraja stare ere (starotalijanski), latinice i ćirilice. Slovo E napisano je znakom kakav nalazimo na B-strani diska iz Festosa (Phaistos) i u drevnom korintskom alfabetu (4). Uobičajenom frazom natpisa na stećcima tu piše:

SE LEŽ(I) PERAS = OVDJE LEŽI PERAS

Originalni natpis je:

STOROV ENII
SE LEŽ(I) PERAS

U savremenom srpskom to znači:

GLADAN ŽIVOTA
OVDJE LEŽI PERAS

Slova i riječi natpisa svjedoče da je stećak iz prvih vijekova hrišćanske ere i vremena Rimckog carstva i da su Srbi prije srednjeg vijeka imali pismo. Na stećku je antropomorfna figura sunca proljeća i ljeta. Koplje u desnoj ruci okrenuto je u vis, što znači vrijeme proljeća, penjanja Sunca ka sjeveru i rast dana. U lijevoj ruci je mač je okrenut je ka zemlji (ka Velesu), što znači vrijeme ljeta, padanje Sunca ka jugu i kraćanje dana. Sve se odnosi na smjenu proljeća (Velesa) i ljeta (Peruna): dolaskom ljeta nagli rast biljaka se usporava i polako zaustavlja i ptice prestaju da se legu. Pošto je Veles bog proljetnog rasta koji buja iz zemlje, zaustavljanjem rasta Veles gubi vlast pred Perunom, jer Perunovim dolaskom (ljetom) počinje Peunovo vrijeme ljetnih vrućina i ljetnog nevremena.

....

(1) Ludwig Herrig, The British Classical Authors Select Specimens of the National Literature of England from G. Chaucer to the Present Time, Brunswick, Publisher George Westermann, 1862, pg. 11.

(2) Ibid.

(3) William Owen Pughe, A National Dictionary of the Welsh Language: with Englishh and Welsh equivalents, The thirdh edition, Volume II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1873, pg. 27.

(4) Edward Clodd, The Story Of The Alphabet, D. Appleton Century Company, New York, 1900, pg. 132.

BROJEVI I KORIJENI PROŠLOSTI

U jednoj dječjoj pjesmi razbrajalici u srednjoj Bosni 60-tih godina 20. vijeka razbrajalo se ovako:

EDAN
DODAN
DIVIGIŠ
ČENGE
PENGE
ŠENGE
SEDMAN
EDMAN
DIVIROGA
DICMAN

Značenja ovih brojeva svjedoče da se ne radi o pukoj igri riječi, nego su to drevna imena brojeva:

EDAN = 1 = ED = BAZA, OSNOVA, SUŠTINA, POČETAK;

DODAN = 2 = DODAN (dodan na "edan");

DIVIGIŠ = 3 = DIV = BOG, DIVI = BOŽANSKI, BOŽIJI;

ČENGE = 4 = ČENGELE = KUKA (englesko „change“ znači promjena, zamjena, a to izvode od neke keltske riječi koja je je značila SAVIJEN);

PENGE = 5 = PENGATI = ZAPETLJAVATI = ČVOR (PET prstiju šake iz jednog su čvora);

ŠENGE = 6 = DUH, BOG (kineski 神);

SEDMAN = 7 = sanskritsko SADMAN je HRAM, SJEDIŠTE, KUĆA:
„I svrši Bog do SEDMOG dana dela svoja, koja učini; i POČINU U SEDMI DAN od svih dela svojih, koja učini; I blagoslovi Bog SEDMI dan, i posveti ga, jer u taj dan počinu od svih dela svojih, koja učini.“ (Stvaranje, 2,2-3)

ODMAN = 8 = OD MAN = OD MUDROSTI = simbolika broja OSAM je BESKONAČNOST: sanskritsko MAN je MUDROST, MISAO, RAZUM; sanskritsko ODMAN je TEKUĆI, TEČNI (simbolika beskonačnog toka vremena);

DIVIROGA = 9 = DIVI ROG = BOŽIJI ROG = BOŽIJI VIS, BOŽIJA SNAGA (u Bibliji rog je simbol snage);

DICMAN = 10 = DECA (1/10)

O AUTORU

Petko Nikolić Viduša rođen je na Viduši kod Kaknja (srednja Bosna) 27. (14.) oktobra 1951. godine. Onovnu školu pohađao je Modrinju (opština Kakanj) i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao prosvjetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. U Kanadi živi i radi od 1993. godine. Autor je nekoliko knjiga o Velikoj piramidi. U izdanju Izdavačke kuće "Pešić i sinovi" u Beogradu 2014. g. objavljena mu je knjiga "Stećci, laž i bogumili", a bavio se i poezijom: knjiga "Nebeski glasonoša", Književni klub "Studenac", Tešanj, 1996, te e-knjiga poezije "Pjesme iz progonstva". U elektronskom izdanju objavio je zbirke ogleda iz srpske etnologije, mitologije, simbologije, etimologije i istorije. To su e-knjige "Perunovi zapisi", "Zabranjeno znanje", "Božija slova", "Peroglifi i stećci", "Pepel i opelo", "Svevideće oko", "Tragom istine". "Vrata istine", "Svetosavlje protiv krstjana", "Ilirija i Albanija", "Istorija i Etimologija".

